

Giới thiệu Ông Xã Chuẩn Sói Ca

Tận mắt chứng kiến cảnh nóng giữa người yêu cùng cô bạn thân .. Cô dứt khoát biến người yêu trở thành người yêu cũ và cưới luôn một chàng tí phú đẹp trai phong độ.

Đối với mọi người hần là một công tử hào hoa, tài năng, tiền đồ rộng mở.

Với cô, hần là người chồng tốt : đảm việc nước giỏi việc nhà, ban ngày có cả ngàn cách yêu chiều vợ, ban đêm luôn khiến cho cô trở thành một cô dâu hạnh phúc.

Cô xoa xoa chỗ eo bị đau, bất mãn kháng nghị:

"- Tới nay anh ngủ trên sofa đi, em ngủ trên giường"

Hần xô ngã nàng xuống sofa:

- Được. Anh ngủ trên sofa, em ngủ trên anh.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bội phản.

- Văn Bình, anh đừng đi...

Đan Nghi giờ tay ra kéo lấy tay áo Văn Bình, giống như một đứa trẻ cầu xin anh đừng đi vậy.

Đã sắp tròn 18 tuổi rồi mà Đan Nghi lại có trí óc như của đứa trẻ lên 3 vậy.

- Kệ nó đi, một con bé ngớ ngẩn thôi để ý làm gì?

Đường Sa Sa vừa nói vừa ôm chặt lấy tay Bạch Văn Bình, đôi gò bồng đảo quá cỡ cứ cọ sát vào người hần ta.

Bạch Văn Bình tiện tay bóp mạnh lên cặp tuyết lê đó mấy cái.

Cơ thể Đường Sa Sa mềm nhũn tựa như không xương đu trên người Bạch Văn Bình , buông lời là lời:

- Đi nào. Đừng để ý con ngốc này nữa. Em mới mua một bộ đồ ngủ liền thân bằng ren với một chiếc quần lót lọt khe nữa, anh có muốn ngắm em mặc không?

- Có.Có chứ...!

Bạch Văn Bình như bị câu mắt hồn vậy ,vội vàng đáp lại.

Ba tháng trước, một vụ tai nạn giao thông xảy ra khiến Đan Nghi bị thương ở đầu, khi tỉnh lại thì trở nên ngây ngây dại dại... Thậm chí đến người yêu của mình cùng cô bạn thân công khai ân ái trước mặt cũng không hề hay biết gì.

Đường Sa Sa kéo lấy tay Bạch Văn Bình lôi đi, lại bị Đan Nghi kéo lại:

- Anh Văn Bình, anh đừng đi mà, Nghi Nghi sợ lắm ..

Đường Sa Sa đã hết kiên nhẫn :

- Đan Nghi buông tay ra !Nhanh lên !

- Không mà ! Không mà !

Đan Nghi chu chu môi nũng nịu.

Đường Sa Sa giờ tay tặng cho Đan Nghi một cái bạt tai trời giáng.

- Buông tay!

Đan Nghi bị một cái bạt tai làm ngất đi, gục đầu trên bàn, không chút cử động.

Đường Sa Sa lúi Vần Bình đi ra ngoài, Bạch Văn Bình thấy Đan Nghi bất tỉnh như vậy không khỏi lo sợ:

- Có khi nào cô ta chết rồi không? Cô thiên kim tiểu thư này không được chết, cô ta vẫn đang còn đóng tài sản thừa kế đó.

- Không dễ chết thế được đâu !

Đường Sa Sa ra tay cởi bỏ chiếc váy trên người, để lộ ra bộ nội y gợi cảm:

- Thế nào? Có đẹp không?

Bạch Văn Bình, nước dãi sắp chảy ra khỏi miệng mà ngắm nhìn thân hình bốc lửa của ả, cũng quên luôn sự sống chết của Đan Nghi.

Hắn cất bước rời khỏi căn phòng của Đan Nghi, để Đường Sa Sa xuống ghế ở phòng khách....

..... âm thanh hoan ái vang lên không ngừng, nhiệt độ trong phòng khách cũng như tăng lên theo từng nhịp thở của đôi nam nữ...

.....

Đầu Đan Nghi đau nhức khủng khiếp, cô cố gắng ngẩng đầu dậy, mãi một lúc lâu mới nhận ra mình đang ở trong phòng ngủ.

Đau đầu quá.

Việc gì đã xảy ra?

Cô lấy ngón tay ấn vào hai bên thái dương, kí ức vỡ vụn cuối cùng cũng khôi phục...

Ba tháng trước, cô bị một chiếc xe đâm trọng thương, đầu bị va đập mạnh, đến bệnh viện bác sĩ đã nói, trong não của cô có một phần bị máu tụ chèn vào dây thần kinh, tạm thời cũng không thể tiến hành phẫu thuật được.

Từ đó, trí não của cô cứ thế bị suy giảm và thế là cô trải qua 3 tháng sống cuộc sống ngây ngây dại dại...

Nói đến đây cô cũng thấy lạ, ba tháng vừa qua đầu óc cô không được minh mẫn như vậy, cái gì cũng không hiểu... Vậy mà bây giờ những kí ức trong ba tháng ý vẫn hiển hiện rõ ràng trong đầu cô.

Đặc biệt là những kí ức liên quan tới việc lén lút quan hệ giữa Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa, tất cả mọi thứ đều khắc sâu, rất sâu...

Thì ra từ trước khi cô gặp nạn, bọn họ cũng đã lén lút qua lại với nhau rồi... Sau khi cô bị thương ở đầu thì bọn họ lại càng ngang nhiên cặp kè, thậm trí còn thoải mái có những hành động thân mật trước mặt cô.

Bạch Văn Bình ở cạnh Đan Nghi vốn cũng chỉ vì khối tài sản kếch sù của gia đình cô mà thôi....

Nghĩ tới đây, trái tim Đan Nghi đau đớn, như muốn ngừng thở luôn vậy.

Và ngay lúc này đây, ngoài phòng khách phát ra tiếng thở dốc của Bạch Văn Bình quỵện vào tiếng rên rĩ của Đường Sa Sa... chả cần phải nói cũng biết chuyện gì đang diễn ra...

Những chuyện xảy ra ngay lúc này cũng hiện hiện ngay trong đầu cô.

Haha, cô phải cảm tạ Đường Sa Sa vì cái bạt tai trời giáng khi này mới đúng. Chính cái bạt tai ấy đã giúp cho đầu óc cô tỉnh táo trở lại.

Nếu không thì không biết cô sẽ ngây ngây dại dại như vậy đến bao giờ nữa... Và cũng không biết sẽ bị hai người bọn họ dày xéo, lừa dối đến khi nào...

Đan Nghi cắn chặt môi, hai kẻ tiện nhân, lừa dối cô, lăng mạ cô...

.... Cô sẽ bắt chúng phải trả giá thật đắt, thật đắt....!

Chương 2

Đội đến khi tiếng động ở phòng khách ngừng hẳn, truyền đến tiếng mở cửa, đóng cửa... Đan Nghi mới ngồi dậy, thay quần áo và đi tới bệnh viện.

Sau khi gặp tai nạn, cô đã không được chữa chạy cẩn thận, mà cứ ngầy ngầy ngô ngồ sống như thế trong suốt ba tháng trời.

Bây giờ may mắn mà tỉnh táo lại, cô cần phải đến bệnh viện để kiểm tra lại toàn bộ.

Nghĩ đến bản thân vốn con nhà hào môn, từ nhỏ thông minh lanh lợi, thật không ngờ sau một vụ tai nạn giao thông lại có thể bị Bạch Văn Bình cùng với Đường Sa Sa ức hiếp, lãng mạ suốt ba tháng liền như này.

Nhiệm vụ cấp bách bây giờ là đi kiểm tra sức khỏe bản thân xem tình hình thế nào... Sau đó mới đến việc tính sổ với đôi cầu nam nữ kia.

Đến viện, các bác sĩ đã tiến hành một cuộc kiểm tra sức khỏe toàn diện cho cô.

Đan Nghi ôm một loạt các giấy tờ ghi kết quả kiểm tra... thở phào nhẹ nhõm.

Cô nghĩ đến lời bác sĩ :

- Lúc trước, đầu của cô bị va chạm mạnh gây tụ máu trong não dẫn tới việc dây thần kinh bị chèn ép, trí lực giảm sút. Ba tháng vừa qua chỗ máu tụ ấy đã tan dần và mọi đầu não của cô lại gặp một va chạm mới, vừa hay làm tan chút máu tụ còn lại không nhiều đó... Nên bây giờ đã không còn vấn đề gì đáng ngại nữa... Nhưng cô vẫn cần đến viện để kiểm tra định kì thường xuyên.

Xem ra, đúng là nhờ cái bạt tai trời giáng mà Đường Sa Sa tặng cô đã giúp không nhỏ cho sự hồi phục của cô ...

Trước cửa chính, một người thanh niên cao lớn bước vào, khí chất không tồi, khoác trên người bộ quần áo com lê phẳng phiu hợp một chàng toát lên vẻ lịch lãm hào hoa của anh ta.

Anh ta bước từng bước nhanh về phía này, nét mặt nghiêm nghị, hàng lông mày thì hơi nhíu lại.

Người trợ lý đi bên cạnh anh ta cất tiếng đầy lo lắng :

- Bác sĩ nói, lão phu nhân cần lập tức làm phẫu thuật...nhưng ... nhưng... lão phu nhân nói, không nhìn thấy ngài đưa vị hôn thê về gặp thì bà sẽ nhất định không làm phẫu thuật...

Lục Thượng Hàn giờ cánh tay dài lên, dùng ngón tay thon dài bóp mạnh nơi giữa hai hàng lông mày, đến tận khi nơi đó đỏ ửng lên mới thôi.

Ngay lúc đó, Đan Nghi ôm đồng giấy tờ, trong đầu đang mãi nghĩ ngợi chuyện gì, không để ý đường đi và cứ thế lao vào người Lục Thượng Hàn.

Giấy tờ rơi tung tóe, Đan Nghi vội cúi xuống nhặt, cũng không quên kèm lời xin lỗi với người bị cô va vào.

Người trợ lý thấy vậy định cất tiếng trách mắng Đan Nghi, Lục Thượng Hàn ra hiệu cho anh ta lui xuống.

Đan Nghi nhặt xong giấy tờ, đứng dậy... giờ mới nhìn kĩ người thanh niên mình vừa va phải là ai. Cô ngáp ngừng :

- Hàn thiếu gia...

Đan Nghi nhận ra Lục Thượng Hàn, trong những bữa tiệc do gia đình tổ chức, cô và anh cũng đã gặp anh vài ba lần.

Anh ta là một thiếu gia có tài, vẫn được mọi người trong giới yêu quý ngưỡng mộ mà gọi là thiên tài nhỏ tuổi. Mới ngoài 20 tuổi đã là một trong những kì tài thương nghiệp của quốc gia X, dường như không một ai trong nước là không biết đến anh ta.

Nhưng Đan Nghi vẫn khá nhỏ tuổi, gặp anh lần đầu cô vẫn đang là nữ sinh trung học, còn anh đã lăn lộn trong chốn thương trường nhiều năm .. Nên giữa họ cũng không có nhiều sự tiếp xúc.

- Đan Nghi !

Lục Thượng Hàn khẽ gọi tên cô.

Đan Nghi bắt ngờ vì anh vẫn nhớ tên cô, mỉm cười:

- Thật trùng hợp,Hàn thiếu gia ! Tôi có chút việc nên xin phép đi trước đây ạ !

- Đan Nghi...!

Lục Thượng Hàn giờ cánh tay dài kéo lấy tay Đan Nghi.

Đan Nghi ngạc nhiên, quay đầu lại:

- Hàn thiếu gia, có việc gì sao?

- Giúp tôi hoàn thành một việc...

Giọng nói của anh rất hay, mỗi từ nói ra đều khiến người khác bị hút hồn.

Câu nói này không mang ngữ điệu của việc cầu xin, nhờ vả mà như một câu mệnh lệnh...

Nhưng thật kì lạ, Đan Nghi không cảm thấy khó chịu vì câu mệnh lệnh đó, cô ngược đời mắt to tròn nhìn anh:

- Việc gì vậy ạ ?

- Làm vị hôn thê của tôi !

Lục Thượng Hàn trả lời đơn giản, dứt khoát.

Đan Nghi có chút bất ngờ,trong đôi mắt to tròn của cô phản chiếu gương mặt tuấn tú của anh...

3 phút sau, Đan Nghi và Lục Thượng Hàn đã có mặt trong phòng bệnh của Lục lão phu nhân.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Em vui là được !

Lục lão phu nhân cố gắng mở to đôi mắt yếu ớt của mình ra , trên khuôn mặt đầy những nếp nhăn ấy hiển hiện nụ cười hài lòng.

Bà nắm lấy tay Đan Nghi, nhìn sang Lục Thượng Hàn :

- Đây là thiên kim tiểu thư của Đan gia?

- Vâng, thưa bà.

Đan Nghi mỉm cười trả lời.

Lục lão phu nhân run run tháo chiếc vòng ngọc trên tay xuống... khi mà Đan Nghi vẫn chưa kịp có phản ứng gì thì bà đã đeo chiếc vòng ấy lên tay cô rồi, bà nở nụ cười hiền từ :

-Đây là bảo bối gia truyền của Lục gia ta, con hãy giữ gìn cẩn thận nhé!

Đan Nghi ngơ ngác, không biết nên phản ứng thế nào. Lục lão phu nhân quay sang phía Lục Thượng Hàn :

- Thượng Hàn, chuẩn bị phẫu thuật được rồi!

Lục Thượng Hàn thở phào nhẹ nhõm, như trút được một gánh nặng tích trữ trong lòng bấy lâu nay.

Bà nội cuối cùng cũng chịu làm phẫu thuật... thật may !

Đan Nghi đến gần bên anh, cất tiếng :

- Hàn thiếu gia, cái vòng ngọc này.... trả lại cho ngài...

Đây là bảo bối gia truyền của nhà họ Lục nên lẽ dĩ nhiên là cô không thể giữ được.

Cô giờ tay tháo chiếc vòng nhưng kì lạ, chiếc vòng như bị gắn chặt vào tay cô vậy, cơ bản là không thể tháo ra được.

Lục Thượng Hàn nghiêng đầu nhìn cô, ánh nắng chiếu lên khuôn mặt cô, mái tóc mỏng nơi bờ trán khẽ bay bay ... đường nét khuôn mặt cô càng trở nên mềm mại đáng yêu, cũng rất cuốn hút...

Nhưng không biết vì sao , trên khuôn mặt ấy lại có nét u sầu đầy đau thương ?

Ở trước mặt anh, cô hình như đã vô ý để lộ ra nét ngọt ngào cũng như sự mềm yếu nhất của bản thân... mà chính cô cũng không thể diễn tả được ...

Nhìn cô, bất giác trả lời :

- Em đeo đi !

- Làm vậy sao được ? Đây là bảo bối của Lục gia, tôi không thể tùy tiện chiếm lấy được.

Đan Nghi cười ,nói.

Nhưng cô đã tìm mọi cách mà vẫn không thể nào tháo được chiếc vòng ra khỏi tay.

Lục Thượng Hàn vươn cánh tay, cầm lấy tay Đan Nghi lôi về phía trước mặt anh... Nhìn thấy tay cô đỏ ửng lên vì dùng sức để tháo vòng ngọc ra , ánh mắt anh thoáng chút không vui.

Anh nhẹ nhàng :

- Làm vị hôn thê của tôi không tốt ư?

“.... “ Đan Nghi nghĩ rằng anh đang trêu cô nên cười và nói :

- Tôi có người yêu rồi !

Cô nghĩ đến Bạch Văn Bình, đôi mắt đượm buồn ----- cũng chỉ còn là người yêu cũ mà thôi.

Lục Thượng Hàn nhún mày :

- Cho hắn thành người yêu cũ đi !

- Hàn thiếu gia thích đập chấu cướp hoa vậy sao?

Đan Nghi trêu anh.

Ánh mắt Lục Thượng Hàn nhìn qua đồng giấy tờ mà cô ôm trên tay :

- Ngay cả bệnh viện cũng không đưa em đến thì không phải nên sớm cho anh ta thành người yêu cũ sao?

Lời nói của anh như nói hộ cho chính trái tim cô.

Bạch Văn Bình đâu chỉ đơn giản là không đi cùng cô tới viện, thậm chí hắn còn muốn cô cứ tiếp tục ngây ngây dại dại như vậy để hắn và Đường Sa Sa dễ dàng chiếm lấy tài sản của cô cơ mà.

Nét u sầu thoáng qua giây lát, ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt anh :

- Được. Vị hôn thê thì vị hôn thê. Nhưng mà Hàn thiếu...

-Nhưng gì em muốn tôi đều sẽ đáp ứng, chỉ cần em vui là được !

Dường như biết trước Đan Nghi sẽ ra điều kiện nên anh lập tức nhận lời.

- Tôi vẫn chưa đủ 18 tuổi, nên hãy đợi tới sau khi tôi 18 tuổi thì Lục gia mới công bố về thân phận vị hôn thê của tôi, được không?

Đôi mắt sáng long lanh của cô nhìn anh.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa vẫn nghĩ rằng cô là kẻ điên, vậy thì cô phải dùng thân phận kẻ điên này để xử lí bọn chúng chứ.

Lục Thượng Hàn không chút do dự:

- Được !

Đan Nghi thấy Lục lão phu nhân an toàn ra khỏi phòng phẫu thuật :

- Hàn thiếu gia, tạm biệt !

Nói xong, cô ôm đồng giấy tờ rồi rời đi, rất nhanh cô đã đi khuất tầm mắt của Lục Thượng Hàn.

Lục Thượng Hàn quay sang ra lệnh cho trợ lý :

- Đi tìm hiểu xem, vì sao Đan Nghi lại phải đi kiểm tra tổng thể như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Người trợ lý rất nhanh chóng đã trở về :

- Thiếu gia, điều tra ra rồi. Ba tháng trước, Đan Nghi tiểu thư gặp tai nạn giao thông, đầu bị va đập mạnh, trí lực giảm sút giống như một đứa trẻ lên ba vậy.

Lục Thượng Hàn nhíu mày, vừa xong Đan Nghi đến đây để kiểm tra lại vết thương ở đầu ư?

Trợ lý tiếp tục :

- Bạn trai cô ấy là Bạch Văn Bình không những không đưa cô ấy đi làm phẫu thuật mà còn giấu không cho Đan gia biết việc cô ấy bị thương, một mình hắn chăm sóc cho Đan tiểu thư.

Nói là chăm sóc nhưng thật ra là Bạch Văn Bình cùng với Đường Sa Sa - bạn thân của Đan tiểu thư đã có mối quan hệ bất chính với nhau... chúng thỏa sức sử dụng thể tín dụng của Đan tiểu thư, lại còn ngày càng to gan thực hiện những hành vi bỉ ổi ngay trước mặt cô ấy...

Lông mày Lục Thượng Hàn càng lúc càng nhíu chặt hơn.

Khi này cô ấy nở nụ cười tươi tắn như hoa vậy, có lẽ tình hình giờ đã tốt hơn rồi chứ?

Trợ lý tiếp tục :

- Bác sĩ nói, hiện tại vết máu tụ trong não cô ấy đã tan dần, trí não cô ấy đã hồi phục hoàn toàn rồi thưa thiếu gia.

Lục Thượng Hàn gật đầu:

- Chú ý theo sát mọi hành động của Đan Nghi cùng với hai kẻ kia nữa.

- Vâng, thưa thiếu gia.

..... Đan Nghi về đến ngôi nhà thuộc sở hữu của cô nằm bên cạnh một trường đại học lớn, cô liền gọi điện cho di Dương.

Di Dương vốn là một bảo mẫu chuyên nghiệp, là tâm phúc của mẹ cô, cũng là người chăm sóc cho cô từ tấm bé.

Năm ngoái khi Đan Nghi thi đỗ vào trường đại học này và chuyển đến đây ở thì đã không cho bà theo cùng đến.

Với lại khi ấy, Bạch Văn Bình đã tỏ tình với cô... cô cũng muốn mình có một cuộc sống sinh viên tự do tự tại nên càng không chịu cho người nhà sắp xếp người đến phục vụ mình.

Nhưng bây giờ, Đan Nghi biết, cô cần có sự giúp đỡ của di Dương.

- Di Dương, từ ngày hôm nay di có thể đến đây với con được không?

Giọng Đan Nghi đầy ngọt ngào, nũng nịu, ở trước mặt di Dương, cô mãi mãi vẫn là đứa trẻ ngây thơ, vô lo vô nghĩ như ngày nào mà thôi.

Di Dương lập tức đồng ý :

- Được chứ , Nghi Nghi... con cuối cùng cũng chịu cho ta đến để chăm sóc con rồi sao? Hãy đợi ta, ta lập tức đi đặt vé máy bay.

Đặt điện thoại xuống, Đan Nghi liền mang hết những hồ sơ , giấy tờ ghi kết quả kiểm tra sức khỏe của mình đi đốt , không để cho Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa phát hiện ra cô đã bình phục.

Cô muốn xem, đôi câu nam nữ này còn muốn làm những gì nữa.

Đan Nghi mở ví ra xem thì phát hiện thẻ tín dụng của mình đã biến mất.

Hai tấm thẻ đó là loại thẻ VIP, Đan gia sẽ thanh toán theo tháng , hoàn toàn có thể tùy ý sử dụng...

Mặc dù không cầm thẻ trong tay nhưng dùng điện thoại kiểm tra những thông tin giao dịch .... Quả nhiên, hai kẻ họ cầm thẻ và mua không ít đồ giá trị.

Không những chỉ mua quần áo, túi sách, mỹ phẩm hàng hiệu cao cấp mà hai người họ còn mua cả những món đồ chơi tình dục, dầu bôi trơn các loại.. Mọi thông tin đều được ghi rõ ràng trên danh mục mua sắm..

Thật khiến người khác buồn nôn mà !

Cô cất điện thoại đi, mở ngăn kéo,cô từng để ở đây rất nhiều món trang sức đắt tiền...

Đối với cô mà nói, những món đồ đó thật ra không hề quá quý giá, mỗi dịp lễ tết , sinh nhật cô đều được tặng không ít.

Để tiện sử dụng nên khi đến đây học cô đã mang hết những món trang sức đó đến.

Giờ cô nghĩ, trong 3 tháng vừa qua, Đường Sa Sa chắc chắn đã lấy đi không ít.

Quả nhiên, bây giờ trong ngăn kéo chỉ còn sót lại mấy thứ đồ gần như không có giá trị mà thôi... Đó đều là những thứ do Đường Sa Sa dùng để lừa cô để đổi những món trang sức đắt tiền kia.

Trả trách vì sao bọn chúng không báo tin cho Đan gia biết về việc cô gặp nạn.

Chỉ cần Đan gia một ngày không biết việc cô bị nạn thì đối với chúng, cô chính là một cây ATM cho chúng rút tiền một cách vô điều kiện, mọi lúc mọi nơi...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Đan Nghi nắm chặt bàn tay, thẻ tín dụng cũng được, trân châu ngọc ngà đá quý cũng kẹ ...

Từ ngày hôm nay, cô sẽ lấy lại tất cả !

Lấy của cô những gì thì cô sẽ bắt Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa phải hoàn trả hết...

Ăn những gì của cô thì cũng phải nôn hết ra mà trả....

Cô cứ ngồi vậy ..... suy nghĩ miên man....

.....

.....tiếng chuông cửa vang lên...

Là Đường Sa Sa hay Bạch Văn Bình đã về?

Cô vội chạy ra đến cửa thì thấy Di Dương đang đứng đó.

Nhìn thấy người di thân thương , người chăm sóc cô từ thuở bé, đến bên cô trong lúc này, cô xúc động muốn rơi nước mắt.

Cô mở cửa, lao vào lòng dì Dương.

Dì Dương cảm nhận thấy tâm trạng của Đan Nghi có gì đó không bình thường, vội hỏi :

- Sao vậy ? Nghi Nghi? Ở đây có ai dám bắt nạt con ư? Là Bạch Văn Bình sao? Dì sẽ giúp con mắng cho cậu ta một trận !

- Không phải đâu dì !

Đan Nghi đáp lại, điều chỉnh lại tâm trạng bản thân :

- Con và anh ta sớm đã kết thúc rồi!

Từ ngày cô bị tai nạn, mối tình ấy đã chấm hết rồi...

Dì Dương cũng không hỏi thêm gì nữa.

- Từ giờ trở đi Dì sẽ lại chăm sóc cho con, tuyệt đối không cho phép ai ức hiếp con nữa ...

- Con cảm ơn dì !

Cô cười và nói tiếp :

- Mặc dù con và Bạch Văn Bình đã chấm dứt, nhưng có một số thứ con còn chưa đòi lại được... Nên Dì đừng đánh rần động cỏ... Hãy để con từ từ đòi lại...

- Con không cho gia đình biết để giúp con sao?

- Con sẽ tự mình đòi lại hết.

Đan Nghi mỉm cười.

- Con lớn rồi, không phải sao?

Dì Dương cũng cười :

- Uh. Con lớn thật rồi, cũng cao hơn, nhưng con gầy đi nhiều quá. Cuộc sống của sinh viên có vẻ không đơn giản chút nào...

Dì Dương bỏ hành lý xuống, định vào bếp làm đồ ăn cho cô.

Đan Nghi kéo lấy tay Dì :

- Dì Dương, con muốn phiền Dì giúp con mua một căn nhà ở ngay khu giữa của tầng này, con không muốn sống trong căn nhà này nữa . Nhưng căn này vẫn cần phải giữ lại vì con còn chút việc.

Nghĩ tới việc nơi này đâu đâu cũng có dấu vết, hơi thở của Bạch Văn Bình cùng Đường Sa Sa là cô lại thấy buồn nôn.

Dì Dương lập tức đồng ý :

- Được, giờ ta lập tức đi làm thủ tục mua nhà.

Nói xong liền cất bước đi ra ngoài.

Đan Nghi thu dọn đồ đạc của mình, chỉ mang đi những đồ cần thiết, còn lại không quản.

Toàn bộ căn nhà vẫn giữ nguyên hiện trạng ...

Lát sau dì Dương về, nói :

- Nghi Nghi, ở tòa nhà này mỗi tầng đều chỉ có 2 căn hộ... các tầng khác đã bán hết, chỉ còn tầng này có thừa một căn, nhưng người chủ đó chỉ cho thuê chứ không bán... Dì đã giúp con thuê lại căn đó rồi .

- Dạ. Thế cũng được dì ạ !

Đan Nghi không quá để ý vấn đề thuê hay mua, xách đồ đạc lên rồi sang ngay căn nhà bên cạnh.

Dì Dương cũng đi theo sang.

Hai căn nhà sát nhau , cơ bản là giống nhau về thiết kế... Nhưng căn hộ này có vẻ sang trọng hơn căn hộ cũ của Đan Nghi.

Nói thật được bố trí rất đẹp, Đan Nghi thấy rất hài lòng.

.....

Đêm này, là một đêm đầu tiên sau vụ tai nạn mà Đan Nghi có thể ngủ ngon ngủ sâu như vậy.

Sáng hôm sau, Đan Nghi nghe thấy tiếng động phát ra từ căn hộ cũ của mình, cô liền ra hiệu cho di Dương ở lại trong nhà, mình thì đi sang đó gõ cửa.

Cửa mở ra, Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa hết sức ngạc nhiên:

- Đan Nghi sao cô lại ra ngoài rồi?

- Đầu cô ta không được bình thường, anh hỏi cô ta làm gì, lãng phí nước miếng.

Giọng điệu chanh chua, cay nghiệt của Đường Sa Sa cất lên.

Nếu không xảy ra vụ tai nạn kia.. .thì Đan Nghi thật khó mà tin được đây chính là cô bạn gái thân thiết, vốn luôn tìm cách tiếp cận, nịnh bợ mình từ thời trung học đến giờ.

Đan Nghi nở nụ cười ngây thơ :

- Người nhà e đến, em thấy rất vui...em xuống bên dưới để đón họ... mà không đón được...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Vừa nghe Đan Nghi nói vậy, Đường Sa Sa cùng Bạch Văn Bình đều sợ muốn chết...

Đan gia nhà to nghiệp lớn, đối với Đan Nghi lại hết mực yêu chiều... Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cũng chỉ dám lợi dụng lúc này có một mình Đan Nghi, hơn nữa lại bị thương ở đầu nên mới ức hiếp , lừa dối, lợi dụng cô.

Giờ nghe nói người nhà Đan gia đã đến, chúng sợ hãi đến mức sắc mặt trắng bệch cắt không ra hột máu .

Đan Nghi lại ngây ngô lên tiếng :

- Là di Dương đến , di mang cho e thêm ít đồ trang sức đến nữa. Di bảo là sắp tới sinh nhật em rồi nên di lựa ít đồ trang sức đẹp mang đến cho e.

Đan gia là một danh gia vọng tộc, kinh doanh chủ yếu là về châu báu, đá quý ,đồ trang sức...Mỗi lần đến sinh nhật của mình thì Đan Nghi đều nhận được không ít những đồ trang sức quý.

Năm nay là sinh nhật thứ 18 thì có thể sẽ nhận được nhiều đồ trang sức đẹp hơn, quý hơn...

Ánh mắt Đường Sa Sa sáng rực lên, lộ rõ vẻ tham lam thèm khát... ả thì thầm bên tai Bạch Văn Bình :

- Đan Nghi lại sắp nhận được không ít đồ quý, em sẽ tìm cách lấy cho bằng được.

-Nhưng người nhà cô ta đến rồi, với trí não bây giờ của cô ta em nghĩ sẽ không bị lộ sao?

Bạch Văn Bình nói đầy lo lắng.

Đường Sa Sa nhìn sang phía Đan Nghi, thấy cô đang ngây ngô nghịch ngón tay, hình như không hề để ý đến mối quan hệ giữa Bạch Văn Bình và ả... Đường như nghe không hiểu những gì họ đang nói.

Đường Sa Sa tiếp tục nói :

- Việc này cứ để em lo, anh đừng quản. Người đến là di Dương, cũng chả phải người nhà cô ta... chỉ là một bảo mẫu mà thôi có gì mà phải lo lắng ?

Nghe đến đây, Bạch Văn Bình có vẻ yên tâm hơn :

- Vậy được. Giao cho e giải quyết đây.

- Anh cứ đợi tin tốt của em đi.

Đường Sa Sa ném cho Bạch Văn Bình cái nhìn đầy khêu gợi.

Bạch Văn Bình ném cho Đan Nghi một vật gì đó :

- Bữa sáng của cô, tôi đi làm đây .

Đan Nghi cố tỏ vẻ ngây ngô, dễ thương :

- Cảm ơn anh Văn Bình!

Gọi Bạch Văn Bình như vậy , Đan Nghi thấy thật buồn nôn... mở chiếc túi mà Bạch Văn Bình ném cho , chỉ thấy bên trong là hộp bánh rẻ tiền cùng với hộp sữa không có tem mác.

Ba tháng qua Bạch Văn Bình cùng Đường Sa Sa đã dùng những món đồ như để lừa , dụ dỗ cô.

Đan Nghi không hề muốn động đến những thứ đó nữa.

Đường Sa Sa kéo lấy tay Đan Nghi, lôi nàng ra ngồi trên xô pha :

- Nghi Nghi , di Dương giờ đang ở đâu? Đồ trang sức bao giờ được đưa đến?

Đan Nghi vẫn cười một cách đơn thuần, vô tư như một đứa trẻ, vẫn như khi nào bị thương vậy.

Cô cười trả lời :

- Di Dương nói di muốn tặng cho em một sợi dây chuyền kim cương đẹp nhất .Nhưng di bảo di muốn mang những món trang sức cũ của em về lau rửa cho sạch đã . Sau đó sẽ đưa luôn sợi dây đẹp nhất kia cho em kèm với những món trang sức cũ kia.

Đan Nghi cố tỏ vẻ không hiểu gì, nói với Đường Sa Sa :

- Đến khi đó , em sẽ đưa sợi dây chuyền đẹp nhất kia cho chị đeo... vì chị Sa Sa là người đẹp nhất mà..

Đường Sa Sa mừng thầm, lại sắp kiếm được không ít đồ quý giá từ tay Đan Nghi rồi..

Nhưng nghĩ đến những món trang sức cũ của Đan Nghi đã bị mình đem đi cầm hoặc bán để lấy tiền tiêu thì Đường Sa Sa lại không khỏi đau đầu.

Đan Nghi chủ động rút điện thoại ra đưa cho Đường Sa Sa nhìn sợi dây chuyền kim cương mà mình sắp được tặng.

Trên bức hình, sợi dây chuyền phát ra ánh sáng lấp lánh lấp lánh... Đường Sa Sa lúc trước cũng đã xem qua quảng cáo về sợi dây chuyền này. Sợi dây chuyền này có giá trên trăm tỉ.

Nếu như có thể lấy được từ tay Đan Nghi sợi dây này thì phát tài lớn rồi !

Đan Nghi lên quan sát xem thái độ của Đường Sa Sa thế nào... thấy thời cơ chín muồi liền lặng lẽ gửi cho di Dương một tin nhắn.

Đêm qua cô đã bàn bạc xong với di Dương rồi.

Tin nhắn gửi đi một lúc thì di Dương đã đến gõ cửa....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Đường Sa Sa ra mở cửa , giật mình, không ngờ di Dương đến sớm vậy.

Đường Sa Sa vốn là người bạn gái thân thiết của Đan Nghi nên di Dương cũng đã gặp ả nhiều lần. Di cười, nói :

- Sa Sa à, những món đồ trang sức của Nghi Nghi cần phải được lau chùi lại rồi, hôm nay đi đến giúp thu dọn mang đi... Đợi khi nào lau rửa sạch sẽ thì lại mang qua... à đúng rồi người nhà Đan gia còn chuẩn bị tặng cho Đan Nghi một sợi dây chuyền kim cương nữa... Đến hôm này ta sẽ mang một thể qua luôn.

Đường Sa Sa sợ mọi việc bị vỡ nợ, nhưng lại muốn chiếm đoạt được sợi dây kim cương kia, vội vàng ngăn đi Dương lại :

- Di Dương , để con giúp Đan Nghi thu dọn mấy món trang sức đó cho, thu dọn xong con sẽ mang qua đưa đi. Di mới đến đây, chắc cũng mệt rồi, nên nghỉ ngơi nhiều một chút.

Di Dương nói vài lời khách sáo rồi lại bày tỏ sự tin tưởng của mình với Đường Sa Sa , nói :

- Vậy cũng được, vừa hay ta cần đi thăm một người bạn ở gần đây. Nhưng 3 hôm nữa ta phải về rồi, những món đồ đó con cố gắng thu dọn giúp ta nhé.

- Được ạ, di cứ để con lo.

Đường Sa Sa nói chắc như đinh đóng cột.

Di Dương rời đi.

Đan Nghi ngồi trên xô pha, miệng vẫn cứ nở nụ cười như vậy... giống như chẳng quan tâm đến mọi chuyện xung quanh, không nghe thấy không nhìn thấy gì khác lạ...

Đường Sa Sa vuốt vuốt ngực, thở phào nhẹ nhõm... May mà Đan Nghi bị thương ở đầu như vậy nhưng bản tính cô vốn đơn thuần , dễ thương, không dễ để bị phát hiện ra điểm khả nghi, ngay cả Di Dương cũng không phát hiện ra điểm gì bất thường.

Nghĩ rằng Đan Nghi vẫn ngây ngây dại dại như vậy nên Đường Sa Sa tới gần dặn dò :

- Cô hãy ngồi im ở đây, tôi ra ngoài một lúc là về ngay. Những đồ trang sức kia tôi sẽ thu dọn giúp cho, cô đừng động vào nhé.

- oh , vâng ạ!

Đan Nghi nở nụ cười tươi, dễ thương.

Đường Sa Sa đi ra ngoài, quyết tâm, để lấy được sợi dây kim cương giá trị liên thành kia về tay mình ,nhưng trước hết sẽ phải tìm cách để chuộc lại những món trang sức cũ của Đan Nghi đã.

Không làm vậy thì mọi chuyện sẽ bại lộ ngay, sau này muốn chiếm đồ gì của Đan Nghi cũng sẽ không dễ dàng nữa.

Nhưng những món trang sức kia đã bị ả mang đi bán hoặc cầm cố , muốn tìm lại thật không dễ dàng gì.

Mà muốn mua lại, chuộc lại thì sẽ cần một khoản không nhỏ.

Ả đành lấy điện thoại gọi cho Bạch Văn Bình :

- Trước mắt, anh hãy chuyển qua cho em một khoản tiền đi. Em cần đi chuộc lại những món đồ trang sức cũ của Đan Nghi. Đợi em lấy được sợi dây kim cương kia từ tay Đan Nghi thì chúng ta sẽ có một khoản khủng rồi.

Bạch Văn Bình vốn vì tiền mà tiếp cận Đan Nghi nên giờ nghe nói rất nhanh có thể chiếm được sợi dây chuyền kim cương thì vui vẻ trả lời ngay :

- Được , anh sẽ đi dồn khoản tiền để chuyển qua cho e ngay.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đi dồn tiền rồi.

Đan Nghi áp tai vào khe cửa lên nghe cuộc nói chuyện giữa hai người đó, biết kế hoạch của mình đã bước đầu đạt được kết quả tốt... Vì muốn chiếm được sợi dây chuyền kim cương của mà đôi cầu nam nữ này nhất định sẽ tìm mọi cách để chuộc lại những món đồ kia.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa không hề nghi ngờ gì, lợi ích to lớn đặt ngay trước mắt, chúng không thể ngồi im nữa rồi.

Đan Nghi biết những món trang sức ấy sớm muộn sẽ trở về tay mình.

Nụ cười chân thật cuối cùng đã trở lại trên khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Sau đó cô gọi một cuộc điện thoại, đóng băng cả hai trang thẻ tín dụng của mình.

Cô tuyệt đối không cho phép hai kẻ đó được dùng bất kể đồng tiền nào của cô nữa.

Làm xong những việc này liền trở về căn nhà cô mới thuê ngay sát cạnh.

Cô vắt luôn chiếc bánh rế tiền cùng hộp sữa không tem mác kia vào sọt rác rồi múc một bát canh mà dì Dương mới hầm ra ăn ngon lành... cảm giác như bản thân đã sống lại thêm một lần nữa vậy.

Nếu như bản thân cứ ngây dại như vậy thật không biết cô sẽ còn bị hai kẻ đề tiện kia ngược đãi đến mức nào nữa...

Thật may, hiện tại cô đã tỉnh lại, đã nhìn thấu mọi thứ...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: hiệu quả

Dì Dương thật sự đã đi thăm người bạn ở gần đây rồi, dĩ sẽ không làm gì khiến cho kế hoạch của Đan Nghi bị ảnh hưởng cả.

Trước khi đi dì đã mang sợi dây chuyền mà Đan Nghi cần đến cho cô...lại còn để lại rất nhiều đồ ăn ngon nữa.

Vừa ăn đồ ăn vừa viết ra một danh sách những món trang sức cũ của mình, thiếu dù chỉ một món thôi thì cô cũng sẽ cho Đường Sa Sa biết tay.

...

Vì muốn lấy được sợi dây chuyền kim cương, Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đã nghĩ đủ mọi cách để chuộc lại những món trang sức lúc trước đã bán hoặc cầm cố.

Bọn họ tìm đến nơi mà họ đã cầm cố trang sức, đưa hình và giải thích về việc muốn chuộc lại...

Lục Thượng Hàn ngồi trên chiếc xe sang màu đen đang đi chậm, rất chậm bên kia đường... Nhìn Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa, lông mày khẽ nhíu lại..

Hai người bọn họ đến tiệm đá quý của Lục gia làm gì?

Trợ lý của anh lập tức hiểu ý, gọi một cuộc điện thoại cho người đi điều tra, lát sau đã có câu trả lời :

- Thiếu gia, nghe nói Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa muốn chuộc lại những món trang sức đã cầm cố khi trước. Đây là hình ảnh những món đồ đó ạ.

Lục Thượng Hàn nhìn lướt qua những tấm hình, phát hiện ra đa số đều là những món đồ trang sức của tập đoàn Đan thị .

Ánh mắt anh hơi nheo lại, những đồ này đều là do chúng lấy được từ tay Đan Nghi sao? Chính xác hơn là chúng đã lấy đi khi mà Đan Nghi bị thương như vậy.

Vậy thì giờ bọn họ chuộc lại để làm gì?

Lục Thượng Hàn ra lệnh cho trợ lý :

- Nâng giá những món này lên gấp 3 lần.

....

- Bằng cái gì? Lúc đầu chúng tôi bán thì giá cũng đâu có cao như vậy? Bằng cái gì mà giờ phải trả giá cao gấp 3 lần để lấy lại chứ ?

Khi được nhân viên phục vụ thông báo như vậy , Đường Sa Sa nhảy dựng lên.

- Xin lỗi ! Đây là quy định của chúng tôi.

Nhân viên trả lời đầy lãnh đạm.

- Gọi giám đốc của các người ra đây ! Tôi muốn gặp giám đốc của các người.

Đường Sa Sa gào lên.

Bạch Văn Bình kéo ả lại, nói :

- Thôi, bỏ đi. Dù sao cũng là quẹt thẻ của Đan Nghi mà, giá cao chút thì cao chút, chả sao !

Đường Sa Sa tức giận đứng lì đó, Bạch Văn Bình rút thẻ ra :

- Quẹt thẻ !

Nhân viên cầm lấy thẻ, rất nhanh :

- Xin lỗi thưa ngài ! Thẻ của ngài đã quá hạn. Hiện không thể dùng được.

- Cái gì ?

Bạch Văn Bình kinh ngạc vô cùng, tiếp tục rút ra chiếc thẻ khác.

- Dùng chiếc này !

.....

- Xin lỗi thưa ngài, chiếc này cũng đã quá hạn ạ.

Nhân viên tiếp tục nói.

Bạch Văn Bình hoàn toàn kinh hãi.

- Không thẻ nào. Thẻ bị dùng rồi ...

Hai chiếc này đều là của Đan Nghi, lẽ nào ...

Đường Sa Sa lắc đầu:

- Khi này , trước khi rời khỏi nhà e vẫn thấy nó ngu ngu ngơ ngơ mà. Chắc là Đan gia chủ động dùng thẻ của nó đấy.

Bạch Văn Bình lo lắng :

- Vậy giờ phải làm sao? Giờ muốn chuộc lại những thứ này thì cần ít nhất hơn tí, đi đâu kiếm?

- Nhưng muốn lấy được sợi dây kim cương kia thì phải chuộc lại những món này.

Đường Sa Sa đến lúc này vẫn không phát hiện ra mình đang bị Đan Nghi dắt mũi và vẫn tiếp tục mơ giấc mơ phát tài.

- Vậy đành đi vay thôi. Em đi vay một ít. Anh đi vay một ít. Còn lại thì nhờ hai bên gia đình.

Bạch Văn Bình lên tiếng sắp đặt.

Đường Sa Sa không muốn bỏ tiền ra nhưng nghĩ đến sợi dây kim cương cũng đành vậy...

Hai người họ chia nhau đi vay tiền, tất cả chỉ vì muốn kiếm tiền chuộc trang sức của Đan Nghi mà mặt dày đi cầu xin người khác giúp đỡ.

....

Đan Nghi thư thái nằm trên xô pha, ăn đồ ngon và thỉnh thoảng đặt mua đồ trên mạng...

Nỗi đau vì bị bạn trai cùng bạn gái thân thiết cầm sừng dường như đã được xoa dịu khá nhiều...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Trời không còn sớm nữa, Đan Nghi vào phòng tắm, định tắm rồi ngủ một giấc thật ngon giữ tinh thần thật tốt để đối phó với hai kẻ tiện nhân kia.

Làn nước ấm dội lên người thật dễ chịu...

Bọt xà phòng dày đặc xoa dịu trên làn da mềm mại khiến tâm trạng Đan Nghi nhẹ nhõm vô cùng.

Tâm trạng vui vẻ, cô khẽ cất tiếng hát...

Tiếng vòi nước chảy mạnh át đi cả tiếng gõ cửa...

Lục Thượng Hàn đứng ngoài cửa khoảng 5 phút, vẫn không có ai ra mở cửa.

Ánh mắt nheo lại.

Trợ lí của anh vội lên tiếng:

- Thiếu gia, Đan tiểu thư chính là người thuê căn nhà này của ngài.

Bên cạnh chỗ Lục Thượng Hàn đứng là đồng hành lí của anh. Nhìn kiểu này, rõ ràng là anh muốn dọn tới ở cùng Đan Nghi rồi.

Trợ lí không dám chậm trễ, liền rút ra chìa khóa để mở cửa phòng.

Trợ lí xách lấy hành lí mang vào trong phòng, Lục Thượng Hàn chậm rãi bước theo sau.

Trợ lí biết rõ mình không có lí do gì để ở lại nữa nên để hành lí gọn một chỗ rồi đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Lục Thượng Hàn nhìn lướt qua căn phòng. Đây mặc dù là căn nhà đứng tên anh nhưng anh cũng chưa bao giờ đặt chân tới.

Nếu không phải Đan Nghi xuất hiện thì có lẽ cả đời này hắn chả bao giờ đặt chân tới đây.

Bây giờ xem lại, thấy căn phòng này cũng không tồi.

Có mùi thơm thoang thoảng của nữ chủ nhân, căn phòng càng thêm ấm áp đến lạ.

Anh chậm chậm bước tới phòng ăn, trên bàn ăn thấy có hai tờ giấy.

Trên giấy có ghi, vẽ lại nhiều món đồ trang sức, đó là do Đan Nghi tự tay vẽ lại những món đồ trang sức cũ của mình. Cũng là những món đồ mà Bạch Văn Bình cùng Đường Sa Sa lừa lấy từ tay nàng khi trước.

Lục Thượng Hàn nghĩ đến bộ mặt lo lắng đi vay mượn tiền của Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình để chuộc lại những món trang sức kia mà không khỏi buồn cười.

Nhớ đến khuôn mặt xinh đẹp, ánh mắt tình anh của cô, hắn thấy nụ cười ấy khuôn mặt ấy, bất ngờ không báo trước, mà chiếm trọn lấy trái tim, khối óc của hắn...

Nụ cười nở trên môi...

Chú tiểu hồ li đáng yêu này tỉnh lại rồi thì có những kẻ sẽ gặp báo ứng lớn...

Chỉ là không rõ chú hồ li này sẽ trêu chọc vòn bắt hai con chuột cống kia thế nào thôi.

Hắn đường hoàng bước vào căn phòng đang khép hờ cửa...

Thật ra ngay khi hắn bước vào cửa thì Đan Nghi đã phát hiện có người lạ vào nhà rồi.

Cô vội vàng rời khỏi bồn tắm, khoác lên mình chiếc khăn ....

Là một người con gái vừa bị người khác hăm hại , đã tỉnh táo trở lại, cô biết mình phải làm gì để tự bảo vệ bản thân.

Cô vốn định gọi báo cảnh sát nhưng khi này cô lại cất di động trong túi quần áo mất rồi.

Không hề sợ hãi.

Cô lập tức tìm cho mình một vũ khí phòng thân - chiếc chổi lau nhà

Nên ngay khi Lục Thượng Hàn bước chân qua cửa phòng thì đã bị đánh bất ngờ.

Một chiếc chổi lau nhà nhắm hấn đầu hấn mà đập..

May mà thân thủ hấn không tồi, phản ứng đủ nhanh nên tránh kịp.

Hấn vận tay một cái tóm được cái chổi lau nhà, dòn cô vào chân tường.

May mà hấn kịp nhận ra Đan Nghi nên kịp thu tay nếu không thì giờ mặt cô đã bê bết máu rồi .

Còn cô vẫn chưa kịp nhận ra hấn. Cô quát lớn :

- Ê , bỏ tay ra! Tôi báo cảnh sát rồi, họ sẽ đến ngay bây giờ đây! Bây giờ anh chạy trốn thì vẫn kịp đấy. Không thì ít ra cũng sẽ phải ngồi bóc lịch 3 năm đấy.

Quát xong, thật ra cô cũng rất sợ.

Theo lí mà nói vừa xong cô ra tay rất chuẩn rất đúng thời cơ, tên trộm này đáng nhẽ không thể kịp trở tay mới đúng ?

Nhưng hấn đã tránh được mà lại còn nhanh tay phản kích được...

Đan Nghi gan lớn thật đấy ,nhưng dù sao vẫn còn nhỏ tuổi, lên tiếng đe dọa kẻ trộm xong không nghe thấy hấn nói gì... nên càng thấy hốt ...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Lục Thượng Hàn bị biểu cảm dễ thương của cô làm cho bật cười.

Không thể phủ nhận, vừa này cô ra tay nhanh chuẩn, độc ... nếu là một người bình thường khác thì chắc đã bị đánh ngất rồi.

Nhưng hấn thì khác...

Ánh mắt hấn dừng lại trên đôi môi của cô, thiếu nữ vừa bước ra khỏi bồn tắm, làn da trắng muốt không chút tí vết, đôi môi căng mọng phớt hồng tựa như một loại quả ngọt đầy mê hoặc...

Miệng cô lớn tiếng quát như vậy nhưng trong lòng chắc chắn rất sợ hãi...?

Không thì sao nhắm chặt mắt tới thế?

- ah.... buông tôi ra..

Đan Nghi thấy uy hiếp không thành bèn dùng chân đá vào phần hạ bộ của kẻ lạ mặt...

Đôi chân nhỏ xinh của cô bị hấn nắm trọn...

Bị người đàn ông lạ động vào người, Đan Nghi sợ hãi mở choàng mắt ra...

Khuôn mặt phóng to ngay trước mắt, thoáng qua chút lạ lẫm , Đan Nghi mất một vài giây mới định hình được, nhận ra Lục Thượng Hàn...

Trên khuôn mặt cool ngầu của hấn,nở một nụ cười rất rất nhẹ. :

- 3 năm ư? Vô thời hạn cũng được.

Nếu như là e ở bên tôi.

-Ah ... Hàn thiếu gia.. Sao lại là ngài?

Đan Nghi vội vàng thu tay, thu chân lại, lùi ra khỏi người hắn .

Làn da của cô quá mượt mà, rời khỏi tay Lục Thượng Hàn rồi mà vẫn như còn vương vấn nơi bàn tay hắn vậy...

Trái tim Đan Nghi cuối cùng cũng trở lại vị trí, Lục Thượng Hàn một thương nhân tài giỏi không thể là kẻ trộm được mà ?

Cổ tò mò hỏi :

- Anh vào đây bằng cách nào ?

- Cô ở một mình sao?

Nhiều hàng lông mày, hắn không trả lời mà hỏi lại cô.

- Đúng vậy. Thật may là anh.

Thoáng chút sợ hãi hiện lên trên khuôn mặt cô.

Lục Thượng Hàn có chút không vui :

- Một mình ở đây ? Hơi bị nguy hiểm đó!

- Lên học đại học tôi toàn ở một mình mà ?

Vừa nói cô vừa giờ lăm lăm lên :

- Cũng chỉ có anh, nếu là người khác thì đã bị tôi đánh ngất rồi..

Lục Thượng Hàn tiếp tục nhíu mày:

- Vừa xong đáng nhẽ cô phải gọi cảnh sát chứ không phải dùng nắm đấm của mình liều mạng với kẻ xấu..

- Lúc trước ở nhà tôi có luyện võ đó.

Nắm đấm của cô sắp đâm tới trước mặt hắn.

Hắn bắt lấy đôi tay nhỏ của cô:

- Mưu hại ông xã ư?

- Ông xã gì chứ?

Cô không kịp phản ứng...

- Cần tôi nhắc lại chuyện trong viện hôm đó không..?

Đan Nghi nhìn vào chiếc vòng ngọc sáng bóng đeo ở tay, cuối cùng đã nhớ ra cô đã là vị hôn thê của hắn.

Cô ngạc nhiên :

- Anh đến tìm tôi ?

- Từ hôm nay tôi sẽ dọn tới đây ở !

Lục Thượng Hàn ngắn gọn trả lời.

Hắn vốn đã mang theo hành lý đến...

Lại còn chuyện vừa xong nữa... hắn chắc chắn sẽ phải ở lại..

- Vậy sao được chứ?

Đan Nghi ngay lập tức nghĩ đến việc mình giả lộn để ăn hối lộ, kế hoạch để trả thù Bạch Văn Bình cùng Đường Sa Sa mới bắt đầu, giờ thêm anh ta thì kế

hoạch của cô phải làm sao..?

- Đây là nhà của tôi ,tôi nói thế nào chính là thế đấy !

Hắn nghiêm túc nhìn cô và nói :

- Huống hồ tôi còn là vị hôn phu của em, tôi có trách nhiệm bảo vệ cho em.

Đan Nghi không ngờ đây lại là nhà của hắn .

Chả trách đi Dương muốn mua đứt lại mà không mua được.

Nhà của Lục Thượng Hàn thật không phải dễ dàng mà mua được.

Cô không muốn bị mất tự do :

- Tôi không cần ai bảo vệ cả !

- Em vẫn còn nhỏ.

Hắn nhìn lướt qua cô.

Giờ hắn đã là vị hôn phu của cô.

Việc của cô , hắn cũng cần có trách nhiệm gánh vác.

- Tôi không còn nhỏ!

Cô không muốn bị hắn coi là trẻ con, đứng thẳng người lên...

Cơ thể thanh xuân của thiếu nữ tựa như một trái ngọt đầu mùa...ẩn hiện dưới lớp khăn tắm mỏng...quyến rũ nóng bỏng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: !

Đôi mắt Lục Thượng Hàn nhìn qua cơ thể cô.

Cho dù đôi bàn tay anh đủ lớn nhưng theo như mắt anh đánh giá thì cũng khó mà nắm hết được sự ngọt ngào trên cơ thể cô.

Khuôn mặt anh tiến sát về phía cô, thì thầm bên tai:

- ukm. Đúng là không còn nhỏ ...!

Phát hiện ra ý tứ đầy ám chỉ trong lời nói của anh, Đan Nghi vội cúi đầu nhìn xuống, chỉ thấy khăn tắm có phần bị tụt xuống một chút, để lộ ra đường nét nõn nà của cơ thể thiếu nữ...

Cô vội đưa tay chỉnh lại khăn tắm..

Lục Thượng Hàn đứng thẳng dậy :

- Hoặc là để tôi sống cùng hoặc là em dọn đi !

Đan Nghi vô cùng tức giận, chỉ muốn lao đến cào xé anh ta...

Bây giờ cô cần đối phó với Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa thì sao có thể dọn đi được ?

- Tùy anh !

Cô nghĩ thông rồi, Lục Thượng Hàn dù không tốt nhưng so với Bạch Văn Bình vẫn tốt hơn nhiều lần.

- Phòng nhiều anh tự chọn đi.

Nói xong cô đẩy anh ra khỏi phòng của mình.

Nhìn thấy hành lí anh để ngay phòng khách cô nghiêng nghiêng rằng,xem ra anh ta đã chuẩn bị sẵn mọi thứ để ở lại đây...

Trở về phòng, leo lên giường,mặc dù vẫn còn chút tức giận nhưng rất nhanh cô đã lại ngủ giấc ngon lành...

Giấc ngủ này của cô rất ngon, rất sâu...

Sáng hôm sau, cô về căn hộ kể bên làm chút việc.

Trước đây Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình không ít lần diễn cảnh nóng trong căn hộ này, nhưng khi đó đầu cô bị thương nên không hay biết gì.

Cô biết rằng đôi câu nam nữ này sẽ còn tiếp tục diễn nhiều lần nữa..

Vội lại theo như tính cách của chúng nó không chừng một ngày sẽ quay lại căn ngược cô.

Đan Nghi quyết không để cho chúng có cơ hội đó.

Cô lắp một chiếc camera để ghi lại hết việc chúng làm

Như vậy kể cả sau này chúng muốn căn ngược cô thì cô vẫn có bằng chứng để tát lại vào mặt chúng.

Bố trí xong mọi thứ, cô phúi phúi tay :

- oke. Xong rồi !

Nhìn khắp một vòng thấy không còn vấn đề gì nữa , cô liền lấy sợi dây chuyền kim cương ra cầm trên tay.

Sợi dây chuyền này do mẹ cô tặng cô, rất đẹp rất sang.

Do trước đây cô còn nhỏ không thích hợp đeo nên chưa bao giờ lấy ra dùng.

Thật không ngờ bây giờ lại có thể lấy ra để...

Đồ mẹ tặng nên cô nhất định sẽ giữ gìn cẩn thận.

Cốc cốc cốc !

Vừa xong mọi việc thì tiếng gõ cửa vang lên.

Nhìn qua khe cửa, là Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa.

Hai kẻ đó đứng ngay trước cửa mà cũng không quên ôm hôn nhau, cơ bản là không coi Đan Nghi ra gì.

Đan Nghi mở cửa, nở nụ cười ngây ngô :

- Anh Văn Bình, Sa Sa....

- Đan Nghi , đi Dương đâu? Sợi dây chuyền của cô ,đi ý mang đến chưa?

Son trên môi Đường Sa Sa bị Bạch Văn Bình hôn nhòe ra...

Nhưng cô ta cũng chẳng quan tâm vì Đan Nghi là đứa ngốc trong mắt ả mà...

Đan Nghi cười mĩa mai trong tâm còn trên mặt vẫn là nụ cười ngây ngô :

-Dì ý vừa đi rồi. Sợi dây kia dì mang đến đây rồi..

Nói xong liền cầm sợi dây kim cương ra đưa đi đưa lại trước mặt Đường Sa Sa.

Kim cương thượng đẳng phát ra thứ ánh sáng lấp lánh, lóa mắt... Đan Nghi nghe thấy tiếng nuốt nước bọt ừng ực của Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình.

Đường Sa Sa giờ tay cướp lấy :

- Đan Nghi đưa tôi!

Nhưng lần này không giống mọi khi...

Đan Nghi đã cắt gọn sợi dây vào túi áo.

- Đan Nghi !

Vừa nói ả vừa lao đến phía Đan Nghi, ả muốn nhanh chóng chiếm lấy sợi dây kim cương về tay mình..

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Đan Nghi làm điệu bộ rất đáng thương rồi nói :

- Di Dương nói rồi, phải đưa những đồ trang sức cũ kia cho đi thì đi mới đưa sợi dây kim cương này cho Đan Nghi giữ được. Còn giờ chỉ là cho Đan Nghi mượn chơi chút chút thôi..

Nói xong còn làm điệu bộ dạng không cam tâm rồi quay ra cười với Đường Sa Sa :

- Di Dương rất nghiêm khắc, Đan Nghi rất sợ !

Đường Sa Sa vốn định ra tay cướp luôn sợi dây nhưng nghe Đan Nghi nói vậy thì cũng có chút lo lắng về Di Dương.

Ả lại đành buông tay rồi dỏ ngon ngọt :

- Đan Nghi cho Sa Sa mượn xem chút thôi nhé !

- Xem thì được nhưng không được mang đi , Di Dương buổi chiều sẽ quay lại không nhìn thấy sợi dây đâu sẽ tức giận .

Đan Nghi như một đứa trẻ non nớt bảo vệ món đồ chơi yêu thích của mình..

Đường Sa Sa vội vàng đồng ý, cướp trắng trợn cũng không phải cách hay...

Lát nữa ả ta sẽ đi làm giả một sợi dây khác mang đến đổi cho Đan Nghi là được.

- Sợi dây thật là đẹp, Sa Sa chụp vài bức làm kỉ niệm

Đan Nghi cầm sợi dây trên tay để cho Đường Sa Sa thoải mái chụp...

Chụp xong xuôi, Đường Sa Sa kiểm đầu ra một chiếc hộp đưa mắt ra hiệu cho Bạch Văn Bình rồi hạ thấp giọng :

- Mang những món trang sức này cắt gọn vào trong két sắt cho Đan Nghi !

Biết bây giờ trí óc của Đan Nghi hết như đứa trẻ Đường Sa Sa cố nói nhỏ hơn chút nhưng cũng không hề che dấu ....

Đan Nghi ngồi đó nghe hết mọi việc nhìn hết mọi thứ, vẫn nụ cười đơn thuần nở trên môi..

Trong tim thì đang lắc đầu ngao ngán hộ cho Đường Sa Sa.

Nhằm chiếm cho bằng được sợi dây kim cương này mà Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình đã nhanh chóng tìm cách gom tiền để chuộc được những món đồ cũ kia về....

... Lại còn cẩn thận đến mức không cho Đan Nghi động đến nữa chứ...

Nghe Đường Sa Sa nói vậy, Bạch Văn Bình liền tìm cơ vào phòng Đan Nghi ,mở két sắt rồi để chiếc hộp đựng trang sức để gọn vào trong đó.

Đan Nghi vờ như không hay biết gì cả, vẫn cười ngây ngô.

- Vậy chiều bọn tôi lại đến thăm Đan Nghi sau nhé.

Đường Sa Sa thấy mọi việc bố trí xong xuôi liền tìm cơ về để đi tìm người làm giả sợi dây chuyền ,để còn nhanh chóng đánh tráo sợi dây kim cương của Đan Nghi.

Lần này là nhất định phải chiếm được sợi dây kim cương ấy , tuyệt đối không để xảy ra sai sót gì.

- Oh .... được Sa Sa.

Đan Nghi cười rất tươi.

- Đây là bữa sáng của cô .

Bạch Văn Bình đưa cho Đan Nghi một túi đồ nhỏ.

Đan Nghi cười híp mí, nhận lấy túi đồ mà bên trong có ít cháo đã lạnh ngắt ngor cùng với một ít dưa muối được bọc trong lớp vỏ rế tiền.

Đều là những thứ mà hai kẻ đó trong suốt ba tháng trời đã quen dùng để dụ dỗ cô rồi..

Bạch Văn Bình , Đường Sa Sa tay ôm eo nhau đứng dậy, chẳng coi sự tồn tại của Đan Nghi là gì hết.

Đường Sa Sa ôm lấy khuỷu tay Bạch Văn Bình nói :

- Ngày hôm qua để chuộc lại những món đồ kia , vay ngược vay xuôi không ít tiền lại còn vay nặng lãi nữa. Sau này lấy được sợi dây kim cương thì em phải được chia phần hơn đó nhé !

- Đây là lẽ dĩ nhiên, em là đại công thần mà, quyền quyết định thuộc về em hết.

Nói rồi Bạch Văn Bình âu yếm ,thân mật hôn hít ả như đang ở chốn không người...

- Lấy được sợi dây chuyền, trước tiên sẽ gửi đến cho Tiền gia Tiền tiểu thư đeo chơi một hai hôm , sau đó em sẽ đeo hai hôm..

Sợi dây chưa đến tay nhưng Đường Sa Sa đã nghĩ ra những việc sẽ làm...

- ... Sau đó sẽ mang đến chợ đen, chiếc vòng này giá gốc trăm tỉ,đến chợ đen ít nhất cũng phải bán được vài chục tỉ..

Bạch Văn Bình , đôi mắt sáng bừng lên.:

- Vài chục tỉ, vậy thì đến lúc đó chúng ta muốn gì là có thứ đó rồi...

Đường Sa Sa cũng vô cùng phấn khích :

- Thế mới bảo kiếm được sợi dây chuyền này so với những món đồ trang sức cũ của Đan Nghi thì có lợi hơn vô số lần mà lại..

- Chỉ có điều bán sợi dây này vào chợ đen nhờ bị người nhà họ Đan phát hiện ra thì....

Giọng Bạch Văn Bình không giấu nổi sự lo lắng....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Bạch gia và Đan gia có mối quan hệ cũng không tệ nên hẳn không muốn trực tiếp lật mặt ,đối đầu với Đan gia.

Nếu không phải do bản tính Đan Nghi cố chấp không cho hẳn có những hành động quá thân mật.... Dù là người yêu của nhau nhưng Đan Nghi đến cả tay cũng ít khi cho hẳn nắm... Nếu không thì hẳn cũng không đến nỗi rơi vào mối tình với Đường Sa Sa hay chính xác là với thân hình ba vòng nóng bỏng

tay của ả.

- Anh ngốc à ?

Đường Sa Sa gõ một cái vào trán hắn.

- Đầu Đan Nghi bị thương sớm muộn gì cũng sẽ bị nhà họ Đan phát hiện ra... Một khi đã phát hiện ra thì chúng ta muốn kiếm thêm chút gì từ tay ả cũng rất không dễ ....

Bạch Văn Bình nghĩ cũng gật đầu đồng ý.

Đường Sa Sa tiếp tục :

- Bây giờ không tranh thủ kiếm thì sau cũng không còn cơ hội đâu. Đến khi ấy không tìm thấy sợi dây kim cương , chúng ta cứ bảo rằng do đầu Đan Nghi không bình thường nên làm mất ở đâu đó rồi... Vậy không hợp lí à ?

Bạch Văn Bình gật gù đồng ý :

- Vẫn là em thông minh nhất !

Nói rồi hai kẻ đó lại quỳện vào nhau hôn hít một hồi.

Đây còn chưa bước ra khỏi phòng của Đan Nghi mà chúng đã nghiễm nhiên ôm ấp ,hôn hít nhau và cùng thương lượng chuyện chiếm đoạt đồ của cô.

Đan Nghi chăm chú lắng nghe chúng bàn bạc.

May mắn thay đầu óc cô giờ đã hoàn toàn bình phục nếu không thì chắc sẽ còn bị đôi cẩu nam nữ này gặm đến xương cũng không còn mất.

Nhớ lúc trước, số lượng nam sinh theo đuổi Đan Nghi ít ra cũng tập hợp được thành vài ba đội bóng... trong đó Bạch Văn Bình có điều kiện gia đình hết sức bình thường , chả có gì nổi bật.

Đan Nghi giờ nghĩ lại , thấy đầu óc mình lúc đấy chắc chắn có một dây thần kinh nào đó không được bình thường nên mới nhận lời yêu hắn .

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cuốn vào nhau như chiếc quẩy rồi mới chịu đi ra ngoài.

Đan Nghi nở nụ cười trong sáng để thương tiễn chân hai kẻ đó ...

Sau tiếng đóng cửa, nụ cười của Đan Nghi cũng lạnh dần....

Đan Nghi cài lại chốt cửa, trở về phòng riêng, mở két...

Bên trong két đã đựng đầy những vòng ngọc châu báu, đều là những món đồ cũ mà đã từng bị Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa lấy đi.

Lần này Đan Nghi tìm đến dì Dương là một lựa chọn quá chuẩn xác.

Sợ con mắt tinh tường của dì Dương nên Bạch Văn Bình, Đường Sa Sa không dám dùng đồ giả để lấp liếm...

Đan Nghi kiểm lại một lượt, mặc dù số lượng chưa đủ nhưng cũng thiếu không nhiều nữa...

Trận đánh đầu tiên Đan Nghi giành thắng lợi hoàn toàn !

Đóng cửa lại, vươn vai vài cái Đan Nghi trở về căn hộ mới thuê.

Vừa định mở cửa, cửa liền mở ngay trước mặt cô.

Lục Thượng Hàn mặc bộ đồ pijama đứng trước cửa.

Lúc này Đan Nghi mới phát hiện ra anh ta cao hơn cô hơn hẳn một cái đầu. Cô phải ngước mắt lên mới có thể nhìn được anh...

Đan Nghi nhìn thấy đầu tiên là hàng lông mi vừa dài vừa thẳng sau đó mới là khuôn mặt tuấn tú nét nào ra nét ấy của anh.

Anh ta cũng đẹp trai quá mức mà... Đan Nghi từ trước tới giờ gặp không ít mỹ nam nhưng chưa từng gặp ai có khí chất cuốn hút đến vậy...

- Nhìn đủ chưa?

Lục Thượng Hàn hỏi cô.

Đan Nghi giật mình nhận ra mình đã mãi nhìn anh quá lâu...

Cô lách qua anh bước vào trong nhà.

Tinh mũi ngửi thấy mùi thức ăn thơm phức dễ khiến người ta chảy nước miếng. Đan Nghi hỏi :

- Là món gì mà thơm vậy ?

- Ăn cơm thôi.

Lục Thượng Hàn đẩy Đan Nghi ngồi xuống bàn ăn.

- oa đồ Nhật !

Đan Nghi đã rất lâu rồi chưa được ăn những món đồ ngon này ....

Ngay vừa xong thôi Bạch Văn Bình mới mang cho cô món cháo nguội ngắt ngor với vài cái dưa muối bọc trong giấy báo rề tiền...

So sánh với món ăn Nhật đầy đủ chất này thì đây chính là một bữa tiệc với đầy đủ cao lương mỹ vị....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Đan Nghi với tay lấy một miếng kim báp vị bơ đưa vào miệng, mùi cơm trắng thơm ngon kết hợp với vị béo ngậy của bơ khơi gợi cảm giác thèm ăn trong cô.

Đan Nghi ăn liền một lúc mấy miếng liền, toàn thân được bao bọc trong cảm giác no căng thật hạnh phúc.

Cô vẫn đang muốn ăn tiếp , tiếng động ở phía cửa lớn vang lên.

Miếng kim báp vẫn chưa kịp đưa lên miệng thì di Dương đã bước vào.

Khuôn mặt tươi như hoa của di Dương khi nhìn thấy Lục Thượng Hàn khoác áo ngủ ngồi ở bàn ăn liền lập tức được thay thế bởi bộ mặt nghiêm nghị, khó gần.

Di nhận ra Lục Thượng Hàn, bước nhanh về phía hấn :

- Hàn thiếu gia !

- Di Dương !

Lục Thượng Hàn cũng lễ phép chào lại.

Di Dương và Đan Nghi đều khá bất ngờ, di Dương biết đến Lục Thượng Hàn thì không có gì là kì lạ. Là một quản gia chuyên nghiệp nên di Dương cần phải ghi nhớ về những nhân vật có tầm ảnh hưởng lớn trong nền kinh tế như Lục Thượng Hàn...

Nhưng Lục Thượng Hàn một kì tài trong trồn thương trường với xuất thân danh giá như vậy mà biết đến nhân vật nhỏ bé như di Dương thì thật không đơn giản.

Hiển nhiên, di Dương cũng bị bất ngờ vì điều đó nhưng rất nhanh hồi phục lại phản ứng như thường :

- Hàn thiếu gia, Đan Nghi là đại tiểu thư của Đan gia và vẫn chưa tròn 18 tuổi, lại ở cùng với Hàn thiếu gia như này thì dường như không được hay cho lắm?

Lục Thượng Hàn gật gật đầu.

- Hàn thiếu gia tối qua đã qua đêm ở đây sao?

Di Dương sử dụng ngữ điệu có phần nghiêm khắc hơn .

- Vâng, đúng vậy.

Lục Thượng Hàn gật đầu tựa như mọi chuyện theo lẽ dĩ nhiên vốn là như vậy.

Di Dương nắm lấy tay Đan Nghi :

- Đại tiểu thư, anh ta không làm gì tiểu thư đó chứ?

Thấy di Dương lo lắng như muốn lột lớp quần áo của mình để kiểm tra, Đan Nghi mỉm cười :

- Di Dương đi không cần quá lo lắng như vậy đâu... Hàn thiếu gia và cháu là một mối quan hệ nam nữ hoàn toàn trong sạch, thuần khiết...

- Vâng, quan hệ nam nữ...

Lục Thượng Hàn cố tình lặp lại.

Câu nói này khiến di Dương như muốn nhảy bật dậy:

- Cái gì? Hai người phát sinh quan hệ nam nữ rồi ? Đại tiểu thư xin hãy đi cùng tôi! Lục thiếu gia không rời đi thì chúng ra sẽ rời đi...

Di Dương nắm lấy tay Đan Nghi định kéo cô đi.

- Di Dương !

Giọng Lục Thượng Hàn trầm ấm, bình đạm như một câu trần thuật nhưng lại bao hàm câu mệnh lệnh bên trong.

Di Dương dừng tay lại.

Đôi mắt Lục Thượng Hàn sâu hơn, nghiêm túc hơn :

- Tôi và Đan Nghi đã quyết định đính hôn, đợi cô ấy xong chương trình học sẽ lập tức tổ chức lễ thành hôn.

- Cái gì?

Di Dương không tin vào tai mình.

- Cháu rất thích Nghi Nghi. Di Dương lẽ nào không có chút lòng tin nào về cháu sao?

Trên người Lục Thượng Hàn toát ra một sự ung dung tự tại của kẻ ngồi trên ngai báu từ lâu khiến người khác khó lòng này sinh ý nghĩ nghi ngờ chất vấn.

Di Dương đắn đo, dĩ biết Lục gia là dòng tộc quyền cao chức trọng, sự giàu có địch nổi cả một quốc gia và Lục Thượng Hàn trong dòng tộc cũng có một chỗ đứng không tồi.

Đem so sánh với Bạch Văn Bình thì hẳn càng đáng tin cậy hơn.

Nhưng Đan gia mới là người mà di phục tùng tuyệt đối.

Di nhìn Đan Nghi :

- Đại tiểu thư...

- Di Dương , cháu đã đồng ý với Hàn thiếu gia rồi. Di Dương, đây là bí mật của cháu, cháu không muốn mọi người trong nhà phải lo lắng. Khi nào thích hợp cháu và Hàn thiếu gia sẽ chính thức công khai mọi việc.

Ánh mắt cô trong sáng, kiên quyết. Đường như mọi việc cô đều đã tự mình quyết định hết rồi.

Di Dương thở dài :

- Tiểu thư, ta làm mọi thứ theo sự dặn dò của mẹ tiểu thư, phải chăm sóc tiểu thư thật chu đáo...

- Di Dương không cần phải lo lắng, cháu có việc gì quan trọng thì vẫn sẽ cần nhờ tới sự giúp đỡ của di mà, đúng không nào?

Đan Nghi mỉm cười lên tiếng.

Đối với di Dương mà nói, Đan Nghi trước sau vẫn là chủ nhân , là đại tiểu thư của Di.

Di cần chăm sóc Đan Nghi thật chu đáo nhưng cũng không được phép can thiệp quá sâu vào cuộc sống của cô....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Di Dương nhìn Lục Thượng Hàn rồi lại nhìn Đan Nghi :

- Được ! Di sẽ thay con giữ bí mật này !

Đan Nghi cười tươi như hoa.

- Con cảm ơn di Dương !

Di Dương đi sắp xếp lại căn phòng cho Đan Nghi.

Lục Thượng Hàn tiến đến gần cô.

Cảm nhận thấy hắn tiến quá gần về phía mình, Đan Nghi không khỏi giật mình.

- Hàn Thiếu gia ngài muốn làm gì ?

Lục Thượng Hàn nắm lấy tay cô, đeo vào ngón tay cô một vật gì đó.

- Nhẫn ư?

Môm Đan Nghi khẽ mấp máy...

- Hàn thiếu gia , bà anh đã tặng tôi chiếc vòng ngọc rồi, nhẫn thì thôi ạ...

- Chuẩn xác mà nói , đây là nhẫn phòng sói.

Lục Thượng Hàn nheo mày nói.

Đan Nghi lúc này mới chăm chú ngắm nghía chiếc nhẫn , phát hiện ra đây thật không phải chiếc nhẫn bình thường.

Vật trang trí trên chiếc nhẫn nhìn trong suốt như thủy tinh và lại rất sắc nhọn . Nếu như có ai có ý định kéo tay cô thì chắc chắn sẽ bị đâm cho chảy máu.

Đan Nghi cười tươi rói:

- Thật tuyệt ! Tôi rất thích món quà này. Cảm ơn Hàn thiếu gia !

Nụ cười trong sáng đầy ánh dương của cô khiến cho trái tim anh cũng bừng sáng lên.

Đan Nghi không biết có phải mình nhìn nhầm không mà thấy trong mắt anh ánh lên sự triu mến , nâng niu vô hạn dành cho cô...

Nhưng cô thật sự rất thích chiếc nhẫn này, cô mãi mê ngắm nhìn chiếc nhẫn , thật không muốn buông tay .

Buổi chiều...

Di Dương và Đan Nghi vừa bước chân vào đến căn hộ kế bên thì Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cũng đến nơi.

Đường Sa Sa bám lấy di Dương mà ra sức nịnh bợ :

-Di Dương à , cháu đã giúp Đan Nghi thu dọn hết những món đồ trang sức cũ rồi đấy ạ, cháu để hết chúng trong két bảo hiểm rồi.

- Uk. Cảm ơn cháu !

Di Dương xem qua loạt đồ trang sức, về cơ bản thì số lượng trang sức cũng khá đủ rồi, liền nói với Đường Sa Sa :

- Giờ di cần mang đồ trang sức này về Đan gia để sửa sang và làm mới lại ngay.

Đường Sa Sa vẫn bám sát lấy dì Dương.

Túi xách của ả để ở một bên, bên trong có đựng sợi dây chuyền giả .

Để dễ dàng đánh tráo chiếc vòng mà không dễ bị nghi ngờ thì ả đã tốn một khoản kha khá để thuê một nghệ nhân có tiếng trong giới giang hồ làm giả chiếc dây.

Chỉ cần dì Dương dời đi thì ngay lập tức ả sẽ đánh tráo sợi dây thật bằng sợi dây giả của mình.

Nhưng ngay khi ả cuốn lấy dì Dương, Bạch Văn Bình đi vào nhà vệ sinh thì. ...

Đan Nghi mở chiếc túi xách của Đường Sa Sa ra, để sợi dây chuyền thật của mình vào túi của Sa Sa rồi lại lấy chiếc dây chuyền giả ra đút vào túi áo mình.

Xong việc, Đan Nghi nở nụ cười ranh mãnh như chú hồ li đáng iu...

- Dì Dương bao giờ đi vậy? Để cháu tiễn dì một đoạn.

Đường Sa Sa tiếp tục nịnh nọt dì Dương.

- Không cần đâu, ta có thể tự mình ra sân bay được.

Dì Dương lấy xong đồng hồ trang sức cũ liền xách va li chuẩn bị lên đường.

Dì Dương bước ra đến cửa, ngoảnh đầu nhìn Đan Nghi đầy ảm ý.

Đan Nghi cũng ra ám thị bảo dì yên tâm.

Dì Dương vừa ra khỏi cửa, Đường Sa Sa đã hoan hỉ như bắt được vàng vậy. Từ giờ thì chiếc dây chuyền quý giá của Đan Nghi đã là món đồ trong túi thuộc quyền sở hữu của ả rồi, ả không sung sướng sao được chứ?

Ả tiến đến và ngồi sát cạnh Đan Nghi:

- Đan Nghi, dì Dương đưa sợi dây chuyền kim cương cho cô chưa?

- Dì đưa rồi !

Đan Nghi nở nụ cười ngọt ngào ngây ngô, rút từ trong túi ra sợi dây vừa đánh tráo từ túi của Đường Sa Sa.

Cô giờ sợi dây chuyền giả ra trước mặt Đường Sa Sa .

Ánh mắt ả lóe sáng :

- Cho Sa Sa xem chút nào, xem chút thôi nào...

Lúc này Bạch Văn Bình cũng từ nhà vệ sinh bước ra , nhìn thấy sợi dây chuyền mà trong lòng sung sướng đến phát điên...

Trong tay Đan Nghi giờ cầm thì chính là sợi dây mà Đường Sa Sa tìm người làm giả...

Nhưng bị đồng tiền làm cho mờ mắt nên bản thân chúng cũng không thể phân biệt đâu là thật đâu là giả nữa...

- Thật là đẹp,thật quá hoàn hảo! Độ sáng của viên kim cương này, đôi tay điêu khắc quá tuyệt vời của bậc nghệ nhân, lại còn sắc sáng long lanh này nữa... thật quá tuyệt vời...!

Đường Sa Sa không ngớt lời khen ngợi...cho chiếc dây chuyền giả mà chính ả đã tìm người làm giả

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Còn trong mắt Bạch Văn Bình , sợi dây chuyền chính là những tờ cổ phiếu lớn, giá trị.

Gia sản của Bạch gia vốn không lớn, những năm gần đây nhờ dựa hơi Đan gia mà có chút phát triển hơn.

Nhưng so với Đan gia thì Bạch gia thật xách dép gắn thêm tên lửa chạy theo cũng không kịp...

Bạch Văn Bình hiện vẫn là sinh viên đại học nhưng ngay cả năm mơ cũng nghĩ cách làm sao để phát tài.

Đường Sa Sa ra hiệu cho hắn, để hắn đánh lạc hướng Đan Nghi... À sẽ tranh thủ thời cơ mà tráo đổi sợi dây chuyền.

Nhận được ám hiệu của ả, Bạch Văn Bình lập tức tiến tới ngồi đối diện với Đan Nghi, làm chuyển hướng sự chú ý của cô.

Đan Nghi giả vờ như chả hay biết gì cả, nở nụ cười ngọt ngào dễ thương với hắn.

Bạch Văn Bình bị nụ cười của nàng làm cho điên đảo.

Nói đến nhan sắc thì, Đan Nghi xinh đẹp ngọt ngào, khí chất cao quý, nho nhã, Đường Sa Sa căn bản không đáng để mang ra so sánh.

Nhưng nói về chuyện giỏi chiều lòng người, nói về tài nghệ giường chiếu thì khẳng định luôn là Đường Sa Sa hơn hắn.... Nhưng Bạch Văn Bình cũng chưa bao giờ có cơ hội tiếp xúc quá thân mật với Đan Nghi...

Nghĩ đến đây, hắn giơ tay ra định nắm lấy tay Đan Nghi để nếm chút mật ngọt...

Theo bản năng, thấy buồn nôn vì hành động của hắn ta nên Đan Nghi lập tức rút tay lại, không cho hắn chạm vào tay cô dứt tay luôn vào túi áo.

- Nào Nghi Nghi bỏ tay ra đây, anh có kẹo ngon cho em này...

Bạch Văn Bình tiếp tục dụ dỗ cô.

Thấy hắn vẫn xem mình như đồ ngốc như vậy, khóe miệng Đan Nghi nhếch lên một góc quá độ.

Ánh mắt, nụ cười của cô vốn rất cuốn hút, ngay cả cái nhếch mép kia cũng đủ khiến trái tim Bạch Văn Bình loạn nhịp.

Giọng hắn dỗ dành cô càng lúc càng ngọt ngào :

- Nghi Nghi à, anh Văn Bình có món đồ thú vị tặng em này...

Đan Nghi biết hắn ta chả có ý gì tốt đẹp đâu, ngay lúc này cô nhớ ra chiếc nhẫn mà Lục Thượng Hân tặng cô.

Cô khẽ xoay xoay chiếc nhẫn để lộ ra đầu sắc nhọn của đồ trang trí trên mặt chiếc nhẫn hướng về phía lòng bàn tay.

Sau đó, rất nghe lời, Đan Nghi giơ tay ra chủ động nắm lấy tay Bạch Văn Bình, lại làm điệu bộ hết như đứa trẻ nhỏ đòi quà :

-Anh Văn Bình tặng quà gì cho Đan Nghi vậy?

Bạch Văn Bình thấy cô giơ tay ra như vậy, thật muốn lập tức ôm lấy tay cô mà hôn hít.

Đôi tay hắn lập tức nắm lấy tay Đan Nghi, Đan Nghi cũng nắm tay hắn ... rất mạnh...

Vật sắc nhọn trên chiếc nhẫn phồng sồi lập tức đâm sâu vào lòng bàn tay hắn.

Như bị điện giật, hắn nhảy dựng lên :

- Đan Nghi cô làm trò gì vậy ?

- Hi hi em có làm gì đâu ạ?

Đan Nghi cười rất tươi, rất ngây ngô....

Bạch Văn Bình nhìn lòng bàn tay mình, máu chảy lênh láng, rất đáng sợ.

Đường Sa Sa cũng lập tức đứng dậy, vội hỏi :

- Đan Nghi, trong tay cô cầm thứ gì đấy ?

- Là dì Dương tặng chiếc nhẫn này cho Đan Nghi chơi.

Đan Nghi ngây ngô trả lời.

Bàn tay bị thương khá sâu khiến Bạch Văn Bình rất bức :

- Đồ quái quỷ gì vậy chứ? Vắt đi ngay !

- Không được , không được vắt... Đây là đồ di Dương tặng Đan Nghi mà...không vắt đâu...

Đan Nghi gào khóc như một đứa trẻ.

- Văn Bình anh quát em vậy,em sợ lắm, là anh cứ đòi cầm tay em đấy chứ....huhuhu....huuuu

Đường Sa Sa lờm Bạch Văn Bình một cái lờm xẹt lửa.

- Bạch Văn Bình anh đừng có làm cái trò ăn đồ trong bát còn dòm ngó thêm đồ trong nồi đó nữa đi !

- Thì không phải em bảo anh đánh lạc hướng cô ta sao?

Bạch Văn Bình cố mình oan.

- Xong chưa?

Nghĩ rằng Đan Nghi nghe không hiểu chúng nói gì nên chúng cứ đường hoàng vậy mà nói chuyện với nhau.

- Đói xong rồi! Thắng lợi !

Đường Sa Sa nở nụ cười chiến thắng.

À đâu có ngờ sợi dây trong túi mình mới chính là sợi dây thật... ả mang sợi dây thật ra đổi lấy sợi dây giả của Đan Nghi...

Ả đưa sợi dây thật vào tay Đan Nghi còn không quên dặn dò :

- Đan Nghi , sợi dây kim cương của cô này, trả cô đấy. Cô cất cho cẩn thận kẻo bị kẻ xấu lừa lấy mất đấy nhé....!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

-ukm. Di Dương nói rồi mà , kẻ xấu nhất định sẽ bị trời tru đất diệt, Nghi Nghi sẽ chú ý.

Đan Nghi nhận lấy sợi dây chuyền thật, nắm chặt tay thành hình nắm đấm để thể hiện sự quyết tâm.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa nghe cô nói vậy chỉ còn biết ngại ngùng cười trừ...

Nhưng dù sao thuận lợi như vậy mà lấy được sợi dây chuyền nên bọn chúng rất là hưng phấn. Chúng cũng không tiếp tục nói về chuyện kia nữa mà chuyển sang bàn bạc việc của buổi tối nay.

Đường Sa Sa nói :

- Ở trong khóa năm nhất này ngoài Đan Nghi thiên kim tiểu này thì còn Tiền Phi cũng là kẻ con nhà có chức có quyền . Hơn nữa cô ta là người bản địa nên chúng ta cần cố gắng kết giao cho được.

- Hôm nay vừa đúng là sinh nhật lần thứ 18 của cô ta... chúng ta cần chuẩn bị một món quà gì đó thật giá trị cho cô ta.

Bạch Văn Bình cũng hoàn toàn đồng ý với ả.

- Quà tặng mà...chính là sợi dây kim cương này đi.

Đường Sa Sa sớm đã nghĩ ra món quà này rồi.

- Tiền đại tiểu thư là người rất yêu thích kim cương.

Bạch Văn Bình lập tức đáp lời :

- Việc không được chậm trễ, giờ chúng ta xuất phát luôn cho sớm.

Đan Nghi nhìn bọn chúng dò đi, cô chăm chú suy nghĩ...

Trường đại học mà Đan Nghi đang theo học là một trường đại học lớn có tiếng nhất nhì trong nước.

Trường này nổi tiếng bởi chế độ tuyển chọn đầu vào của sinh viên vô cùng nghiêm ngặt, kỹ càng... các tân sinh viên đều phải trải qua cuộc thi vô cùng gian khổ, đáp ứng đủ mọi điều kiện mới được vào học.

Sự nghiêm ngặt trong thi cử của trường này đã được cả thế giới công nhận.

Khi đã là sinh viên của trường này, những ngày học bình thường rất thoải mái, tự do nhưng đến kì thi thì sự nghiêm ngặt của nó vẫn không hề giảm sút chút nào...

Mỗi lần thi cử, nếu như kết quả không đáp ứng được đủ điều kiện, nhẹ nhất là thi lại, nặng thì lưu lại lớp, nghiêm trọng hơn có thể bị khai trừ ra khỏi trường...

Bất kể điều kiện, bối cảnh của gia đình sinh viên đó có lớn đến đâu hay chỉ là con của một gia đình thường dân thì đều được đối xử công bằng như nhau.

Chính bởi chính sách đối xử công bằng như vậy mà khiến cho sinh viên tốt nghiệp ra ngoài xã hội từ ngôi trường này đều trở thành những người giỏi giang, tuân thủ luật pháp, giúp ích lớn cho sự phát triển của xã hội.

Chính bản thân Đan Nghi cũng đã phải nỗ lực rất nhiều mới có thể thi đỗ vào ngôi trường này.

Tiền Phi là sinh viên cùng lớp với cô, là đại tiểu thư của Tiền gia, là người bản địa, gia thế hiển hách rất được lòng sinh viên trong trường.

Đan Nghi và Tiền Phi đều là những cá nhân xuất sắc, tiêu biểu trong lớp, kiểu như hai đối thủ cạnh tranh vị trí nhất nhì...

Nhưng Đan Nghi cũng biết ba tháng ngày đại vừa qua đủ khiến cho kết quả học tập của cô giảm sút rất nhiều...

Hôm nay là sinh nhật lần thứ 18 của Tiền Phi, cô ta sẽ đeo sợi dây chuyền giả mà Đường Sa Sa tặng để xuất hiện trước mọi người... Thật không biết màn kịch hay này sẽ còn xảy ra những biến cố gì nữa...

Tất nhiên, Đan Nghi không mong muốn Đường Sa Sa sẽ nịnh bợ thành công rồi...

Đường Sa Sa muốn lợi dụng sợi dây chuyền đó để lấy lòng Tiền Phi, Đan Nghi sao có thể để chuyện đó xảy ra chứ?

Nhưng, thân phận Tiền Phi vốn cao quý như vậy, bữa tiệc sinh nhật của cô ta chắc chắn cũng sẽ toàn là khách quý, nên nếu không có giấy mời thì chắc chắn là không thể bước vào...

Đan Nghi với Tiền Phi vốn chẳng có chút giao tình nên không nhận được thiệp mời là lẽ đương nhiên...

Hàng lông mày cau lại, trở về căn hộ bên cạnh.

Di Dương thật ra vẫn chưa hề trở về Đan gia...

Di thấy nét mặt Đan Nghi khó coi vậy vội hỏi :

- Sao vậy? Phát sinh chuyện gì sao?

- Cháu muốn tới tham dự một bữa tiệc sinh nhật của bạn cùng lớp nhưng lại không có thiệp mời...

Đan Nghi lắc lắc đầu ra hiệu cho Di Dương biết mình không sao...

- Tiệc sinh nhật bạn cùng lớp của cháu là ai, để đi xem có giúp được gì cho cháu không nhé?

- Là Tiền Phi ạ !

Đan Nghi ngoan ngoãn trả lời đi...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Đan Nghi lắc đầu.

Không phải cô không tin vào năng lực của di Dương.

Nếu như chỉ là một gia đình bình thường, không cần di Dương ra tay, bản thân Đan Nghi cũng giải quyết được.

Nhưng Tiền gia thì khác...

- Tiền Phi ư?

Lục Thượng Hàn đứng dậy đưa ra trước mặt cô một tờ thiệp mời.

Đan Nghi nhận lấy tờ thiệp, đây chính là thiệp mời sinh nhật của Tiền Phi.

Nét mặt vui vẻ, lại có chút ngán ngai:

- Bên trên chỉ ghi mời Hàn thiếu gia...

- Tôi có thể đi cùng bạn mà.

-Oh

Đan Nghi gật mạnh...

Dù sao cô và hấn cũng có mối quan hệ là vợ chồng sắp cưới nên cùng nhau xuất hiện cũng chẳng sao.

Chỉ cần hai người họ chưa chính thức công bố, Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa sẽ không bao giờ biết được.

Đan Nghi thay một bộ lễ phục đáng yêu màu đen, khuôn mặt thanh xuân trẻ trung, làn da trắng hồng khỏe khoắn, hàng lông mày cong cong thanh thoát, làn môi không tô son mà hồng hào tự nhiên.

Chả cần trang điểm, cô đã có sẵn vẻ đẹp quyến rũ thu hút ánh nhìn.

Hai người họ đến bữa tiệc nhà họ Tiền, rất nhanh chóng tách nhau ra.

Đan Nghi vừa xuất hiện đã thu hút ánh nhìn của nhiều người, có vài nam sinh còn mạnh dạn đến bên chào hỏi cô.

Tâm tư Đan Nghi không nghĩ tới việc này, cô còn đang mãi tìm bóng dáng Bạch Văn Bình cùng Đường Sa Sa.

Lục Thượng Hàn xuất hiện trong bữa tiệc, khiến bữa tiệc như dậy sóng.

Sinh nhật Tiền Phi, Tiền gia đã mời rất nhiều bạn học của Tiền Phi cùng với cả những nhân vật máu mặt trong giới kinh doanh.

Nhưng Lục Thượng Hàn hơn Đan Nghi và Tiền Phi vài tuổi, đáng nhẽ hấn sẽ không bao giờ xuất hiện tại một bữa tiệc như này...

Sự xuất hiện của hấn khiến không ít người ngạc nhiên và chú ý.

Chú ý không chỉ bởi vì danh thế đáng gờm của hấn trong giới mà còn bởi tướng mạo, khí chất cuốn hút của hấn...

Ngũ quan như tuyệt phẩm điêu khắc từ tượng ngà, khiến hấn nổi bật giữa đám đông.

Thân hình cao lớn, hoàn hảo đến từng cm, thu hút ánh nhìn...

Nhất là khi ở giữa đám nam sinh, trên người hấn toát lên khí chất cao quý, toát lên phong thái đỉnh đặc của một người thành đạt, sự bá đạo của kẻ có quyền thế.

Rất nhanh, các nam thanh nữ tú vây quanh hấn, hỏi han chúc tụng không ngừng...

Nhưng phần đông cũng chỉ là dám đến chào hỏi qua loa vài câu...

Sự bá đạo toát ra từ hấn khiến người đối diện phải chịu sức ép quá lớn...

Đan Nghi đưa ánh nhìn về phía hấn, thật không ngờ sức hút của hấn lớn đến vậy...

Bản thân Lục Thượng Hân thì hoàn toàn không có chút cảm xúc nào trước sự nhiệt liệt chào đón của mọi người. Chỉ khi cảm nhận thấy ánh nhìn của Đan Nghi, ánh mắt hấn mới có chút thay đổi...

Đan Nghi bị ánh mắt hấn nhìn làm cho ngại ngùng.

Cô thu lại ánh nhìn, tiếp tục tìm kiếm bóng dáng hai kẻ kia.

Đường Sa Sa đang nói chuyện với một người làm của Tiền gia.

Ả diễn rất giỏi, trước đây đến Đan Nghi cũng coi ả là người bạn thân thiết thì đủ biết trình độ diễn của ả xuất sắc tới đâu.

Lát sau, người làm của Tiền gia dẫn ả lên lầu.

Trên gác, Tiền Phi đã mặc đồ chỉnh tề, giờ đang chọn trang sức kết hợp.

Tiền Phi sở hữu vẻ đẹp nổi bật, cao ngạo, chỉ một cái nhướn mày cũng đủ để mê hoặc ánh nhìn của người khác.

Đường Sa Sa bắt đầu nịnh bợ :

- Tiền Phi hôm nay cô trang điểm thật đẹp, làm nổi bật màu da đầy sức sống của cô, tôi có nằm mơ cũng muốn có làn da rằm nắng khỏe mạnh như của cô.

Tiền Phi sớm đã quá quen thuộc với những lời nịnh hót , nhưng Đường Sa Sa có thể để ý đến những tiểu tiết như vậy cũng khiến cô ta nhìn kĩ hơn Đường Sa Sa.

Nhìn Đường Sa Sa một chút :

- Cảm ơn!

Tiền Phi và Đường Sa Sa là bạn cùng lớp nhưng cũng không giao tiếp nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Đường Sa Sa được tham gia bữa tiệc này cũng là nhờ tấm thiệp mời của Bạch Văn Bình mà thôi.

- Phi Phi , chiếc váy đen dài này thật sự rất tuyệt, rất tôn da .

Đường Sa Sa tiếp tục...

Tiền Phi thái độ rất hững hờ...

Đứng quanh Tiền Phi có bạn gái thân thiết, có người hầu kẻ hạ...

- Sợi này thế nào?

Cô bạn thân giúp Tiền Phi đeo lên cổ một sợi dây trân châu.

Tiền Phi ngắm nghía rồi lắc đầu.

- Trân châu nhìn già dặn quá.

- Vậy đeo vàng nhé !

Bạn thân lại lên tiếng.

- Vàng thì thích hợp với lứa tuổi mẹ tôi đeo ý , tôi đeo không hợp.

Tiền Phi lại lắc đầu.

Bạn thân và người hầu lục tìm trang sức.

Gu thẩm mĩ của Tiền Phi cao nên cô ta đã suu tầm không ít đồ trang sức đẹp , đắt tiền.

Hôm nay là sinh nhật nên Tiền Phi muốn trang điểm thật lộng lẫy, người hầu đã tìm hết đồ trang sức ra.

Đồ đẹp nhiều không kể hết...

Nhưng tìm mãi vẫn không tìm được món gì thật đặc sắc thích hợp với chiếc váy đen này.

Nhìn chiếc cổ trống trơn, không đồ trang sức, hai hàng lông mày Tiền Phi cau lại.

Bạn thân và người hầu của cô không tìm được món gì đẹp hơn.

- Cổ trống không thế này, chiếc váy dù đẹp nhưng không có trang sức kết hợp thì cũng không ra làm sao cả...

Tiền Phi đứng trước gương, gương mặt buồn bã...

Đường Sa Sa lăm lăm thời cơ, cười :

- Tiền Phi, cô có chiếc cổ thật thanh thoát , đẹp tựa như cổ thiên nga.... nhưng không đeo trang sức nhìn cũng thật đơn điệu...

Lông mày Tiền Phi càng lúc càng cau chặt lại.

Cô bạn thân đứng bên cạnh lên tiếng:

- Nếu vẫn không được thì Tiền Phi à, cậu chỉ còn cách đổi chiếc váy khác thôi...

- Ôi Tiền Phi mặc bộ lễ phục này đẹp như vậy , sao nỡ đổi bộ khác được chứ?

Nói rồi chớp lấy thời cơ, rút ra chiếc hộp đựng sợi dây chuyền cười nói với Tiền Phi :

- Tớ có sợi dây kim cương này,rất hợp với bộ lễ phục của cậu đây , hơn nữa sợi dây đắt giá này cũng rất xứng với cô công chúa xinh đẹp nhất đêm nay...

Nói rồi, mở chiếc hộp ra.

Ánh sáng chói lóa của kim cương tỏa ra, chiếc dây chuyền xuất hiện trước mắt Tiền Phi.

Tiền Phi rất thích , bản thân cô đã từng xem qua rất nhiều đồ trang sức quý giá, từ nhỏ đến lớn cô cũng nhận được rất nhiều món đồ trang sức giá trị.

Nhưng như kiểu dáng của sợi dây kim cương này thì cô mới lần đầu thấy.

Không nói đến giá trị của kim cương, chỉ nói về kiểu dáng đơn giản mà không đơn điệu, phóng khoáng trẻ trung thật khiến người khác nhìn thấy là bị mê hoặc ngay.

Sợi dây của Đường Sa Sa mang đến vốn chỉ là hàng giả , chất lượng kim cương và màu sắc đều không thể so sánh với sợi dây thật .

Nhưng vì kiểu dáng qua đẹp của sợi dây nên Tiền Phi vừa nhìn thấy đã thích ngay.

Đường Sa Sa tiếp tục :

- Tiền Phi à sợi dây này cũng là món quà người khác tặng tớ nên không thể nhượng lại cho cậu được . Nhưng cho cậu mượn đeo một đêm đeo với bộ lễ phục này cho đẹp thì được.

Tiền Phi cũng không có ý định đòi hỏi một món quà đắt giá đến vậy nên nếu mượn dùng trong một đêm thôi thì cũng đủ rồi.

Bởi cô ta rất thích chiếc váy này ,sợi dây chuyền lại quá hợp với chiếc váy như vậy .

Nhưng cô vẫn muốn hỏi lại :

- Những viên kim cương trên này đều là thật chứ? Tối nay là sinh nhật tôi, rất quan trọng ! Tôi không muốn đeo một món trang sức vớ vẩn trên người đâu đấy.

- Cậu yên tâm đi, đây chắc chắn là kim cương thật, đảm bảo 100 % luôn.

Đường Sa Sa vỗ ngực bảo đảm.

Tiền Phi thấy sợi dây này độc đáo , mới mẻ như vậy , trong lòng cũng không còn chút nghi ngờ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Tiền Phi vốn không thích Đường Sa Sa, hơn nữa Đường Sa Sa còn là bạn thân của Đan Nghi.

Tiền Phi cũng không định đồng ý.

Nhưng sợi dây kim cương này, Tiền Phi lại rất thích, càng ngắm càng thấy kiểu dáng đẹp, thu hút.

Cô nghĩ một chút, trả lời :

- Được. Vậy cho tôi mượn đeo trong tối nay.

Đường Sa Sa rất vui, vội đưa chiếc hộp đựng sợi dây cho Tiền Phi.

Đường Sa Sa tiếp cận Tiền Phi là có mục đích rõ ràng.

Điều kiện gia đình của ả kém xa rất xa Đan Nghi và Tiền Phi..

Điều kiện cá nhân của ả so với hai người họ giống như bùn đất và mây trời.

Ả có thể trở thành bạn thân của Đan Nghi đều là do ả thường xuyên tìm cách nịnh bợ Đan Nghi mà đạt được.

Chứng kiến cuộc sống sung sướng của nàng thiên kim tiểu thư Đan Nghi. Trong lòng ả chối dậy sự ngưỡng mộ và căm đố kị.

Mặc dù giờ đây bản thân ả đã thi đỗ vào ngôi trường này, tương lai rộng mở, ra trường là sẽ kiếm được việc làm tốt... Nhưng ả không bằng lòng với điều đó.

Ả muốn có được nhiều thứ hơn .

Ả cũng muốn trở thành một thiên kim tiểu thư, có cuộc sống ấm êm trong nhung lụa.

Đan Nghi gặp tai nạn, đầu óc có vấn đề, lòng tham chối dậy nên đã dụ dỗ lừa đảo Đan Nghi.

Nhưng đó không phải kế lâu dài .

Và lại ả cướp bạn trai và cướp cả sợi dây kim cương này của Đan Nghi, giữa ả và Đan Nghi đã chủ định tồn tại một hố sâu ngăn cách...

Nên ả cần nhanh chóng tìm đến chỗ dựa mới là Tiền Phi, dựa hơi Tiền Phi để bước vào giới thượng lưu này.

Chỉ cần ả gây dựng tốt mối quan hệ với Tiền Phi thì kể cả có xảy ra mâu thuẫn với Đan Nghi thì ả cũng không sợ nữa.

Đường Sa Sa tận tay đeo sợi dây lên cổ Tiền Phi.

Đường Sa Sa không biết đây vốn chính là sợi dây mà ả nhờ người làm giả, trong lòng rất vui vì nhờ sợi dây mà ả đã tạo được mối quan hệ với Tiền Phi.

Tiền Phi vô cùng hài lòng vì sợi dây.

Mặc dù chỉ là hàng nhái lại nhưng do kiểu dáng đặc biệt mà đơn giản nên thật sự đã càng khiến Tiền Phi nổi bật hơn.

Nhận ân tình của Đường Sa Sa nên Tiền Phi cũng mặc nhận luôn việc cho Đường Sa Sa đi bên cạnh.

Đợi đến khi Đường Sa Sa và Tiền Phi xuất hiện ở trên cầu thang, Đan Nghi đã nhìn ngay thấy hai người họ.

Đan Nghi mỉm cười nhìn những hành động của họ.

Lát sau , đã có rất đông khách mời đến bữa tiệc, sợi dây kim cương mà Tiền Phi đeo thu hút ánh nhìn của mọi người .

Rất nhiều người khen ngợi :

- Tiền Phi , hôm nay cô thật là xinh đẹp,sợi dây rất hợp với cô đấy!
- Đúng vậy , kim cương thật đẹp, chắc rất đắt đấy !
- Tất nhiên rồi, Tiền Phi là ai chứ? Có thể đeo sợi dây chuyền vớ vẩn trên người sao? Đó chắc chắn là món đồ có giá trị liên thành rồi !

Tiền Phi hoàn toàn nổi bật trước đám đông.

Đường Sa Sa như một công thần đứng cạnh Tiền Phi.

Hôm nay là sinh nhật của Tiền Phi , vì cô ta mời rất nhiều bạn bè cùng trang lứa và bạn học, người lớn trong Tiêng gia không tham gia,vì muốn giành không gian hoàn toàn tự do cho người trẻ tuổi.

Thế nên trong bữa tiệc chủ yếu là nam thanh nữ tú, đồng tuổi và một số người lớn hơn vài tuổi như Lục Thượng Hàn...

Bữa tiệc bắt đầu, MC mời Tiền Phi lên bậc phát biểu.

Nhìn thấy sợi dây chuyền của Tiền Phi, MC không kìm được lòng mà tán thưởng:

- Sợi dây chuyền hôm nay Tiền Phi quá đẹp,khiến cho cô ấy càng đẹp hút hồn hơn !

Đan Nghi nghe thấy xung quanh không ngớt vang lên tiếng khen ngợi tán thưởng về sợi dây giá kia...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Đường Sa Sa đứng ngay bên cạnh Tiền Phi, lên tiếng :

- Sợi dây chuyền mà Tiền Phi đeo kiểu dáng độc đáo có một không hai , bên trên sợi dây đều được trang trí bởi kim cương loại tuyệt phẩm,thật sự rất thích hợp với Tiền Phi.

Nghe Đường Sa Sa nói thế, mọi người xung quanh lại càng chăm chú ngắm nhìn sợi dây chuyền trên cổ Tiền Phi.

Tiền Phi hoàn toàn nổi bật trước đám đông.

Cô đứng trên bậc phát biểu, thu hút mọi ánh nhìn :

- Cảm ơn tất cả mọi người hôm nay đã tới tham dự bữa tiệc sinh nhật này của tôi...

Mọi sự chú ý đều dồn về phía Tiền Phi, rất nhiều nữ sinh nhìn cô với ánh mắt ngưỡng mộ...

Đan Nghi đứng ở phía hàng đầu, lặng lẽ lấy sợi dây chuyền thật của mình đeo lên cổ.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cũng đã phát hiện ra sự xuất hiện của Đan Nghi, hết sức bất ngờ.

Từ lúc bị thương,đến đi học còn không đi, chỉ ở trong nhà,không bước chân ra khỏi cửa chứ đừng nói đến việc đến tham gia một bữa tiệc như này.

Nhất là khi bọn chúng nhìn thấy sợi dây chuyền trên cổ Đan Nghi .

Mặc dù chúng đều cho rằng Đan Nghi đang đeo sợi dây giả,nhưng cô đeo sợi dây giống hệt của Tiền Phi thì cũng không hay cho lắm.

Đường Sa Sa ra ám hiệu cho Bạch Văn Bình nhanh chóng đưa Đan Nghi rời khỏi đây , đừng để gây ra phiền phức.

Bạch Văn Bình tiếp cận cô, đưa tay định kéo cô đi.

Đan Nghi sớm đã nhìn ra ý định của hai kẻ họ.

Tay cô nắm chặt chiếc nhẫn mà Lục Thượng Hàn tặng.

Lần trước bị đau vậy nhưng lúc này Bạch Văn Bình đã lại quên mất bài học đó rồi.

Lần này hẳn lại nắm lấy tay cô, và lại bị chiếc nhẫn đâm vào tay lần nữa.

- A.....a.....a

Đau đốn ,hắn kêu âm lên .

Vừa xong , Tiền Phi không để ý đến sự xuất hiện của Đan Nghi.

Nhưng nghe tiếng kêu lớn của Bạch Văn Bình, mọi người đều quay sang nhìn, không chỉ nhìn thấy tay Bạch Văn Bình đang chảy máu mà còn nhìn thấy sợi dây trên cổ Đan Nghi.

Kiểu dáng đặc biệt, lại đẹp,sang trọng, cổ Đan Nghi cũng rất đẹp, thon dài , đeo sợi dây trên cổ lại càng nổi bật.

- Đan Nghi đeo sợi dây chuyền kia giống hệt Tiền Phi. Họ cùng mua sao?

Mọi người bắt đầu bàn tán.

- Không thể nào. Hai người họ sao có thể cùng mua một sợi dây chuyền giống nhau chứ? Huống hồ sợi dây này nhìn kiểu dáng đặc biệt đến vậy, nhìn thôi cũng biết là đồ giả trị liên thành,cảm giác giống như độc phẩm, sao lại cùng lúc xuất hiện hai sợi giống nhau đến thế?

Tiếng bàn luận của mọi người khiến Tiền Phi thấy mất mặt.

Tiền Phi không phải là không thích người khác dùng đồ giống mình.

Nhưng hôm nay là sinh nhật của mình,lại có người đeo sợi dây chuyền giống hệt xuất hiện,thì là không tôn trọng cô.

Hơn nữa, sợi dây này là do Đường Sa Sa hiến bảo cho cô,mà hiện tại lại trùng với Đan Nghi, sớm biết vậy thì cô đã không nhận rồi.

Nghĩ tới đây, Tiền Phi rất bức...

Đường Sa Sa thấy vậy vội đến bên :

- Tiền Phi cậu đừng giận. Sợi dây cậu đeo là hàng thật còn Đan Nghi đeo là hàng giả mạo thôi. Là cô ta cố ý đến gây sự đó.

Đến nước này, ả chỉ còn cách bán đứng Đan Nghi.

Dù sao ả đã lừa Đan Nghi không phải chỉ một hai lần nữa nên bây giờ bán đứng cô thì cũng là chuyện quá là bình thường .

- Cô với Đan Nghi là bạn thân, nên trong bữa tiệc sinh nhật của tôi, hai người cố ý chơi tôi đúng không?

Tiền Phi cũng không khách sáo....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Đường Sa Sa sợ hãi, giải thích :

- Tiền Phi tôi không hề có ý đó . Chắc chắn là do Đan Nghi muốn cố ý đến chọc tức cậu đó. Cô ta biết tôi có một sợi dây chuyền như này, nên cố tình tìm người làm giả một sợi dây như vậy để làm mất mặt chúng ta mà thôi. Tiền Phi nếu như cô tháo sợi dây xuống thì là đã mắc bẫy của cô ta rồi.

Tiền Phi dùng tay lại, quả thật, bây giờ mà tự tay tháo bỏ sợi dây thì chẳng phải thừa nhận mình thua rồi sao?

Tiền Phi nhìn Đường Sa Sa và nói :

- Tôi không cần biết, về sợi dây chuyền mà Đan Nghi đeo, cô nhất định phải cho tôi một câu trả lời rõ ràng.

Đường Sa Sa vội đi xuống phía dưới,nói to trước mặt mọi người :

- Đan Nghi, mặc dù cô là bạn của tôi nhưng lần này cô quá đáng quá rồi ! Vì muốn phá hoại mối quan hệ của tôi với Tiền Phi mà cô làm ra trò này được sao ?

Đan Nghi nở nụ cười rất thuần khiết, trong sáng , không nói một câu để giải thích .

Mọi người không khỏi tò mò.

- Tóm lại chuyện này là sao chứ? Đường Sa Sa cô nói cho rõ ràng đi.

- Hôm nay là sinh nhật của Tiền Phi, sợi dây chuyền cô ý đeo là do tôi kiếm cho cô ý... Nhưng Đan Nghi không phục , đã đi tìm người làm giả sợi dây để đeo lên người mình. Cố ý đến đây để phá hoại bữa tiệc sinh nhật này của Tiền Phi... Mọi người nói xem

thế có phải quá đáng lắm không?

Đường Sa Sa lớn tiếng chất vấn Đan Nghi.

Đan Nghi mặc dù là một thiên kim tiểu thư, lá ngọc cành vàng nhưng thường ngày không hề thể hiện điều đó... ngoài thành tích học tập cao ra mọi người đều không ai hay biết về thân phận và tình hình tài chính của cô.

Giờ thấy Đan Nghi đeo một sợi dây chuyền y hệt Tiền Phi thì đều cho rằng cô có ý đồ bất chính.

Nghe Đường Sa Sa nói vậy thì ngay lập tức có vài người bạn cùng lớp lên tiếng:

- Nếu như những gì Sa Sa nói là thật thì Đan Nghi thật là quá đáng.

Đường Sa Sa tiếp tục :

- Đan Nghi cô cố tình phá hoại bữa tiệc sinh nhật của Tiền Phi còn không nhanh đến xin lỗi cô ý và lập tức biến khỏi đây đi.

Đường Sa Sa cậy việc nào bộ của Đan Nghi có vấn đề nên tùy ý mắng nhiếc xia xối cô,phản kháng bình thường chỉ cần ả quát lớn là Đan Nghi sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

Chỉ không ngờ lần này Đan Nghi không ngoan ngoãn làm theo lời ả.

Cô có chút tủi thân,chóp chóp đôi mắt to tròn biết nói của mình và nói :

- Đầu có,tôi chỉ đeo chính sợi dây chuyền của tôi thôi mà, tôi không phải đến để phá hoại...

Đan Nghi giả vờ như mình không hiểu gì hết,nói chuyện với biểu cảm hết sức đáng thương.

Đan Nghi vốn xinh đẹp, lại rất trong sáng dễ thương, có vài nam sinh thấy cô đáng thương như vậy , trong lòng có chút không đành :

- Có vẻ như Đan Nghi cũng không phải cố ý mà,Đường Sa Sa đừng chấp cô ấy nữa.

- Đúng ,tôi không có phá hoại...

Đan Nghi như một đứa trẻ, gật gật đầu, tiếp tục bảo đảm

Đường Sa Sa tức giận :

- Rõ ràng là đeo sợi dây chuyền giả cố ý đến đây phá hoại, còn dám cãi nữa?

- Dây chuyền của tôi không phải hàng giả,là di Dượng tặng tôi...

Đan Nghi chu mỏ, cố ý tỏ vẻ mình không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Đường Sa Sa càng tức giận :

- Cô đừng nói linh tinh nữa ! Mau đến xin lỗi Tiền Phi đi.

- Tôi chỉ đeo chính sợi dây của tôi. Không phải cố ý...

Đan Nghi lắc lắc đầu...

Đường Sa Sa bực mình định ra tay bắt cô làm theo...

Vài nam sinh ngăn Đường Sa Sa lại :

- Đường Sa Sa , nếu sợi dây Đan Nghi đeo là do người nhà tặng cô ấy thì kể cả có đựng hàng với Tiền Phi thì cũng không thể trách cô ý được.
  - Các người cuối cùng bên vực Đan Nghi hay Tiền Phi chứ? Các người đừng quên là bản thân đang tham dự tiệc sinh nhật của Tiền Phi đấy !
- Đường Sa Sa cáo mượn oai hùm mà quát lớn.
- Nhưng tôi chỉ đeo sợi dây của tôi thôi mà !
- Đan Nghi thêm một lần nữa nhấn mạnh...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Khi nói chuyện với Đường Sa Sa , Đan Nghi cô ý để lộ vẻ ngây ngô, giống như khi đầu cô vẫn chưa được bình thường...

- Nếu đã như thế, Đường Sa Sa cô cũng đừng làm khó Đan Nghi nữa !

Một nam sinh bên vực Đan Nghi nói.

Nhìn một cô gái bị mắng mỏ oan ức thì bất kì một chàng trai nào cũng có chút thương hoa tiếc ngọc mà ra tay trượng nghĩa.

Sắc mặt Tiền Phi rất tồi, cô lãnh đạm nhìn , nghe cuộc đối thoại giữa Đan Nghi và Đường Sa Sa, để xem cuối cùng họ định làm gì.

Vì trước đây quan hệ giữa họ thân thiết như vậy, cô nghi ngờ việc này là do hai người họ cố ý gây ra để khiến bản thân cô mất mặt.

Đường Sa Sa thấy Tiền Phi có vẻ không hài lòng nên chỉ muốn lập tức tìm cách chà đạp Đan Nghi để chứng minh lòng trung thành của ả với Tiền Phi.

Khẩu khí đầy kiêu ngạo, ả ta lên tiếng :

- Sợi dây chuyền kim cương mà Tiền Phi đang đeo , trên đời này là độc nhất vô nhị, không chỉ kiểu dáng được thiết kế bởi một nhà thiết kế danh tiếng, những viên kim cương này cũng vô cùng quý hiếm. Đan Nghi đeo một sợi dây chuyền giả như vậy đến dự bữa tiệc sinh nhật của Tiền Phi, lẽ nào không phải cố ý đến phá hoại ư? Lẽ nào bắt cô ta xin lỗi là quá quá lắm sao?

- Sợi dây chuyền này thật chỉ có duy nhất một sợi sao?

Có người không kim được lòng mà hỏi.

Đường Sa Sa ôm tay trước ngực, nói :

- Tất nhiên , sợi dây chuyền thật đang được Tiền Phi đeo trên người. Đan Nghi, cô đeo sợi dây chuyền giả như vậy đến đây là ý làm sao?

Ánh mắt ả xoáy sâu vào mắt Đan Nghi, muốn từ ánh mắt ấy để mong phát hiện ra ý đồ thật sự...

Nhưng Đan Nghi vẫn nở nụ cười đơn thuần, vô hại, dường như thật sự không phải đang cố ý đối đầu với ai, dường như không chút tâm kế nào...

Đường Sa Sa thấy vậy thì càng chắc chắn thần trí Đan Nghi chưa hồi phục nên tiếp tục :

- Đan Nghi, ai cũng yêu cái đẹp , cô muốn có một sợi dây y hệt Tiền Phi, nên tìm người làm giả, chúng tôi cũng hiểu... Nhưng cô không thể đến đây để phá hoại buổi tiệc sinh nhật của cô ấy. Nhanh xin lỗi cô ý đi!

- Của tôi đeo là thật !

Yếu ớt cất tiếng nhưng rất cương quyết.

- Cô vẫn còn ngang ngược à?

Đường Sa Sa tức lắm rồi, thấy Đan Nghi không chịu thỏa hiệp liền lớn tiếng..

- Của tôi là thật...

Đan Nghi lặp lại.

Mọi người xung quanh thấy Đường Sa Sa ghê gớm, Đan Nghi thì cương quyết vậy, nhất thời cũng không biết nên làm gì.

Một nam sinh lên tiếng :

- Trong bữa tiệc hôm nay, không phải vị chuyên gia giám định nổi tiếng Hắc Khải cũng đến tham dự sao? Tốt nhất là hãy mời Hắc Khải ra mặt kiểm chứng đâu là thật đâu là giả đi..

Ý kiến này đưa ra nhận được nhiều sự đồng tình từ mọi người.

Trên môi Đan Nghi nở nụ cười rất khế...

Chính bởi nhìn thấy Hắc Khải xuất hiện ở đây nên cô mới đạo diễn cho vụ việc phát triển đến mức này .

Cô chính là đang đợi có người đưa ra ý kiến này.

Chỉ cần Hắc Khải xuất hiện , thật giả sẽ rõ.

Tiền Phi thấy mọi việc phát triển tới đây, nếu không làm rõ ràng thì người mất mặt chính là cô.

Cô gạt đầu đồng ý :

- Được. Vậy xin mời anh Hắc Khải giúp chúng tôi giám định xem.

Đường Sa Sa thấy tất cả mọi người đều hết sức chú ý đến sự phát triển của vụ việc này , nói thật to :

- Sợi dây chuyền mà Tiền Phi đeo là do tôi đưa cho cô ấy. Tiền Phi là người có thân phận như vậy , tôi đâu thể lấy sợi dây giả đến để lừa cô ấy được. Để người ta giám định cũng tốt, như thế cũng có thể chứng minh sự trong sạch của tôi.

Mọi người nghe Đường Sa Sa là người đưa sợi dây chuyền cho Tiền Phi dùng thì lại càng tò mò về kết quả.

Từ đầu đến cuối , Lục Thượng Hàn hoàn toàn im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Lục Thượng Hàn chỉ đóng vai nhân vật quần chúng...

Nhưng kể từ lúc Đan Nghi lấy sợi dây chuyền đeo lên cổ ánh mắt anh không hề rời khỏi ...

Đan Nghi cũng nhận định chắc chắn, có Hắc Khải ở đây nên bản thân mới dám một mình tìm cách phá hoại kế hoạch của Đường Sa Sa ư?

Nhìn cô giả vờ yếu đuối mà khiến Đường Sa Sa hết cách đối phó, Lục Thượng Hàn cười rất khế...

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy con người thật của cô thì có lẽ chính hắn cũng tin cô là cô gái yếu đuối đáng thương rồi.

Lúc này ánh mắt tất cả mọi người đều đổ dồn về phía Hắc Khải.

Hắc Khải nổi tiếng từ rất sớm, đôi mắt tinh tường đến đáng sợ, đoạn ngọc nhận châu, còn lợi hại hơn cả máy móc hiện đại.

Có không biết bao hào môn vọng tộc và châu ngọc thế gia muốn mời Hắc Khải làm thượng khách...

Nhưng đều đã bị Hắc Khải từ chối, hắn chỉ thích sống cuộc sống tự do tự tại, không thích bị bó buộc hạn chế nên không xác định sẽ dừng bước ở bất kỳ đâu.

Hôm nay nhận được thiệp mời từ Tiền gia, hẳn cũng chỉ là nhất thời nổi hứng mà tới tham gia.

Thấy mọi người nhìn về phía mình, Hắc Khải nhấp một ngụm rượu vang, nói :

- Các người muốn tôi giám định thật giả là tôi phải giám định sao?

Tiền Phi ra mặt :

- Hắc Khải anh coi như nể mặt tôi, coi như tặng tôi món quà sinh nhật đi được không?

Hắc Khải nhìn Tiền Phi, rồi chậm rãi tiếp lời :

- Vậy các người cần biết quy tắc của tôi, mắt tôi trước nay không nhìn những món đồ rẻ tiền vô giá trị...

Đường Sa Sa vội vàng lên tiếng:

- Đây không phải là đồ rẻ tiền, vô giá trị, sợi dây chuyền kim cương này trên thế giới chỉ có duy nhất một sợi này mà thôi, một món đồ hiếm có khó gặp, giá trị khó đoán.

Hắc Khải chẳng thèm nhìn Đường Sa Sa, tiếp tục :

- Những đồ mà tôi xem qua, là hàng giả thì tự tay tôi sẽ đập tan tành.

- Quy tắc của anh chúng tôi đều biết ! Chỉ cần là đồ giả thì anh tùy ý đập nát !

Tiền Phi gật đầu đồng ý.

Đường Sa Sa nghe vậy, đắc ý, ả tin chắc sợi dây của mình là thật còn sợi dây mà Đan Nghi đeo mới là giả.

Ả vội vàng thúc giục :

- Hàng giả đập thì đập thôi. Dù sao đồ giả để lại cũng chẳng để làm gì cả.

Hắc Khải, thân hình cao gầy, đôi mắt thanh quý, hành động cử chỉ nhẹ nhàng , nho nhã ....

Hắn bước từng bước về trước:

- Mang đến đây !

Tiền Phi đặt chiếc dây chuyền lên mặt bàn.

Đan Nghi cũng tháo sợi dây trên cổ xuống, đặt lên bàn.

Hai sợi dây đặt cạnh nhau, một kiểu dáng, những viên đá với hình dạng y hệt nhau, tỏa ra ánh sáng lấp lánh gần giống nhau.

Trên khuôn mặt Đan Nghi vẫn là nụ cười đơn thuần vô hại.

Sợi dây mà Đường Sa Sa tìm người làm giả , rất khéo, rất giỏi, rất giống...thật là làm khó cô ta rồi.

Nhưng qua đó cũng có thể thấy được , Đường Sa Sa đã tính rất kỹ để hòng chiếm đoạt sợi dây này của cô.

Hắc Khải đến ngồi ở chiếc bàn đó..

Mọi người đều rất tò mò, đây là lần đầu mà Hắc Khải ra mặt giám định ngay tại hiện trường.

Đặc biệt là hai sợi dây này nhìn y hệt nhau, hầu như không có quá nhiều sự khác biệt...

Không biết Hắc Khải sẽ dùng loại máy móc hiện đại nào để phân biệt sự thật giả của hai sợi dây này.

Đường Sa Sa lớn tiếng :

- Sợi dây của Đan Nghi là hàng giả, chẳng cần thiết phải giám định đâu...!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Tiền Phi nói :

- Cứ đợi Hắc Khải giám định là sẽ rõ !

Tất cả mọi người đều chờ đợi kết quả mà chuyên gia giám định hàng đầu thế giới Hắc Khải sẽ đưa ra....

Vậy mà ai ngờ Hắc Khải mới chỉ ngồi xuống, nhìn qua một lượt liền nói :

- Mang chiếc hòm đến đây !

Tiền Phi đưa mắt ra hiệu cho người hầu mang chiếc hòm của Hắc Khải ra.

Mọi người chăm chú nhìn hắn, cứ nghĩ hắn sẽ lấy ra một đôi găng tay, đeo vào rồi cầm lấy sợi dây chuyền lên trước mắt để nhìn cho rõ.

Ai ngờ hắn cầm một chiếc búa lên..

Chiếc búa này đã trở thành thương hiệu độc quyền của Hắc Khải, hắn giơ chiếc búa lên cao nhắm chuẩn sợi dây chuyền kim cương..

Thấy hắn giám định còn chưa giám định mà đã định dùng búa đập nát, liền có người ngăn cản :

- Ngài Hắc, ngài vẫn còn chưa kiểm tra xem sợi nào là giả mà?

Như không nghe thấy gì hết, Hắc Khải vung búa nện xuống, đập nát tan tành một trong hai sợi dây chuyền đó.

Độ cứng của kim cương là không phải bàn cãi nhưng nó cũng vô cùng giòn, một nhát búa này đập xuống, đừng nói là giả mà ngay cả kim cương thật cũng sẽ tan tành.

Một nhát búa vung lên, tiếng động cực lớn khiến cả hội trường bất động..

Hắc Khải còn chưa kiểm tra kĩ càng đâu là thật đâu là giả mà đã ra tay vậy rồi, nhờ không may đập nhầm thì sao?

Nhờ cả hai đều là thật thì sao?

Mọi người nín thở đợi chờ....

Đường Sa Sa nhận ra sợi dây bị đập là sợi dây của mình, sắc mặt xám xịt :

- Hắc Khải , anh có biết là sợi dây đó có giá trị lớn thế nào không? Kiểu đáng độc nhất vô nhị, kim cương cũng là loại vô cùng quý hiếm..

- Sợi dây này là của cô?

Hắn nhìn à.

Đường Sa Sa như muốn nhảy dựng nên bởi giận giữ, chỉ thấy Hắc Khải vừa chính tay đốt đi cả một thùng cổ phiếu giá trị lớn vậy.

- Tất nhiên là của tôi rồi ! Anh phải bồi thường cho tôi !

- Vừa xong tôi đã nói rồi, tôi không bao giờ nhìn đồ giả, phàm là đồ giả đều không qua mắt tôi được và ngay lập tức phải tiêu hủy.

Vừa nói vừa chậm rãi cất chiếc búa vào thùng..

- Sợi dây của tôi là hàng thật , giá trị cả trăm tỉ đấy.

Hắc Khải nói rất nhẹ nhàng:

- Cô nói là hồng kim cương nhân tạo có giá trị trăm tỉ ư? Vậy tốt, tôi có thể tìm cho cô cả một xe tải hồng kim cương loại này, cô cứ tính 100 tỉ một viên mà trả tiền cho tôi đi.

Hắc Khải cầm sợi dây lên :

- Sợi dây chuyền này dùng vàng thuần 99,99%, nguyên liệu không tồi nhưng tay nghề còn thô ráp, mắc nhiều lỗi, điểm kém !

-Điểm nối giữa các móc khâu không bằng phẳng, điểm kém !

- Giữa các móc khâu có 0,05 mm sai lệch, điểm kém !

Đường Sa Sa , sắc mặt càng lúc càng trắng bệch:

- Bằng chứng đầu mà anh nói kim cương của tôi là giả chứ?

- Loại kim hồng thạch phổ thông có độ phát sáng rất cao,sau khi được mài mòn lại càng sáng , thậm chí còn phát sáng hơn cả kim cương thật nên thường được sử dụng để làm giả kim cương. Nhưng kim hồng thạch và kim cương khác biệt quá lớn nên tôi không cần dùng đến máy móc chuyên nghiệp mà vẫn có thể phát hiện ra.

Nói rồi vất sợi dây xuống nền nhà.

- Không tin lời tôi thì có thể mời người khác tới giám định.

Mọi người đều tin vào những gì Hắc Khải nói.

Bất đầu có người nghị luận :

- Thì ra sợi dây mà Tiền Phi đeo là giả...

- Nghe nói là do Đường Sa Sa cho mượn,không ngờ lại là món đồ giả như vậy.

Tiền Phi nghe vậy , tâm trạng vô cùng không tốt.

- Vậy còn sợi dây kia?

- Sợi còn lại thì cũng chỉ tạm tạm thôi .

Hắc Khải trả lời bằng quơ, không chút để tâm, dường như sợi dây còn lại đối với hắn cũng chả có gì đặc biệt vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Sắc mặt Đường Sa Sa trắng bệch.

Sợi dây giả này của ả,trong mắt Hắc Khải là không giá trị, nhưng vì muốn lừa Đan Nghi cũng là để không xảy ra sai sót gì , ả đã dùng gần tí để tìm người làm giả.

Cả tí bạc bị Hắc Khải đập tan nát đã đành, sợi dây còn lại cũng không giá trị là ý làm sao?

Chả nhẽ Đan Nghi lừa ả?

Nhưng tại sao sợi dây này là giả ? Rõ ràng chính tay ả đã đánh tráo sợi dây của Đan Nghi rồi mà.

Còn những người khác nghe nói sợi dây còn lại cũng chỉ tạm tạm thì nói :

- Thì ra cả hai sợi đều rất bình thường,vậy ngài Hắc Khải hủy một giữ một thì thật không công bằng mà.

Hắc Khải lên tiếng :

- Sợi còn lại, là hồng kim cương , trị giá khoảng trăm tỉ, nhưng loại này cũng rất bình thường, không quá hiếm gặp... Chỉ là cách chế tạo và thiết kế có chút thú vị,khả tình tế nên nâng cao được giá trị sợi dây. Tóm lại là tạm chấp nhận được !

Mọi người nghe hắn vậy đều cảm thấy muốn ói máu rồi, dây kim cương trăm tỉ trong mắt Hắc Khải chỉ là món đồ tạm tạm sao?

Yêu cầu của Hắc Khải thật quá cao mà !

Hắc Khải đưa lại sợi dây chuyền cho Đan Nghi, nói :

- Cảm về đi này !

-Cảm ơn !

Đan Nghi nở nụ cười ngọt ngào.

Đường Sa Sa như người mất hồn.

Ả nghĩ không thông,rõ ràng chính ả đã đánh tráo sợi dây, vậy tại sao sợi dây thật vẫn trong tay Đan Nghi?

Tiền Phi thấy thật sự mất mặt . Bữa tiệc sinh nhật lần thứ 18 của cô lại xảy ra chuyện như này...

Đang định tuyên bố kết thúc bữa tiệc...

Thì nghe Đan Nghi gọi cô :

- Tiền Phi ...

Tiền Phi nhìn Đan Nghi :

- Sao vậy? Cô vẫn còn gì muốn nói à?

- Cô thích thì tôi cho cô mượn đeo mấy hôm này !

Nói rồi đưa sợi dây ra.

Đan Nghi nhận thấy,Đường Sa Sa có ý đồ xấu nên tìm cách nịnh bợ Tiền Phi.

Còn bản thân Tiền Phi lại rất đàng hoàng,không vì bản thân là thiên kim tiểu thư mà làm khó ai...

Dù sao đây cũng là bữa tiệc sinh nhật lần thứ 18 của Tiền Phi, Đan Nghi không muốn vì chuyện của mình mà làm hỏng bữa tiệc này.

Tiền Phi có chút do dự.

Đan Nghi nở nụ cười đơn thuần, trong sáng:

- Tôi rất thích ăn bánh ga tô nên coi như đổi nhé !

Tiền Phi cảm thấy nụ cười của Đan Nghi là rất thật lòng , không có chút giả dối, nhìn ra được sự chân thành trong lời nói..

Bản thân Tiền Phi cũng là người thẳng tính,nhận lấy sợi dây,nói :

- Vậy cảm ơn cô,mời cô cứ thoải mái ăn bánh nhé !

Đeo sợi dây thật lên cổ.

Sợi dây phát ra thứ ánh sáng nhẹ nhàng , dưỡng mắt ,khiến cho Tiền Phi thật sự rất nổi bật.

Sự khác biệt giữa sợi dây giả và thật ngay lúc này đã quá là rõ ràng..

Bữa tiệc lại tiếp tục...

Âm nhạc vang lên,cả hội trường lại hồi phục không khí vui vẻ, náo nhiệt của một bữa tiệc sinh nhật đúng nghĩa.

Người phục vụ rất nhanh đã mang bánh ga tô đến cho Đan Nghi.

Còn Đường Sa Sa thì lại ngay lập tức bị vệ sĩ của Tiền gia mời ra khỏi bữa tiệc.

- Tiền Phi, Tiền Phi...!

Ả gào lên trong tuyệt vọng:

- Tiền tiểu thư, tôi thật sự không lừa cô, tôi cũng là người bị hại...

Nhưng không một ai chú ý tới à...

Đan Nghi đang vui vẻ ăn bánh ga tô, nụ cười khê nở trên môi... nụ cười của người chiến thắng ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Nhìn thấy Đường Sa Sa bị lôi ra ngoài, Bạch Văn Bình cũng phải chạy theo ra.

Nhìn theo bóng dáng họ, Đan Nghi thấy thật sáng khoái.

Muốn lợi dụng đồ của cô để đạt được mục đích bản thân của mình ư? Nghĩ mọi chuyện đơn giản vậy sao?

Hắc Khải bước về phía Lục Thượng Hàn, cười nói :

- Lục Thượng Hàn, đó chính là vị hôn thê mà cậu nói tới sao? Rất thông minh, xinh đẹp.... Tiếc thật... Tôi gặp cô ý muốn hơn cậu một bước !

Ánh mắt Lục Thượng Hàn sắc như dao lướt qua khuôn mặt Hắc Khải.

Hắc Khải vội giơ tay lên hàng :

- Tôi chỉ đùa thôi mà... Thật đáng sợ, ngày xưa có bao giờ thấy cậu quan tâm tới cô gái nào như này đâu chứ?

Lục Thượng Hàn im lặng, cầm li rượu vang, nhấp một ngụm nhỏ .

Khi này hẳn thật có chút lo lắng, sợ cô không thể tự mình giải quyết.

Bởi thế nên hẳn mới đến tham gia bữa tiệc mà vốn dĩ không cần phải xuất hiện này...

Nhưng , người con gái này đã làm rất tốt , rất thông minh lanh lợi, hiểu cách mượn thế, cũng hiểu cách tạo thế... Đóng giả ngốc nghếch mà giải quyết xong mọi việc... một nụ cười vui vẻ, hài lòng nở trên môi hẳn.

Hắc Khải là bạn thân của hẳn, vốn định nhờ Hắc Khải ra mặt giúp Đan Nghi.

Kết quả, không đợi hẳn mở lời thì Đan Nghi đã phát hiện ra sự xuất hiện của Hắc Khải và nghĩ ra cách khiến mọi người ép Tiền Phi mời Hắc Khải ra mặt.

Cô gái nhỏ này, đã cho hẳn một cơ hội để hiểu thêm về con người thật của cô.

Bữa tiệc tiếp diễn....

Tiền Phi cầm li rượu đến bên Đan Nghi :

- Đan Nghi, việc tối nay, bất luận thế nào, tôi cũng cảm ơn cô. Nếu không có cô thì, một đời anh minh của Tiền Phi tôi đã bị Đường Sa Sa hủy hoại rồi.

Tiền Phi vốn là một cô gái thẳng tính, phóng khoáng...

- Đó là điều tôi nên làm !

Đan Nghi cười tươi đáp lại.

Tiền Phi cũng không hỏi cụ thể gì hơn, vừa nãy sợi dây chuyền và giả cùng lúc xuất hiện , người khác chỉ là xem kịch qua đường , còn riêng Tiền Phi đã nhìn ra mối quan hệ giữa Đan Nghi và Đường Sa Sa có chút khác lạ.

Cả hai đều không nói gì, nhưng đúng là không đánh không quen, sau sự việc lần này thì cả hai đã có cách nhìn mới về nhau...

Bữa tiệc sắp tàn, Đan Nghi chậm rãi bước ra khỏi Tiền gia.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa vẫn chưa rời đi.

Bọn họ đứng đợi Đan Nghi.

Hôm nay diễn ra việc lớn như vậy, chúng nghỉ ngơi đầu óc Đan Nghi đã hồi phục và còn tính kế hãm hại hai người bọn họ nữa.

Bạch Văn Bình, Đường Sa Sa vừa sợ hãi, vừa hối hận, chúng muốn tìm Đan Nghi để làm cho rõ ngọn ngành.

Nhưng chúng không phải hối hận vì đã lừa dối Đan Nghi mà chúng hối hận vì đã tốn quá nhiều tiền của và sức lực mà lại không chiếm được sợi dây của cô.

Đan Nghi vừa bước ra thì bọn chúng đã lao tới trước mặt cô.

Đường Sa Sa hùng hổ quát tháo :

- Đan Nghi, cô làm trò gì vậy? Tại sao hôm nay cô lại đến đây? Còn sợi dây chuyền nữa?

Đan Nghi lại tiếp tục diễn :

- Tôi đi cùng bạn cùng lớp tới đây. Dây chuyền thì vẫn là sợi dây mà dì Dương đưa tôi mà.

Cách nói chuyện vẫn ngây ngô như đứa trẻ không hiểu chuyện, trí não dường như không bằng một đứa trẻ 5 tuổi.

Đường Sa Sa nóng giận :

- Tại sao cô cầm sợi dây chuyền thật? Tại sao cô lại đeo nó đến?

- Là dì Dương đưa tôi nên tôi đeo thôi. Sa Sa cô đang tức giận sao?

Đan Nghi vẫn đóng vai ngây ngô ngây ngô, không hiểu chuyện...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Đường Sa Sa hỏi liên tục mấy câu nhưng Đan Nghi đều tỏ ra không hiểu gì hết.

Đường Sa Sa chỉ muốn đập vào đầu Đan Nghi thôi.

Bạch Văn Bình kéo lấy tay ả, nói :

- Thôi, anh nghĩ, việc này khả năng là do mụ Dương bày ra, chứ với đầu óc hiện tại của Đan Nghi thì nghĩ làm sao ra cách này chứ? Chỉ có mụ Dương nghĩ ra kế nham hiểm như này mà thôi.

- Ý anh là, bà ta đã phát hiện ra điều gì rồi sao?

Đường Sa Sa thật sự bất an...

- Khả năng đó không cao, nếu đã phát hiện ra thì bà ta đã tìm chúng ta tính sổ rồi. Sợi dây chuyền lúc trước bà ta đưa cho Đan Nghi chắc chắn là giả nên chúng ta mới lấy phải sợi dây giả này. Sợi dây thật kia khả năng là hôm nay bà ta mới đưa cho Đan Nghi... Việc tối nay có lẽ chỉ là sự trùng hợp ngẫu nhiên thôi.

Bạch Văn Bình phân tích như vậy, nếu không cũng chả còn cách nào để giải thích hợp lý hơn cho sự việc ngày hôm nay nữa...

Đường Sa Sa tức giận :

- Vậy phải làm sao đây? Tâm huyết của chúng ta cứ như vậy mà đổ sông đổ bể sao? Anh đừng quên, tiền làm sợi dây, với cả tiền chuộc những trang sức cũ kia đã tiêu tốn một khoản không nhỏ, mà còn khoản tiền đi vay nữa...

- Được rồi ! Được rồi ! Sa Sa đừng lo lắng, chỉ cần Đan Nghi chưa hồi phục thì chúng ta vẫn sẽ có cơ hội !

Bạch Văn Bình nhăn nẻi phân tích.

Đan Nghi đứng bên cạnh, cười rất tươi, rất ngây thơ.

- Anh Văn Bình, Sa Sa hai người đang nói gì vậy? Hai người sẽ đưa tôi đi đâu ăn đồ ngon vậy?

- Ăn ăn ăn ! Lúc nào cũng ăn, tại sao không ăn cho chết luôn đi !

Nhìn thấy Đan Nghi là lại tức, Đường Sa Sa giờ tay đập mạnh vào đầu cô.

- Huhu Sa Sa thật đáng sợ !

Nhìn như sợ hãi mà lùi ra sau nhưng thực chất là đã rất khéo léo tránh được cú đánh của Đường Sa Sa, ngồi xồm xuống, không chút sợ hãi.

Một chiếc xe sang trọng, đất tiền từ từ tiến đến.

Bạch Văn Bình lùi lấy tay Đường Sa Sa :

- Đây vẫn là địa phận của Tiền gia, đừng làm bừa, đi thôi !

- Được! Vậy để con tiện nhân này một mình ở đây đi, cho chết lạnh, ai bắt cô ta không biết điều chứ, phá hoại cơ hội của chúng ta.

Đường Sa Sa vẫn rất tức tối.

Đường Sa Sa kéo tay Bạch Văn Bình lùi đi.

Khóe môi Đan Nghi nhếch lên, nụ cười đầy lãnh đạm, Đường Sa Sa lẳng mạ cô, đánh cô...sớm muộn gì cô cũng sẽ khiến ả phải trả giá.

Còn Bạch Văn Bình thật sự khiến cô ghê tởm.. Cô không còn quan tâm tới tình cảm mà hắn giành cho cô là gì nữa ... nhưng đây đúng là kẻ mà lúc nào cũng luôn miệng yêu cô thương cô, theo đuổi cô nhiều năm sao?

Hắn theo đuổi cô, chính xác hơn là theo đuổi tiền tài, vật chất của cô thôi..

- Đan Nghi !

Giọng nói trầm ấm dịu dàng vang lên.

Đan Nghi ngược lên nhìn, một bàn tay đưa ra trước mặt cô.

Là Lục Thượng Hàn, buổi tối nay hắn luôn có mặt ở hiện trường.

Có mấy lần cô đã bắt gặp ánh mắt quan tâm của hắn.

Nhưng cô muốn tự mình giải quyết nên giả vờ như không nhìn thấy.

Gió đêm có chút lạnh, thấy bàn tay hắn xòe ra trước mặt, trong lòng cô bỗng thấy ấm áp đến lạ.

Cô đưa tay ra, đặt lên bàn tay hắn.

Lục Thượng Hàn kéo cô vào lòng hắn.

Đây là lần đầu hắn ôm Đan Nghi theo đúng nghĩa.

Bờ vai rộng lớn, ấm áp, khiến Đan Nghi cảm thấy an toàn không còn giá lạnh nữa... trái tim cô dường như cũng đã được sưởi ấm dần lên...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Lục Thượng Hàn ôm trọn vòng eo của Đan Nghi.

Đan Nghi cứng đờ người, từng yêu Bạch Văn Bình nhưng hắn cũng chưa bao giờ ôm cô như vậy.

Bị Lục Thượng Hàn ôm bất ngờ như vậy nhưng cô không hề thấy phản cảm, chỉ là có chút cảm giác khác lạ, khiến thân hình thiếu nữ run rẩy...

Tuổi còn nhỏ chưa từng trải sự đời...

Cảm nhận thấy sự run rẩy của cô, bàn tay Lục Thượng Hàn ôm cô chặt thêm chút nữa...

Một lúc lâu, hắn cứ ôm cứ bao bọc lấy cô như vậy...

.....

- Lên xe thôi !

Không biết bao lâu sau, giọng hắn trầm ấm vang lên bên tai cô.

Đan Nghi ngoan ngoãn nghe theo ngồi vào ghế lái phụ.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa làm càng nhiều việc tệ bạc thì Đan Nghi lại càng ít đau lòng hơn, bởi quá quen, quá chai sạn rồi, không phải sao?

Nhưng vừa xong, cô thật sự bị tổn thương!

Ngồi lên xe, tâm trạng cô đã tốt hơn nhiều, cô sẽ không vì người không liên quan mà đau buồn nữa, không đáng...

Cô vừa quay đầu sang, Lục Thượng Hàn liền nhét vào tay cô một li cafe nóng :

- Uống đi cho ấm !

Giờ đang là đầu xuân nên vẫn hơi lạnh...

Cầm lấy li cafe, cười :

- Thật không ngờ Hàn thiếu gia cũng biết cách quan tâm người khác như vậy đó !

- Tôi cũng không ngờ chú mèo thu lại nanh vuốt, đóng giả yếu ớt cũng giống ý như thật vậy đâu !

Lục Thượng Hàn điềm đạm phản pháo...

Nhưng trong câu nói ấy hàm chứa sự khen ngợi, khích lệ là phần lớn...

Nụ cười của Đan Nghi tươi tắn hơn nhiều :

- Anh đang khen tôi ư?

Lục Thượng Hàn im lặng.

Chậm chậm lái xe...

Nghe câu nói của cô, gờ tay ra nâng đầu cô lên...

Thoáng qua, đôi môi mỏng quyến rũ của hắn như sắp áp sát vào môi cô...

Khoảng cách chỉ là vài cm.

Vì còn ít tuổi, chỉ mới sắp 18 tuổi, nên khi cô và Bạch Văn Bình yêu nhau thì cũng chưa từng trao nhau nụ hôn...

Đây cũng là một trong những lí do khiến cho kẻ thành thực trước tuổi như Bạch Văn Bình tìm đến Đường Sa Sa... So với Đường Sa Sa, Đan Nghi hiển nhiên là một người vô vị, đến tay còn không để cho hắn nắm, điều đó khiến hắn thấy mất mặt...

Lục Thượng Hàn chưa hề chạm tới môi Đan Nghi, nhưng khoảng cách thì rất rất gần...

Giờ là mũi chạm mũi, hơi thở như đan xen vào nhau...

Thấy sắc mặt Đan Nghi không được tự nhiên, ửng đỏ đến tận mang tai, hắn trên :

- Nụ hôn đầu?

Đúng là nụ hôn đầu ....

Tuy nhiên cô không thích hấn trên cô như vậy, không cam tâm.

Đúng khi Lục Thượng Hàn chăm chú nhìn cô, cô chủ động hôn lên môi hấn.

Chỉ một cái phớt nhẹ qua, lập tức lùi lại, cười tươi như hoa :

- Giờ thì không phải nữa !

Đôi môi hấn nhếch lên, nụ cười vui vẻ, hấn vốn định trên cô nhưng giờ lại bị cô trên trở lại...

Cảm giác tươi mới, thú vị khiến hấn khó kiềm lòng.

- Lái xe cẩn thận !

Đan Nghi nhắc hấn.

Lục Thượng Hàn mới nhớ ra mình đang lái xe.

May là đoạn đường vừa xong, hấn cho xe đi rất chậm, đường cũng vắng...

... không thì không biết sẽ xảy ra chuyện gì nữa...

Đan Nghi thầm cắn môi...

Vừa xong là cô chủ động hôn hấn. Thật khó lòng tưởng tượng, đôi môi của một người đàn ông lại có thể mềm mại tới vậy...

Cô cũng không thể tưởng tượng được bản thân lại chủ động như vậy...

Nhưng trải qua ba tháng sống trong địa ngục vừa qua giờ tỉnh táo lại như được hồi sinh.

Là ông trời thương xót, cho cô thêm một cơ hội được sống thì cô nên sống sao cho vui vẻ, tự tại, làm những gì mình thích... chứ không sống trong những quy tắc, giáo điều cứng nhắc như khi xưa nữa...

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Cửa kính xe mở ra, gió lạnh lùa vào, Đan Nghi tâm trạng đang rất vui...

Lục Thượng Hàn lái xe rất nhanh.

Chỉ một lát đã về tới căn hộ.

Vừa bước vào cửa, Đan Nghi đã nhìn thấy chiếc laptop trên bàn đang nhấp nháy nhấp nháy đèn báo hiệu.

Có kịch hay rồi !

Cô vội lao đến bên chiếc máy tính, trên màn hình máy tính xuất hiện hình ảnh Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình.

Thì ra bọn họ sớm đã trở về đây...

Hình ảnh bọn chúng xuất hiện trên máy tính của Đan Nghi là vì cô đã sớm lắp camera ở trong căn hộ của mình kể bên.

Đan Nghi ngồi trên sofa, tay ôm cốc cafe bắt đầu xem kịch.

.....

Bạch Văn Bình lo lắng :

- Đan Nghi vẫn còn chưa về ! Lẽ nào đi lạc rồi? Chúng ta đi tìm xem sao !

Đường Sa Sa rất không vui :

- Tìm gì mà tìm ? Lẽ nào trong lòng anh vẫn còn tình cảm với con tiện nhân ấy?

- Cô ta không phải có vấn đề về đầu óc rồi sao? Chẳng may đi lạc mất thì rồi sẽ có người đến tìm chúng ta để đòi người đó...

Bạch Văn Bình biết Đường Sa Sa lại đang nổi con ghen , ôm lấy ả :

- Và lại, Đan Nghi là cây rút tiền của chúng ta, sao có thể để mặc cô ta đi mất như vậy được? Một người cổ hủ không hiểu phong tình như cô ta làm sao có thể sánh với em được chứ?

Nghe hấn nói vậy Đan Nghi liền gờn nắm đấm về phía màn hình...

Thấy cô giống như một chú mèo nhỏ đang gờn nấp múa vuốt, Lục Thượng Hàn đến ngồi cạnh bên cô, nhìn hình ảnh trên màn hình vì tính.

Nhận ra đây là hình ảnh do camera truyền về, hấn không thể không cười, cô thật không ngốc chút nào, rất biết cách tận dụng những điều có lợi cho bản thân để đạt được mục đích.

- Chơi vui không ?

Hấn nheo mắt hỏi cô.

- Có thể xem người ta diễn miễn phí thế này tất nhiên là vui rồi !

Đan Nghi cười tươi rồi.

Lục Thượng Hàn lấy làm thích thú, hỏi tiếp :

- Dây chuyền giả ở đâu ra vậy ?

- Là họ tự đi làm nhưng bị tôi tráo rồi.

Cô giống hệt như một chú mèo nghịch ngợm đang ra sức trêu chọc hai con chuột nhắt trong lòng bàn tay vậy.

Lục Thượng Hàn khẽ gật đầu.

Nếu là như vậy thì kể từ khi vừa hồi phục là cô đã từng bước từng bước lên kế hoạch để trả thù rồi.

Với lứa tuổi của cô thì quả thật là cô vô cùng thông minh, giỏi tính toán...

Đan Nghi tập trung nhìn màn hình máy tính, gương mặt hiện lên nét cười nhàn nhạt, khuôn mặt nghiêng nghiêng với những đường nét đẹp dịu dàng, tinh khôi khiến người khác dễ động lòng...

Nghĩ lại nụ hôn phớt qua khi nãy, Lục Thượng Hàn bật cười...

Đan Nghi đang chăm chú xem kịch hay thì bỗng thấy người ngồi cạnh dùng tay nâng gương mặt cô lên...

Còn chưa kịp phản ứng thì đôi môi lạnh lạnh của hấn đã đặt lên môi cô một nụ hôn rồi...

Cô khẽ kêu lên thì bị hấn ôm chặt vào lòng...

Mùi thơm đặc trưng của nam giới, rắn rỏi, mạnh mẽ bao bọc lấy cô...

Lục Thượng Hàn không hút thuốc, nên toàn thân hấn chỉ toát ra mùi hương rất tự nhiên rất dễ chịu, điều đó khiến Đan Nghi thấy rất thoải mái...

Hấn mang đến cho cô một cảm giác như vàng thái dương giữa trời đông lạnh giá, ấm áp, bá đạo nhưng dịu dàng , ngọt ngào...

Đan Nghi nhắm mắt lại, sự sợ hãi thoáng qua, rồi dần dần bình tâm.

Cô chủ động đón nhận nụ hôn của Lục Thượng Hàn.

Tuy nhiên, cô dù đã cố gắng tỏ ra bình thản đón nhận nụ hôn của hấn , nhưng còn rất rụt rè và cô còn không biết phải hé miệng ra để cho lưỡi hấn tiến vào... tất cả, tất cả đều khiến cho nụ hôn của Lục Thượng Hàn giành cho cô thêm nhẹ nhàng đầy yêu thương...

Hơi thở của Lục Thượng Hàn càng lúc càng gấp gáp ...

Chỉ một nụ hôn đơn giản như vậy cũng đủ khơi gợi sự hưng phấn đầy bản năng của một người đàn ông trong con người hắn...

Đây là điều trước giờ chưa bao giờ xảy ra với Lục Thượng Hàn...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

Cảm giác ấy đến rất nhanh, rất mãnh liệt khiến bản thân Lục Thượng Hàn cũng thấy bất ngờ.

Ôm Đan Nghi trong vòng tay, trái tim hắn vô cùng êm ái, còn một bộ phận nhạy cảm trên cơ thể thì ngược lại...

Đan Nghi thở dốc từng hơi, có chút bị động đốn nhận nụ hôn mạnh mẽ từ hắn.

Chính lúc này, bên tai truyền đến thứ âm thanh đầy phóng túng, đầy ám muội.

Tiếp đây là tiếng va đập vào nhau khi nam nữ ân ái phát ra ....

Màn hình vi tính đang chiếu hình ảnh nóng bỏng mắt giữa Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa.

Thì ra, vừa xong Đường Sa Sa giận dữ, Bạch Văn Bình an ủi vỗ về ả ta thế là rồi cả hai cuốn lấy nhau ngay ở trong phòng khách.

Vẫn chưa đủ, chúng lại lăn lộn cả vào trong phòng ngủ của Đan Nghi để tiếp tục...

Thấy cảnh đó, Đan Nghi có cảm giác thật kinh tởm, thật may giờ cô đã không còn ở trong căn phòng đó nữa, và sớm cũng không ngủ trên chiếc giường đó... nếu không thì cô sẽ thật sự kinh tởm đến buồn nôn ra mất.

Trên màn hình, Bạch Văn Bình, Đường Sa Sa không còn mảnh vải nào trên người...

Lục Thượng Hàn dùng tay che màn hình máy tính lại, hắn không muốn cô gái nhỏ của mình nhìn thấy thân thể bất kì người đàn ông khác ngoài hắn.

Đan Nghi khẽ nhếch môi cười, sắc mặt mỗi lúc một ửng đỏ.

Tuy thông minh, lanh lợi, phóng khoáng nhưng dù sao Đan Nghi cũng còn khá ít tuổi, một thiếu nữ chưa từng nếm trải chuyện đời, nhìn thấy hình ảnh nóng bỏng kia, không muốn tìm đập chân run cũng không được...

Khi ánh mắt cô và Lục Thượng Hàn va vào nhau, cô mới nhớ ra, bản thân vẫn đang ngồi trên đùi hắn.

Không chỉ có vậy, một tay hắn giữ sau gáy cô, còn một tay vòng ra ôm chặt lấy eo cô...

Không khí giữa hai người vốn đã đủ nóng bỏng giờ lại thêm hình ảnh cuồng loạn giữa Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đang chiếu trên máy tính, nhiệt độ trong phòng dường như mỗi lúc một tăng cao...

Đôi môi Lục Thượng Hàn chỉ cách bờ môi cô một vài cm...

Đan Nghi đang định nói gì để phá tan không khí ngại ngùng này thì Lục Thượng Hàn đã dùng đôi môi để bịt chặt miệng cô lại...

Vài giây kháng cự thoáng qua, rồi thán nhiên đón nhận nụ hôn của hắn...

Nụ hôn lần này của Lục Thượng Hàn cuồng nhiệt, mãnh liệt như cuồng phong...

Đan Nghi không muốn nghĩ chuyện gì khác, cứ làm theo bản năng, cùng hắn đắm chìm trong nụ hôn cuồng si...

Toàn thân Lục Thượng Hàn đều thấy rất khó chịu, kìm nén dục vọng bản năng thật sự rất khó khăn...

Ngay khi bàn tay hắn chạm vào chiếc váy của Đan Nghi, hắn bỗng dùng tay lại, miễn cưỡng ép buộc bản thân xa cô ra...

Hắn buông tay ra, gương mặt Đan Nghi vẫn ửng đỏ đầy quyến rũ...

Lục Thượng Hàn nghiến chặt răng, cố gắng cất tiếng :

- Đan Nghi, còn bao lâu nữa thì em tròn 18 ?

Đan Nghi giờ mới kịp phản ứng, nguyên nhân hấn dừng lại là vì cô chưa đủ 18 tuổi sao?

- Khoảng 2 tháng nữa...

Nhìn hấn đang cố sức kìm nén, cô khẽ mỉm cười...

- Đợi anh 2 tháng nhé !

Giọng hấn khàn khàn, đầy dường như không phải giọng của hấn nữa rồi...

Đan Nghi nhẹ nhàng liếm liếm môi :

- Anh quyết tâm đợi 2 tháng ?

Bị hành động vừa ngây thơ vừa quyến rũ của cô tác động, hơi thở của hấn mỗi lúc một nặng nhọc , gấp gáp, lòi cô vào lòng, nghiêng răng nói :

- Tiểu yêu tinh, em có tin là anh sẽ ăn thịt em ngay bây giờ không?

-Hàn thiếu gia, thế là phạm pháp đó !

Vừa xong là cô cố ý trêu chọc hấn, giờ nhìn hấn như một mãnh thú đang săn mồi như vậy cô lại có chút sợ hãi..

-Luật pháp quy định,nữ giới tròn 18 tuổi trở lên thì có thể tự do hưởng thụ hạnh phúc nam nữ !

Giọng nói của hấn trầm trầm vang lên...đôi mắt hấn nhìn cô đầy âu yếm...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Hấn áp sát tai Đan Nghi mà thì thầm :

- Tổ chức y học quốc tế kiến nghị, nữ giới tốt nhất chỉ nên phát sinh quan hệ khi đã tròn 18 tuổi.. vì sức khỏe bản thân và hạnh phúc lâu dài ....

Hơi thở mạnh mẽ ,ấm nóng của hấn phả ra khiến Đan Nghi nóng ran mặt , mặt ửng đỏ... sự cố gắng khắc chế bản thân của hấn khiến cô rất cảm động...trái tim cô như mềm ra...

Nhưng vẫn cứng đầu không chịu phục :

-Hàn thiếu gia không sợ nhện như vậy sẽ ảnh hưởng đến hạnh phúc của bản thân về sau này ư ?

- Tiểu yêu tinh !

Lục Thượng Hàn đã cố gắng kìm chế hết lần này đến lần khác ... thế mà tiểu yêu tinh không biết sợ này còn cứ trêu chọc hấn mãi thôi. Sự kìm chế, nhẫn nại của hấn đã đến giới hạn cuối cùng rồi...

Lục Thượng Hàn vật Đan Nghi ngã lăn xuống sofa, động tác nhanh, gọn ghẽ, giống hệt như một con sói vồ mồi.

Còn Đan Nghi thì chính là chú cừ non đáng thương đang bị sói tấn công..

Lục Thượng Hàn cắn một miếng mạnh trên má cô, rồi lại phát một phát mạnh vào hông cô, coi như là một sự trừng phạt cho cô.

Hấn đứng dậy,bỏ Đan Nghi lại,đi nhanh về phòng của mình...

Đan Nghi nằm úp trên sofa nhìn theo hấn... rất nhanh, tiếng dội nước ầm ầm phát ra từ phòng tắm trong phòng Lục Thượng Hàn...

Cô thè thè lưỡi, làm mặt xấu...

Vị hôn phu này cô đã không chọn sai...!

Không đợi Lục Thượng Hàn quay lại, cô chạy thật nhanh trở về phòng riêng của mình...

Cô không thể tiếp tục thử thách sức chịu đựng của hân hơn nữa.

.....

Đêm nay, cô đã ngủ được một giấc rất ngon, rất ngon...

Sáng hôm sau, vừa tỉnh dậy, không đánh răng rửa mặt, vò đầu vò óc cho tóc tai xù lên như tổ quạ, rồi đứng trước cửa căn hộ bên cạnh.

Đêm qua, Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa ngủ trong phòng của Đan Nghi...

Trong lúc đợi cô trở về chúng đã tiếp tục lên kế hoạch để chiếm tài sản của cô.

Nghe tiếng gõ cửa, bọn chúng vội vàng mặc quần áo rồi lao ra mở cửa...

Vừa mở cửa thì nhìn thấy Đan Nghi giống như một kẻ tị nạn đang đứng đấy, đầu tóc thì như tổ quạ, quần áo thì nhăn nhúm, xộc xệch...

Đường Sa Sa vội hỏi :

- Đan Nghi cô làm sao vậy? Tối qua cô đã đi đâu thế? Sao giờ mới về ?

- Tôi không nhớ đường về, ngủ trong một công viên, giờ mới tìm được đường về.

Cô giả bộ hết sức đáng thương và ngây ngô.

- Cô không biết gọi xe taxi sao?

Vừa hỏi vừa thò tay vào túi áo Đan Nghi :

- Tiền của cô đâu ? Thẻ đâu ?

Thật ra là ả muốn tìm xem cô còn bao nhiêu tài sản trong người mà thôi.

Kết quả là chả tìm thấy gì trong túi áo cô cả.

Đường Sa Sa không chút xót thương nào giành cho Đan Nghi, tức tối gào lên :

- Cô không có tiền, cả thẻ cũng không có là làm sao ?

Tối qua ả và Bạch Văn Bình lục tung phòng cô lên mà không tìm được đồ gì có chút giá trị cả...còn những món đồ trang sức mới chuộc về cũng đã bị di Dương mang đi hết.

- Hu hu... Sa Sa cô thật là giữ tợn, Đan Nghi rất sợ...

Cô làm điệu bộ đưa tay lau nước mắt...

Đường Sa Sa tức không để đầu cho hết, quay sang Bạch Văn Bình :

- Anh nói chúng ta phải làm sao bây giờ? Ba tháng nữa là nghỉ hè rồi, khi ấy Đan Nghi sẽ về Đan gia. Chúng ta muốn lấy đồ của ả thì thật quá khó... Phải làm sao bây giờ ?

- Đúng vậy ! Phải tranh thủ bây giờ đầu óc cô ta chưa hồi phục, người nhà Đan gia chưa phát hiện ra vấn đề gì mà ra tay ngay.

Bạch Văn Bình cũng vô cùng lo lắng...

- Nghi Nghi ngoan, Nghi Nghi không khóc nữa... !

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa vội vàng nhìn Đan Nghi, bên nhìn bên hỏi :

- Đan Nghi à, di Dương trước khi về có đưa thẻ tín dụng cho cô không ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33

- Hic hic... có đề lại rồi !

Đan Nghi chỉ vào chiếc điện thoại :

- Di Dương nói , dùng điện thoại này là được , hic hic...

Đường Sa Sa giằng lấy điện thoại để xem nhưng muốn mở được điện thoại thì phải dùng vân tay của Đan Nghi.

Ả cầm lấy tay Đan Nghi ấn lên màn hình điện thoại, điện thoại mở ra.

Di Dương để lại cho Đan Nghi không ít tiền,nhưng khi chi trả thì cũng phải dùng đến vân tay của Đan Nghi.

Mà loại thẻ này chỉ có thể chi trả chứ không thể chuyển khoản ,cũng không thể rút tiền...

- Cái con mụ già chết tiệt này, phiền phức !

Đường Sa Sa vô cùng tức tối.

Nếu không phải cái điện thoại này vẫn có thể dùng để chi trả thì ả đã đập tan tành nó ra rồi.

Đan Nghi cười thầm trong bụng, muốn lừa tiền của chị dâu dễ dàng vậy?

Tài khoản này là cô nhờ Di Dương trực tiếp đến tìm một người bạn làm trong ngân hàng làm hộ. Tài khoản này chỉ có duy nhất một cái, chuyên chống trộm, chống lừa đảo.... Kể cả Đường Sa Sa có lấy trộm chiếc điện thoại này thì cũng không có tác dụng vì không có vân tay của Đan Nghi...

Mà điện thoại chỉ chấp nhận dấu vân tay trực tiếp từ cơ thể con người,nên dù có người làm giả dấu vân tay nhưng nhiệt độ không giống như nhiệt độ cơ thể người bình thường thì cũng không dùng được.

Cô thấy rất buồn cười khi nhìn bọn họ cuống cuống lo sợ như vậy, cô ý hỏi :

- Sa Sa cậu tức giận cái gì thế?

- A ! Không có gì ! Không có gì !

Đường Sa Sa vội đáp.

- Cô ở trong nhà, không được đi đâu hết đâu, nghe chưa? Nhất định không được ra ngoài đâu đấy, bên ngoài có con sói rất to , nó ăn thịt người đấy !

Đan Nghi cố tỏ ra sợ hãi :

- Nghi Nghi sẽ không ra ngoài đâu, Nghi Nghi sợ sói lắm !

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đi ra ngoài, bên đi bên bàn bạc việc gì đó ...

Đan Nghi biết rõ ,bọn chúng chẳng có ý định gì tốt đẹp đâu, chắc chắn đang bàn cách để chiếm đoạt tiền trong tài khoản của cô.

Nhưng cô không hề sợ hãi,bọn chúng muốn đấu thì cô sẽ đấu đến cùng.

Cái trò chơi này cô cũng không muốn kết thúc quá sớm.

Đội bọn chúng đi xa rồi thì Đan Nghi mới trở về căn hộ của Lục Thượng Hàn.

Mọi thứ trong căn hộ cũ đều khiến cô thấy khó chịu, thấy kinh tởm.

Trở về căn hộ kế bên cô mới thấy dễ chịu hơn...

Ngả mình trên sofa, vừa định mở máy tính ra thì thấy một tờ giấy, bên trên có nét chữ rồng bay phượng múa:

“ Đồ ăn ở trên bàn,máy tính khóa rồi”

Rất rõ ràng, Lục Thượng Hàn không muốn cô xem những cảnh như tối qua, cũng không cho cô nhìn thấy cơ thể Bạch Văn Bình nữa.

-Nhỏ nhen !

Đan Nghi làm bầm trong miệng.

Nhưng mùi thơm của thức ăn tỏa ra khiến cô thấy đói cồn cào, cô vui vẻ chạy đến bên bàn ăn.

Đan Nghi ăn uống no say rồi sốc lại tinh thần, chuẩn bị xem lại bài vở.

Cô là con gái độc nhất của Đan gia,sự nghiệp to lớn của gia đình sau này sẽ do cô chèo lái.

Ngày trước, ông ngoại và mẹ đều hết lời dặn dò cô nỗ lực học tập.

Nhưng khi đó còn nhỏ,cũng không hiểu vì sao phải nỗ lực, mà lại lớn lên dưới sự trở che của gia đình nên chưa bao giờ lo lắng về tương lai của bản thân.

Cô vẫn luôn giống như mọi thiên kim tiểu thư khác , tiêu tốn thời gian chỉ để ăn , chơi, mua sắm..

Còn có thể thi đậu vào ngôi trường nổi tiếng này cũng là do cô bẩm sinh thông minh và một phần là do may mắn.

Nhưng giờ đây, trải qua vụ tai nạn và những việc sau đó nữa thì cô đã trưởng thành hơn nhiều.

Giờ cô mới nhận ra,cha mẹ , người thân chả thể ở bên cô cả đời này,vinh quang của gia tộc cũng không thể chiếu rọi vĩnh viễn cho bản thân cô.

Không có ai mà cả đời được bình an , không trải qua sóng gió gập ghềnh cả...

Cuộc đời mình, mình phải tự tìm lối đi, có vậy mới có thể vững vàng đón nhận , đối mặt và vượt qua mọi khó khăn để đi tới thành công.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Lật sách vở,Đan Nghi bắt đầu nỗ lực học tập.

Cô vốn rất thông minh, chỉ là trước kia không quá chú trọng việc học hành mà thôi.

Nên giờ cô muốn nâng cao hiệu quả học tập thì không khó chút nào.

Một lát sau, Đường Sa Sa gọi điện đến,gọng nói trong điện thoại dịu dàng , ngọt như mật :

- Nghi Nghi à,tôi nay chúng tôi có hẹn đi ăn với bạn, cô cùng tôi có được không?

- Được !

Cô trả lời dứt khoát.

Bất luận Đường Sa Sa sử dụng thủ đoạn gì thì cô cũng không sợ.

Sau khi lên đại học , Đan Nghi luôn không để lộ việc bản thân là một thiên kim đại tiểu thư.

Bạn bè của cô cũng không nhiều.

Còn Đường Sa Sa thì lại kết giao được rất đông bạn bè.

Có thể thi đỗ được vào trường đại học này , thành tích đều không tồi và cũng không ít các cô chiêu cậu ấm xuất thân từ những gia đình giàu có, có quyền có thế...

Đường Sa Sa tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội đề kết giao với họ.

Trước kia khi mời bạn bè đi ăn đi chơi thì Đường Sa Sa đều tìm mọi lý do để nhờ Đan Nghi quẹt thẻ, ví dụ như quên không mang ví, quên không mang thẻ ngân hàng...

Đan Nghi vốn là người rộng rãi nên thường giúp ả thanh toán, Đường Sa Sa có khi trả tiền , có khi lại quẹt luôn.

Đan Nghi cũng không để tâm chuyện đó.

Xem ra tối nay Đường Sa Sa lại muốn Đan Nghi tiếp tục thay à quẹt thẻ rồi.

Nếu không phải Đan Nghi thiết kế tài khoản này chỉ sử dụng được khi có dấu vân tay của cô thì có lẽ Đường Sa Sa đến hỏi cũng lười hỏi mà giật luôn chiếc thẻ để mang đi sài rồi.

Nghĩ đến đây, Đan Nghi lộ ra một nụ cười đắc ý...

Cô cố gắng bình tâm lại, chăm chỉ xem sách vở, ghi ghi chép chép mọi kiến thức quan trọng..

Biết rằng Đan Nghi vẫn còn muốn trêu chọc Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình nên sẽ không tùy tiện ra ngoài, nên buổi trưa, Lục Thượng Hàn đã gọi com hộp đến cho cô.

Gọi là com hộp nhưng Đan Nghi mở thức ăn ra thì biết ngay đây không phải những món com hộp thông thường.

Chỉ mới ngửi mùi thôi cũng có thể biết đây là món tủ của một nhà hàng nổi tiếng nhất nhì thành phố, một món ăn đơn giản, nhìn rất là bình thường mà ăn thì quá ngon.

Lục Thượng Hàn biết cô rất coi trọng việc ăn uống, cái gì có thể dùng tạm, sài tạm chứ riêng khoản ăn uống thì cô nhất định chọn ăn những đồ ngon nhất.

Cô mỉm cười, đang định bắt đầu ăn thì tiếng chuông điện thoại vang lên.

Nhìn màn hình điện thoại, bên trên hiển thị hai chữ “ ông xã “...???

Cô đã lưu tên này từ khi nào chứ ??

Lẽ nào là khi đầu óc không tỉnh táo? Là lưu số của Bạch Văn Bình ?

Cầm lấy điện thoại, một giọng nói trầm ấm vang lên :

- Thức ăn có vừa khẩu vị của em không ?

Thì ra là Lục Thượng Hàn.

Cô mỉm môi cười :

- Mới đang chuẩn bị ăn ! Nhưng ngửi mùi rất thơm !

- Ừm. Ăn nhiều chút nhé !

Đầu dây bên kia Lục Thượng Hàn cười rất vui :

- Em gầy quá ! Nuôi hai tháng chắc sẽ ổn hơn !

Đan Nghi : “...”

Nuôi ? Nuôi hai tháng ??

Là hần đang nuôi lợn sao ?? Nuôi để đợi đến ngày thịt ?

Còn nữa, từ khi nào mà hần lưu số trên điện thoại cô vậy chứ? Lại còn “ ông xã “ nữa chứ ?

Đang định cần nhần hần thì hần đã tắt điện thoại rồi.

- Ê ! Anh...

Điện thoại truyền đến tiếng tút tút...

Đan Nghi chỉ còn cách đặt điện thoại xuống.

Không quan tâm hần nữa, ăn com trước đã.

Đồ ăn rất hợp khẩu vị của cô, rất nhanh cô đã ăn hết hộp thức ăn.

Nghỉ ngơi một lúc, cô lại tiếp tục học hành...

Thời gian trôi qua rất nhanh...bên ngoài trời đã tối dần.

Đan Nghi vurun vai đứng dậy,quá tập trung học hành không để ý đến thời gian, vậy mà cô đã học cả một buổi chiều rồi.

Cốc! Cốc !Cốc !

Tiếng gõ cửa vang lên....

Đan Nghi ra mở cửa,thấy một người thanh niên đứng nghiêm trang ngay trước cửa....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Cô nhớ ra nam thanh niên này chính là người trợ lý thân cận của Lục Thượng Hàn.

Nam thanh niên cung kính nói với cô :

- Đan tiểu thư,tôi đến đón tiểu thư!

-Buổi tối nay tôi có hẹn rồi...!

Đan Nghi tưởng anh ta đến đón cô đi gặp Lục Thượng Hàn...

- Vâng . Là thiếu gia, lệnh cho tôi đến đưa tiểu thư đến đó...

Đan Nghi im lặng...

Anh ta tiếp lời :

- Thiếu gia nói rồi, bất kể là việc gì, Đan tiểu thư đều có thể sai tôi đi làm...

Đan Nghi mỉm cười, Lục Thượng Hàn sợ cô sẽ không đối phó nổi với hai kẻ đó sao ?

Nhưng ý tốt của hắn, cô nhận rồi !

Cô mỉm cười :

- Vậy phiền anh đưa tôi đến đó nhé !

Anh ta cung kính gật đầu,đứng đợi Đan Nghi thu dọn, chuẩn bị đồ đạc... rồi đưa cô đến điểm hẹn.

Đây là một nhà hàng 5 sao, điểm hẹn là một trong những phòng VIP của nhà hàng... khi Đan Nghi bước vào thì bên trong đã có rất đông người...

Những người này, hầu hết đều là bạn bè và bạn cùng lớp do Đường Sa Sa mời đến ...cũng có vài người là bạn của Bạch Văn Bình...

Chỉ lướt nhìn qua cũng đủ biết hôm nay Đường Sa Sa mời cô đến là để thay ả quẹt thẻ rồi...

- Đan Nghi cậu đến rồi à ! Nhanh đến đây ngồi, thiếu mỗi cậu thôi này.

Đường Sa Sa thấy Đan Nghi đến thì tỏ ra rất nồng nhiệt...

Ả đưa mắt ra hiệu cho Bạch Văn Bình để hắn ngồi ngay cạnh Đan Nghi.

Tối nay,ả thật không mong muốn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn nữa...

Ả mời đến đông bạn bè thế này nhằm tìm cách làm thân hơn với họ... cần đến Đan Nghi để giúp ả quẹt thẻ thanh toán...

Đan Nghi nở nụ cười ngây thơ rồi ngồi xuống...

Rất nhiều bạn học cùng lớp cũng đến tham dự bữa tiệc sinh nhật của Tiền Phi , biết Đan Nghi có sợi dây chuyền giá trị rất lớn,nên cũng đoán ra giá thể của Đan Nghi chắc chắn không tồi.

Nhưng hôm nay họ đến đây vì nhận lời mời của Đường Sa Sa , Đan Nghi không phải nhân vật chính nên đa số họ đều chủ động tìm Đường Sa Sa nói chuyện.

Đường Sa Sa nói lớn :

- Các vị,tôi nay tôi mời nên mọi người đừng khách sáo... muốn ăn món gì thì cả nhà cứ tự nhiên gọi nhé !
- Sa Sa thật là hào phóng quá đi !

Lập tức có một nữ sinh rất phối hợp cất tiếng khen ngợi ả...

- Chúng ta đều là bạn bè mà,muốn ăn gì mọi người đừng khách sáo nhé !

Đường Sa Sa cười rất tươi...

Đan Nghi cũng cầm menu trong tay nói :

- Sa Sa, tôi muốn ăn món này ?
- Cứ gọi đi ! Cô muốn ăn gì thì cứ gọi món đó nhé.

Mồm nói vậy, trong lòng đầy đắc ý, lát nữa cũng là dùng tiền của mày để thanh toán đó... ha ha

Đan Nghi cười vui vẻ,rồi gọi một món tôm hùm thượng hạng nhất cùng với hai món đắt tiền khác.

Đã đến ăn đồ ăn thì tất nhiên phải ăn món ngon nhất rồi...

Những người khác thấy Đường Sa Sa hào phóng như vậy, đều hết lời khen ngợi ả, rồi đều cầm lấy menu bắt đầu gọi đồ ăn.

Đường Sa Sa còn gọi thêm cả chục bình rượu ngoại , mỗi bình trị giá lên đến vài trăm triệu, trăm triệu là loại rẻ nhất ...

Phản chẳng lát không uống hết thì cũng có thể trả lại, đổi thành tiền, vì không phải tiền của ả nên ả không tiếc tay.

Cả gian phòng tràn ngập tiếng nói , tiếng cười...

Chỉ một lát , các loại đồ ngon , vật lạ, đắt đỏ không ngừng được đưa vào...

Nhà hàng 5 sao vốn dĩ đã đắt đỏ,họ lại còn gọi toàn món ngon nhất, đắt nhất... tính ra khi thanh toán là đã mất một khoản rất là lớn...

Hơn nữa nhà hàng này vốn đã có tiếng là phí phục vụ rất rất khủng , vậy nên Đường Sa Sa mới cố tình mời bạn bè ả tới đây dùng bữa .... để thỏa mãn cái ảo vọng , tham hư danh của bản thân...

Thức ăn bày kín trên mặt bàn...

Bữa ăn tràn ngập tiếng nói , tiếng cười ,tiếng chúc tụng... vì ăn uống là cách nhanh nhất để thu ngắn khoảng cách giữa người với người...

Đường Sa Sa vừa đi chúc rượu vừa gấp thức ăn cho khách ... thể hiện sự chu đáo của chủ nhân bữa tiệc...

Đan Nghi mới ăn được một chút ...

Bạch Văn Bình sợ đêm dài lắm mộng nên vội vã hỏi :

- Nghi Nghi ,cô có mang điện thoại theo không ??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

- Mang rồi!

Đan Nghi cười rất thoải mái.

- Vậy cô giúp bọn tôi thanh toán trước đi, lát về tôi sẽ chuyển khoản qua cho cô.

Bạch Văn Bình cũng cười rất tươi...

Đan Nghi lập tức gật đầu đồng ý :

- Được ạ. Vậy giờ chúng ta đi luôn đi !

Bạch Văn Bình vốn định gọi bồi bàn đến thanh toán , nhưng sợ bị người khác nhìn thấy thì không hay.

Hắn đành đưa Đan Nghi ra ngoài, hắn nói :

- Chúng ta ra quầy thu ngân để thanh toán !

- Vâng !

Đan Nghi ngoan ngoãn đi theo sau Bạch Văn Bình.

Bỗng Đan Nghi dừng lại :

- Anh Văn Bình, em muốn vào nhà vệ sinh một chút .

- Thanh toán trước đi đã !

Hắn vội ngăn lại.

- Nhưng em cần đi vệ sinh.

Sắc mặt cô khổ sở ....

Bạch Văn Bình thấy vậy đành thỏa hiệp :

- Được rồi ! Cô đi đi ! Tôi đợi.

Đan Nghi quay người bước vào phòng vệ sinh nữ.

Bạch Văn Bình đứng đợi bên ngoài.

Hắn cho rằng với trí óc bây giờ của Đan Nghi thì cũng không thể giờ trò gì được... Chỉ cần hắn đứng ở đây thì cô chả chạy đâu cho thoát được.

Đan Nghi vào trong nhà vệ sinh, rửa tay....

Hôm nay cô đặc biệt chọn mang một chiếc túi xách loại lớn, trong túi có một chiếc mũ và một chiếc áo khoác màu đỏ.

Tối nay thừa biết là Đường Sa Sa với Bạch Văn Bình muốn lừa tiền của mình, cô sao có thể đến mà không có sự chuẩn bị kỹ càng được chứ ?

Cô đội chiếc mũ lên đầu, mặc áo khoác, rồi đường hoàng bước ra ngoài.

Bạch Văn Bình vẫn đang đứng đó hút thuốc.

Đan Nghi đi qua trước mặt hắn, hắn cũng chả để tâm.

Hắn đang đau đầu, lúc trước vì muốn dồn tiền để chuộc lại trang sức, hắn đã lấy một khoản tiền khá lớn từ nhà đi , còn vay mượn thêm không ít ở bên ngoài nữa....

Nhưng giờ không lấy được sợi dây kim cương kia của Đan Nghi, khoản nợ lớn kia hắn phải làm thế nào ?

Bạch gia tựa bóng Đan gia mà kiếm được khá nhiều phi vụ làm ăn, tuy nhiên cũng không có nhiều tiền để hắn tiêu sài hoang phí được...

Trong lúc hần mải mê suy nghĩ như vậy thì Đan Nghi đã đi ra khỏi nhà hàng.

Nở nụ cười vui vẻ, quay đầu lại nhìn căn phòng VIP khi nãy, nhếch mày....

Vừa quay người lại thì ngã nhào vào vòng tay ai đó...

- Hần thiếu gia... ?

Cô không ngờ là Lục Thượng Hân cũng tới đây.

Lục Thượng Hân vừa mới đi gặp đối tác để kí kết hợp đồng nên mới giao việc đón cô cho người trợ lí.

Không ngờ hần đã đến nhanh vậy mà Đan Nghi cũng đã xong việc rồi.

Hần khẽ cười :

- Không phải còn có việc phải giải quyết sao ? Sao đã về sớm vậy ?

Đan Nghi cười tươi rồi :

- Giải quyết xong rồi ạ !

Lục Thượng Hân đã được nghe người trợ lí báo cáo lại kế hoạch của Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình. Không ngờ Đan Nghi giải quyết nhanh gọn vậy.

- Không ở lại xem nốt vở kịch sao ?

Nói rồi giờ bàn tay ra.

- Cũng được !

Cô đặt bàn tay nhỏ xinh vào tay hần.

Lục Thượng Hân đưa cô vào một phòng VIP khác.

So với căn phòng ồn ào đông đúc khi nãy thì gian phòng yên tĩnh này thật khiến lòng người dễ chịu.

Lục Thượng Hân cư xử rất phong độ, khẽ kéo ghế mời Đan Nghi ngồi.

Vừa xong Đan Nghi cũng không ăn gì nhiều, giờ tiếp tục ăn... tâm trạng rất vui vẻ...

Lục Thượng Hân gọi vài món ăn ngon và thêm một li nước hoa quả cho cô.

Lúc này Đan Nghi mới thật sự có tâm trạng thưởng thức đồ ăn.

Lục Thượng Hân nhìn cô thưởng thức đồ ăn một cách vui vẻ như mèo con ăn vụng được món cá ưa thích thì bật cười...

Lát sau, phòng bên cạnh trở nên ồn ào náo nhiệt...

Thì ra bên phòng đó đã ăn uống xong xuôi.

Mọi người lại rủ nhau đi thêm tầng thứ hai.

Mọi người nhất trí là đi bao trọn một quán ktv để tụ tập chơi đến sáng.

Đường Sa Sa hào phóng nhận lời :

- Đi thôi ! Đi thôi ! Tiếp tục tới ktv hát hò, tất cả mọi người cùng đi nào !

Chương 37

Đường Sa Sa đang định dẫn mọi người rời đi , thì thấy Bạch Văn Bình hốt hoảng chạy đến :

- Sa Sa, em có thấy Đan Nghi đâu không ?
- Không ạ ! Cô ấy không phải đi cùng anh sao ?

Đường Sa Sa giật bản mình...

- Không thấy cô ta đâu cả. Vừa nãy cô ta bảo đi vệ sinh, rồi mãi không thấy ra, đến lúc anh vào tìm thì bên trong căn bản là không có người.

Bạch Văn Bình vừa tức vừa lo lắng.

Đường Sa Sa cũng hoảng hốt không kém.

Những người khác thấy vậy thì nói :

- Đan Nghi về rồi sao ? Cô ấy không đến cũng có sao đâu? Không hề ảnh hưởng tới cuộc vui của chúng ta. Đi thôi , đi thôi...
- Tiểu thư, mời qua bên này thanh toán ạ !

Người phục vụ lễ phép đưa ra hóa đơn thanh toán.

Đường Sa Sa càng hoảng hơn...

- Không biết Đan Nghi đi đâu được cơ chứ ?
- Cô hỏi tôi, tôi biết sao được . Đầu cô ta không bình thường, nói không chừng một mình bỏ đi rồi...

Bạch Văn Bình sốt ruột nói :

- Anh tìm khắp mọi nơi rồi, cũng hỏi rất nhiều người,nhưng đều không có ai gặp cô ta cả.
- Thế phải làm sao giờ ?

Đường Sa Sa cũng rất lo lắng bởi ả còn đợi Đan Nghi giúp ả thanh toán cơ mà.

- Tiểu thư ! Xin lỗi tiểu thư muốn thanh toán tiền mặt hay là quẹt thẻ ạ?

Thấy hai người họ to nhỏ bàn bạc chuyện gì nên người phục vụ lại lễ phép giục thanh toán...

- Xin đợi chút , ha ha , tôi đang tìm một người bạn, tìm được sẽ thanh toán ngay !

Đường Sa Sa vội trả lời...

Gia đình ả và Bạch Văn Bình đều dựa hơi Đan gia mà làm ăn, cũng không phải không có tiền,cha mẹ cho họ tiền tiêu cũng khá là hào phóng.

Tuy nhiên cũng không thể chi tiền để cho bọn họ vừa tiêu vừa phá được,tiền tiêu tất nhiên không thể so sánh với một đại tiểu thư như Đan Nghi rồi..

Ví như ngày thường, Đường Sa Sa muốn thanh toán tiền cho bữa tiệc như bữa tối nay thì cũng không phải không trả được ... chỉ là sẽ có chút xót tiền thôi.

Nhưng hiện tại, tiền trên người ả sớm đã dốc hết ra để chuộc số trang sức cũ của Đan Nghi về rồi.

Thẻ tín dụng cũng đã quẹt sạch sẽ rồi , căn bản là không còn tiền để thanh toán cho bữa tiệc hôm nay...

Ả đành nói nhỏ với Bạch Văn Bình :

- Văn Bình, thẻ tín dụng của a đâu ?
- Lần trước chuộc trang sức đã quẹt hết rồi... cô còn không nhớ sao ?

Bạch Văn Bình cau mày...

- Vậy anh hỏi mượn bạn anh ít tiền đi.

Đường Sa Sa có năm mơ cũng không ngờ tối nay lại gặp phải cảnh này.

Bạch Văn Bình khó chịu :

- Lần trước tôi đã vay hết mọi người rồi, nếu không có tiền để chuộc đồng trang sức kia ở đâu mà có ?

- Em cũng dồn tiền rồi mà. Anh khó chịu với em giải quyết được vấn đề gì chứ?

Hạ thấp giọng hơn :

- Anh xem giải quyết vấn đề trước mắt này đi đã !.

Người phục vụ thấy Đường Sa Sa khát lần mãi không thanh toán, liền giục :

- Tiểu thư, tiền sinh, xin hỏi các vị muốn thanh toán bằng cách nào ?

Những người đi cùng thúc giục :

- Sa Sa nhanh chút đi, đi sớm chút, đến ktv còn chơi được lâu hơn chút đi...

- Đợi tớ một chút, đợi một chút, tớ gọi cuộc điện thoại...

Đường Sa Sa nở nụ cười gượng gạo..

À vội gọi vào số của Đan Nghi, nhưng gọi không được...

Đường Sa Sa tức tối đến nỗi chỉ muốn đập tan điện thoại...

Có vài người bạn cùng lớp phát hiện ra vấn đề :

- Sa Sa có phải cô không mang tiền không ?

- Không mang tiền mặt thì quẹt thẻ, nhà hàng 5 sao chắc chắn là có thể quẹt thẻ đó.

Một người khác nói.

Đường Sa Sa ngại ngùng nói :

- Là là .... tôi ... tôi bị mất ví, có thể đợi tôi chút không ?

- Không phải chứ? Mất ví ? Vậy để Bạch Văn Bình thanh toán trước đi. Hai người có quan hệ thân thiết thế cơ mà, có thể vay tạm chút tiền ....

Tất cả mọi ánh mắt lập tức đổ dồn về phía Bạch Văn Bình.

Bạch Văn Bình giờ cũng một xu dính túi không còn...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

- A ? Không phải chứ ? Không phải ví tiền của Bạch Văn Bình cũng bị mất rồi chứ ?

Mọi người bắt đầu nghị luận sôi nổi...

- Không... không phải...! Giờ tôi gọi điện kêu người nhà chuyển tiền qua...

Đường Sa Sa vội nói ...

Nhưng mấy ngày trước ả vừa xin không ít tiền của gia đình rồi... Mà đồ hôm nay đều là những món ngon nhất và cũng đắt nhất ... ả thật không dám chắc có thể xin được đủ tiền....

Rất nhiều người đã có chút không hài lòng...

Bản thân họ đều không phải vì của ngon vật lạ mà nhận lời mời của Đường Sa Sa... Những người này đều xuất thân từ những gia đình có tiền, có thế, lại là những cá nhân tiêu biểu trong trường, họ cũng chỉ vì muốn bồi dưỡng mối quan hệ với bạn bè cùng lớp, cùng trường nên mới nhận lời đến đây...

Giờ Đường Sa Sa đãi khách mà lại không thanh toán nổi tiền, thật khiến họ mất mặt...

Sớm biết thế này thì thà rủ bạn bè tự đi ăn thì còn sướng hơn...

Một vài người nói :

- Tóm lại là hết bao nhiêu tiền, không ổn thì chúng ta chia đầu người ra. Chứ đứng đây thế này thật không hay...

- Chú ý không tòi, đứng đây này giờ thật mất mặt.

Đường Sa Sa cúi gầm mặt, hỏi người phục vụ :

- Tổng cộng hết bao nhiêu ?

- Tiểu thư, tổng cộng hết 2 tỉ 450 triệu ạ.

Người phục vụ trả lời.

- Đắt vậy á?

À kinh hãi...

Người phục vụ có chút khó chịu:

- Chỉ mỗi rượu ngoại hảo hạng các vị đã gọi mười mấy chai rồi, thức ăn thì thật ra đã là không đắt lắm rồi. Lại còn căn phòng VIP hạng sang nhất này nữa, những vật dụng trong phòng này cũng đắt hơn chút thôi.

Khi này Đường Sa Sa gọi món, vì nghĩ cuối cùng tiêu cũng là tiền của Đan Nghi nên không tính toán tiết kiệm...

Dưới sự mời gọi của ả thì những người khác cũng không hề suy nghĩ đến vấn đề tiền nong mà cứ gọi những món ngon, đắt nhất...

Giờ nghe giá cả đắt đỏ vậy thì đều há hốc miệng...

Mặc dù đa số họ đều là con cái của những gia đình giàu có, quyền thế, nhưng ăn uống đắt đỏ thế này thì thật sự đã vượt quá tưởng tượng của họ rồi....

Có mấy người ăn mặc sang trọng nhất, là cậu ấm cô chiêu của những gia tộc lớn lên tiếng :

- Thôi, A A chia đều ra mỗi người cũng mới chưa đến 100 triệu, A A cũng được.

Nhưng lập tức có người không đồng ý :

- Là do Đường Sa Sa mời nên chúng tôi mới đến, sao giờ chúng tôi lại phải trả tiền ? Biết trước là A A thì chúng tôi đã chà thềm tới rồi !

Mấy người phản đối này là những người gia đình có điều kiện kinh tế kém hơn những người khác...

Nghe nói mỗi người phải góp cả trăm triệu thì tất nhiên là không chấp nhận rồi..

Tóm lại là không kể mọi người tranh cãi thế nào thì người bị trách móc vẫn cứ là Đường Sa Sa.

Đường Sa Sa giờ cũng không mượn được ai tiền nữa, vì mấy ngày trước ả đã vay hết những chỗ có thể vay rồi...

Bữa cơm ngày hôm nay cũng là ả thay lời cảm tạ đến những người đã cho ả mượn tiền...

Đắn đo hồi lâu, ả mới dám nói :

- Không thì thế này đi ! Mọi người đến ktv trước, việc ở đây tôi sẽ giải quyết... Mọi người đến đó chơi trước đi...

- Thôi đi ! Thật mất hứng ! Tiền cơm còn không có mà trả, đi ktv, lại để bị bề mặt nữa à ?

Mọi người rất bất mãn...

- Các bạn, đừng vậy mà ! Tôi thật sự không phải không có tiền trả, mời mọi người đến đây ăn và đi chơi cũng là có thành ý... Nhưng giờ bị mất ví nên mới không có cách gì thanh toán được...Xin mọi người hãy tin tôi..

Người phục vụ lên tiếng:

- Vậy xin mời các vị qua bên này đợi đi, đừng đứng đó làm ảnh hưởng tới những thực khách khác...

Tiếng ồn ào cãi vã của họ, Lục Thượng Hàn và Đan Nghi nghe rất rõ...

Lục Thượng Hàn nhìn Đan Nghi :

- Vỡ kịch hay thế này mà em định không xem sao ?

- Trước đây em xem còn ít sao ?

Đan Nghi mỉm cười...

- Đám người này đều là bạn cùng lớp của em sao ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Đan Nghi đưa mắt nhìn về phía đám người đó , lắc đầu :

- Không phải tất cả... Tôi và Đường Sa Sa học năm nhất, Bạch Văn Bình đã học năm ba rồi. Đám người này có năm nhất, năm hai ,năm ba và cả những người đã đi làm

- Có ai đáng để kết giao không ?

Lục Thượng Hàn tò mò...

Khi trước, Đan Nghi cũng không để ý lắm về chuyện này...

Giờ thấy Đường Sa Sa không ngừng lôi kéo bạn bè cùng lớp, vấn đề mà Lục Thượng Hàn hỏi đã thức tỉnh cô.

Sau này nếu muốn tự mình làm lên việc lớn thì cần lắm những người bạn đáng để tin tưởng và có thể giúp đỡ cho cô.....

Đây không phải là dựa dẫm , hám lợi mà là cách để sinh tồn và phát triển trong xã hội bây giờ...

Đã là một người thành niên thì cần phải suy nghĩ cho tương lai của mình và tự chịu trách nhiệm với bản thân...

Cô nghĩ một lúc rồi đáp :

- Có ba nam sinh vẫn im lặng từ đầu đến giờ, đó đều là những nhân vật có tiếng trong trường,làm gì cũng rất khiêm tốn , không thích khoa trương , có đầu óc kinh doanh rất tốt. Ngoài ra còn có nữ sinh mặc cây màu trắng kia nữa, một người có tính cách rất hay.

- Nếu đã như vậy, vì sự có mặt của họ mà thanh toán hóa đơn này cũng đáng.

Lục Thượng Hàn gật gật đầu...

Hắn gọi đến một người phục vụ, ghé tai nói nhỏ vài câu...

Đan Nghi mỉm cười nhìn hắn.

Chỉ một lát, người phục vụ đi ra ngoài, cười nói với đám người Đường Sa Sa :

- Các vị không cần phải lo lắng ! Giám đốc của chúng tôi đã miễn phí cho các vị hóa đơn ngày hôm nay rồi, ngoài ra còn tặng kèm thêm các vị chút quà nhỏ .

- A ? Giám đốc của các vị ? Đây là nể mặt Đường Sa Sa ư ?

Có người kinh ngạc hỏi vậy...

Ngày thường Đường Sa Sa luôn tiêu pha rất rộng rãi , đúng tác phong của một đại tiểu thư quý tộc.

Giờ mọi người nghe vậy , đều cười nói :

- Vậy chắc chắn là nhờ vào mối quan hệ của Sa Sa nên vị giám đốc này mới miễn phí cho chúng ta như vậy, mọi người nói xem có đúng thế không ?

Đường Sa Sa cũng bị bất ngờ,nhất thời không biết phải nói gì..

Nhưng nghe mọi người nói vậy thì ả cũng giả vờ như thật, gật gật đầu...

Bất kể là ai thanh toán thì cũng đều đã giải quyết vấn đề trước mắt của ả... Lại còn dùng phương thức này để thanh toán nữa thật là làm mất mặt cho ả...

Người phục vụ cười và nói tiếp :

- Đây coi như là bạn của các vị,Đan Nghi tiểu thư thanh toán ạ. Khi này cô ý đi thanh toán hóa đơn này , có gặp giám đốc của chúng tôi.Giám đốc của chúng tôi nhận ra cô ấy là con gái một người bạn của ông ý... Chả mấy khi cô ấy đưa bạn đến đây nên giám đốc quyết định miễn phí cho mọi người bữa cơm ngày hôm nay.

- Đan Nghi ? Là Đan Nghi ư ?

Mọi người giờ mới ngộ ra vấn đề :

- Chả trách khi này cô ấy một mình rời đi như vậy... Thì ra là đi thanh toán !

- Ừm. Lần trước thấy cô ấy có sợi dây chuyền kim cương đó là tôi biết ngay điều kiện gia đình cô ấy cực khủng rồi. Không ngờ cô ấy hào phóng vậy.

Chốc lát, mọi sự tán dương đều là giành cho Đan Nghi...

Sắc mặt Đường Sa Sa rất khó coi,lên tiếng :

- Các vị,là khi này tôi gọi điện cho Đan Nghi, kêu cô ấy thanh toán tiền giúp tôi... Số tiền ấy tôi sẽ thanh toán sau với cô ý...

Mọi người chẳng ai để tâm tới lời của ả:

- Cô không cần phải trả nữa đâu... người ta đã bảo là nể mặt Đan Nghi mà miễn phí bữa này rồi sao? Cô trả tiền Đan Nghi cũng chẳng lấy đâu.

- Nhưng...

Đường Sa Sa vẫn muốn nói thêm gì nữa...

- Bữa cơm ngày hôm nay coi như chúng ta nợ một ân tình của Đan Nghi đi.

Mọi người đều gật đầu đồng ý...

Lúc này, Đan Nghi và Lục Thượng Hàn nhìn nhau, gật đầu, biết thời cơ đã tới...

Đan Nghi thông thả bước ra, nụ cười ngậy thơ nở trên môi.

Đường Sa Sa nhìn thấy Đan Nghi xuất hiện , ánh mắt ả như muốn phun ra lửa, không khách sáo mà quát ầm lên :

- Đan Nghi, cô đã đi đâu vậy chứ ? Không phải kêu cô phải luôn ở bên cạnh bọn tôi sao ?

- Tôi...

Đan Nghi giả vờ có chút giận dữ,nói :

- Hai người kêu tôi đi thanh toán, thế nên tôi mới đi mà...!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

- Cô !

Đường Sa Sa tức giận , vung tay lên, định tát Đan Nghi.

- Đường Sa Sa cô làm gì vậy?

Mọi người thấy tâm trạng Đường Sa Sa rất không bình thường, thậm chí còn định đánh Đan Nghi đều lên tiếng ngăn cản.

Đan Nghi miệng như mếu mếu, nước mắt như đang muốn tuôn rơi...

Bạch Văn Bình vội lôi lấy tay ả :

- Đang đông người, đừng vội ra tay...

Ả không cam tâm nhưng vẫn phải hạ tay xuống.

Bạch Văn Bình quay sang hỏi Đan Nghi :

- Đan Nghi, khi nãy cô đã đi đâu vậy ?

- Tôi đi vệ sinh xong là đi thanh toán hóa đơn mà ? Sau đó chú giám đốc bảo không cần phải thanh toán.

Đan Nghi vẫn giả vờ như mình không biết chuyện gì đang xảy ra hết, biểu cảm rất là đáng thương..

Bạch Văn Bình cũng có chút tức tối :

- Tôi đứng ngay chỗ cửa nhà vệ sinh , sao không nhìn thấy cô đi ra ?

- Khi tôi đi ra có thấy anh đâu ?

Mọi người thấy Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa càng lúc càng quá đáng liền lên tiếng :

- Dù sao chẳng nữa, Đan Nghi cũng đã là người mời chúng ta bữa cơm hôm nay. Hai người sao còn mắng cô ấy ? Đan Nghi giúp các người thanh toán là cái tình, chứ cô ấy đâu có bổn phận phải giúp các người như thế ? Các người nói cô ấy như vậy là ý làm sao ?

Mọi người hầu như đều lên tiếng bênh vực cho Đan Nghi...

Đường Sa Sa thấy tình thế không ổn, vội cười nói :

- Đừng thế, đừng thế ! Thật ra chỉ là do tôi bị mất ví nên mới nhờ Đan Nghi đi thanh toán. Số tiền này tôi nhất định sẽ trả lại cho cô ý . Bữa cơm này vẫn coi như là tôi mời mọi người đi.

- Không cần phải trả đâu ! Chú giám đốc đã nói là miễn phí bữa này rồi, tôi không thể lấy tiền của cô .

- Bất luận thế nào thì bữa này cũng là tôi mời mọi người...

Đường Sa Sa lớn tiếng, ánh mắt ác độc nhìn Đan Nghi đầy sự uy hiếp.

Đan Nghi vẫn giả vờ không hiểu chuyện, xua xua tay :

- Thật sự không cần trả đâu !

Mọi người xung quanh cũng thấy bức xúc :

- Vị giám đốc nhà hàng nể mặt Đan Nghi mà miễn phí bữa ăn này rồi, số tiền ấy trả hay không cũng chả có nghĩa lý gì nữa. Bữa tối nay coi như Đan Nghi mời, còn Đường Sa Sa cô mà thật lòng muốn mời thì để lần sau đi !

- Đan Nghi, thật sự cảm ơn cô nhiều !

Một bạn học cùng lớp cất tiếng cảm ơn.

- Cảm ơn Đan Nghi về sự thịnh tình khoản đãi tối nay, lần sau chúng ta cùng đi chơi nhé !

Thêm vài người vây quanh Đan Nghi.

- oke !oke !

Đan Nghi nở nụ cười thật tươi đáp lại...

Mọi người dường như đã quên hết sự nhiệt tình tiếp đón của Đường Sa Sa khi nãy...

So với việc Đan Nghi thanh toán hóa đơn thì càng thể hiện sự nhiệt tình tiếp đón khi nãy của Đường Sa Sa là hết sức giả tạo....

Còn như Đan Nghi chỉ lặng lẽ mà đi thanh toán càng khiến người khác đề cao hơn.

Mọi người vây quanh Đan Nghi nói chuyện rồi sau đó tạm biệt nhau ra về.

Đan Nghi cũng đi cùng họ ra khỏi nhà hàng...

Chỉ còn lại Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình.

- Đan Nghi cái con tiểu tiện nhân này ! Thật làm em tức chết mà ! Tức chết mất ! Em sẽ phải đánh cho ả một trận như đòn ! Dám chơi em à?

- Anh vốn dĩ luôn theo sát ả, thật không nhìn thấy ả đi thanh toán mà ! Thật không biết ả đang giờ trò gì nữa?

- Đều tại anh! Anh không theo sát ả, làm cho mọi việc mới rối tung lên thế này này! Mất bao công sức để lôi kéo đám người đó, giờ thì hay rồi ! Bọn họ đều thành ra là bạn của con tiện nhân đó ! Bạch Văn Bình, có phải anh cố ý vậy không ?

Bạch Văn Bình vội giải thích :

- Gì mà cố ý, không cố ý ? Em đang nghĩ vớ vẩn gì vậy chứ ? Không phải anh đang cố gắng hết sức đây sao ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

- Anh giúp phá hoại thêm thì đúng hơn đấy, nếu không thì sao mỗi lần đều phát sinh những chuyện như này cơ chứ ? Bạch Văn Bình có phải anh đang cùng với con ả Đan Nghi đó chơi tôi ?

Đường Sa Sa càng nghĩ càng thấy có gì đó sai sai ...

- Chơi cô ? Tôi chơi cô thì tôi có lợi gì ? Cô nghĩ cô là Đan Nghi , có tiền có gia thế chắc ?.

Bạch Văn Bình cũng đang rất giận giữ.

- Bạch Văn Bình anh coi thường tôi ?

Đường Sa Sa vốn đang tức giận,giờ Bạch Văn Bình lại nói ra câu như vậy , ả tiến lên trước, cào cấu lên mặt hắn...

- Đường Sa Sa cô thật là không thể nói lí lẽ mà.

Bạch Văn Bình đẩy mạnh ả ra, tức giận bước ra ngoài.

- Tôi không thể nói lí lẽ ? Tôi không thể nói lí lẽ ?

Đường Sa Sa tức tối lao vào đánh , cào cấu hắn...

Cả hai chỉ thiếu một chút nữa là đã đánh nhau ầm ĩ lên...

Còn về phần Đan Nghi, vừa ra ngoài, tạm biệt mọi người...

Đưa mắt nhìn về phía hai kẻ đang giằng co tranh cãi... khóe miệng cô khẽ nhếch lên...

Lục Thượng Hàn đứng bên cạnh cô, liếc nhìn về phía Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa...

Lục Thượng Hàn lên tiếng :

- Đi thôi. Hai con chuột đánh nhau , có gì đáng xem chứ ?

Đan Nghi đi theo hần, bước lên xe...

Bạch Văn Bình, Đường Sa Sa gây mất trật tự trong nhà hàng nên đã bị bảo vệ lôi xềnh xệch , đẩy ra ngoài...cả hai bị ngã bầm dập mặt mày nhưng vẫn không quên chỉ trích nhau...

Từ trong xe, Đan Nghi nhìn hai người bọn họ mà như nhìn hai con sâu bọ đáng thương vậy.

Cửa kính xe chậm chậm kéo lên, chặn lại ánh nhìn của cô, ngăn cách cô nhìn hai người bọn họ...

Cô và hai người họ vốn đã thuộc về hai thế giới khác nhau...

Giờ lại càng là như vậy...

Đan Nghi nghiêng đầu nhìn sang phía Lục Thượng Hàn...

Nụ cười rạng rỡ trên môi...

Cuộc đời đối với cô cũng không phải quá bạc, đúng không ?

....

Sáng hôm sau, Đan Nghi đến lớp học :

Ngôi trường này có chế độ thi cử hà khắc , nhưng lại có một chế độ học tập rất chi là thoải mái .

Lí do chủ yếu là bởi,những người có đủ khả năng theo học trong ngôi trường này, một là những người bẩm sinh thông minh hơn người, hai là những người vô cùng chăm chỉ, siêng năng, cần cù bù thông minh... nên không cần tới việc giao viên chạy theo đằng sau mà thúc giục học hành...mọi người đều rất nỗ lực và tinh thần tự giác cũng cao...

Thế cho nên Đan Nghi dù đã 3 tháng không đến lớp học thì cũng không ai dò xét xem cô đã làm những gì trong thời gian đó.

Đan Nghi vừa bước vào lớp liền có vài bạn học hôm qua có đến dùng bữa tại nhà hàng năm sao kia chào hỏi...

Đan Nghi nhẹ nhàng cười đáp lại...

Tiền Phi cũng đến gần , nói :

-Đan Nghi sao hôm nay lại có time đến học vậy ?

- uh !

Đan Nghi khẽ gật đầu.

Tiền Phi thường ngày khá là cao ngạo,như một chú khổng tước cao cao tại thượng, không bao giờ chủ động kết giao với ai.

Nhưng bữa tiệc sinh nhật hôm đó,Đan Nghi đã hết sức giữ thể diện cho cô...

Đây cũng là lần đầu tiên cô chủ động thị hiếu , chào hỏi Đan Nghi...

Cô nhét một quyển vở vào tay Đan Nghi, nói :

- Bút kí của học kì này, cho cô mượn dùng hai hôm.

- Cảm ơn !

Đan Nghi nhận lấy quyển vở.

Đường Sa Sa bước vào lớp, nhìn thấy Đan Nghi xuất hiện thì hết sức kinh ngạc...

Đan Nghi đã hồi phục chưa ?

Hồi phục đến mức độ nào ?

Việc giữa ả và Bạch Văn Bình cô ta biết đến đâu ?

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Đường Sa Sa sợ hãi, hồn vía lên mây, không dám bước vào lớp...

Đan Nghi nhìn thấy liền gọi ả :

- Sa Sa, nhanh đến đây ngồi này.

Đường Sa Sa lúc này mới bán tín bán nghi bước từng bước chậm chạp đến bên Đan Nghi , ngồi xuống .

- Sa Sa , chuẩn bị vào học rồi.

Giọng nói của Đan Nghi vốn đã rất ngọt ngào, khi cất tiếng thì nghe lại có chút yếu ớt, điệu đà...

... Thêm nữa khi nói chuyện với Đường Sa Sa lại còn cố ý khiến cho điệu bộ có chút ngây ngô nên Đường Sa Sa nhất thời không thể phán đoán ra đầu óc cô đã bình thường trở lại hay chưa ...

Đường Sa Sa nói có chút run run :

- Đan Nghi , đầu... đầu cô còn bị đau không ?

- Có đau một chút...

Đan Nghi nhăn nhăn mũi...

- Tôi qua cũng bị đau. Nhưng đỡ hơn trước nhiều rồi.

Đường Sa Sa có chút hoảng hốt, trong lòng trầm nghĩ, não bộ của Đan Nghi có khả năng đang hồi phục từng chút một, thế nên giờ cô mới có thể tự đi về nhà, có thể tự đến lớp và giao tiếp với mọi người..

Phải biết rằng từ khi bị tai nạn hầu như Đan Nghi chỉ ru rú trong nhà.

Đường Sa Sa cố ý hỏi để thăm dò :

- Cậu làm sao lại đến lớp vậy chứ ? Đau đầu thì cần phải ở nhà nghỉ ngơi mới đúng.

- Tôi nhớ cậu mà.

Nở nụ cười tỏa nắng, Đan Nghi trả lời.

Đường Sa Sa thấy Đan Nghi vẫn rất quán quýt với ả , dường như không có gì thay đổi cả...

Đan Nghi cười nói tiếp :

- Cậu là bạn tốt nhất của tôi mà, Sa Sa. Nhưng mà cậu với anh Văn Bình giờ đều không hay đến chơi với tôi nữa.

Lúc trước Đường Sa Sa hay chơi cùng Đan Nghi vì khi đó cô còn nhiều trang sức giá trị có thể lấy lại còn cả thẻ tín dụng có thể tùy ý sử dụng.

Hiện tại ả và Bạch Văn Bình còn đang đau đầu vì bao nhiêu việc như vậy đâu còn tâm trạng mà quan sự sống chết của Đan Nghi .

- Sa Sa trán cô bị sao vậy ? Sao bị thương vậy chứ ?

Đan Nghi cố tỏ ra lo lắng kêu lên :

- Vết thương thật là lớn !

Đó chính là vết thương để lại khi mà tối qua ả và Bạch Văn Bình bị đẩy ra ngoài nhà hàng và bị ngã...

Đường Sa Sa vội lấy tay che đi vết thương :

- Không sao, không sao đâu, Nghi Nghi không cần phải lo lắng đâu.

Lúc này ả coi như có thể yên tâm rồi, mặc dù não bộ của Đan Nghi đang dần hồi phục ...

Nhưng Đan Nghi hiện tại vẫn không thể là đối thủ của ả, trí não của Đan Nghi vẫn chưa thể hoạt động như người bình thường được.

Nghĩ đến đây, Đường Sa Sa yên tâm hơn nhiều.

Ả ngồi xuống bên cạnh Đan Nghi, bắt đầu tỏ ra thân thiết như chưa từng có việc gì xảy ra vậy.

Tiền Phi chậm chậm lại gần.

Đường Sa Sa vội đứng bật dậy, đầy nịnh bợ :

- Tiền Phi cậu đến rồi à ? Việc xảy ra trong tối hôm đó tôi thật sự xin lỗi . Sợi dây chuyền ấy là của một người bạn tặng tôi. Tôi cũng không biết là nó có vấn đề, cũng không biết là Đan Nghi có một sợi dây y như vậy...

Ả vẫn có ý định tìm cơ hội để nịnh Tiền Phi và tiện thể đổ mọi lỗi lên người Đan Nghi.

Tiền Phi nhìn lướt qua ả :

- Thật vậy sao ?

- Thật mà, Tiền Phi , tôi coi cô là bạn nên sao lừa dối cô được chứ?

“Bốp!”

Một cái bạt tai giáng xuống mặt Đường Sa Sa.

Đường Sa Sa kinh hãi...

Ánh mắt của mọi người đổ dồn về phía Tiền Phi và Đường Sa Sa...

Tiền Phi trước nay đều có tác phong của một đại tiểu thư, cao ngạo quen rồi, mọi người cũng đều đã quá quen với điều đó...

Đường Sa Sa lấy tay ôm mặt...

- Bữa tiệc tối hôm đó, cô đưa tôi một món đồ giả như vậy chính là muốn cho tôi một cái bạt tai trước mặt mọi người ,phải không ?

Nhếch mày, cười mỉa mai :

- Giờ tôi cũng trả cô như vậy đây ! Cô còn coi tôi là bạn không ?

Đường Sa Sa không chút nhụt khí trả lời :

- Tiền Phi ,tôi thật sự coi cô là một người bạn mà....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

- Được ! Sau này tôi ăn thịt sẽ để phần xương cho cô ăn.

Nói xong, Tiền Phi ngao mạn quay người bước đi.

Ý của câu nói đó là, Tiền Phi đã coi Đường Sa Sa như là một con chó....

Tính cách Tiền Phi vốn ngao mạn , phóng khoáng , cơ bản không hề coi Đường Sa Sa là gì, thế nên có thù là trả thù ngay lập tức.

Đan Nghi trong lòng thầm tặng cho Tiền Phi một like.

Cô không thể trực tiếp ra tay đối phó với Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình như vậy....

Hai người bọn họ đã nợ cô quá nhiều ... thế nên cô phải đòi lại từng thứ từng thứ một.

Ngoài ra, Bạch gia , Đường gia đều là những gia tộc có giao tình với Đan gia...

Nếu như Đan Nghi đơn phương lật mặt, sau này truyền ra ngoài sẽ không hay,nói không chừng đến lúc đó chúng lại quay lại cắn ngược, đổ hết mọi tội lỗi cho cô...

Đan Nghi cần tìm cách để cho bọn chúng tự hủy hoại danh tiếng bản thân từng chút từng chút một.

Đường Sa Sa bị Tiền Phi bạt tai như vậy mà vẫn phải cố gượng cười.

Trong lòng ả hận vô cùng , hận những kẻ thiên kim tiểu thư, làm gì cũng tùy ý thích không phải để ý bất cứ điều gì... ả sẽ có một ngày ả phải đứng lên trên đầu bọn họ, chà đạp chúng dưới chân mình.

Đan Nghi đứng dậy, vờ quan tâm :

- Sa Sa cậu không sao chứ ?

- Không sao, Tiền Phi và tôi đùa chút thôi.Chúng tôi là bạn bè mà, không sao đâu.

Để giữ thể diện, ả nói to như vậy.

Những bạn học khác thấy không còn chuyện gì để xem nữa thì cũng giải tán ...

Đường Sa Sa ngồi xuống bên cạnh Đan Nghi, nhìn y phục của Đan Nghi với ánh mắt đầy ngưỡng mộ.

Quần áo của Đan Nghi đều là của những nhãn hiệu nổi tiếng trên thế giới... Với Đan Nghi mà nói thì mua hàng hiệu này đơn giản như người khác tùy ý mua món hàng chợ rẻ tiền vậy.

Đan Nghi vốn trẻ tuổi, một thiếu nữ phơi phới thanh xuân, lại khoác trên người những món đồ chất lượng tuyệt vời,cắt may vừa vặn , tinh xảo càng tôn lên vẻ đẹp đầy khí chất của cô...

Nếu không phải ả và Đan Nghi thuộc hai hình mẫu cơ thể khác nhau thì quần áo của Đan Nghi chắc chắn đã sớm bị ả chiếm hết rồi.

Đường Sa Sa càng nhìn càng đố kỵ,nghĩ đến điều kiện kinh tế của gia đình mình thì không biết bao giờ mới có thể như Đan Nghi, muốn mua gì thì mua,muốn gì được đấy.

Đan Nghi cũng không muốn nói chuyện với ả,nụ cười ngọt ngào luôn nở trên môi.

Vừa lúc này,có vài nữ sinh từ ngoài bước vào, đang sôi nổi thảo luận gì đó.

Khi họ đi đến gần mới nghe một nữ sinh tóc xoăn nói :

- Các bà biết không, lát nữa đến giờ nghỉ giữa giờ sẽ có một cổ vấn danh dự đến tham gia đó.

- Cổ vấn danh dự đều là những ông già 70, 80 tuổi , có quái gì đâu mà phấn khích quá như vậy?

Một nữ sinh tóc ép thẳng lại lên tiếng.

- Vậy là bà không biết gì rồi, cổ vấn danh dự của trường chúng ta cũng có cả soái ca mà.

Nữ sinh tóc xoăn cười cười.

Đường Sa Sa cũng tò mò hỏi :

- Lễ nào là Lục Thượng Hàn cũng đến ?
- Đường Sa Sa thông minh nhất ! Đoán đúng luôn !

Nữ sinh tóc xoăn cười nói.

- Oa ! Lục Thượng Hàn !
- Anh ta thật sự sẽ đến sao ?
- Không phải chứ ?

Ngay lập tức, mọi người ồn ào bàn tán.

Thật ra , bữa tiệc hôm sinh nhật Tiền Phi, Lục Thượng Hàn đã có đến tham dự.

Nhưng không phải ai cũng được mời tới tham dự bữa tiệc nên cũng không mấy người biết điều đó.

Hơn nữa bữa tiệc vốn đông người tham dự, Lục Thượng Hàn lại chỉ lặng lẽ xuất hiện và cũng không mấy may để ý đến những người chủ động đến bắt chuyện... nên mọi người cũng đành chịu và coi như hắn chưa từng đến tham gia bữa tiệc....

- .....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Giờ nghe Lục Thượng Hàn sẽ đến thì đám nữ sinh này phấn khích vô cùng.

Nữ sinh tóc dài ép thẳng cũng phấn khích lên tiếng :

- Người các bà đang nói đến chính là vị cố vấn danh dự trẻ tuổi nhất trong lịch sử của trường chúng ta, 14 tuổi đã được ưu tiên vượt cấp vào thẳng trường chúng ta, nhưng đã xin bỏ quyền ưu tiên đó mà tự mình tham dự kì thi....Sau đó chỉ dùng đúng một năm để hoàn thành tất cả chương trình học,rồi mất thêm có hai năm để hoàn thành bằng thạc sĩ, tiến sĩ tại hai trường đại học nổi tiếng nhất nhì của nước Mỹ... Chưa đầy 18 tuổi đã tiếp quản sự nghiệp của Lục gia ?

Một loạt những thành tích nổi trội khiến các nữ sinh càng lấy làm ngưỡng mộ.

Nhưng thu hút hơn hết chính là ngoại hình quá đẹp trai , chuẩn đến từng cm của Lục Thượng Hàn.

Bởi hắn sở hữu vẻ đẹp tuấn tú,khí chất cao quý, lạnh lùng, từng đường nét trên khuôn mặt đều sắc nét như được bàn tay thượng đế điêu khắc ra vậy... một vẻ đẹp cuốn hút mọi ánh nhìn...

- Oa ! Anh ta thật sự sẽ đến sao? Nhưng trước nay anh ta đều không bao giờ tới tham dự bất kì chương trình gì của trường mình mà ? Nói là cố vấn danh dự nhưng có tiếng vậy thôi chứ có bao giờ xuất đầu lộ diện đâu...

Hôm nay vì sao lại chịu xuất hiện ?

- Ê ê, nghe nói Lục Thượng Hàn hiện vẫn đơn thân đó, trước giờ chưa từng thấy có cô gái nào xuất hiện bên cạnh anh ta cả. Lần này đến đây , không biết là có để ý đến nữ sinh nào không nhỉ?

Có người cười, nói đùa như vậy.

Đan Nghi cũng thấy kì lạ,nơi cô ở ngay bên cạnh trường học ... Lục Thượng Hàn đến ở cùng một thời gian rồi... Vậy mà không ai biết hắn đang ở ngay tại gần trường..

Nữ sinh tóc xoăn bật cười :

- Đúng vậy ! Nói không chừng sẽ thích ai đó ở lớp chúng ta ý chứ ! Nếu ai mà lọt vào mắt xanh của anh ta thì đúng là một phúc phận quá lớn!

Đường Sa Sa bắt đầu nghĩ về vấn đề đó...

Đan Nghi nhếch mép cười ,bằng ả mà cũng muốn lọt vào mắt xanh của Lục Thượng Hàn ư ?

Thật đúng là nằm mơ giữa ban ngày mà !

- Đi thôi , đi thôi. Xuống sân trường xếp hàng. Cố vấn danh dự đều đã đến cả rồi đấy.

Đan Nghi cùng mọi người ủa xuống sân trường..

Quả nhiên vừa xuống sân trường xếp hàng ổn định thì thấy một đoàn nghi lễ dẫn theo một đoàn các vị cố vấn danh dự đi lên vị trí đại biểu.

Các vị lãnh đạo của trường và đoàn cố vấn danh dự , người trẻ nhất cũng phải ngoài 5,60 tuổi, lớn tuổi nhất thì tầm 7, 80 tuổi.

Chỉ có duy nhất Lục Thượng Hàn đi giữa đoàn , thân hình cao hơn tất cả mọi người, nổi bật giữa đám đông.

Hắn ta đi giữa đám người này, là người trẻ tuổi nhất và cũng là người đẹp trai nhất...

Ngay cả so với những người cùng trang lứa thì ngoại hình và chiều cao của hắn vẫn chiếm ưu thế vượt trội chứ nói gì so với những vị lãnh đạo của trường và các vị cố vấn danh dự.

Nhìn thấy Lục Thượng Hàn hầu như là toàn bộ các nữ sinh của trường đều đồng loạt phát ra tiếng xuyết xoa vì ngoại hình điển trai của hắn.

“Oa.....!”

Sau đó là tiếng nghị luận , bàn tán sôi động.

Phải đợi đến khi các lãnh đạo và cố vấn danh dự yên vị, lãnh đạo trường bắt đầu phát biểu thì tiếng bàn tán , nghị luận mới nhỏ dần.

Đan Nghi ngược nhìn lên khán đài, vừa hay cũng bắt gặp ánh mắt hắn nhìn xuống phía cô.

Ánh mắt hắn có chút thăm dò, Đan Nghi cảm nhận dc điều đó.

Đan Nghi mỉm cười, lẽ nào là hắn không yên tâm khi cô đến trường đối diện với Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa nên hắn đến xem tình hình thế nào ?

Nữ sinh ngồi bên cạnh ôm lấy mặt, vừa nói vừa cười :

- Các bà nhanh nhìn này,Hàn thiếu gia đang nhìn tui này .... Anh ý nhìn về phía này nên chắc chắn là đang nhìn tui....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: ?

Nếu không phải quá ồn ào sẽ bị lãnh đạo trường nhắc nhở thì nữ sinh này chắc chắn đã đứng lên vẫy vẫy tay với Lục Thượng Hàn rồi.

Nhưng Lục Thượng Hàn chỉ nhìn Đan Nghi trong giây lát rồi thu ánh mắt lại..

Nhưng những nữ sinh khác bắt đầu bình luận các thứ các thứ...

- Các bà nhìn kia, các đường nét trên khuôn mặt Hàn thiếu gia mới thật đẹp làm sao, giống như được điêu khắc vô cùng tỉ mỉ mà thành vậy...thật khiến người khác phải mê mẩn mà...

- Tóc anh ý thật ngắn, tóc ngắn như vậy mà nhìn vẫn thật tuyệt, để những kiểu tóc khác thì còn không biế quyen rũ thế nào nữa..!

- Đúng thế ! Nhìn bàn tay anh ý kia, ngón tay vừa thon vừa dài... thật đàn ông..

- móng tay vừa đẹp vừa bóng , cắt gọt thật đều, không muốn mơ mộng cũng không được... Nếu được anh ta chạm vào người một chút không biết cảm giác sẽ thế nào nhỉ ?

Đan Nghi càng nghe càng thấy khó chịu...

Nếu như đám nữ sinh này mơ mộng về người đàn ông khác thì Đan Nghi sẽ chẳng thêm quan tâm..

Nhưng vấn đề là , hiện giờ hẳn lại là vị hôn phu của cô rồi !

Không biết từ khi nào, Đan Nghi đã có một ý nghĩ “ Lục Thượng Hàn chỉ được thuộc về một mình cô mà thôi, cô sẽ không chia sẻ hẳn cho bất kì một người nào khác “

Cô quay đầu lại, nhắc nhở họ :

- Thầy giáo đến kìa !

Đám nữ sinh lập tức im lặng.

Lát sau, thầy giáo đến chỗ họ thật.

- Chút nữa sẽ có buổi tọa đàm nhỏ, mỗi lớp sẽ cử ra hai sinh viên đến tham gia.

Thầy giáo thông báo...

- Thầy ơi !... ! Có em không ạ ?

Vài nữ sinh giơ tay muốn tham gia....

Ví như mọi khi, sẽ chẳng có ai muốn tham gia một buổi tọa đàm như này đâu...

Hôm nay mọi người hăng hái tham gia chủ yếu là muốn vì có sự xuất hiện của Lục Thượng Hàn mà thôi.

Thầy giáo cười cười rồi nói :

- Tiền Phi và Đan Nghi đi tham gia nhé !

Cả lớp ai cũng biết Đan Nghi và Tiền Phi là hai người có thành tích học tập đứng nhất nhì lớp.

Thầy giáo bố trí vậy là hợp lý.

Những nữ sinh khác thở dài :

- Haizz... đành chịu vậy ,ai bắt thành tích học tập của chúng ta không bằng Đan Nghi và Tiền Phi chứ !...

Đường Sa Sa bỗng lên tiếng :

- Thưa thầy, hãy để em đi thay cho Đan Nghi đi ạ !

Đan Nghi và thầy giáo đều nhìn ả đầy vẻ ngạc nhiên...

Đặc biệt là Đan Nghi, cô thật không biết Đường Sa Sa đang muốn tìm xách tiếp cận Lục Thượng Hàn...

Lẽ nào có Bạch Văn Bình vẫn chưa đủ ?

Ả còn muốn cướp thêm những gì từ tay cô nữa ?

Một nụ cười lạnh khế nở trên môi...

Thầy giáo nhìn Đường Sa Sa với một vẻ kì quái :

- Tại sao vậy, Sa Sa ?

- Đan Nghi ... cô ấy bị cảm cúm, không thích hợp để đến đó, với lại cô ấy cần nghỉ ngơi nhiều chút thì mới nhanh khỏi ạ !

Ả tỏ ra rất quan tâm, lo lắng cho sức khỏe của Đan Nghi...

Tiền Phi lườm ả một cái, nói :

- Đan Nghi bị cảm cúm đó đã chuyện của tuần trước rồi mà ? Nghỉ ngơi cũng nghỉ ngơi đủ rồi. Đan Nghi cậu không được lười đâu, đây là cơ hội mang vinh quang về cho lớp mình đó.

Câu nói của Tiền Phi bề mặt thì như là đang giúp Đan Nghi nhưng thực tế là đang cố ý làm ngược lại ý muốn của Đường Sa Sa...

Từ khi Đường Sa Sa đắc tội với Tiền Phi tới giờ thì Tiền Phi luôn đối đầu với ả...

Hơn nữa Tiền Phi cũng phát hiện ra Đường Sa Sa có ý đồ xấu với Đan Nghi...

Tiền Phi thật không hiểu Đan Nghi vốn gốc gác như vậy hay là giả vờ gốc... Bị Đường Sa Sa hại như vậy mà vẫn tươi cười với ả được...

Đường Sa Sa nghe Tiền Phi nói vậy thì tức ói máu, ...

.... Tiền Phi lướt nhìn ả như kiểu muốn nói “Tôi làm vậy đó cô làm gì được tôi?”.

Đan Nghi nhìn Tiền Phi cười :

- Tôi đâu dám lười chứ, thấy giáo kêu tôi làm gì thì tôi làm đó....!

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

- Nhưng mà Đan Nghi, cô...

Đường Sa Sa vẫn muốn nói thêm..

Thầy giáo đã quyết định :

- Đan Nghi đã khỏi thì tất nhiên là Đan Nghi đi rồi. Đi thôi ! Các bạn khác có thể trở về lớp rồi !

Đan Nghi, Tiền Phi đi theo thầy giáo.

Đường Sa Sa đứng đó, giận giữ đá thúng đựng lia, nhưng cũng vô ích...

Đan Nghi và Tiền Phi được thầy giáo dẫn tới phòng hội nghị.

Phòng hội nghị rất lớn, các vị lãnh đạo của trường, cố vấn danh dự và sinh viên đã có mặt khá đông đủ.

Vị trí bên cạnh Lục Thượng Hàn để trống nhưng trên đó có để một tập hồ sơ.

Thế nên có vài nữ sinh vốn định ngồi vào vị trí đó, nhưng bị tập hồ sơ và bị vẻ lạnh lùng như băng, cự tuyệt người lạ toát ra từ người Lục Thượng Hàn làm cho phải từ bỏ ý nghĩ đó, đành đi qua hẳn để tìm một chỗ ngồi khác.

Đan Nghi bước vào, ánh mắt Lục Thượng Hàn chăm chăm nhìn cô.

Đan Nghi chậm rãi bước tới, Lục Thượng Hàn lập tức cầm tập tài liệu lên, để nhường ghế cho cô.

Cô ngồi xuống cạnh hẳn.

Hội nghị bắt đầu khai màn, cũng chỉ là buổi đàm đạo của các vị cố vấn lớn tuổi, cơ bản là không có việc gì của Đan Nghi và Lục Thượng Hàn cả.

Rất nhiều nữ sinh cũng không hề chuyên tâm, ánh mắt đổ dồn lên người Lục Thượng Hàn.

Ví dụ như Lục Thượng Hàn mà là một chiếc bánh ngọt thì có lẽ đã bị họ tranh nhau nhét vào bụng rồi.

Lục Thượng Hàn đưa một chiếc ly không cho Đan Nghi :

- Coffee, thank you !

Ý của hẳn là muốn Đan Nghi đi pha cho hẳn ly cà phê.

Ngay cạnh phòng hội nghị là một phòng cà phê, Lục Thượng Hàn đã mở miệng nhờ, Đan Nghi cũng đành làm tròn bổn phận của một chủ nhà.

Vốn dĩ cho sinh viên đến tham gia buổi hội nghị này , vốn dĩ cũng chính là để chăm sóc các vị cố vấn và các vị đại biểu.

Đan Nghi bước vào trong phòng cafe rót một ly cafe nóng.

Chưa đợi cô mang ly cafe ra ngoài đã cảm nhận thấy có một người đứng ngay phía sau...

Không kịp quay đầu lại, đã bị người đó ôm chặt lấy eo.

Cảm nhận hơi thở, hơi ấm đều quá quen thuộc nên cô không hề hoảng sợ, mà ngược lại còn có chút an tâm.

Đó là hấn - Lục Thượng Hàn.

Hấn quay người lại, cười nói :

- Anh không yên tâm vì em vậy sao? Anh nghĩ em đối phó không nổi với hai người họ à ?
- Sao ? Không chào đón anh à ?

Lục Thượng Hàn ôm lấy eo cô, ôm lấy thân hình mảnh mai mềm mại của cô.

Đan Nghi mỉm cười, nhìn ra ngoài cửa sổ :

- Anh không biết là có bao nhiêu nữ sinh hận một lỗi không thể lột đồ của anh ra để ăn anh luôn được đâu?

Lục Thượng Hàn nghe ra được chút gì đó chua chua đã được cô cố gắng che đậy .... trong câu nói...

Rất tốt... cô gái nhỏ của anh đã biết vì anh mà ghen rồi...

Hấn nở nụ cười rất đáng ghét:

- Vậy còn em, có muốn ăn anh không ?
- Còn lâu nhé !

Cô cãi như vậy nhưng hai má ửng đỏ rất chi là khả nghi...

- Vậy à ? Thế sao lại có mùi dấm chua chua đến vậy nhỉ ?

Nói rồi còn nhăn nhăn mũi.

- Thật chua !

Đan Nghi phải thừa nhận là khi thấy nhiều nữ sinh đem lòng ngưỡng mộ hấn như vậy lại còn bộc lộ một cách lộ liễu như vậy thì trong lòng cô thật không thoải mái...

Nhưng cô không phải là một người thiếu tự tin đến mức bị lời nói của vài kẻ qua đường làm ảnh hưởng tới tâm trạng như vậy.

Thế nhưng cô không phát hiện ra bản thân mình đã bắt đầu để ý nhiều hơn đến hấn đến mọi việc xung quanh hấn hơn...

Đây là một điều mà trước đây chưa bao giờ xảy ra....

Có thể trước đây, đối với Bạch Văn Bình cô không để ý lắm ... chỉ bởi hấn theo đuổi cô lâu, từ chối không được nên cô nhận lời...

Giữa cô và Bạch Văn Bình vốn không có tình yêu.

Bởi vậy khi chứng kiến Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa thân mật cô cũng chỉ cảm thấy phẫn nộ vì bị bội phản... mà không hề có chút tuyệt vọng , đau đớn....

Đan Nghi tập trung suy nghĩ dưới ánh mặt trời ấm áp ... từ cô toát lên nét quyến rũ khó cưỡng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

Cơ thể cô toát ra mùi hương thiếu nữ nhẹ nhàng đầy mê hoặc... Cơ thể vừa phát triển hoàn thiện như một trái táo vừa chín tới.... cuốn hút vô cùng...

Đôi môi mọng nước chu lên, màu hồng phấn đáng yêu như một loại quả vừa chín đang mời gọi người nếm thử...

Ngực cô phập phồng theo từng hơi thở, đường cong cơ thể đầy mê hoặc, kèm đó là một khí chất thanh tao, nhẹ nhàng và ngây thơ...

Lục Thượng Hàn cúi xuống, đặt nụ hôn lên đôi môi ấy...

Nụ hôn đột ngột, mà như một lẽ thường...

Đan Nghi chỉ hơi bị bất ngờ chút... rồi rất nhanh đón nhận nụ hôn ấy...

Mùi hương của Lục Thượng Hàn rất dễ chịu, lại có chút gì đó rất ngọt ngào, mà lại rất thanh nhã...

Nói thật... Đan Nghi không những không ghét mà ngược lại còn rất thích mùi vị của hắn, thích nụ hôn của hắn.

Chỉ một thời gian ngắn tiếp xúc thôi nhưng dường như cô đã quá quen thuộc và tiếp nhận mọi thứ từ hắn rồi...

Cảm nhận được sự đón nhận và thích thú của cô, nụ hôn của Lục Thượng Hàn càng thêm sâu đậm hơn.

Hắn thích nhìn thấy cô đắm chìm, mê mẩn trong nụ hôn của hắn... thích nhìn khuôn mặt ửng đỏ lên đến tận mang tai của cô...

Ánh nắng chiếu rọi qua ô cửa....

.... Đan Nghi đắm mình trong nụ hôn...

Thậm chí, không biết từ khi nào động tác của hắn có phần mạnh mẽ lên, bàn tay hắn dịch dần lên cổ áo cô...

Nhưng lí trí của Lục Thượng Hàn đã thắng, không chế thành công ngọn lửa dục vọng...

Hắn đã hứa sẽ đợi đến khi cô tròn 18 tuổi...

Đó là giới hạn cuối cùng, cũng là yêu cầu mà hắn đặt ra cho bản thân...

Hắn buông cô ra...

Đan Nghi vẫn nhắm chặt mắt, hàng lông mi vừa dài vừa cong khẽ động đậy...

Hơi thở gấp gáp, Đan Nghi mở choàng mắt ra, đập vào mắt cô là khuôn mặt đang cười mà như không cười của Lục Thượng Hàn...

Cô khẽ đập tay vào ngực hắn :

- Làm gì vậy chứ !

- Làm cho em yên tâm !

Hắn cười...

Nếu cô lo lắng điều gì... hắn nguyện sẽ làm mọi cách cho cô có thể yên tâm...

- Có gì đâu mà em không yên tâm chứ ?

Đan Nghi nhận thấy hai má mình đang nóng dần lên...

Cô mới không thèm ghen với những cô gái chỉ là người qua đường đó ...

Lục Thượng Hàn bật cười :

- Nhưng em quặp tôi chặt quá đi ...

Giờ Đan Nghi mới phát hiện ra, đôi chân dài của cô không biết đã quặp lên người hắn từ khi nào ?

Cả người cô đã bị hắn đẩy lên bàn...

Tư thế này...thật khiến người ta phải đỏ mặt mà, ai không biết còn có thể nghĩ vừa phát sinh chuyện gì đó giữa hai người rồi cơ...

Đây còn là phòng hội nghị của trường nữa , bên ngoài còn cả một đám người đang ngồi đó...

Đan Nghi vội bật dậy, khẽ mắng hấn :

- Còn không phải tại anh chắc !

Cô liếc nhìn mình trên tấm kính cửa,tóc hơi rối,không những vậy, một hai chiếc cúc áo đã bị cởi bung ra...

Bộ dạng cô lúc này thật giống như vừa mới làm chuyện xấu...

Còn Lục Thượng Hân , khoe môi khẽ nhếch lên một nét quá độ, đầy vẻ trêu đùa, tựa như bộ dạng của cô lúc này chả liên quan gì đến hấn cả.

Tại sao hấn ta có thể gây ra tội lỗi trên người cô như vậy rồi giờ lại tỏ ra mình là người vô tội như vậy được chứ ?

Thấy nét mặt cô có chút giận giữ, hấn lôi cô vào lòng :

- Vậy bao giờ em mới tròn 18 tuổi ?

- Phán chẳng không phải là hiện tại .

Đan Nghi tỏ thái độ bất bình...

Lục Thượng Hân đề mạnh lên người cô, như một sự trừng phạt...

Cơ thể hấn đang rất cứng,áp sát vào cô, khiến cô hơi hoảng...

Theo bản năng, cô lùi bước lại...

Nhưng lại bị hấn ôm chặt hơn...

Kiến thức về sinh học cho Đan Nghi biết “ vật gì “ đang chọc vào người mình, và nó khiến cô thấy thật sự nguy hiểm...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: cafe nóng quá...

Thật ra khi này cô đã cảm nhận thấy rồi...

Chỉ là hiện tại cảm giác càng lúc càng rõ ràng hơn..

Đan Nghi ngược mắt lên nhìn hấn...cơ thể hấn phản ứng mạnh như vậy rồi mà sao nét mặt hấn vẫn cứ tự tại, như không có chuyện gì xảy ra...

Người đàn ông này tinh ranh như một con cáo già vậy...

Thật ra cô biết hấn sẽ không làm bừa...

Nếu hấn muốn làm bừa thì sẽ không đợi đến bây giờ rồi..

Họ ở chung trong một căn hộ,nên nếu muốn thì có lẽ cô cũng đã không thoát khỏi hấn...

Thường ngày hấn ôm hôn thân mật với cô không ít, nhưng vẫn kiên quyết đợi đến ngày cô tròn 18 tuổi.

Bạn bè của Đan Nghi không ít,những thế gia công tử tầm tuổi Lục Thượng Hân, sớm đã trải qua bao nhiêu mối tình , với bao nhiêu người đàn bà rồi, phán chẳng họ có tiền, chơi được , chịu được...

Bạch Văn Bình cũng chỉ bởi không được Đan Nghi cho phép vượt rào mà đã bị ả ngực to Đường Sa Sa câu mất hồn đó sao ?

Lục Thượng Hân vì cô mà cố gắng kìm chế bản thân như vậy, Đan Nghi thấy trong lòng thật ảm áp...

Dựa vào người hấn, cô nhanh chóng chỉnh lí lại y phục và tóc tai..

Lục Thượng Hàn buông cô ra , khẳng định một lần nữa :

- Anh đợi em đủ trưởng thành !

Nói rồi quay người bước ra ngoài.

Đan Nghi chu mỏ nhìn theo bóng hắt khuất dần...

Lục Thượng Hàn vừa đi ra thì Tiền Phi bước vào...

Tiền Phi nhìn cô với ánh mắt đầy thâm ý...

Tóc Đan Nghi đã vuốt lại ngay ngắn, quần áo cũng đã chỉnh lại ...

Nhưng nét ửng đỏ trên khuôn mặt thì vẫn còn đó...

Tiền Phi cười hỏi :

- Đan Nghi, sao mặt bà đỏ thế ?

- Cà phê nóng quá...

Đan Nghi xoa xoa mặt, bung li cà phê đi ra ngoài.

Khi Đan Nghi về đến lớp học rất nhiều nữ sinh vây quanh cô :

- Đan Nghi, cô và Hàn thiếu gia có ngồi cạnh nhau nói chuyện gì không ? Giọng nói của anh ý thế nào , nghe có hay không ?

Không đợi Đan Nghi kịp trả lời, họ đã lại tự mơ mộng :

- Chắc chắn là phải hay rồi, đẹp trai như vậy thì giọng nói chắc chắn cũng sẽ hay, khẳng định là rất ấm áp, nhẹ nhàng...

Đường Sa Sa khuôn mặt sầm sì đi đến bên cạnh Đan Nghi. :

- Đan Nghi cô sao vậy chứ ? Lúc này tôi muốn giúp cô thế mà cô lại không nghe tôi.

Thái độ của ả thật là... như nói với một kẻ hầu người hạ vậy...

Đan Nghi cười :

- Không cần cậu giúp mà ! Việc mình mà làm được thì sẽ không phiền Sa Sa đâu.

- Cô ý gì ? Có phải không coi tôi là bạn rồi không ?

Ả chất vấn..

Đan Nghi trầm nghĩ : “ Lẽ nào cô cướp bạn trai của tôi, lừa tiền của tôi thì vẫn coi tôi là bạn chắc ?

Mặt không đổi sắc, tỏ ra ngạc nhiên :

- Sa Sa , cậu bây giờ thật kì lạ, toàn nói những chuyện kì quặc khó hiểu thôi.

Đường Sa Sa thấy đông người nên không tiện nói gì nữa, một bụng đầy lửa mà vẫn phải nhịn ...

- Các em học sinh yêu quý, lát nữa cô vẫn danh dự sẽ đến dự giờ ở lớp chúng ta, mọi người chuẩn bị bài vở đi !

Thầy giáo lớn tiếng thông báo.

- Oa !...! Cô vẫn danh dự ! Dự giờ ?

Các nữ sinh kích động hét lên ầm ĩ...

- Có khi nào Hàn thiếu gia sẽ đến lớp chúng ta không nhỉ ?

- Vậy thì trùng hợp quá ! Nhưng bao nhiêu lớp như thế thì sao mà trùng hợp vậy được chứ ?

Reng!.....! Reng....!

Chuông vào học vang lên....

Mọi người vội vàng về chỗ ngồi, hướng mọi ánh nhìn về phía cửa chính, cô ai cũng kéo dài ra như cổ ngỗng vậy...

Phòng học của trường rất lớn, chỗ ngồi cũng rộng, nhiều học sinh nữ vội tìm cách để trống vị trí bên cạnh ra...để tiện lát nữa Lục Thượng Hàn đến thì có thể ngồi xuống ngay cạnh....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

Đường Sa Sa cũng không ngoại lệ, Đan Nghi ngồi phía bên phải ả, ả vội để trống chỗ bên trái ra...

Mặc dù đã có Bạch Văn Bình nhưng nếu như có thể phát sinh chút gì đó với Lục Thượng Hàn thì ...

Dù sao ả sẽ không bỏ lỡ bất kì một cơ hội nào để đòi đòi.

....

Đan Nghi cũng không biết Lục Thượng Hàn sẽ đến hay không...

Bên tai là tiếng các nữ sinh bàn luận sôi nổi...

Cô không quá để ý chuyện này, nên chống tay lên bàn rồi xem qua bài vở.

Nói đến lại thấy kì lạ, từ khi đầu óc cô hồi phục sau vụ tai nạn thì cô cảm thấy trí nhớ của mình tốt lên gấp bội.

Đan Nghi vốn cho rằng để học bù lại kiến thức của 3 tháng cô bỏ bê học hành thì sẽ phải tốn khá là nhiều thời gian...

Nhưng hôm mà cô bắt đầu giờ sách vở để học bài đó thì cô phát hiện tốc độ đọc sách của cô rất nhanh, những kiến thức vốn khô khan khó nhớ thì giờ cô lại ghi nhớ rất nhanh, năng lực lí giải cũng nâng cao không ít.

Bây giờ xem lại bài vở thì cảm giác lại càng mãnh liệt hơn.

Có thể là do giấc ngủ trong 3 tháng qua rồi, giờ tỉnh lại thì não bộ hoạt động tích cực hơn ???

Đường Sa Sa nhìn bộ dạng Đan Nghi bây giờ, thầm nghĩ: “Kẻ ngốc thì vẫn cứ chỉ là kẻ ngốc thôi, nếu như kết giao được với Hàn thiếu gia thì ngay cả cô, thiên kim tiểu thư của Đan gia cũng sẽ đỡ phải mất công phấn đấu trong vài chục năm.. Vậy mà trong lúc này lại vẫn còn mãi xem sách vở”.

Nhưng không sao, giảm đi một đối thủ như Đan Nghi, ả cũng thấy dễ chịu hơn khá nhiều.

Một dáng người cao lớn xuất hiện ở cửa lớp, người đó vừa xuất hiện, lớp học vốn đang ồn ào, náo nhiệt bỗng trở lên trật tự đến lạ.

Lục Thượng Hàn quả nhiên đã chọn lớp học mà Đan Nghi đang theo học để đến dự giờ.

Không chỉ vậy, hẳn đến ngôi trường này cũng chỉ vì Đan Nghi.

Từ bản thân hẳn tỏa ra một loại uy quyền cực mạnh khiến lớp học im lặng trong giây lát, sau đó lại “náo nhiệt” hơn.

Nữ sinh thì mãi mê ngắm nhìn hắn, còn nam sinh thì khác, có một số thì nhìn hắn đầy vẻ ngưỡng mộ, một số thì tỏ vẻ không ưa, bởi Lục Thượng Hàn xuất hiện đã thu hút hết mọi sự chú ý của nữ sinh, các nam sinh tất nhiên sẽ thấy khó chịu rồi.

Nhưng không dễ chịu đến đâu chẳng nữa thì ai cũng phải thừa nhận rằng, uy quyền trong con người Lục Thượng Hàn thật không nhỏ, ai đứng trước hắn thì cũng không thể ra vẻ cao tại thượng được.

Lục Thượng Hàn toát ra cái uy của bậc vương giả, là điều mà những đứa trẻ vừa mới bước chân vào giảng đường đại học không thể có được...

Mọi người lại bắt đầu bàn luận... trừ Tiền Phi và Đan Nghi...

Tiền Phi chỉ cảm thấy nhột nhột, vô vị...

Đan Nghi thì vẫn đang xem bài vở...

Thầy giáo đề nghị cả lớp im lặng rồi cất tiếng :

- Hôm nay lớp chúng ta được vinh dự đón Hàn cố vấn đến dự giờ buổi học ngày hôm nay, đề nghị cả lớp nhiệt liệt hoan nghênh..

Tiếng vỗ tay vang lên như pháo nổ...

Chỉ có Đan Nghi có chút lười biếng, anh ta định làm trò gì chứ ?

Rõ ràng không thích đến nơi này vậy mà đến giờ vẫn chưa chịu rời đi, nghĩ đây là nơi vui chơi sao ?

- Mời Hàn cố vấn về chỗ ngồi !

Thầy giáo này vốn là vị giáo viên có tiếng của trường đại học danh giá này , nhưng đối diện với Lục Thượng Hàn , cũng vẫn không tự chủ mà tỏ ra vài phần tôn kính với hắn.

Lục Thượng Hàn cất bước...

- A...! Hàn thiếu sắp tới rồi...

Có cô nữ sinh mắt sáng như sao nhìn chăm chăm vào bước chân của hắn...

- Oa.... anh ý đi về phía tui này....

- Ngồi bên tôi ! Ngồi bên tôi !...

Có không ít nữ sinh bắt đầu thào thì cầu nguyện....

Đường Sa Sa cũng rất là mong đợi điều đó , ả dán mắt nhìn vào người Lục Thượng Hàn...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Nếu Lục Thượng Hàn chịu đến ngồi bên cạnh ả thì ả chắc chắn sẽ tận dụng thật tốt cơ hội ngàn năm có một này.

Lục Thượng Hàn đi thẳng về phía Đường Sa Sa....

Ánh mắt ả như phát quang , nhìn chăm chăm vào người Lục Thượng Hàn...

Lục Thượng Hàn dừng lại trước bàn của Đan Nghi và Đường Sa Sa...

Đường Sa Sa gần như muốn nhảy cẫng lên... ả biết ngay mà, ả biết bản thân rất có sức hút mà.

Đến ngay cả người lẫn lộn trên thương trường nhiều năm như Lục Thượng Hàn cũng không thể không khó tránh khỏi sức quyến rũ của ả ?

Đường Sa Sa mở to đôi mắt, nhìn chăm chăm vào hắn....

Nhưng...

Lục Thượng Hàn căn bản là không thèm nhìn ả dù chỉ một cái... mà còn đi vòng qua vị trí của ả , ngồi xuống bên cạnh Đan Nghi.

- Haizz...

Nữ sinh khác chỉ biết thờ dài đầy tiếc nuối...

Đường Sa Sa lại càng thất vọng hơn...

Gì vậy chứ ? Lục Thượng Hàn không ngồi xuống bên ả mà còn sang ngồi cạnh con ngốc Đan Nghi sao ?

Thầy giáo thấy Lục Thượng Hàn đã yên vị rồi thì liền nói :

- Được rồi cả lớp ! Chúng ta bắt đầu vào học.

Tiết học này là Cao số học , nội dung khá là phức tạp.

Đan Nghi nghỉ học suốt 3 tháng , vốn nghĩ rằng để theo kịp chương trình học thì cũng cần chút thời gian .

Không ngờ, giờ cô lại cảm thấy đầu óc mình đang vô cùng tỉnh táo và không thấy chương trình học quá khó...

Cô giờ sách, cảm nhận thấy những thứ mà thầy giáo giảng giải , cô chỉ cần ngẫm nghĩ chút là thông hết, không chút gì khó khăn cả...

Vì quá nhẹ nhõm thế nên Đan Nghi nghe giảng một lúc rồi bắt đầu ngồi nghĩ lung tung...

Cô nghiêng đầu nhìn sang phía Lục Thượng Hàn , thấy hắn đang ngồi rất thành thoi, cô liền lấy bút, viết lên vở:

- Hàn thiếu gia hôm nay rảnh vậy, có thời gian đến dự giờ ?

Đẩy quyển vở sang bên hắn.

Lục Thượng Hàn liếc qua ,thấy chữ viết của Đan Nghi mềm mại, thanh tú mà lại có chút gì đó sắc sảo... giống hệt như tính cách con người cô vậy...

Hắn cũng viết vài chữ trên quyển vở, đẩy sang phía cô :

- Đến thi cũng đã đến rồi !

Chữ của hắn như rồng bay phượng múa, đường nét rắn rỏi, phân minh.

Đan Nghi vẽ ngay bên cạnh dòng chữ của hắn một icon đang lè lưỡi...

Ai cho hắn khi nãy trong phòng cafe lại làm như vậy, khiến cô hoảng hốt, ngay đến bây giờ tim cô vẫn còn đang đập quá mạnh luôn... vậy mà hắn vẫn như không có chuyện gì xảy ra vậy...

Lục Thượng Hàn lại viết :

- Tập trung nghe giảng !

Lục Thượng Hàn hôm nay nhận lời mời tới trường này chủ yếu là vì Đan Nghi.

Trước nay hắn không có hứng thú gì với các hoạt động của trường, nhà trường 5 lần 7 lượt đề nghị hắn làm cố vấn danh dự của trường,hắn đặt điều kiện ,mọi việc hắn đều được quyền tự quyết định.

Não bộ của Đan Nghi bị thương suốt 3 tháng đồng,giờ mới khỏi, hôm nay ngày đầu quay lại trường nên Lục Thượng Hàn thấy không yên tâm..

Nhưng hắn phải công nhận cô là một cô gái rất thông minh, cô luôn có những cách làm vô cùng tài trí , vượt qua sự trông đợi của hắn...

Do Lục Thượng Hàn đến dự giờ nên thầy giáo hôm nay giảng giải những kiến thức vượt ra ngoài khuôn khổ sách vở và cũng vượt quá khả năng tiếp thu của sinh viên.

Thầy giáo dừng lại chút rồi đưa ra một đề bài,nói :

- Có ai có lời giải cho đề bài này không ?

Đường Sa Sa nhân phẩm không ra làm sao, tâm kế thâm độc , chuyên lợi dụng tình cảm của người khác để chuộc lợi cho bản thân...

Nhưng có thể thi đỗ vào ngôi trường này thì thực lực của ả cũng không tồi.

Vấn đề mà thầy giáo đưa ra vừa hay ả biết câu trả lời.

Nhưng ả liếc nhìn thấy Đan Nghi , phát hiện Đan Nghi đang nằm bò ra bàn...

Đan Nghi vốn luôn là một mẫu học sinh tốt trong lòng các giáo viên , có việc gì tốt các giáo viên đều luôn nghĩ đến cô đầu tiên... ví như việc lúc này đến phòng hội nghị tham gia buổi đàm tọa với các cố vấn danh dự cũng vậy.

Trong lòng Đường Sa Sa rất là bất bình....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 51

Thầy Đan Nghi đang không để ý nghe giảng, trong đầu Đường Sa Sa nảy ra một chủ ý, lợi dụng Đan Nghi không để ý, nắm lấy tay cô mà giờ lên.

Đan Nghi không kịp hạ tay xuống thì ả đã lớn tiếng:

- Thưa thầy, Đan Nghi nói biết ạ!

Nói xong, Đường Sa Sa nở nụ cười tươi rồi nhìn thầy giáo.

Đề này rất khó, Đường Sa Sa cho rằng với trí óc hiện tại thì Đan Nghi không thể có đáp án chính xác được.

Đan Nghi mất mặt trước thầy giáo, trước cả Lục Thượng Hàn, xem xem sau này thầy giáo còn xem trọng cô ta nữa không?

Lát nữa khi Đan Nghi không giải được thì Đường Sa Sa sẽ chủ động đứng dậy, giải quyết từng phần của đề bài này.

Vừa khiến Đan Nghi mất mặt lại vừa giúp bản thân ả ghi điểm trước mặt thầy giáo và Hàn thiếu gia.

Đường Sa Sa nghĩ tới đây, khuôn mặt càng thêm rạng rỡ.

Mọi người thấy Đan Nghi giờ tay thì đỏ đẫm ánh nhìn về phía cô.

Thầy giáo cũng cười híp mí nhìn Đan Nghi:

- Đan Nghi vậy em trả lời câu hỏi đi.

Vừa xong Đan Nghi thần trí lên mây, trong đầu toàn là chuyện khi này xảy ra trong phòng cafe.

Đừng nói trả lời câu hỏi, đến ngay đề bài là gì cô còn không rõ nữa.

Thầy giáo nhìn cô đầy sự tin tưởng và hi vọng...

Mọi người đều dồn ánh nhìn về phía Đan Nghi, tất nhiên, rất nhiều nữ sinh nhìn về phía này thật ra là đang nhìn Lục Thượng Hàn.

Đan Nghi nhìn đề mục, đề mục này vốn nằm ngoài chương trình học, thêm nữa 3 tháng qua cô không hề học về cao số học nên giờ khó lại càng khó hơn.

Lục Thượng Hàn khẽ dựa vào cô, viết gì đó lên cuốn vở.

Hắn vừa viết xong một dòng, Đan Nghi lướt nhìn qua, theo gợi ý của hắn thì rất nhanh đã hiểu làm thế nào để giải đáp đề mục này rồi.

Đan Nghi trả lời lưu loát từng bước giải một...

Lục Thượng Hàn thấy cô chỉ cần một chút gợi ý mà có thể hiểu ngay ra cách giải thì liền dừng bút, viết xong đúng có một hàng chữ...

Thầy giáo và các sinh viên khác nhìn chằm chằm vào Đan Nghi.

Mọi người ngây ngời ra như vậy vì những gì Đan Nghi nói đã có chút vượt quá khả năng tiếp thu của họ.

Lục Thượng Hàn vốn là một thiên tài, khi xưa chỉ dùng 1 năm để hoàn thành chương trình học 4 năm.

Những thân đồng, thiên tài thường có những cách lý giải vấn đề khác với người thường.

Đan Nghi đầu óc thông minh, nhanh nhạy chỉ cần nhìn một dòng gợi ý là có thể hiểu được cách giải của hắn.

Cách giải này không chỉ các sinh viên khác không nghĩ tới mà ngay đến thầy giáo cũng không nghĩ đến.

Đan Nghi trình bày xong cách giải, khoe miệng Lục Thượng Hàn khẽ nhếch lên cười, nụ cười tán dương.

Thầy giáo cũng hết sức kinh ngạc nhìn cô...

Các sinh viên khác thì thi nhau lắc đầu biểu hiện mình không hiểu những gì Đan Nghi vừa nói.

Đường Sa Sa cho rằng Đan Nghi vì muốn giữ thể diện mà nói bừa , vội lên tiếng :

- Thưa thầy , Đan Nghi không giải được đề mục này thì để em giải cho ạ. Em biết cách giải đáp cho vấn đề này ạ.

Thầy giáo căn bản không để ý nghe Đường Sa Sa nói mà ánh mắt phát quang nhìn Đan Nghi.

- Thầy giáo , em biết cách giải ạ !

Đường Sa Sa đứng bật dậy.

-Ngồi xuống ! Nhanh ngồi xuống !

Thầy giáo không để ý đến ả.

Quay sang phía Đan Nghi :

- Đan Nghi , cách lí giải vấn đề của em rất là mới lạ , rất tốt . Chỉ là có chút vượt xa chương trình học của chúng ta quá... Nhưng rất đáng để tham khảo , học hỏi !

Thầy giáo vô cùng kích động , mặt đỏ bừng lên ,khiến thầy giáo rất lấy làm tự hào trước mặt Lục Thượng Hân... Cố vấn danh dự đến dự giờ chủ yếu là để khảo sát tình hình cũng như trình độ dạy học của giáo viên... và trình độ tiếp thu của sinh viên.

Đan Nghi biểu hiện tốt như vậy trước mặt Hân cố vấn thì thầy giáo sao có thể không vui được chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Huống hồ , không nói về những vấn đề này đi nữa, thì với cương vị là một thầy giáo gặp được một học sinh giỏi giang vượt trội thì cũng rất đáng để vui mừng....

- Nào , để thầy giáo giảng giải thêm cho các em về phương án mà Đan Nghi vừa đưa ra nhé....

Thầy giáo cười có vẻ như rất hài lòng.

Đường Sa Sa đứng đó , hóa đá , trong ánh nhìn đầy soi mói của bạn bè , từ từ ngồi xuống, đầy vẻ ngại ngùng..

Ả quay qua lườm Đan Nghi với đầy sự căm hờn...

Đan Nghi lười lười dựa vào bàn...

Lục Thượng Hân viết trên cuốn vở :

- Chú ý nghe giảng !

Vừa xong nếu không phải có hấn gọi ý thì Đan Nghi thật sự không thể nghĩ ra cách giải trong thời gian ngắn như vậy được.

Nhưng , không phải cũng tại hấn sao , nếu không phải khi nãy trong phòng pha cafe hấn cường hôn cường ôm cô thì giờ Đan Nghi đâu có bị phân tâm như vậy ?

Giờ lại còn ra về trường bồi nhắc nhở cô chăm chú nghe giảng.

Thật là một con sói đuôi dài mà....!

Đan Nghi thăm nghĩ trong bụng.

Cô quay sang lườm hấn một cái ...

Lục Thượng Hân cũng lém giả cô một cái nhìn với hàm ý :

- Nghe giảng !

Đan Nghi vẫn có chút không phục, hần còn tiếp tục quán cô ư ?

Cô nghĩ đến việc khi nãy trong phòng pha cafe, khiến cho cô ngại ngùng như vậy ... thật muốn trả thù hần bằng cách tương tự ....

Lục Thượng Hàn vẫn đang có vẻ rất tập trung nghe thầy giáo giảng bài...

Đan Nghi nhẹ nhàng kéo áo xuống thấp một chút...

Cô sở hữu làn da trắng sứ mịn màng, đường nét cơ thể đã phát triển khá là hoàn thiện ,khi trước Lục Thượng Hàn đã có cơ hội ngắm qua... một bàn tay không thể ôm hết được...

Cô chỉ kéo cổ áo thấp xuống một chút là những đường nét mềm mại thanh xuân của cô đã lấp ló nơi cổ áo... đầy khêu gợi...

Lục Thượng Hàn thấy Đan Nghi vẫn không tập trung nghe giảng , quay đầu sang ,còn chưa kịp lém cho cô một cái nhìn nghiêm khắc thì ánh mắt đã hoàn toàn bị hút vào đường nét thanh xuân đang ẩn hiện nơi ngực áo của cô...

Lục Thượng Hàn vội đưa tay lên che miệng, làm giảm đi tiếng ho nhẹ của mình...

Cô gái nhỏ đáng chết này !

Đã biết rằng hần đang cố kiềm chế bản thân đến mức nào rồi, chỉ có thể nhìn mà không được ăn... Vậy mà cô còn cố tình làm như này...?

Chỉ thấy khuôn mặt Đan Nghi ửng hồng , lại còn cắn cắn đôi môi hồng mọng nước...

Khuôn mặt ngây thơ dễ thương lại có chút phong tình nhẹ nhàng càng khiến cho người khác liên tưởng phong phú...

Lúc này đây ,Lục Thượng Hàn toàn thân nóng bỏng như bị đem ra nướng vậy...

Cơ thể có gì đó đang trở dậy.....

Là dục vọng....

Bản thân hần lúc này cũng không thể chế ngự nổi nữa ...

Đáng chết...!

Lục Thượng Hàn khẽ chùi thề trong miệng...

Hần vẫn thường lấy làm tự hào về năng lực tự tiết chế của mình, trước giờ chưa bị lung lay trước bất kì ai...

Vậy mà giờ đây chỉ vì những hành động nhỏ như vậy của Đan Nghi mà tan chảy thành hư vô hết...

Nếu giờ không phải đang ở trong lớp học thì Lục Thượng Hàn thật muốn đè cô xuống dưới thân mình ,yêu thương vỗ về cô....

Đan Nghi làm như vậy xong cũng thấy rất xấu hổ... thật sự cô chỉ muốn trêu chọc hần chút thôi..

Thực chất bản thân cô chưa hề trải qua chuyện quan hệ nam nữ này...

Khi trước với Bạch Văn Bình , đến nắm tay còn chưa từng nắm...

....cô thấy ngại thật sự.... chỉ là không biểu hiện ra trên mặt thôi...

Kéo lại áo quần chỉnh tề ,ngồi ngay ngắn....

.... nhìn sang thấy Lục Thượng Hàn ngồi rất nghiêm trang, mắt hướng lên bảng...cô cũng không dám chắc việc khi nãy cô cố ý khêu gợi vậy có khiến cho hần bị sao sao không nữa....không biết đối với hần có chút hiệu quả gì không nhỉ ?

Cô chỉ là đơn giản muốn trả thù hần chút thôi , ai bảo hần sau khi cưỡng hôn cô như vậy lại còn giả vờ như không có chuyện gì xảy ra hết cơ ?

Nhưng....

....Cô liếc nhìn sang phía hần....

.... Lục Thượng Hàn hình như chả có chút phản ứng nào mà ???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 53

Cô thậm chí còn lướt nhìn qua nơi nhảy cảm giữa hai đùi của hắn, nơi ấy có chút khả nghi, hình như có chút gì đó cộm lên bất thường..

Nhưng Đan Nghi vốn cũng không chút kinh nghiệm trong chuyện này nên cũng không khẳng định được gì.

Thôi vậy....

Đan Nghi quyết định quay lên nghe giảng không thèm quan Lục Thượng Hàn nữa...

Đúng lúc này chuông tan học vang lên..

Thầy giáo bước xuống bục giảng, đi về phía cổ vấn Hàn.

Các nữ sinh khác cũng ùa theo phía sau, chỉ hận lỗi không tiến sát đến phía hắn hơn được nữa...

- Hàn thiếu gia, lần này đích thân Hàn thiếu gia đến dự giờ ở lớp chúng tôi, chúng tôi thật là lấy làm vinh dự vô cùng !

Thầy giáo nói chuyện với Lục Thượng Hàn, đầy vẻ kính trọng.

Lục Thượng Hàn vẫn ngồi đó, căn bản là không có ý định đứng dậy ...

Chết tiệt !

Lục Thượng Hàn thầm chửi thề trong lòng, tất nhiên người đang bị hắn thù nhất chính là Đan Nghi rồi...

Vừa nãy cô gái nhỏ ấy khêu gợi hắn mà đến giờ hiệu quả vẫn còn đây . ...

Hắn bây giờ căn bản là không đứng thẳng dậy được...

Đan Nghi lúc này dường như cũng đã phát hiện ra vấn đề ....

Khó giấu được sự hả hê... mà lại không dám cười thành tiếng, chỉ đành nằm bò ra bàn, nhin cười đến nỗi đôi vai run run từng hồi...

Lục Thượng Hàn thật muốn tấn cho cô một trận thì mới hả dạ được...

Thầy giáo đứng nói chuyện một lúc thì Lục Thượng Hàn mới miễn cưỡng đứng dậy được.

Hắn nói :

- Đan Nghi, mời em đi cùng tôi tới phòng giáo vụ chép giúp tôi một bản báo cáo.

Đan Nghi thầm kêu “ không hay rồi !” .Nếu đi cùng hắn đến nơi vắng vẻ thì thật không biết sẽ xảy ra điều gì nữa...

Cô chỉ muốn châm lửa thôi chứ không muốn dẫn lửa lên người mình chút nào cả.

- A... ngại quá... em ..em cần vào nhà vệ sinh chút đã, rất xin lỗi thưa ngài ... Hàn thiếu gia, em đi trước đây ạ ! Bye bye !

Nói rồi, lao ra ngoài như một con gió...

Lục Thượng Hàn khuôn mặt lập tức biến sắc. ...

Những nữ sinh còn lại tranh thủ cơ hội, lấy hết dũng khí để xung phong đi cùng Hàn thiếu gia...

- Hàn thiếu gia, em có thể giúp anh chép ạ.... Em luyện qua thư pháp, chữ viết rất đẹp ạ.

- Hàn thiếu gia, em đang rảnh, em cũng có thể đi ạ....

- Hàn thiếu, em là thành viên của hội học sinh, giúp Hàn thiếu gia ghi chép tài liệu là nhiệm vụ của em ạ.

Lục Thượng Hàn nhìn theo bóng lưng Đan Nghi, nghiêng răng nghiêng lợi :

- Không cần nữa , tôi bỗng nhớ ra mình còn chút việc nên không thể chép tài liệu luôn được....

Nói rồi ,len qua dòng người, bước từng bước lớn ra ngoài.

Đan Nghi trốn trong nhà vệ sinh ,chạm chạp rửa tay , bóp lấy một chút nước rửa tay, rửa đi rửa lại một lúc lâu...

Cô không muốn ra ngoài ngay bây giờ...

Lục Thượng Hàn là người có bề ngoài lạnh lùng ,điềm đạm nhưng thực chất là một con sói đuôi dài... cô không muốn ra ngoài vì sợ bị hấn bắt gặp...

Đang chăm chú rửa tay thì Đường Sa Sa đi đến , nói :

- Đan Nghi , giờ cô biết làm bài rồi sao ? Đầu cô bình thường rồi ??

- Đầu tôi làm sao cơ ? Vấn đề gì cơ ?

Đan Nghi nở nụ cười tươi tắn nhìn Đường Sa Sa...

- Đan Nghi cô đừng có giả hành giả tôi với tôi nữa đi ? Giờ tóm lại là cô thế nào rồi ?

Đường Sa Sa càng lúc càng tức giận...

- Hành tôi gì cơ ? Đan Nghi rất thích ăn hành....

Đan Nghi trả lời hết sức ngây thơ...

Đường Sa Sa thấy cô nói thế , không thấy giống như đang nói dối :

- Tôi hỏi cô , đề mục lúc này ý ? Tại sao cô trả lời được ?

- Đề mục đó à... thật ra tôi cũng không biết làm... Là do tôi đọc được trên quyển vở của Tiền Phi.

Đan Nghi vừa cười vừa trả lời.

- Cô bảo tôi đứng dậy trả lời thế là tôi cứ theo đó mà đọc ra thôi.

- Thật á ?

Đường Sa Sa chẳng tin.

Đan Nghi nói :

- Đi thôi ,tôi chỉ cho cô xem !

Về đến lớp học ,Đan Nghi lấy ra quyển vở của Tiền Phi , bên trên thật sự có ghi chép phần đề mục lúc này thầy giáo vừa đưa ra... Tiền Phi đã chuẩn bị bài từ trước, có ghi cả phương án giải đáp bên trên...

Đan Nghi lúc trước cũng không đề ý ,vừa này hết giờ học mới phát hiện ra....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Đường Sa Sa nhìn thấy đúng là bút tích của Tiền Phi thì mới tin ,nói :

- Tôi biết ngay mà , cô không thể làm được đề này mà lại !

Ả nhìn Đan Nghi với đầy vẻ khinh thường , một con ngốc mà thôi ,sao mà tự làm được đề bài đó chứ ?

Nhưng con ngốc này số cũng may mắn quá thể...

Đường Sa Sa cuối cùng cũng đã tin rằng đầu óc Đan Nghi vẫn chưa hồi phục , nhìn bộ dạng ngốc nghếch của cô thì tuyệt đối không đủ thông minh để

mà trả lời đề bài kia được...

Và thế là hôm nay Đường Sa Sa đã có một ngày tốn công vô ích , vừa không lấy được lòng giáo viên và Lục Thượng Hàn đến nhìn còn chẳng thèm nhìn ả dù chỉ một cái.

Vì lần trước mời mọi người dùng bữa mà lại không có tiền trả đã khiến nhiều bạn học có cái nhìn khác về ả...

Ngược lại ,Đan Nghi với gương mặt luôn nở nụ cười tươi tắn lại càng ngày càng chiếm được cảm tình của mọi người xung quanh hơn.

Buổi chiều tan học , Đan Nghi trở về căn hộ...

Căn hộ mà cô ở cùng Lục Thượng Hàn cho cô một cảm giác rất ấm áp...

Vừa mở cửa cô vừa liếc nhìn sang căn hộ kế bên... mở cửa bước vào nhà...

Bước vào phòng mình , để balo xuống...

Còn chưa kịp phản ứng , trước mắt đã xuất hiện một dáng người cao lớn.

Hình như cổ tình đợi cô về ,Lục Thượng Hàn sớm đã có mặt trong phòng cô rồi.

Đan Nghi chỉ kịp thấy thân hình hấn dịch chuyển , bàn tay cô đã bị hấn chế ngự.

Đôi tay cô bị ghì lên qua đỉnh đầu, dựa vào bức tường... Lục Thượng Hàn chuẩn xác tấn công đôi môi xinh đẹp của cô , nụ hôn nồng cháy bá đạo như thể chẻ tre, khiến cô như sắp bị tan chảy....

“Ư...”Đan Nghi bị động khẽ cất tiếng rên ...

Lục Thượng Hàn ôm chặt lấy vòng eo nhỏ nhỏ của cô , bàn tay hấn lướt qua đầu thì đều như mang theo một ngọn lửa nồng nhiệt...

Nụ hôn quá nồng cháy , quá mãnh liệt... Đan Nghi căn bản là không thể ngăn nổi... chỉ còn cách thụ động đón nhận...

Tim cô đập mỗi lúc một nhanh , bản thân cô còn nghe rõ từng nhịp đập gấp gáp ấy....

Cô cũng cảm nhận rõ ràng một thứ gì đó đang tì vào nơi bụng dưới của cô... nó đang tuyên cáo dự vọng của hấn đã đạt tới đỉnh điểm... sự kiềm chế của hấn sắp không trụ nổi...

Đan Nghi có chút mơ màng , hơi thở ấm nóng của hấn phả vào người cô... thật dễ chịu...

Cô đắm chìm trong nụ hôn của hấn,bị cuốn vào thế cuồng phong của hấn...

Ngay khi mà Đan Nghi cảm thấy bản thân không thể đứng nổi nữa , đôi chân run rẩy như sắp khụy xuống , chỉ có thể dựa hết vào người Lục Thượng Hàn thì mới miễn cưỡng đứng nổi... Lục Thượng Hàn mới chịu dừng lại...

Lục Thượng Hàn chăm chú ngắm nhìn cô...đường như nhìn cô thờ dốt vì hụt hơi như vậy là việc rất thú vị vậy...

Đan Nghi , khuôn mặt ửng đỏ ,đôi má vẫn còn nét non nớt ấy thấm đẫm mồ hôi...

Lục Thượng Hàn dừng tay , nhưng cơ thể vẫn áp sát vào cơ thể cô , cơ thể Đan Nghi lúc này mềm nhũn tựa như có thể gục xuống bất kì lúc nào vậy...

Đan Nghi biết ... là hấn đang báo thù...

Báo thù việc trong buổi học hôm nay trên lớp cô đã cố tình khêu gọi trêu chọc hấn...

Nhưng mà cô làm vậy cũng chỉ vì muốn trả đũa việc hấn cưỡng hôn cô trong phòng pha cà phê mà thôi...

Thật là oán báo oán biết bao giờ xong ?

Cơ thể Lục Thượng Hàn vô cùng vững chắc , cơ thể cô thì mềm mại như vậy...thật là một sự đối lập quá rõ ràng...

Hấn có chút nghiêng răng nghiêng lợi :

- Nhóc con , dám cả gan châm lửa trên người anh xong chạy nhanh vậy sao ? Thật muốn tính sổ với em ngay bây giờ...

- Vẫn chưa tính sổ xong ư ?

Có chút không phục cô ngẩng mặt nhìn hấn :

- Bên trong bên ngoài đều bị anh sờ xoạng hết rồi đó !

Bởi vì cô tin tưởng hắn sẽ giữ lời hứa , sẽ không ra tay thật nên cô mới dám to gan như vậy...

Nếu Lục Thượng Hàn mà thật sự là kẻ súc sinh thì có lẽ cô sớm đã tránh xa hắn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

- Bên trong bên ngoài ?

Hàng lông mày dài ,sắc nét của hắn nhếch lên :

- Anh mới được biết bên ngoài thôi chứ đã biết bên trong thế nào đâu ?

- Anh !

Nếu để độ độ mặt dày , dám nói những lời như vậy , Đan Nghi không phục không được.

Cô dù sao cũng là hoàng hoa đại khuê nữ , băng thanh ngọc khiết , rất nhiều những từ không tiện nói ra miệng.

Nhưng Lục Thượng Hàn thì khác , có lời gì mà hắn không dám nói ra đâu ?

Lục Thượng Hàn ghé sát tai cô , nhẹ nhàng cắn viền tai nhỏ xinh của cô...

Toàn thân Đan Nghi run lên , bị kích thích đến nổi đôi chân như muốn khụy xuống ,đứng không vững..

- Sờ bên ngoài cảm giác không tồi..

Lục Thượng Hàn nhếch môi cười , giọng nói đầy mê hoặc :

- ... Anh thật trông đợi cảm giác khi ở bên trong nữa . Thật không biết cảm giác bên trong sẽ thế nào nhỉ ?

Giọng hắn kéo dài ra , giọng trầm ấm đầy vẻ dịu dàng mà pha chút tò mò...

Đan Nghi gờ tay lên nhưng bị hắn nắm lấy...

- Trong trong ngoài ngoài , anh đều rất trông đợi...

Hắn nhếch hàng lông mày , buông tay cô ra.

Lục Thượng Hàn quay người bước ra ngoài..

Đầu óc Đan Nghi vẫn trong trạng thái mơ mơ hồ hồ...

Người đàn ông này thật quá đáng mà !

Cô ôm mặt , ra sức xoa xoa , cuối cùng cũng miễn cưỡng làm cho khuôn mặt bớt nóng hơn...

Đan Nghi vội chỉnh lại đầu tóc , quần áo.

Thật may là di Dương không ở đây chứ nếu bị đi biết được thì lại khó tránh khỏi một bài dài thuyết giáo rồi.

Ngay lúc này Đan Nghi bỗng ngửi thấy mùi thơm quyến rũ , mùi thơm khiến nước bọt trong miệng cô như muốn rớt ra ngoài vậy.

Cô vội mở cửa chạy ra ngoài..

Thì thấy trong nhà bếp có một người mặc đồ đầu bếp , đang lấy thứ gì đó từ trong lò nướng ra...

- Oa sườn dê non nướng !

Ba tháng vừa qua cô đều không được ăn uống ra hồn...

Tình lại vài ngày qua , cô đã kịp bồi bổ khá nhiều đồ ngon.

Nhưng bởi không có thời gian đi tìm đồ ăn nên ngay cả món sườn dê non nướng, món mà cô vốn yêu thích nhất đến giờ cô còn chưa được ăn.

Ngửi mùi hương thức ăn trong không khí, cô biết ,đây là loại sườn dê non thượng hạng , thịt tươi mới , béo mà không ngấy , có cho thêm chút hành tây làm gia vị... khi ăn quệt thêm một lớp tương thì hương vị sẽ càng quyến rũ hơn...

Lục Thượng Hàn đã ngồi ở bàn ăn.

Thần thái của hắn rất chi bình thản , nhìn hắn lúc này thật khó mà tưởng tượng , vừa nãy thôi , trong phòng cô ,hắn đã ra tay trêu chọc cô như vậy...

Cô thầm nghĩ vậy...nhưng không trông trọi được với mỹ vị , rất nhanh , cô ngồi xuống bàn ăn.

Đầu bếp đã dọn món ăn ra bàn , thái độ tôn kính :

- Hàn thiếu gia , Đan tiểu thư , chúc hai vị ngon miệng !

Nói xong , đi ra phía ngoài cửa , tiện tay đóng cửa lại.

Đan Nghi cầm dao , đĩa rất không khách sáo , bắt đầu tấn công đồ ăn.

Mặc dù ăn rất nhanh , rất vội... nhưng lễ nghi được hình thành từ nhỏ vẫn khiến mọi hành động của cô toát ra vẻ lịch sự , nho nhã không hề có chút gì gọi là mất lễ nghi cả.

Lục Thượng Hàn giờ mới cầm dao đĩa lên.

Đến khi ăn gần xong , Lục Thượng Hàn đẩy về phía Đan Nghi một tờ giấy...

Đan Nghi cầm lên xem :

- Hóa đơn nước ?

- Hóa đơn này em thanh toán đi !

Lục Thượng Hàn nói một cách hết sức là tự nhiên ...

- Tại sao ạ ?

Đan Nghi nhớ là , dì Dương đã thanh toán hết tất tật mọi khoản phí rồi mà ? Sao còn lưu lại hóa đơn nước để cô thanh toán chứ ?

Lục Thượng Hàn nhìn cô ,một lúc lâu mới cất tiếng :

- Từ khi ở cùng em đến giờ ,số lần dội nước lạnh đã vượt quá vài trăm lần... hóa đơn này , em phải trả !!!

- “ Phụt...!!”

Đan Nghi sít chút nữa bị sặc...

P / s : Tại sao Lục Thượng Hàn lại cứ thích dội nước lạnh hả mọi người ui ??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

Cô cười haha , nói :

- Em vô can á ! Lẽ nào khi ở một mình thì Hàn thiếu gia không tắm sao ?

Cô giả ngốc , không hiểu thâm ý của hắn ...

- Được ! Vậy món nợ này cứ để đó đã, sau này anh sẽ thu cả gốc lẫn lãi !

Lục Thượng Hàn cầm lấy tờ hóa đơn từ tay cô.

Đan Nghi lè lè lưỡi...

Lục Thượng Hàn khẽ nheo mắt , cô gái nhỏ này trước sau cũng sẽ là của hần , hần không cần quá vội vàng.

.....

Cuộc sống của Đan Nghi hiện tại rất yên bình , rất thoải mái.

Còn Đường Sa Sa và Bạch Văn Bình thì đang hoa mày chóng mặt...

Nói lại , lần trước khi mà chúng thay Đan Nghi chuộc lại trang sức thì đã vay nợ không ít tiền, giờ vẫn chưa trả hết...

Người đòi nợ thì nhau đến thúc giục , chúng chỉ còn cách khát lần khát nữa...

- Làm sao bây giờ , số tiền này sao mà trả nổi đây ?

Đường Sa Sa sốt ruột hơn cả Bạch Văn Bình.

Vốn tưởng rằng cặp kè với Bạch Văn Bình thì đã có khoản bảo hiểm không nhỏ rồi... ai ngờ đời không như mơ , giờ lại còn mắc nhiều khoản nợ lớn thế này...

Nhìn số nợ trông chất không biết bao giờ mới giải quyết xong , ả càng thấy lộn ruột.

Bạch Văn Bình ngẫm nghĩ một lúc mới cất tiếng :

- Anh cho người thăm dò rồi , sợi dây chuyền thật của Đan Nghi , Tiền Phi vẫn đang giữ , vài ngày tới có lẽ cô ta sẽ mang trả cho Đan Nghi . Em hãy theo sát Đan Nghi , để ý kỹ chút . Chỉ cần lấy được sợi dây ấy thì chúng ta chả phải lo sợ gì nữa !

Nghe vậy , nét mặt Đường Sa Sa mới dịu hơn chút :

- Được , em sẽ để ý . Anh cũng tranh thủ thời gian dồn tiền ứng phó trước mắt đi!

....

Quả nhiên ,vài ngày sau , Tiền Phi đã cầm sợi dây chuyền đến để trả lại cho Đan Nghi.

Sợi dây kim cương tuy rất giá trị nhưng Tiền Phi cũng không hề quá để tâm.

Cô bước vào lớp học , đưa trả cho Đan Nghi , mỉm cười nói :

- Đan Nghi , cảm ơn bà nhé !

Đan Nghi nhận lấy , cũng đáp lại một nụ cười :

- Không có gì !

Nói rồi tiện tay nhét chiếc hộp trang sức vào ngăn kéo bàn học.

Ai không biết thì sẽ nghĩ hai người họ cho nhau mượn cục tẩy bút chì mà thôi chứ không phải là một sợi dây kim cương giá trị liên thành.

Tiền Phi nằm bò ra bàn Đan Nghi :

- Không mở ra xem thế nào à ?

- Tiền Phi đại tiểu thư mà còn không đáng tin sao ?

Đan Nghi thần nhiên trả lời..

Sau 3 tháng dòng bị thương , giờ tỉnh táo lại thì cô đã ngộ ra được nhiều điều .

Khi trước , cô thích những kẻ ăn nói dễ nghe , hay nịnh nọt như Đường Sa Sa.... Nhưng giờ cô đã hiểu , người như nào mới đáng để thâm giao !

Ví như một người có tính cách thẳng thắn , phóng khoáng như Tiền Phi chẳng hạn.... dám yêu dám hận ... mới hợp với gu của cô bây giờ.

Tiền Phi bật cười, không nói gì thêm.

Nhưng, Đan Nghi tin tưởng cô vậy, cô rất vui...

Đường Sa Sa đứng bên ngoài lớp học, theo dõi mọi việc...

Tuy không nghe rõ Đan Nghi và Tiền Phi nói gì với nhau, nhưng ả biết, trong chiếc hộp đó có đựng sợi dây chuyền kim cương thật...

Là sợi dây mà ả và Bạch Văn Bình ngày đêm mơ tưởng, một lòng muốn chiếm đoạt, giá trị lớn tới mức có thể thay đổi số mệnh của cả hai người bọn chúng.

Giờ giải lao, mọi người tụ 5 tụ 3 đi ra ngoài...

Đan Nghi cũng vậy...cô thích đi dạo quanh trường để hít thở không khí trong lành nhằm thư giãn đầu óc...

Trong lớp chỉ còn vài ba người...

Đường Sa Sa lên trở lại phòng học.

Chỗ ngồi của ả vốn sát cạnh Đan Nghi nên cũng không ai để tâm đến hành động của ả...

Đường Sa Sa lên mở ngăn kéo bàn Đan Nghi ra một khe nho nhỏ...

□□□ Liệu ả có thành công ???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

Gan ả lớn đến mấy thì cũng chẳng dám mở toang ngăn kéo bàn Đan Nghi trước mặt các bạn cùng lớp.

Tất cả chỉ được phép giấu giấu điểm điểm mà thực hiện....

Ngăn kéo được mở hé ra chút ít, Đường Sa Sa thò tay vào trong...

Tâm trạng ả lúc này vừa hồi hộp vừa phấn khích....

Để chiếm đoạt được sợi dây chuyền này ả đã tốn không biết bao công sức và thời gian.... Thế mà ngay bây giờ đây nó đã sắp thuộc về ả rồi...

Ả thò tay vào mò mẫm tìm sợi dây chuyền, cũng như vươn cánh tay mình về một cuộc sống nhưng lụa xa hoa của một thiên kim đại tiểu thư trong tương lai...

Ả phấn khích vô cùng, ngay khi ả thấy mình sắp chạm tới chiếc hộp trang sức ấy thì bỗng:

“Phập!” trong ngăn kéo phát ra một tiếng động khá lớn...

Cùng lúc, Đường Sa Sa cảm thấy 5 đầu ngón tay ả tê dại rồi tiếp đó là cảm giác đau đớn khủng khiếp....

- A.....aaa....

Đường Sa Sa hét lên đầy đau đớn, nhanh như cắt rút tay ra khỏi ngăn kéo.

Vài người bạn cùng lớp ngồi cạnh đó nghe tiếng hét đều dồn ánh nhìn về phía ả.

Họ chỉ thấy hoa hết cả mắt, Đường Sa Sa đau đớn nhảy dựng lên, trên tay còn có một vật gì đó, hắt không ra...

Bạn học đứng bên ngoài hành lang nghe tiếng hét cũng chày ụa vào ...

Đường Sa Sa đau đớn chảy phát khóc, nước mắt chà mảy tróc làm nhòe hết lớp trang điểm trên mặt, trên mắt ... trên gương mặt, hai vạch đen nhoe nhoét kéo dài từ hai bên mắt xuống đến miệng... nhìn vừa đáng sợ lại vừa buồn cười...

Mãi một lúc lâu sau , Đường Sa Sa mới dịu lại , cúi xuống nhìn 5 đầu ngón tay mình.

Thì thấy mấy ngón tay ả đang bị một chiếc bẫy chuột kẹp vào , những chiếc đinh nhọn hoắt sắc bóng đâm vào da thịt ả , máu tươi chảy ra ướt đầm..

- A ! Sao trong lớp lại có bẫy chuột cơ chứ ?

Có người tò mò nói..

- Đúng thế ! Sa Sa sao lại bị bẫy chuột kẹp phải chứ ?

- Thật kì lạ !

Sắc mặt Đường Sa Sa càng lúc càng khó coi...

Trước mặt bao bạn bè cùng lớp, ả nhất thời không tìm ra lí do nào hợp lí để trống chế...

- Thầy giáo đến rồi ! Thưa thầy , Đường Sa Sa bị thương , bạn ấy bị bẫy chuột kẹp trúng ạ !

Thấy thầy giáo đến lớp , có bạn học báo cáo ngay lại vụ việc...

Thầy giáo nhìn qua vết thương của ả , thấy vết thương khá nặng :

- Đi , đi ngay ! Nhanh đến phòng y tế !

Mãi đến giờ vào lớp thì Đường Sa Sa mới cùng thầy giáo trở về lớp.

Thầy giáo rất là tức giận , nói :

- Tôi biết các em đều là những học sinh thông minh , đầu óc linh hoạt... là những người có thành tích học tập suất sắc từ khắp các tỉnh thành thi đỗ vào ngôi trường này . Nhưng , dù có giỏi giang tới đâu thì cũng không được đùa ác như này , làm tổn thương tới bạn bè của mình một cách nghiêm trọng như này...

- Thưa thầy , bỏ qua chuyện này đi ạ ! Em tin người bày ra trò này cũng không phải cố ý đâu !

Đường Sa Sa cúi gằm mặt , ra vẻ đại độ khoan dung..

Đan Nghi có chút khâm phục Đường Sa Sa rồi , da mặt ả thật quá dày , không phải ai cũng làm được như ả... Rõ ràng là tự mình đi trộm đồ của người khác thì mới bị như vậy mà giờ ả lại giả vờ như mình là người bị hại đáng thương vậy...

Thầy giáo càng tức giận :

- Việc lần này quyết không thể cho qua ! Vốn cho rằng các em thông minh lanh lợi nên nhà trường luôn tạo cho các em một sự tự do thoải mái nhất định nhất... vậy mà giờ các em lại gây ra việc này ...

Mọi người thấy thầy giáo thật sự giận rồi thì cũng bắt đầu nghị luận về người mang bẫy chuột tới gây ra chuyện...người đó cũng quá đáng quá thể rồi...

Lần này là lạm Đường Sa Sa bị thương , vậy còn lần sau nữa thì sao ?

Thầy giáo lớn tiếng :

- Chiếc bẫy chuột này rốt cuộc là do ai mang tới lớp ??

Mọi người nhìn nhau ,không ai đứng dậy .

- Thưa thầy , là em ạ !

Đan Nghi từ từ đứng lên, khuôn mặt đầy nét sợ hãi..

□□□Ôi ĐAN NGHI CỦA TÔI ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58

Thầy giáo thấy Đan Nghi nói vậy thì cũng cố gắng điều chỉnh thái độ nhẹ nhàng hơn... Đan Nghi trước nay thành tích học tập đều rất tốt , lại ngoan, chưa từng khiến ai phải phiền muộn vì mình.

Thầy giáo vâng rất quý Đan Nghi.

Thầy giáo nhẹ nhàng cất tiếng hỏi :

- Đan Nghi , em định làm gì vậy ?

- Thưa thầy , em có định làm gì đâu ạ ?... Gần đây ở nơi em ở có rất nhiều chuột , ban đêm em đều bị chúng phá cho mất ngủ . Di Dương có bảo em mua cái bẫy chuột về dùng.. Thế là em mới mua một chiếc và để trong ngăn kéo bàn học.

Giọng nói của cô đầy vẻ đáng thương :

- Em cũng không biết vì sao mà nó lại làm người khác bị thương được nữa .

- Vậy sao ?

Thầy giáo có chút tin vào những gì Đan Nghi nói bởi đáng vẻ , lời nói , cử chỉ của cô đều rất dễ khiến cho người khác tin tưởng .

Nhưng Đường Sa Sa lại có chút hoang , định lùi một bước tiến trăm bước :

- Đan Nghi , thì ra là cậu làm ! Cậu mua bẫy chuột sao lại không cất gọn vào ? Lần này là khiến tớ bị thương, lần sau có thể khiến cho các bạn cùng lớp cũng bị thương thì sao ? Việc lần này tớ có thể bỏ qua , cậu sau này phải nhớ cất cho gọn gàng vào nhé !

Nói xong , rồi quay sang phía thầy giáo :

- Thưa thầy , việc lần này bỏ qua đi thầy nhé !

Ả ra vẻ đại độ khoan dung , không chút chấp nệ để mong đạt được cảm tình của mọi người.... Giờ ả chỉ mong việc này qua đi thật nhanh để không phát sinh thêm chuyện gì khác nữa.

Đan Nghi sao có thể cho ả cơ hội đó được chứ ?

Cô cười nói :

- Uhm Di Dương cũng dặn mình phải để gọn gàng nên khi này mình đã thu gọn và nhét vào trong ngăn kéo rồi ! Thật không hiểu sao nó lại khiến Sa Sa bị thương được chứ ? Thật lòng xin lỗi cậu nhé !

Bị Đan Nghi bóc mẽ lời nói dối trước mặt mọi người như vậy.... Đường Sa Sa sao cam tâm ?

Lợi dụng đầu óc Đan Nghi chưa hồi phục hoàn toàn , ả lớn tiếng :

- Đan Nghi , mình nghĩ là bạn nhớ nhầm rồi đấy . Cái bẫy chuột này rõ ràng là cậu để ở trên bàn chứ đâu có để trong ngăn kéo đâu ?

Đan Nghi chính là đối tượng nói này của ả , ả vừa dứt lời , Đan Nghi liền làm ra vẻ uất ức :

- Mình thật sự không có nhớ nhầm , cái bẫy ấy mình để trong ngăn kéo rồi !

- Đan Nghi , cậu đừng nói dối nữa đi !

Đường Sa Sa sợ sẽ bị bại lộ chuyện mình định trộm sợi dây chuyền của Đan Nghi..

Không ai trong lớp biết rõ về đời tư về gia thế của Đường Sa Sa.... Nhưng Tiền Phi cũng ở đây , cô ta rất tinh , lại thêm vụ việc phát sinh tại bữa tiệc sinh nhật nữa , Tiền Phi đều biết rõ hết.... Đường Sa Sa chính là sợ Tiền Phi sẽ đứng dậy nói gì đó gây bất lợi cho mình , nên ả cần phải nhanh chóng chấm dứt việc này.

Đan Nghi vẫn giữ vẻ mặt uất ức ấy , lắc đầu nguầy nguậy :

- Mình không có nói dối , mình thật sự không nói dối !

Vừa dứt lời vừa mở toang ngăn kéo học bàn ra.

Mọi người dồn ánh nhìn về phía đó...

Chỉ thấy bên trong ngăn kéo , có một chiếc hộp nhỏ chuyên đựng đồ trang sức , vài quyển vở của Đan Nghi , trên cuốn vở còn vương mấy giọt máu còn mới...

Đội mọi người đều nhìn rõ rồi , Đan Nghi liền chỉ chỗ có vết máu :

- Khi nãy mình để ngay chỗ này này...

Đan Nghi không hề chỉ vết máu làm chứng cứ và cũng không nói gì hơn...

Bởi trước mắt Đường Sa Sa ,cô vẫn phải tiếp tục giả vờ là đầu óc cô chưa hồi phục...

Thế nên cô chỉ nói mấy câu đơn giản đến đơn điệu giống hệt như câu nói của đứa trẻ mấy tuổi vậy .

Cô cũng tỏ vẻ cố chấp như đứa trẻ không chịu cho bất kì ai vu oan cho mình.

Nhưng cô tin , thầy giáo và bạn bè trong lớp đều không ngốc ,nhìn vết máu thì đều hiểu ngay chân tướng sự việc.

Quả nhiên , có một nam sinh lập tức lên tiếng :

- Cái bẫy chuột ấy chắc chắn là Đan Nghi để trong ngăn kéo thật . Nếu không tại sao trong ngăn kéo lại có vết máu mới như kia ?

- Đúng vậy ! Đường Sa Sa vậy là cậu tự thò tay vào trong ngăn kéo đấy chứ ?

Có ai thấy hả dạ chút không hề ??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

Đường Sa Sa vẫn cố cãi :

- Không phải ! Vết máu ấy chẳng qua là bị bắn từ ngoài vào mà thôi !

- Sao thế được chứ ? Khi nãy Đan Nghi lôi ngăn kéo ra , ngăn kéo hở có chút ít thôi ,sao mà máu bắn vào như vậy được ?

- Nếu như Đan Nghi đã cất gọn đồ trong ngăn kéo rồi thì hiển nhiên là sẽ không gây hại cho ai cả . Có người bị kẹp phải thì cũng chả thể trách Đan Nghi được !

- Tớ....tớ...

Đường Sa Sa sao đủ sức để nói lại với đồng người như vậy , áp a áp ứng nói chẳng thành câu...

- Đường Sa Sa sao cậu lại đi lục ngăn kéo bàn Đan Nghi chứ ?

- Không phải là muốn trộm đồ gì của Đan Nghi đấy chứ ?

Mọi người xung quanh thích xem náo nhiệt nên càng thổi gió cho lửa bùng to... họ bắt đầu đồn đoán...

Đến đây thầy giáo cũng coi như hiểu rõ mọi chuyện rồi...

- Thì ra chỉ là việc xảy ra ngoài ý muốn , vậy cũng không thể trách ai được . Vậy thì , Sa Sa em về chỗ ngồi đi.

- Thưa thầy , em thật không có lấy đồ của Đan Nghi trong ngăn kéo...

À vẫn ngoan cố...

- Cũng có thể là do em nhớ nhầm , định mượn vở của Đan Nghi nên mở ngăn kéo ra nên mới bị thương vậy.

Giờ đây Đường Sa Sa có cố giải thích thế nào thì cũng là vô ích , mọi người đều nhìn ả với ánh mắt khác lạ...

Thầy giáo nhìn Đan Nghi , hỏi đầy quan tâm :

- Đan Nghi , em không bị mất món đồ gì chứ ?

- Không ạ !

Đan Nghi lắc đầu , cô vốn định nói sợi dây chuyền của mình biến mất rồi...

Sau nghĩ lại , cả lớp còn cần tiếp tục học , làm to chuyện ra cũng không có ý nghĩa gì , chỉ cần mọi người nghi ngờ Đường Sa Sa có thể là một kẻ chuyên trộm đồ là đủ rồi ...

- Đã như vậy thì , mọi chuyện đến đây chấm dứt.

Thầy giáo tiếp lời :

- Nhưng ,mặc dù các bạn sinh viên ở đây đều rất thông minh , cũng rất có tài ,sau này nhất định sẽ trở thành những người có địa vị trong xã hội , nhưng đừng để cái tâm ác làm hủy hoại tiền đồ , hãy giữ cho mình cái tâm an để phấn đấu thực hiện hoài bão của mình. Rồi , bây giờ bắt đầu vào học !

Lời nói của thầy giáo vừa nghiêm khắc vừa đầy hàm ý , mọi người đều tự hứa sẽ mãi mãi khắc ghi trong lòng..

Đường Sa Sa khuôn mặt đầy tức giận trở về chỗ ngồi , đón tiếp ả là những ánh mắt đầy hoài nghi , bất mãn ... có vài người thậm chí còn vội vàng cất những món đồ giá trị của mình vào trong balo rồi ôm chặt trong lòng..

Tất cả mọi người đều chọn tin tưởng vào Đan Nghi , nghi ngờ Đường Sa Sa.

Đường Sa Sa ngồi xuống vị trí của mình , Đan Nghi quan tâm mà hỏi :

- Sa Sa , tay cậu không sao chứ ?

Dù sao cô vẫn đang giả vờ thì giờ cô lại tiếp tục làm ra vẻ như một đứa trẻ , tựa như vừa nãy bóc mẽ ả không phải là cô luôn.

Thấy bộ dạng này của Đan Nghi , ả lại càng tức tối nên quát lớn :

- Đừng giả vờ mè nheo chuột nữa đi !

Ả không tiết chế nổi âm lượng phát ra , lập tức thầy giáo và các sinh viên khác đều dồn ánh nhìn về phía ả.

- Đường Sa Sa , Đan Nghi đã đại lượng không chấp tội cô có ý trộm đồ của bạn ý rồi , cô còn muốn thế nào ?

Có nam sinh nhìn không quen thái độ của ả nên lớn tiếng nói lời công đạo.

- Sa Sa cậu nên biết điều chút đi , Đan Nghi đâu có làm gì cậu chứ ?

Thầy giáo cũng lên tiếng :

- Đường Sa Sa nếu em cần thời gian nghỉ ngơi thì hãy về nghỉ đi. Bao giờ nghỉ đủ rồi thì tiếp tục lên lớp.

Đường Sa Sa chỉ đành nằm bò ra bàn,gấu đi mọi uất ức mọi sự xấu hổ bằng cách cúi gằm mặt xuống ...

Cả một tiết học ấy ả đều không ngẩng đầu dậy....

Hết giờ học , thầy giáo rời đi..

Đan Nghi nhờ người đi gọi Bạch Văn Bình đến ...

Bạch Văn Bình không hề hay biết chuyện gì , còn nghĩ Đan Nghi có việc gì đó nên tìm hấn thôi.

- Sa Sa có người tìm cậu này !

Đan Nghi đứng ngoài cửa nói lớn.

Mọi người đều nhìn thấy Bạch Văn Bình tới tìm Đường Sa Sa.

Bạch Văn Bình trước nay đều giấu diếm chuyện giữa hấn và Đường Sa Sa...

Mặc dù quan hệ giữa hấn và Đan Nghi cũng không hề công khai ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Thấy mọi người đổ dồn ánh nhìn về phía mình , Bạch Văn Bình vội lên tiếng :

- Đan Nghi , đừng nói lung tung vậy chứ ?

Đan Nghi vội đưa tay bịt miệng lại :

- Em không nói nữa !

Nhưng với biểu hiện đáng ngờ của Bạch Văn Bình cùng với động tác đưa tay bịt miệng của Đan Nghi... thì rất nhiều người đã nhận ra mối quan hệ không đơn giản giữa hần và Đường Sa Sa.

- Anh là Bạch Văn Bình đang học năm 3 đúng không ? Đường Sa Sa khi nãy đi lục ngăn kéo bàn người khác bị bắt chuột kẹp trúng , cũng không biết cô ấy định làm trò gì , có phải muốn trộm đồ không nữa .

Mọi người tranh nhau bàn luận về chuyện khi nãy .

Bạch Văn Bình thật sự thấy mất mặt...

Hần ta lãnh đạm lên tiếng ;

- Tôi với Đường Sa Sa cũng chỉ là bạn học bình thường thôi , không có gì đặc biệt cả . Cô ấy không sao rồi thì tôi đi trước đây !

Nói xong hần quay người bước nhanh...

Đường Sa Sa nghe nói Bạch Văn bình đến tìm mình thì trong lòng vẫn thấy được an ủi phần nào ,nghĩ rằng hần dù sao cũng coi như còn chút lương tâm.

Ai dè cô vừa bước ra ngoài thì Bạch Văn Bình đã quay đầu đi thẳng rồi.

Đường Sa Sa cũng không tiện gọi hần mà chỉ đành cứ vậy nhìn theo bóng lưng hần...

Trong lòng Bạch Văn Bình giờ đã có nhiều biến đổi...

Vốn dĩ hần thật sự là có tình cảm với Đan Nghi..

Đan Nghi xinh đẹp , hào phóng ,địu dàng cuốn hút... không biết bao người động lòng theo đuổi cô ngay thời còn học phổ thông..

Bạch Văn Bình ngay từ ngày đầu quen biết Đan Nghi thì đã không ngừng theo đuổi cô....

Sau kì thi đại học , Đan Nghi nhận lời thử làm người yêu hần .

Nhưng , Đan Nghi dù rất hào phóng , hướng ngoại nhưng dù sao cũng còn ít tuổi , đối với việc hôn hít , ôm ấp thì khá là bảo thủ .... lại càng đừng nói đến việc phát sinh quan hệ nam nữ kia nữa...

Bạch Văn Bình đã là sinh viên năm 3 , thường xuyên cùng các nam sinh đồng lứa ra vào các quán karaoke , cá bar sà n ... sớm đã nếm mùi phong trần , một thân tinh lực dùng không hết....

Nhưng lại không dám động đến người Đan Nghi...

Vừa hay lại gặp Đường Sa Sa ra sức quyến rũ hần , đôi ngực to của ả mê hoặc điên đảo đầu óc hần...

Hần và Đường Sa Sa cứ vậy mà cuốn lấy nhau ,làm đủ trò bần thiêu sau lưng Đan Nghi...

Sau khi đầu Đan Nghi bị thương , thì hai người bọn họ lại càng qua lại thắm thiết hơn , lấy tiền bạc thoải mái từ trong tay Đan Nghi , sống cuộc sống vương giả suốt 3 tháng giời...

Nhưng giờ đầu Đan Nghi đang dần bình thường trở lại , Đường Sa Sa lại không ngừng thúc giục hần về chuyện tiền nong... Bạch Văn Bình sớm đã đổi thay....

Hắn và Đường Sa Sa nói trắng phớ ra thì cũng chỉ là một mối quan hệ gắn bó về nhục dục , còn về tình cảm yêu thương thì chẳng có là bao...

Thời gian này hắn đã thấy thật sự chán ghét con người , tính cách nông cạn của Đường Sa Sa rồi.

So với Đan Nghi , tướng mạo , tính cách , khí chất , gia thế thì không một phương diện nào mà Đường Sa Sa có thể vượt qua Đan Nghi được.

Bạch Văn Bình nghĩ đến đây thật hận đến nỗi muốn đánh cho bản thân một trận thừa sống thiếu chết...

Nếu như hắn cứ ngoan ngoãn ở bên Đan Nghi , sau này Đan gia lẽ nào còn ngược đãi hắn ? Đan Nghi còn không đưa nhiều tiền cho hắn tiêu chảy ?

Ở bên Đường Sa Sa thì có thể có được gì ?

Kể cả có lấy được sợi dây kim cương của Đan Nghi thì có thể dựa vào đó mà sống cả đời không ?

Bạch Văn Bình càng nghĩ càng hối hận , từ đầu mà hắn kiên quyết từ chối Đường Sa Sa thì giờ có phải hắn với Đan Nghi vẫn đang gắn bó bên nhau không ?

Lại còn có bố mẹ hắn ở bên cạnh bố mẹ Đan Nghi luôn chăm chỉ , trung thành ... nên Đan gia cũng khá là coi trọng Bạch gia.

Chỉ cần đợi Đan Nghi đủ 18 tuổi , bản thân hắn đến Đan gia cầu hôn , làm xong mọi thủ tục thì chắc chắn sẽ sống sung sướng hơn ở bên cạnh Sa Sa quá ư là nhiều lần.

Nghĩ tới đây , Bạch Văn Bình thầm hạ quyết tâm...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

Buổi chiều , vừa tan học , hắn liền đi về phía căn hộ của Đan Nghi.

Đan Nghi sớm đoán được hắn sẽ mò tới nên ở sẵn trong nhà đợi hắn.

Quả nhiên Bạch Văn Bình mò tới thật.

Đan Nghi nở nụ cười rạng rỡ , đơn thuần :

- Anh Văn Bình , tay Sa Sa bị thương nặng vậy , lúc sáng sao anh không vào thăm cô ấy ?

Bạch Văn Bình vội nói :

- Anh còn vội quay về lớp , không rảnh ! Với lại , sao anh phải quan tâm cô ấy nhiều vậy chứ ? Anh chỉ quan tâm mỗi bé Nghi Nghi của anh thôi !

Đan Nghi nghe vậy thật thấy buồn nôn.

Nhưng nét mặt vẫn giữ nụ cười vô tư đơn thuần...

Ánh hoàng hôn chiếu qua khe cửa sổ... Đan Nghi ngồi trên sofa sau khung cửa , tia sáng rọi trên người cô tạo thành một vầng sáng thật đẹp...

Nụ cười của cô thật tươi tắn , càng làm tôn thêm nét đẹp trong trẻo vốn có của cô...

Bạch Văn Bình mãi mê ngắm nhìn cô , trong lòng không khỏi thầm chửi rủa bản thân “ não mình trước kia đúng là bị ngập nước rồi nên mới định bỏ rơi Đan Nghi để tìm đến Đường Sa Sa “.

Nhưng hắn vẫn tin , vẫn còn kịp để làm lại...

Phản chẳng Đan Nghi cũng không hề biết chuyện giữa hắn và Đường Sa Sa... Hắn chỉ cần khéo léo dỗ dành cả hai bên thì hắn vẫn vừa có thể giữ quan hệ yêu đương với Đan Nghi mà lại vẫn có thể lên giường cùng Đường Sa Sa...

Hắn ngồi xuống trên ghế Sofa...

Hắn mặc chiếc áo sơ mi trắng , quần jeans , chải chuốt gọn gàng , không mở miệng ra nói chuyện thì nhìn cũng gọi là thuận mắt...

Khi xưa Đan Nghi chính là bị về ngoài này của hấn đánh lừa , cô thấy hấn khác với những thiếu gia , công tử khác , thấy hấn là người thông minh và chăm chỉ , có chí tiến thủ...

Thế nhưng , sự thông minh và nỗ lực của hấn đã hoàn toàn đặt sai chỗ...

Đan Nghi nở nụ cười tươi , nhìn hấn.

Bạch Văn Bình nhìn Đan Nghi với ánh mắt vừa thâm tình vừa dịu dàng rồi nói :

- Nghi Nghi , anh thật sự rất thích em . Đợi em tròn 18 tuổi , anh sẽ sang nhà em cầu hôn , anh muốn cưới em , sống cả đời hạnh phúc bên em !

- Ukm

Đan Nghi cố nén sự buồn nôn lại , vẫn giữ nét cười trên môi.

- Nghi Nghi em vừa xinh đẹp vừa đơn thuần , gặp được em là niềm hạnh phúc nhất đời anh...

Bạch Văn Bình càng nói càng động tình , Đan Nghi thật sự là một cô gái đáng để cưới về làm vợ , hấn thật không muốn bỏ lỡ thêm một lần nữa...

Đầu Bạch Văn Bình áp sát đến bên Đan Nghi , định hôn Đan Nghi...

Việc này hấn muốn xác định lại càng nhanh càng tốt.

Hấn còn chưa kịp tiến sát về phía Đan Nghi thì Đan Nghi đã giơ chiếc điện thoại trong tay lên , nói :

- Anh Văn Bình , có thể đợi em nói chuyện xong với Sa Sa không ạ ?

Bạch Văn Bình nhìn thấy trên màn hình điện thoại của Đan Nghi đang hiện lên cuộc gọi với Đường Sa Sa , bỗng chốc mặt mũi tái mét...

- Nghi Nghi... em...

Hấn kinh ngạc đến bức bối...

- Lúc này anh đến em đang nói chuyện điện thoại với Đường Sa Sa , còn chưa kịp tắt điện thoại.

Đan Nghi cố nhịn cười , trả lời một cách đầy vô tội...

Không đợi Bạch Văn Bình nói gì thêm , Đường Sa Sa đã đẩy cửa chạy vào....

Ả vốn định gọi điện thăm dò Đan Nghi , xem xem đầu óc cô hồi phục tới đâu rồi . Không ngờ nói chuyện một lúc thì lại truyền đến giọng nói lúc ẩn lúc hiện của Bạch Văn Bình...

Ả giận giữ vô cùng mà phóng đến đây , lao vào cào cấu lên mặt Bạch Văn Bình...

- Đường Sa Sa em điên rồi à ?

Bạch Văn Bình kêu lên đau đớn .

- Tôi điên rồi ! Anh đang làm trò gì ?

Đường Sa Sa lớn tiếng chửi mắng .

-Anh đi mèo mả gà đồng mà còn không cho tôi nói gì sao ?

Đan Nghi đứng bên cạnh , khẽ nói :

- Anh Văn Bình , Sa Sa , hai người đừng cãi nhau nữa , ồn quá đi thôi !

Đường Sa Sa đang tức điên :

- Bạch Văn Bình anh nói rõ ràng cho tôi ! Không nói rõ thì hôm nay tôi sẽ không tha cho anh đâu !

Đan Nghi giả vờ sợ hãi , khóc lóc :

- Hai người thật đáng sợ , tôi ra ngoài đây, không thêm quân hai người nữa đâu !

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 62

Đan Nghi chạy thật nhanh ra ngoài.

- Nghi Nghi ! Nghi Nghi !

Bạch Văn Bình định chạy đuổi theo thì bị Đường Sa Sa giữ lại .

Đan Nghi lợi dụng cơ hội đó lên nhanh về căn hộ của Lục Thượng Hàn, ngôi nhà thật sự của cô...

Để tránh máu me bắn lên người , cô chọn cho mình cách vừa ăn hạt hướng dương vừa xem kịch hay qua laptop.

Mở laptop ra , camera đang quay lại cảnh ở căn hộ bên kia...

Cô lấy ra sữa chua hoa quả rồi bắt đầu ngồi xem cảnh Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cãi lộn...

- Anh là đồ vô lương tâm , dám làm những việc xấu xa này sau lưng tôi .

Đường Sa Sa cào cấu lên người Bạch Văn Bình...

Bạch Văn Bình tự biết mình thua về lí nhưng hấn cũng không chịu nhận là mình đã làm sai.

Hắn ta bây giờ chỉ thấy hối hận vì đã dính líu tới ả Đường Sa Sa này mà thôi.

Hắn cũng không dám làm to chuyện này nên cũng chỉ còn cách đợi Đường Sa Sa trút giận xong...

Đường Sa Sa chửi mắng đủ rồi , hấn mới lên tiếng :

- Dù sao Đan Nghi cũng là bạn gái trên danh nghĩa của anh , anh không quan tâm chút tới cô ấy thì cũng không được . Với lại anh chủ yếu là muốn thử xem cô ta đã hồi phục đến đâu rồi thôi mà !

- Thật ?

Đường Sa Sa đã bớt nóng hơn nhiều ,cũng trút giận đủ rồi .

Đan Nghi nhìn thấy toàn cảnh trên màn hình laptop , bủn bủn môi.

Đường Sa Sa nhìn Bạch Văn Bình , nghĩ cũng thấy hấn nói có lý , bớt giận thêm chút nữa .

Đan Nghi cảm thấy hết trò vui rồi , hai kẻ đó mới đâm đá nhau có chút thế thôi đã dừng lại rồi ... cô còn chưa xem chán kịch cơ mà....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63

Bạch Văn Bình cố gắng dịu dàng dỗ dành ả :

- Một sợi dây chuyền sao đủ cho hai chúng ta tiêu sài , sống sung sướng ? Nếu anh đính hôn với Đan Nghi ,thì sẽ có rất nhiều cơ hội , Đan gia sẽ giao cho cha mẹ anh rất nhiều mối làm ăn lớn . Sau khi anh tốt nghiệp ,thì cũng có cơ hội ở lại Đan gia . Đến khi đó còn sợ không có vinh hoa phú quý mà hưởng sao ??

Nghe Bạch Văn Bình nói vậy , Đường Sa Sa cũng thấy động lòng ,nhưng lại có chút lo lắng :

- Nhưng còn em thì sao ?

- Em vẫn là người mà anh yêu nhất ! Tất cả mọi việc cũng đều có phần công sức của em mà !

Bạch Văn Bình tiếp tục dỗ ngọt...

- Đan Nghi tính tình lãnh đạm , chút nữ tính cũng chả có . Kể cả có đính hôn cùng cô ta , thì cũng sẽ chả phát sinh chuyện gì hết .

- Thật không ?

Đường Sa Sa thật sự động lòng .

- Em còn không hiểu anh sao ?

Bạch Văn Bình rất ư là đắc ý....

- Anh dừng mảnh thế nào, em phải là người hiểu nhất chứ ? Tất cả sự dừng mảnh ấy cũng chỉ thuộc về em mà thôi ..

Đường Sa Sa nở nụ cười đầy mê hoặc :

- Vậy anh hứa sẽ không bao giờ động đến người Đan Nghi đi !

- Ai mà thêm động tới con ngọc ấy chứ ?

Bạch Văn Bình bật cười , ôm chặt lấy người Đường Sa Sa...

Mặc dù hần rất hối hận vì đã phát sinh quan hệ với Đường Sa Sa... và giờ cũng mong muốn củng cố lại mối quan hệ với Đan Nghi...

Nhưng loại đàn ông như Bạch Văn Bình ,khi tình trùng lên não thì chả còn chút gì gọi là lí trí cả .

Hắn ôm lấy Đường Sa Sa ,lúc này trong đầu hắn đã không còn nhớ đến bất kì chuyện gì khác nữa... ưu tiên thỏa mãn nhục dục đặt lên tất cả...

Đan Nghi đang ăn sữa chua hoa quả ,vừa mới rời mắt khỏi màn hình một tí thì từ màn hình laptop vọng ra tiếng rên rỉ của Đường Sa Sa quỵên với tiếng thờ dốc của Bạch Văn Bình....

Đang ăn miếng sữa chua mà Đan Nghi sít chút nữa phun hết ra ngoài , trong lòng thầm chửi , “tên đàn ông này thật là ghê tởm , may mà mình sớm phát hiện ra bộ mặt thật của hắn , không thì kẻ cả trí não có hồi phục lại bình thường thì vẫn bị hắn dắt mũi không biết đến khi nào nữa “ .

Quá ghê tởm... cô đóng sập laptop lại.

Đúng lúc này , Lục Thường Hàn bước vào..

Tiếng động khi nẩy trên laptop , hắn đứng ngoài cửa đã nghe thấy hết rồi...

Khuôn mặt có chút không vui ,cô gái nhỏ này vẫn dám xem cảnh nóng trực tiếp ở căn hộ bên cạnh...???

Hắn bước từng bước dài đến ngồi cạnh Đan Nghi , trên người vẫn còn thoáng chút hơi lạnh của buổi đêm bên ngoài...

Đan Nghi nhìn hắn , nở nụ cười tươi rói...

Hắn nhìn chăm chăm vào cô :

- Thân hình Bạch Văn Bình đáng để em nhìn nhiều lần vậy sao ?

- Anh nói gì vậy ?

Đan Nghi để cốc sữa chua xuống bàn...

- Ai muốn nhìn hắn chứ ?

- Em mà muốn nhìn thì anh sẽ không ngại hi sinh một chút...

Giọng nói của Lục Thường Hàn đầy vẻ ám muội. ..

Đan Nghi xúc lấy một thìa sữa chua đút vào mồm hắn , nói :

- Đủ để chặn lại chưa ?

Lục Thường Hàn kéo cô lại gần ,chuẩn xác hôn lên bờ môi nhỏ xinh , đẩy miếng sữa chua trở lại miệng cô .

Nụ hôn này thật sâu thật sâu biến nụ hôn vốn rất nhẹ nhàng thành một nụ hôn đắm đuối....nóng nhiệt .

Tận khi Đan Nghi tưởng như mình sắp ngộp thở thì hắn mới chịu buông cô ra...

Đúng lúc ấy , nhạc chuông điện thoại của cô vang lên...

Cô vội ấn nút nghe :

- Ba ? Về nhà á ? Vâng , con sẽ cố gắng thu xếp về sớm ạ !

Bỏ điện thoại xuống bàn , quay sang Lục Thượng Hàn :

- Ba em gọi bảo em thu xếp về nhà đón sinh nhật !

Lục Thượng Hàn hơi bất ngờ :

- Sinh nhật 18 tuổi ?

- ưm.

Đan Nghi khẽ gật đầu ..

Lục Thượng Hàn khẽ cười :

- 18 tuổi , đủ tuổi kết hôn rồi !

- Uhm .

Cô nở nụ cười đầy ngọt ngào với hắn.... rồi thêm một câu :

- .... Nhưng em chưa muốn cưới ....

Lục Thượng Hàn xoa xoa mũi , đứng dậy rồi đi ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64

Sau đó 2 hôm , dì Dương đến thu dọn đồ đạc giúp Đan Nghi rồi đặt vé máy bay...

Sinh nhật lần thứ 18 của Đan Nghi hiển nhiên là rất được coi trọng ,thiệp mời sớm đã được phát đi khắp nơi , đến hôm đó chắc chắn sẽ tổ chức một bữa tiệc linh đình .

Đan phụ rất mực thương yêu cô con gái cưng này , đây là điều mà ai cũng biết.... thế nên sinh nhật cô thì tất nhiên sẽ phải làm thật lớn rồi !

Lần này về có lẽ Đan Nghi sẽ phải ở lại vài ngày...

May là nhà trường quản lý học sinh cũng không quá nghiêm , chỉ cần sinh viên hoàn thành tốt chương trình học là được...

Thế nên Đan Nghi có về nhà nghỉ mấy hôm thì cũng không có vấn đề gì ...

Lúc trước , mỗi lần Đan Nghi về nhà thì sẽ nói trước với Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa...

Đan gia cho xe đến đón Đan Nghi thì Đường Sa Sa cũng sẽ ngồi xe về cùng .

Lần này dì Dương cho xe đến đón Đan Nghi , Đan Nghi thu dọn đồ đạc , lẳng lẽ ra về .

Đợi đến khi Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa hay tin thì đã là hai ngày sau đó rồi .

Đường Sa Sa tức tối :

- Cái con Đan Nghi này không biết ngu thật hay giả vờ ngu nữa ! Bây giờ càng ngày càng không coi chúng ta ra gì hết cả , cứ như vậy mà bỏ về chứ .

Cũng không thèm báo trước với em gì cả ?

- Có con mụ Dương ở đó , Đan Nghi mới vậy . Nếu không có mụ ta , thì Đan Nghi cũng chỉ như con kiến mặc cho chúng ta nhào lặn tùy ý mà thôi .

Bạch Văn Bình lên tiếng...

- Đúng là con mụ yêu quái !

Đường Sa Sa cảm hận di Dương đến tận xương tủy...

- Em vội gì chứ ? Mẹ anh đã nói với anh là Đan gia đang có ý bố trí việc đính hôn của anh với Đan Nghi rồi !

- Đính hôn ?

Đường Sa Sa rất không vui ...

- Anh có vẻ rất trông đợi nhỉ ?

- Có thể không trông đợi sao ?

Hắn vội ôm lấy Đường Sa Sa , dịu giọng vỗ về :

- Chúng ta không phải đều mong là anh sẽ nhanh đính hôn với à sao ? Không đính hôn , thì sao gây dựng quan hệ tốt với Đan gia ? Sau này sao có được các mối làm ăn lớn với Đan gia ? Chúng ta sao có thể sống cuộc sống giàu sang ?

Đường Sa Sa nghe vậy mới đỡ hơn chút :

- Đã như vậy thì chúng ta cũng thu xếp về luôn thôi ... về muộn quá sợ lại có chuyện gì không hay .

Bạch Văn Bình cười :

- Anh khác có chuẩn bị !

Hắn và Đường Sa Sa cũng rất nhanh đã đến thành phố nơi mà Đan Nghi sinh sống .

Đan Nghi sớm đã về đến nhà .

Là thiên kim tiểu thư của Đan gia , lại là con gái độc nhất nên cô rất được mọi người cưng chiều .

Hôm mà cô trở về , thì có thân tín của Đan gia đưa một đoàn xe sang đến rước cô về nhà .

Về nhà được mấy hôm thì họ hàng , bạn bè khắp nơi đều đến chơi với Đan Nghi...

Trải qua vụ tai nạn lần này , trên người Đan Nghi đã bớt đi ngạo khí của một thiên kim tiểu thư , trở nên chín chắn hơn nhiều.

Trong việc kết giao bạn bè cô cũng đã ngộ ra được nhiều điều .

Mấy hôm nay , người đến thăm rất nhiều , nhưng trong lòng cô đã sớm nghĩ thông , không còn quá thích kết giao cùng hội bạn chỉ biết ăn chơi trước kia nữa ... giờ trong việc chọn bạn cô chú trọng hơn hết chính là nhân phẩm và tâm tính của mỗi người...

....

Bạch Văn Bình , Đường Sa Sa vừa về đến nhà là lao tới Đan gia .

- Bạch thiếu gia , Đường tiểu thư , tiểu thư nhà chúng tôi đã đi chơi cùng bạn rồi !

-Bạch thiếu gia , Đường tiểu thư ,đại tiểu thư nhà chúng tôi đi ngủ rồi ạ !

Mỗi lần như vậy , di Dương đều biện đủ lý do để đuổi khéo hai người bọn họ về .

Liên tiếp 2 ngày liền , Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đều không tiếp cận nổi với Đan Nghi .

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa vô cùng tức tối mà cũng không biết phải làm thế nào .

Rõ ràng bố mẹ Bạch Văn Bình đã nói , Đan phụ đã đồng ý về việc đính hôn rồi , giờ chỉ đợi đến hôm sinh nhật Đan Nghi thì sẽ công bố với mọi người mà thôi.

.....

Đan Nghi đang định làm gì ???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Nhưng Bạch Văn Bình 5 lần 7 lượt không gặp được Đan Nghi thì vẫn đủ khiến cho hần ruột nóng như lửa đốt .

Thật không dễ dàng đợi được đến buổi chiều trước lễ sinh nhật của Đan Nghi một ngày . Đan Nghi cùng bạn bè đi ăn để chúc mừng sinh nhật cô .

Nghe ngóng được tin tức ấy , Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa chuẩn bị quà tặng ,rồi vội đến nơi mà Đan Nghi và bạn bè đang ngồi .

Bất luận hiện tại , trí óc Đan Nghi hồi phục hay chưa thì Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đều không muốn bỏ lỡ cơ hội này .

Rất nhanh hai người bọn họ đã tìm được đến chỗ Đan Nghi .

Bạn bè của Đan Nghi tổ chức sinh nhật sớm cho cô tại một nhà hàng...

Lần này khác hẳn với mọi lần , Đan Nghi không chọn tổ chức tại nhà hàng , khách sạn 5 sao hào hoa mà chỉ chọn một nhà hàng bậc trung , nổi tiếng với đồ ăn ngon , chi phí không quá đắt đỏ .

Ngồi xung quanh Đan Nghi , đều là những người bạn rất thân từ thuở nhỏ.

Lúc trước sau khi thân thiết với Đường Sa Sa , Đan Nghi đã dần xa những người bạn này... Giờ cô mới biết lúc trước mình đã quá ngốc ,biết người biết mặt không biết lòng , chỉ thích nghe những lời ngon ngọt của Đường Sa Sa và những lời đường mật của Bạch Văn Bình .

Giờ mới biết rõ , mình đã suy nghĩ quá ư là trẻ con...

Thế nên lần này trở về , Đan Nghi đang nỗ lực củng cố lại mối quan hệ với những người bạn thật sự này của mình .

Buổi tối nay , bạn bè muốn chúc mừng sinh nhật sớm cho cô , cô thật sự rất vui...

Bạch Văn Bình , Đường Sa Sa những vị khách không mời mà đến ....

Đường Sa Sa cười nói với Đan Nghi :

- Đan Nghi , chúc mừng sinh nhật lần thứ 18 của cậu nhé !

- Cảm ơn nhé Sa Sa !

Đan Nghi nở nụ cười ngọt ngào ...

Đường Sa Sa cũng không thể xác định ra là trí não cô đã hồi phục hay chưa nữa... nhưng dù sao thì vẫn cần phải cố gắng giữ quan hệ tốt với Đan Nghi .

- Nghi Nghi , cậu hôm nay thật xinh đẹp . Chiếc váy này thật hợp với kiểu tóc của cậu . Ôa mắt cậu trang điểm đẹp quá , lông mi không làm gì mà dài và cong thật đấy , thật là khiến người khác không ngưỡng mộ không được .

Đường Sa Sa hết lời nịnh bợ Đan Nghi...

Đan Nghi chỉ cười :

- Cậu ngồi đi !

- Nghi Nghi , ngại quá , anh đến muộn rồi !

Bạch Văn Bình cố ý đến sau Đường Sa Sa một lúc ...

Hắn đến với tư cách bạn trai của Đan Nghi .

Tại trường học , Đan Nghi không công khai mối quan hệ với Bạch Văn Bình , nhưng tại Đan gia thì đây không phải là bí mật .

Bạn bè của Đan Nghi vốn đều không ưa gì Bạch Văn Bình ,đều cảm thấy hắn không xứng với cô.

Sau này ,thấy Đan Nghi cố chấp yêu hắn nên mọi người cũng đành miễn cưỡng chấp nhận .

Giờ thấy Bạch Văn Bình đến thì cùng đồng thanh :

- Với danh phận là bạn trai của Đan Nghi thì Bạch Văn Bình à , anh chuẩn bị quà gì cho cô ấy vậy ??

Bạch Văn Bình đã chuẩn bị đầy đủ rồi mới đến...

Lần này bố mẹ hắn cũng đã hết sức hỗ trợ....

Hắn nọ nọ cười mà hắn tự cho rằng rất chi là quyến rũ , nói :

- Giữ thân bí chút đã , nhưng , một cô gái xinh đẹp như Đan Nghi thì tất nhiên là tặng một món đồ tốt hơn nữa thì cũng không có gì là quá cả !

Đan Nghi chỉ cười mỉm , nhìn hắn , trong lòng thì sớm đã cho hắn vào danh sách bạn trai cũ rồi ... Thế nên hắn nói gì thì tim cô cũng chả còn chút cảm giác gì nữa ....

Đường Sa Sa cũng lên tiếng :

- Nghi Nghi , mình cũng chuẩn bị một món quà cho cậu . Mình biết , cậu chả thiếu thứ gì nên cũng không mua bất kì món gì tặng cậu cả...

Thực tế là hiện tại trên người à cũng chả còn mấy tiền, vậy thì lấy đâu ra tiền mua quà tặng Đan Nghi nữa....

Bạn bè của Đan Nghi đều khẽ nhếch nhếch mày , nhìn nhau ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66

Bạn bè của Đan Nghi ở đây , có ai không phải con nhà có quyền có chức , nhìn thấy món quà của Đường Sa Sa đều không khỏi buồn cười...

Nhưng nể mặt Đan Nghi nên mọi người cũng không nói gì...

Đường Sa Sa như đang hiển bảo , giờ bức tranh thêu ra :

- Nghi Nghi , mình tự tay thêu bức tranh chữ thập này tặng cậu , là bức hình chân dung của cậu , mình muốn lưu lại quãng thời thanh xuân của cậu trong bức ảnh này.... Là do mình tự tay thêu đấy !

Trước đây , Đan Nghi coi à là bạn thân , à tặng gì thì Đan Nghi cũng đều coi đó là tâm ý của à , coi như một bảo vật mà cất giữ cẩn thận , luôn coi quà của à quý hơn so với những món đồ mà bạn bè khác dùng tiền bạc mua đến tặng...

Nhưng giờ thì mọi chuyện đã khác...

Đan Nghi nhận lấy bức tranh thêu , nở nụ cười ngọt ngào :

- Cảm ơn nhé Sa Sa , cậu vất vả quá !

Đường Sa Sa vội nói :

- Mình vì bạn thì vất vả mấy cũng đáng mà , ai bảo cậu là bạn thân nhất của mình chứ !

Sau khi trở về nhà , Đan Nghi sớm đã mang việc giữa Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa kể lại cho người bạn gái thân từ nhỏ của mình .

Người bạn này tên An Kỳ , có thể nói là một người bạn nói khổ của Đan Nghi từ tấm bé .

Nhìn bức tranh chữ thập của Đường Sa Sa tặng cho Đan Nghi , cô cười nói :

- Bức tranh thêu này đường kim mũi chỉ thật là đẹp , nhưng chả biết là Đan Nghi nên treo nó ở nhà vệ sinh của người làm hay treo dưới phòng bếp của

bảo mẫu thì mới thích hợp đây ?

Mặt Đường Sa Sa đỏ bừng lên :

- An Kỳ, tuy món quà của mình không có giá trị vật chất nhưng đó là thành ý của mình giành cho Đan Nghi, nó không kém gì món quà của các cậu đâu, đây là món đồ mình tự tay làm, cậu không được phép sỉ nhục tình cảm của mình như vậy !

An Kỳ nghe ả nói vậy thì thật muốn cười to .

Đường Sa Sa kéo tay Đan Nghi :

- Nghi Nghi cậu nói câu công bằng coi !

Đan Nghi cười dịu dàng :

- Sinh nhật tớ, mọi người vui vẻ chút, đừng vì chút chuyện nhỏ mà mất hòa khí !

Đường Sa Sa lúc này mới thấy đỡ mặt mặt...

An Kỳ cũng lấy ra một món quà đưa tặng Đan Nghi :

- Nghi Nghi, mọi người vừa xong đều tặng quà cho cậu rồi, tớ cũng có quà cho cậu đây. Tớ biết cậu thích những tác phẩm của họa sỹ người Pháp, An Nai... nên lần triển lãm vừa rồi, tớ đã mời anh ấy vẽ cho cậu một bức chân dung.

- Oa, An Nai ! Chính là vị họa sỹ tranh sơn dầu nổi tiếng thế giới đó sao?

Đan Nghi còn chưa kịp nói gì thì những người khác đã xuýt xoa tán thưởng...

- Có thể có được bức họa của anh ý, lại còn là bức họa chân dung của Đan Nghi thì giá trị của bức tranh này thật là khó mà đoán hết được...

Mọi người xúm lại bàn bạc về bức họa này, điều đó càng khiến cho món quà của Đường Sa Sa trở nên không có chút giá trị...

Sắc mặt Đường Sa Sa lúc này còn đỏ hơn khi nãy... thật là còn đau hơn là bị một cái tát trực diện vào mặt...

Đúng lúc này, Bạch Văn Bình bước lại gần, mỉm cười :

- Nghi Nghi chúc mừng sinh nhật em !

Vừa dứt lời, lập tức có người đẩy một chiếc bàn di động, bên trên có bày chiếc bánh sinh nhật lớn, còn có một người ôm bó 999 bông hồng đỏ tiến về phía Đan Nghi...

Trong phòng vang lên tiếng nhạc lãng mạn... Bạch Văn Bình nhìn Đan Nghi với ánh mắt đầy thâm tình... lần này hẳn thật sự không muốn để vụt mất cô ...

So với Đường Sa Sa, hẳn cuối cùng đã nhận ra, bất luận là dung mạo hay là tính cách hoặc là gia thế xuất thân, Đan Nghi đều hơn Đường Sa Sa rất nhiều...

Không thể không nói, Bạch Văn Bình này chuẩn bị mọi thứ đều hết sức chu đáo và có tâm...

Vì muốn thuận lợi đính hôn với cô nên lần này hẳn đã dốc mọi tâm huyết để chuẩn bị cho món quà này....

Hắn long trọng giơ tay về phía Đan Nghi :

- Nghi Nghi, mời em cùng anh nhảy một điệu nhé !

.....

Đan Nghi có nhảy cùng tên xấu xa đó không ???

Hehe Lục Thượng Hàn có xuất hiện ??

Ai hóng ai hóng ??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67

Đan Nghi nở nụ cười đầy ngọt ngào nhìn hấn , nhưng một điều hiển nhiên là cô thấy hấn thật quá kinh tởm , cơ bản là không muốn chạm vào tay hấn chứ đừng nói là nhảy cùng hấn...

Bạch Văn Bình hơi cúi người ,nhìn cô đầy thâm tình ,khuôn mặt tươi cười đợi cô...

Đan Nghi đang nghĩ xem tìm lí do gì để từ chối...

Đúng lúc ấy , An Kỳ nhìn ra phía ngoài rồi lớn tiếng :

- Nghi Nghi , nhanh nhìn kia !!!

Bị tiếng gào của An Kỳ làm cho giật mình , mọi người đều hướng mắt ra bên ngoài...

Chỉ thấy trên bầu trời , đang bắn đủ các loại pháo hoa đẹp mắt ,khiến cho cả bầu trời thành phố sáng rực lên bởi đủ sắc màu...

Đủ các chủng loại pháo hoa với nhiều hình thù đẹp mắt , sặc sỡ huy hoàng , ai cũng mãi mê ngắm nhìn...

Máy cột pháo to nhất bắn lên không trung, phát ra âm thanh cực mạnh , nổ bung ra , hộc thành 6 chữ lớn

“Nghi Nghi sinh nhật vui vẻ “

- Ah thì ra là có người đặc biệt bắn pháo hoa để tặng cho Đan Nghi !

- Òa đúng là giành tặng cho Nghi Nghi kia !

Mọi người ai lấy đều nở nụ cười rạng rỡ...

An Kỳ nắm lấy tay Đan Nghi , nói lớn :

- Trong nội thành , chỉ có dịp tết mới được phép bắn pháo hoa trong khoảng thời gian nhất định... Đây là món quà lớn của ai vậy ? Hôm nay mà có thể bắn được pháo hoa , thật là thần kì !!!!

Một người bạn nam khác của Đan Nghi cũng xen vào :

- Việc này ít nhất phải được sự cho phép của tòa thị chính , lấy được giấy phép , sau đó lại phải khiến cho các cửa hàng xăng dầu quanh đây tạm ngừng hoạt động ,ngoài ra còn phải đảm bảo mọi công tác phòng chống cháy nổ... Nếu làm được đầy đủ những việc này thì mới có thể đốt pháo hoa được... Mà dễ làm được như vậy thì tất nhiên không thể là những người dân bình thường có thể thực hiện nổi ! Món quà này quả thật là rất đáng quý !

- Ê Đan Nghi cậu nhìn kia , bên kia đang có người mang bánh gato và hoa tươi đến kia ! A là hoa hồng tím được nhập khẩu từ Hà Lan về kia ! Việc trồng và bảo quản loại hoa này rất là khó ,giá thành rất rất cao... loại hoa này mang ý nghĩa cho sự lãng mạn , cho sự chân tình và độc nhất vô nhị .

An Kỳ phấn khích , thật sự phấn khích....

Rõ ràng món quà này so với món quà khi nãy của Bạch Văn Bình là giá trị hơn quá nhiều...

Người phục vụ đẩy chiếc xe chở bánh gato đến , chiếc bánh 5 tầng ,màu sắc đẹp ,hình dáng độc đáo... đủ khiến cho ai nhìn thấy cũng muốn ăn ngay một miếng .

- Oa , thật là đẹp !

- Ôi tuyệt quá đi mất..!

Những tràng dài tán dương....

Tất cả những món quà này đều sang trọng hơn những món quà của Bạch Văn Bình rất là nhiều lần .

.... những món quà của Bạch Văn Bình giờ đây thật sự không đáng để nói đến nữa....

Nét mặt Bạch Văn Bình lúc này thật sự rất là tệ .....

Bạch gia vốn dĩ không phải đặc biệt giàu có ,chỉ là mấy năm gần đây bố mẹ hấn nhờ vào Đan gia mà có nhiều mối làm ăn lớn , nên điều kiện kinh tế mới có chút khởi sắc.

Thường ngày Đan Nghi và bạn bè cô vì nghĩ cho sĩ diện của hần mà rất ít khi dùng đồ giá trị quá lớn trước mặt hần...

Nhưng hôm nay, người tặng món quà này cho Đan Nghi, hiển nhiên là chỉ một lòng muốn Đan Nghi vui chứ chả thèm quan việc Bách Văn Bình có bị mất mặt hay không ...

Trong tiếng cảm than không ngớt của mọi người.... một người thanh niên trẻ tuổi, cao ráo, tuấn tú tiến về phía Đan Nghi....

Mọi người đều tò mò, dồn ánh nhìn về phía chàng trai trẻ này, lẽ nào đây chính là người tặng quà cho Đan Nghi...?

Bách Văn Bình tức giận nhìn chàng trai lạ mặt, bàn tay nắm chặt vang lên tiếng khóp kêu cộp cộp...

Nhưng....

... chàng trai trẻ bước đến cạnh Đan Nghi, nhẹ nhàng nói :

- Đan tiểu thư, đây là quà sinh nhật mà thiếu gia của chúng tôi tặng tiểu thư, hi vọng tiểu thư sẽ thích !

- Tôi rất thích !

Đan Nghi nở nụ cười xinh xắn đáp lại .

- Giúp tôi gửi lời cảm ơn anh ý nhé !

....

Hí hí . Có ai tưởng chàng trai trẻ ấy là Lục Thượng Hân không ??

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68

Chàng trai trẻ ấy quay người rời đi...

Bách Văn Bình tức tối trong lòng mà không có cách nào phát tiết ra ngoài được...

Lúc này tiếng nhạc cũng đã kết thúc, hần cũng không thể mời Đan Nghi khiêu vũ nữa...

An Kỳ kéo lấy khuỷu tay Đan Nghi mà lắc lắc :

- Đan Nghi, đó là ai vậy ? Anh ta đối với cậu thật là tốt mà...Tất cả những điều mà anh làm đều phải chuẩn bị rất cầu kì, tỉ mỉ thì mới có thể làm được .

Trong lòng Đan Nghi đã đoán ra đó là ai, nhưng tạm thời cô không muốn nói cho ai biết cả .

Cô cười nói :

- Mình cũng không chắc chắn là ai cho lắm.. Cậu biết đấy người nhà Đan gia, bạn bè đều rất đông mà !

Đường Sa Sa bực bội nói :

- Nghi Nghi, rốt cuộc là ai mà lại tặng cậu những món quà quý giá như vậy chứ ?

Đan Nghi khẽ nhún vai, không nói gì thêm .

Đường Sa Sa, Bách Văn Bình thấy vô vị, vừa không củng cố được quan hệ với Đan Nghi mà lại còn bị mất mặt nữa...

Không dễ dàng đợi đến bữa ăn kết thúc, Bách Văn Bình vội kéo lấy tay Đan Nghi :

- Nghi Nghi, để anh đưa em về, tối nay anh muốn ở bên em quan tâm em nhiều hơn !

- Tôi đã hẹn với Đan Nghi rồi, tối nay sẽ ở cùng Đan Nghi . Đây là buổi tối hẹn hò của hai đứa bạn gái với nhau, anh một tên đàn ông con trai chen vào làm gì ?

An Kỳ đã nói luôn...

Bạch Văn Bình vội cười ,nói với An Kỳ :

- An Kỳ , tôi với Đan Nghi đã phải mấy hôm rồi không ở bên nhau , cô cho tôi một cơ hội đi !
- Tôi còn chưa gặp Đan Nghi tận mấy tháng rồi đây này ! Tại sao anh không nhường cơ hội cho tôi ?

Một câu nói của An Kỳ cũng đủ để Bạch Văn Bình cứng họng.

Nói xong , An Kỳ kéo tay Đan Nghi đi ...

- Nghi Nghi.... Nghi Nghi...!

Bạch Văn Bình vội chạy theo...

Một chiếc xế sang dừng lại trước mặt Đan Nghi và An Kỳ...một người đàn ông tầm 37 , 38 tuổi mở cửa xe, bước ra , nở nụ cười tươi với Đan Nghi .

- Nghi Nghi ta đến đón cháu này !

- - Chú Hải !

Nhận ra Hải Thành , Đan Nghi nở nụ cười rạng rỡ, lễ phép chào hỏi...

Hải Thành là một cánh tay đắc lực của Đan gia , lúc trước là người luôn đi theo phục vụ mẹ của Đan Nghi ,làm việc tại Đan gia .

Hải Thành rất yêu quý Đan Nghi , lần này Đan Nghi từ trường học trở về , cũng là Hải Thành đích thân mang đoàn xe ra sân bay đón cô .

Trên người Hải Thành toát ra một loại khí chất rất ghê gớm , Bạch Văn Bình thấy Hải Thành xuất hiện thì bất giác lùi bước...

Hải Thành khẽ gật đầu với Bạch Văn Bình rồi mở cửa xe cho Đan Nghi và An Kỳ bước lên.

Bạch Văn Bình đành chỉ biết đứng đó nhìn theo bóng dáng chiếc xe đi hút tầm mắt...

Bạch Văn Bình tần ngần nhìn theo bóng chiếc xe , hần càng hạ quyết tâm, bất luận thế nào cũng phải cố gắng giữ cho bằng được mối quan hệ với Đan Nghi .

Chứ nếu không thì sau này sẽ không còn cơ hội nữa .

Đường Sa Sa bước tới bên Bạch Văn Bình , nói bằng giọng đầy bất bình :

- Có gì mà kiêu vậy chứ ? Chẳng qua chỉ là kẻ có nhiều tiền thôi mà !
- Có tiền thì tất nhiên là có thể kiêu ngạo !

Bạch Văn Bình lẩm bẩm trong miệng...

Đường Sa Sa cũng rất thèm khát có tiền , ả hỏi :

- Nghe nói ,Đan phụ đã đồng ý việc anh và Đan Nghi đính hôn ?
- Ukm. Ông ý đồng ý rồi ! Trong ngày mai sẽ công bố...chỉ là không biết Đan Nghi ....

Bạch Văn Bình nhú chặt hàng lông mày....

Trước đây hần sợ Đan gia sẽ không đồng ý về mối quan hên giữa hần với Đan Nghi .

Còn giờ ,khi bố mẹ hần đã lo xong việc với Đan gia thì hần lại sợ rằng Đan Nghi sẽ không đồng ý .

Đường Sa Sa cười đầy ranh mãnh :

- Tuy là đầu óc Đan Nghi đã hồi phục chút rồi , nhưng dù sao cũng chỉ là kẻ ngốc thôi , mà kẻ cả có tính ma thì cũng tính ma hơn anh được sao ? Ngày mai ả lại không chịu để anh thao túng sao ?

Bạch Văn Bình nghĩ cũng thấy đúng , trong lòng nhẹ nhõm hơn chút.

Vì đây là địa bàn của Đan gia , Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cũng không dám quá lộ liễu ở bên nhau nên chỉ nói vài câu rồi chia tay , ai về nhà đấy , mỗi kẻ một hướng...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69

Đan gia đúng là đã chuẩn bị xong hết cho việc đính hôn giữa Đan Nghi và Bạch Văn Bình...

Bố mẹ Bạch Văn Bình , từ khi dựa được vào Đan gia thì luôn cúi mình phục vụ cho Đan gia , tận tâm tận lực cống hiến cho Đan gia nên sau một thời gian thì Đan phụ đã gật đầu đồng ý...

Người nhà Đan gia , trên dưới đều đang chuẩn bị kĩ lưỡng cho việc này...

Đan Nghi về tới nhà , đi Dương liền vào phòng tìm cô :

- Đại tiểu thư , tiểu thư sao vẫn thú thái vậy được chứ ? Một chút cũng không lo lắng sao ?

- Cháu vội gì chứ ?

Đan Nghi vừa thay đồ vừa nói vọng ra...

- Đại tiểu thư , tiểu thư định đính hôn với tên Bạch Văn Bình thật sao ?

Đi Dương thấy Đan Nghi không để ý gì đến việc này thì vô cùng sốt ruột...

- Không phải tiểu thư thấy hán có vấn đề sao ? Lẽ nào tiểu thư vẫn muốn tự mình nhảy vào vạc dầu ?

Đan Nghi cười dịu dàng ...

- Di Dương , di không phải lo đâu . Vạc dầu này cháu sẽ không nhảy vào đâu !

Đi Dương nhìn cô đầy nghi ngờ :

- Thế tiểu thư còn không nhanh đi tìm lão gia mà nói chuyện đi ?

- Không vội !

Đan Nghi bình thản trả lời...

Đi Dương vỗ vỗ ngực ...

- Tiểu thư không vội , còn ta thì lo lắng đến sắp sinh bệnh rồi này ! Phu nhân mất sớm , tiểu thư là giọt máu duy nhất của Đan gia , lão tử gia thì bệnh nặng , tiểu thư mà lại không tìm được một tấm chồng tốt thì phu nhân ở trên Thiên đường sao có thể an tâm ?

Đan Nghi im lặng một lúc , hiện tại ông ngoại ốm ngày một nặng , việc của Đan gia giờ đều do cha cô tiếp quản .

Mẹ cô mất sớm .... bởi vậy giờ đây cô cần phải mở to mắt ra để nhìn người cho rõ , có vậy sau này mới có thể giúp ba cô phát triển Đan gia ngày càng lớn mạnh hơn .

Cô khẽ nhếch môi :

- Di Dương , cháu đã có cách xử lí việc này , di không phải lo đâu . Di cứ đợi đến mai sẽ rõ...

Thấy Đan Nghi kiên định vậy , di Dương cũng đành không nói gì hơn , quay người bước ra khỏi phòng cô.

Vừa bước ra cửa thì gặp ba của Đan Nghi - Trần Hải Minh.

Đan gia là sản nghiệp của ông ngoại Đan Nghi , ông ngoại chỉ có duy nhất một cô con gái , chính là mẹ của Đan Nghi , tên Đan Khánh .

Khi xưa , Đan gia nghiệp lớn , nhà to , Lão tử gia không muốn con gái đi lấy chồng xa , rồi xa mình , rồi xa Đan gia nên đã đề nghị ba của Đan Nghi về ở rể .

Trần Hải Minh và mẹ của Đan Nghi sau khi kết hôn thì ở lại luôn trong Đan gia , giúp ông ngoại cô lo quản lí sự nghiệp của Đan gia .

Sau khi Đan Nghi ra đời , Trần Hải Minh đã rất đại độ để con gái theo họ mẹ .

Tất cả mọi người đều biết , Trần Hải Minh là một người chồng tốt và cũng là một người cha tốt , rất mực yêu thương cô con gái độc nhất này của mình.

Nhất là sau khi Đan Khánh qua đời vì tai nạn giao thông , ông liền dồn tất cả tình yêu thương của mình cho Đan Nghi , không tái hôn cũng chả có người phụ nữ nào khác...

Năm nay đã gần 50 tuổi , nhưng vì giờ đã là người tiếp quản toàn bộ sự nghiệp của Đan gia nên điều kiện bảo dưỡng chăm sóc sức khỏe rất tốt , nếu chỉ nhìn vẻ bề ngoài thì không ai có thể đoán ra tuổi thật của ông.

Ông cất giọng trầm ấm :

- Di Dương , Nghi Nghi ngủ chưa ?

- Lão gia , tiểu thư đang chuẩn bị đi ngủ rồi ạ !

Trần Hải Minh gật đầu :

- Di chăm sóc cho Đan Nghi cẩn thận , đừng để cháu nó chịu uất ức gì nhé !

- Lão gia...

Di Dương do dự nói:

- Thật sự đồng ý cho tiểu thư đính hôn cùng Bạch Văn Bình sao ?

- Sao vậy ? Nghi Nghi không phải rất thích Bạch Văn Bình sao ? Dù Bạch gia , gia cảnh bình thường nhưng được cái mọi người trong nhà đều là những người thông minh đạt lí .

Trần Hải Minh đáp lại ....

- Đan gia chúng ta , trước nay đều không xét gia cảnh để bàn việc kết hôn... Di Dương là muốn nói gì khác sao ?

Di Dương còn chưa kịp nói gì thì Trần Hải Minh đã nói một tràng dài vậy... Lại thêm khi xưa Trần Hải Minh cũng xuất thân từ gia đình bình thường , nên Di Dương cũng không tiện dùng lí do gia cảnh để làm khó Bạch Văn Bình...

Di Dương đành nói :

- Tôi không dám có ý gì , chỉ là nghĩ đến đại tiểu thư còn nhỏ , giờ mà kết hôn thì sớm quá ...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70

Trần Hải Minh cười ,nói :

- Có vấn đề gì đâu ? Sớm đính hôn , sớm ổn định . Lúc mẹ Đan Nghi gả cho tôi cũng chưa tròn 20 tuổi . Chúng tôi sớm có con nên sau này mới có thể toàn tâm toàn ý gây dựng sự nghiệp . Cái câu thành gia lập nghiệp không phải ý là kết hôn trước rồi mới lập nghiệp sao ?

- Nhưng , lão gia....

Di Dương vẫn muốn nói gì đó...

Nét mặt Trần Hải Minh đã có vẻ hết kiên nhẫn....

Dù sao Di Dương cũng chỉ là một người được thuê đến Đan gia làm việc , địa vị cao hơn những người làm khác một chút thôi...

Trần Hải Minh mới thật sự là chủ nhân hiện tại của Đan gia...

Sắc mặt ông trùng xuống :

- Di Dương , niệm tình di chăm sóc Đan Nghi từ nhỏ nên ta đã giải thích đủ nhiều rồi !

Nhận thấy thần sắc của ông không tốt nên Di Dương đành lặng im...

Nhưng... ngày mai , việc đính hôn của Đan Nghi sẽ được công bố , trong lòng di đầy sự bất an...

Bà quay đầu nhìn vào phòng Đan Nghi rồi lại nhìn ra phòng khách , nơi mọi người đang tất bật trang trí , chuẩn bị.... khẽ lắc đầu thở dài....

Đan Nghi tắm xong ,leo lên giường nằm , trong lòng vô cùng thoải mái , thư thái..

Trái ngược với sự lo lắng của di Dương , Đan Nghi chả chút bận tâm tới việc đính hôn với Bạch Văn Bình...

Một tên nhãi nhép như Bạch Văn Bình , cô đã có lòng muốn phản kháng thì sao để hắn có cơ hội dất mũi cô nữa ?

Cô kéo rèm cửa sổ ,nhìn xuống phía dưới , Trần Hải Minh đang đích thân chỉ huy người làm bố trí lại vườn hoa...

Ngày mai ,Đan gia sẽ mở một bữa tiệc hào hoa , linh đình....

Còn Bạch Văn Bình sẽ phải gánh chịu hậu quả của những việc làm ghê tởm mà hắn đã gây ra....

Đan Nghi đóng cửa sổ , tắt đèn rồi lên giường đi ngủ .

Cô ngủ một giấc thật ngon lành...đến khi cô bị ánh đèn từ bên ngoài chiếu vào làm tỉnh giấc thì trời còn khá sớm...

Cô xoay người định ngủ tiếp....

Bỗng cô mở choàng mắt...cảnh giác cao độ , khi nãy hình như cô nhìn thấy một bóng người lao vụt qua cửa sổ...

Đan Nghi vội bật dậy..

Không đợi cô kịp phản ứng , một dáng người cao lớn tiến về phía cô , ôm cô vào lòng..

Miệng cô khẽ mấp máy ,chưa kịp cất tiếng , miệng đã bị bịt chặt , nụ hôn mãnh liệt , cuồng nhiệt khiến cô như sắp ngộp thở...

Nhưng ngay khi nhìn thấy dáng người tiến lại gần mình , cô đã kịp nhận ra đó là Lục Thượng Hân...

Lần này trước khi từ trường trở về ,cô đã nói qua với hắn , còn những việc khác thì cũng không nói gì nhiều ...

Đan Nghi vốn cho rằng hắn là người bận rộn , sẽ không quá để ý những việc nhỏ nhặt này ...

Ai ngờ hắn không những tặng cô những món quà ý nghĩa vào buổi tối qua mà sớm ngày hôm nay còn đích thân xuất hiện nữa...

Hơi ẩm truyền ra từ người hắn , mùi hương đặc trưng của hắn thoang thoảng bên mũi Đan Nghi khiến cô càng thêm đắm chìm trong nụ hôn bá đạo ấy...

Đôi tay rắn rỏi của hắn ôm lấy vòng eo nhỏ xinh của Đan Nghi kéo cô lại gần vào người hắn hơn....

Một chút lí trí còn sót lại , cô vội đẩy người hắn ra...

Lục Thượng Hân cúi xuống , thì thầm :

- Chúc mừng sinh nhật em !

- Thật nhanh , hôm nay anh là người đầu tiên chúc mừng sinh nhật em đấy . Nhưng...

Cô dùng tay chặn tay hắn lại :

- .... đây là nhà em , anh đừng làm bừa....

- Thời gian dài vậy anh còn đợi được thì cũng không vội gì thêm một vài ngày nữa !

Hắn bật cười....

- Sao anh lại đích thân đến vậy ?

- Em đồng ý với Bạch Văn Bình rồi sao?

Hắn nhún mày lại, nhìn cô chăm chăm..

Đan Nghi bật cười :

- Em đồng ý với anh ta chuyện gì cơ ?

Lục Thượng Hàn tỏ vẻ hơi cáu :

- Biết rồi còn hỏi, mọi người ai cũng biết việc hôm nay mà Đan gia định công bố rồi !

- Em trước giờ đều chưa đồng ý bất kì việc gì với hắn ta cả !

Đan Nghi nghiêm nghị trả lời, trên khuôn mặt nở nụ cười dịu dàng mà đầy kiên định ....

.....

Nam 9 không nhất thiết phải xuất hiện quá nhiều, chỉ cần xuất hiện đúng thời điểm là uki .... xuất hiện bá đạo chút lại càng uki hơn....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71

Nụ cười ánh lên trong mắt Lục Thượng Hàn...

Cúi xuống :

- Nhưng hôm nay em phải cùng anh làm một việc !

- Việc gì á ?

Vừa sáng sớm mà có thể gặp hắn, tâm trạng Đan Nghi cũng rất là vui vẻ...

Ánh mắt Lục Thượng Hàn nhìn xuống chiếc vòng ngọc, chiếc vòng mà nội đã đeo cho Đan Nghi, cũng vào ngày hôm đó, cô đồng ý trở thành vị hôn thê của hắn.

Hắn nói :

- 18 tuổi, có thể đăng kí kết hôn rồi !

Đan Nghi cười rạng rỡ :

- Hàn thiếu, anh nghĩ kĩ chưa ?

Thật ra, gả cho Lục Thượng Hàn, không có vấn đề gì, Lục gia nhà to nghiệp lớn, chút tài sản của Đan gia đối với hắn cơ bản chả đáng để nói đến..

Đan Nghi vốn dĩ có thể thoải mái tiếp xúc với hắn như vậy, một trong những nguyên nhân quan trọng nhất là vì cô không phải chú ý đề phòng hắn như đề phòng Bạch Văn Bình...

Huống hồ so với Bạch Văn Bình thì về mọi mặt, chiều cao, tướng mạo, khí chất, năng lực ... điểm nào Lục Thượng Hàn cũng vượt xa rất rất nhiều lần...

- Chắc chắn !

Lục Thượng Hàn trả lời đầy dứt khoát.

Rồi hấn nheo mày :

- Còn em ?

- Được ! Đợi em chút !

Cô quay người chạy ra chỗ kết sắt ,từ trong lấy ra tờ giấy khai sinh của mình .

Bởi ba cô , Trần Hải Minh là vào ở rể ,nên hộ khẩu và thẻ căn cước đều theo họ mẹ , sau khi mẹ cô mất thì những giấy tờ đó cô đều tự mình bảo quản .

Lục Thượng Hàn ôm cô vào lòng , khẽ hỏi :

- Không hỏi hận ?

- Trên đời này có ngàn vạn con đường ,không tự mình thử bước đi thì ai biết con đường nào là tốt nhất ?

Đan Nghi tự tin , ngẩng đầu lên nhìn vào mắt Lục Thượng Hàn mà trả lời.

- Con đường này của anh , em muốn đi thử !

Lục Thượng Hàn bị sự tự tin của cô truyền nhiễm , cười sáng khoái .

Hắn dẫn cô đến bên cửa sổ ....

Đan Nghi giờ mới nhớ ra , hấn hôm nay vượt tường , leo cửa sổ mà vào phòng cô...

Phòng cô ở tầng 3 ,căn biệt thự này của nhà cô được thiết kế với chiều cao cao hơn hẳn chiều cao của những căn nhà bình thường .

Hơn nữa Đan gia , một gia đình giàu có , quyền quý , người làm , kẻ giúp việc trong nhà cũng không ít...

Vậy mà Lục Thượng Hàn có thể lên vào mà không kinh động bất kì ai ??

Đan Nghi lè lè lưỡi , chàng trai này thật đáng sợ !

Lục Thượng Hàn ôm lấy eo cô ,theo đường cửa sổ mà tìm cách ra ngoài...

Thân thủ nhanh nhẹn , linh hoạt , với vài động tác đơn giản , hấn thuận lợi đưa theo Đan Nghi ra ngoài bằng cổng sau ....

Ngay cả Đan Nghi cũng không biết là còn có cách như này để đi ra khỏi nhà cô...

Rất nhanh , Lục Thượng Hàn và Đan Nghi đã có mặt tại nơi đăng kí kết hôn .

Vừa sáng ngày ra , không đông người , Lục Thượng Hàn và cô là cặp đôi đầu tiên đến để đăng kí...

Chưa đến 10 phút , mọi thủ tục đã hoàn tất ...

Cầm trong tay giấy chứng nhận đăng kí kết hôn mà Đan Nghi vẫn không dám tin rằng , cô đã gả mình cho hấn nhanh như vậy....

Nhưng , chọn con đường có Lục Thượng Hàn đi cùng như này , cô không hề hối hận ....

Bước ra ngoài , trời nắng đẹp ...

Đan Nghi dang hai tay ra ,nở nụ cười :

- Thời tiết hôm nay thật tuyệt !

Tiếng chuông điện thoại trong túi cô vang lên .

Xem ra , Bạch Văn Bình đang rất cuống..

Còn Đan Nghi thì ngược lại...

Cô không nghe điện thoại , để điện thoại ở chế độ yên lặng , quay lại hỏi Lục Thượng Hàn :

- Hàn thiếu , hôm nay chúng ta sẽ đi đâu chơi ?

- Vẫn gọi anh là Hàn thiếu ?

Nói rồi giờ giờ tờ giấy đỏ đỏ trong tay...

Cô lè lè lưỡi , nói tiếp :

- Vậy Lục Thượng Hàn , giờ chúng ta đi đâu ?

Không đợi Lục Thượng Hàn trả lời , cô đã nói tiếp :

- Đến khu vui chơi đi anh... lâu lắm rồi em không đến đó...

- Được !

Lục Thượng Hàn khẽ gật đầu ,trong đôi mắt sâu thăm thẳm lộ đầy vẻ yêu thương giành cho cô gái nhỏ này....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72

Đến khu vui chơi....

Đan Nghi tham gia hầu hết mọi trò chơi , nào là tàu quay siêu tốc , bánh xe la mã , tàu hải tặc.... những trò càng mạo hiểm thì cô lại càng thích...

Lục Thượng Hàn vốn không thích chơi mấy trò này ,nhưng có Đan Nghi bên cạnh thì hẳn cũng có chút hứng thú không hề nhẹ để thử chơi...

Đan Nghi sau một hồi vui chơi , vừa mệt vừa nóng ,tâm trạng thì vô cùng sáng khoái...

Lục Thượng Hàn nhét vào tay cô một li nước hoa quả mát lạnh...

Vừa lau mồ hôi ,vừa uống nước ,rồi cô rút điện thoại trong túi xách ra xem , gần 30 cuộc gọi nhớ...

Có cuộc gọi của ba cô , có của dì Dương , có của Đường Sa Sa.... nhưng nhiều nhất vẫn là của Bạch Văn Bình...

- Đến giờ rồi !

Đan Nghi cười vui vẻ nói với Lục Thượng Hàn ...

- Trước chiều tối mà em không về kịp đến nhà , Đan gia sẽ điên mất ... anh về cùng em không ?

- Em chắc chứ ?

Lục Thượng Hàn biết rõ , Đan Nghi là cô gái rất có chủ kiến . Buổi tối nay chắc chắn cô đã có một kế hoạch hoàn hảo rồi .

Đan Nghi lặng im giây lát ,rồi nói :

- Tối nay thì thôi vậy , không thích hợp lắm , sẽ có một ngày em đường đường hoàng hoàng dẫn anh về Đan gia !

- Ukm

Lục Thượng Hàn khẽ gật đầu .

Đan Nghi nghĩ rất kĩ rồi , là Bạch Văn Bình phản bội cô trước , tối nay cô sẽ giải quyết xong mọi việc với hắn .

Nếu giờ Lục Thượng Hàn xuất hiện , không chừng Bạch Văn Bình sẽ quay lại mà cắn cô , nói cô bội hấn mà theo trai.... thế thì sẽ không vui chút nào...

Bữa tiệc sinh nhật của Đan Nghi được Đan gia long trọng tổ chức...

Đan Nghi về tới công chính , Đan gia đã xuất hiện không ít khách quý , đủ các loại xe sang xé xịn đang theo thứ tự mà tiến vào cổng Đan gia ...

Người ra kẻ vào nườm nượp , nam giới thì đồng loạt mặc vest , nữ giới thì trang điểm lộng lẫy và diện những bộ lễ phục quý phái... không khí vui tươi đến lạ...

Thấy Đan Nghi xuất hiện , dì Dương liền đến bên , kéo lấy tay cô :

- Đại tiểu thư , tiểu thư khiến mọi người lo lắng quá đi ! Lão gia sốt ruột nữa muốn lật tung cả nóc nhà lên rồi kia... Đã phải bao nhiêu tốp người đi tìm tiểu thư rồi !

- Dì Dương , cháu xin lỗi ! Cháu chỉ là đi dạo chút thôi ạ !

Đan Nghi cười cười...

- Cháu không cẩn thận làm điện thoại chuyển sang chế độ im lặng nên không biết mọi người gọi đến !

- Đại tiểu thư , tiểu thư mà có việc gì thì nhất định phải nói với dì Dương nhé !

Dì Dương nhìn cô đầy lo lắng...

Đan Nghi mỉm cười :

- Không có chuyện gì đâu ạ ! Chúng ta vào trong thôi !

- Cháu đi tắm rồi thay đồ đi !

Dì Dương nắm lấy tay Đan Nghi mà kéo đi...

Đan Nghi tắm xong , khoác lên người chiếc váy công chúa xinh đẹp , chiếc váy với những bông hoa thanh nhã thuần khiết càng khiến cho vẻ đẹp của cô trở nên ngọt ngào hơn bao giờ hết...

Khi cô xuất hiện ở cầu thang , bước từng bước nhỏ xuống lầu thì đã khiến mọi khách quý đến dự tiệc phải xôn xao tán thưởng...

- Đan đại tiểu thư tới rồi kia !

Có người nói lớn .

Tiếp đó mọi ánh nhìn đổ dồn về phía Đan Nghi...

Khuôn mặt trái xoan ,không thoa son điểm phấn ,mà môi hồng mát xinh , đẹp động lòng người...

- Nghi Nghi cả ngày nay con đi đâu vậy , làm ta lo chết đi được !

Trần Hải Minh bước từng bước lớn đến bên cô con gái diệu , cất lời trách móc... nhưng ai cũng cảm nhận được trong câu nói ấy bao hàm tình yêu thương vô bờ bến của ông giành cho con gái...

Đan Nghi cười nhẹ nhàng :

- Ba , con xin lỗi , con cùng bạn bè có hẹn đi chơi ạ ! Làm ba phải lo lắng rồi !

Trần Hải Minh cũng không hề giận cô , cười nói :

- Thật là ham chơi , lớn vậy rồi mà không để ba yên tâm chút nào !

Đan Nghi bước theo Trần Hải Minh đến bên các vị khách quý...

Đan gia có vị thế cao trong xã hội ,hôm nay lại là sinh nhật lần thứ 18 của Đan Nghi... Trần Hải Minh mở tiệc lớn , mời không ít bạn bè người thân , cũng như đối tác kinh doanh đến tham dự .

Người đi kẻ lại đều là những người có địa vị không tồi...

Hầu hết họ đều từng gặp không ít mỹ nhân ,nhưng khi nhìn thấy Đan Nghi thì đều không khỏi bị vẻ đẹp của cô thu hút....

....

Sắp có kịch hay , rất hay nhé mọi người

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 73

Đầu tiên cho mình gửi lời cảm ơn sự ủng hộ của mọi người giành cho những tác phẩm mình dịch và tự viết.

Cảm ơn cả những lời động viên và cả những đóng góp chân thành mà các bạn góp ý để tác phẩm của mình thêm hoàn thiện..

Hằng ngày rảnh rỗi, mình dịch truyện mà mình thích đọc để chia sẻ cùng mọi người... đơn thuần chỉ nhằm mục đích chia sẻ thôi... chứ mình cũng như mọi người, còn có công việc phải làm, phải kiếm tiền nuôi sống bản thân, phải giành thời gian cho gia đình, cho bạn bè cho những mối quan hệ khác....

Mình đăng truyện để ai thích đọc thì theo dõi truyện cùng mình... đơn giản thế thôi.

Mình không kiếm tiền từ các bạn, mình ko thu phí khi các bạn đọc truyện mình dịch..

Dịch một tác phẩm mình cũng mất thời gian, mất công sức để suy nghĩ, lựa chọn cách dịch, từ ngữ dịch như thế nào cho phù hợp nhất có thể, để người đọc dễ hiểu dễ cảm thụ được nội dung truyện nhất...

Mình hiện đang dịch 4 tác phẩm, trung bình một ngày mình cần dịch 4, 5 chap ... còn chưa nói tâm trạng vui vui thì có thể dịch 6 chap/ ngày.

Riêng truyện “ ông xã chuẩn sói ca” thì hầu như ngày nào cũng có 1 đến 2 chap, trừ ngày mình quá bận....

Mình có giống kẻ vác tù và hàng tổng chưa mọi người ????

Ấy thế mà hàng ngày ngoài những lời động viên, những góp ý mang ý xây dựng từ bạn đọc thì mình nhận được gì ??

“chậm thế...”

“nửa đi “

“nhanh lên “

Còn nhiều thể loại cmt khác mà mình chẳng muốn kể ra thêm..

Và tối qua còn một cmt như này :

“ra chap chậm, đọc mất cả húng “...

.... bạn thấy mình ra chap chậm thì bạn đợi đến khi nào ra nhiều chap thì đọc đi, còn vẫn thấy chậm thì đợi bao giờ full thì đọc cho đỡ mất hứng nhé.

Mình không biết bạn đã từng viết truyện hay dịch truyện chưa ? Nhưng hãy đặt địa vị bạn vào vị trí của một người dịch, một tác giả chỉ muốn chia sẻ sở thích chia sẻ niềm vui tới mọi người, mà nhận lại được những lời như vậy....

Một chap truyện bạn dùng chưa đến 4, 5 phút để đọc hết còn chúng tôi, để dịch một chap ấy thì phải mất gấp 10 lần thậm chí còn hơn số phút mà bạn đọc đấy !

Đọc cmt của bạn tôi cũng thấy mất hứng !

Còn mình thấy thêm một chủ ngữ trong câu cmt các bạn để lại thì cũng không mất quá nhiều thời gian đâu các bạn ạ !

Một lần nữa cảm ơn mọi người đã luôn ủng hộ mình trong thời gian qua.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74

Cảm nhận được ánh mắt tán dương của mọi người , Đan Nghi khẽ gật đầu thay lời đáp lại ...

Bạch Văn Bình cũng bị vẻ ngoài xinh đẹp của cô làm cho kinh ngạc ,nhất thời không thể rời mắt khỏi cô...

Nhưng Đan Nghi không thèm đáp trả ánh nhìn của hắn ,cái khuôn mặt đều giả , ghê tởm của hắn cô thật không muốn nhìn thêm chút nào nữa cả...

Bạch Văn Bình cũng không hề để tâm tới thái độ lạnh nhạt của Đan Nghi... phản chẳng ,chỉ cần hôm nay làm xong lễ đính hôn này ,thì hắn không sợ gì hết nữa...

- Đa tạ các vị khách quý hôm nay đã đến tham dự bữa tiệc sinh nhật lần thứ 18 của con gái tôi . Đây là niềm vinh hạnh của con gái tôi , cũng là phúc phần của tôi .

Trần Hải Minh cười nói với mọi người , đứng chuẩn một người cha hiền .

Các vị khách quý tươi cười nâng li nhìn về phía Trần Hải Minh và Đan Nghi .

Trần Hải Minh nói :

- Mẹ cháu Nghi Nghi mất sớm ,từ nhỏ cháu lớn lên bên tôi , trong lòng tôi luôn cảm thấy xót xa , thương cho con thiếu thốn tình thương của mẹ. Cũng may ,năm ngoái Nghi Nghi đã tìm được bạn trai ,có chàng trai ở bên chăm sóc yêu thương cháu nó tôi cũng thấy được an ủi phần nào . Trải qua một thời gian nghiêm túc suy nghĩ , tôi quyết định , trong ngày hôm nay ,sẽ quyết định việc lớn trọn đời cho Nghi Nghi nhà chúng tôi .

Mọi người nghe vậy , thì bắt đầu bàn tán xôn xao...

Nhưng mọi người cũng không quá ngạc nhiên trước quyết định này của Trần Hải Minh...

Việc hôn nhân trong giới hào môn luôn chú trọng vấn đề môn đăng hộ đối ,cũng bởi nhiều lí do khác , nhiều khi việc đính hôn , kết hôn phải tiến hành từ sớm..

Ví như mẹ của Đan Nghi ,Đan Khánh cũng kết hôn từ rất sớm , chưa đến 20 tuổi đã hạ sinh Đan Nghi.

Thế nên Trần Hải Minh nhắc tới việc này thì mọi người cũng thấy rất là bình thường .

Chỉ là không biết Trần Hải Minh để Đan Nghi đính hôn cùng ai thôi , mọi người chỉ tò mò mỗi điều đó .

Mặc dù trước đây có tin đồn Đan Nghi và Bạch Văn Bình có mối quan hệ thân thiết , nhưng Bạch gia không có thực lực ,không thể coi là mối lương duyên thích hợp với Đan Nghi , không xứng với một đại thiên kim tiểu thư của Đan gia...

Không biết Trần Hải Minh có đồng ý cho mối quan hệ này không ?

Trong lòng Bạch Văn Bình cũng vô cùng lo sợ ,nắm chặt lấy đế li rượu đang cầm trong tay , chờ đợi những gì Trần Hải Minh sẽ nói tiếp .

Trần Hải Minh dường như đã nghe thấy tiếng bàn tán của mọi người, cười nói tiếp :

- Khi còn sống ,phu nhân của tôi luôn mong việc hôn nhân của Đan Nghi sẽ do con bé tự quyết định , tự do lựa chọn , chỉ cần con bé vui , hạnh phúc là được . Và lại Đan gia chúng tôi coi trọng nhân phẩm của đối phương là chính không quá đề cao vấn đề gia thế xuất thân. Vậy nên chuyện hôn nhân của Đan Nghi , Đan gia chúng tôi tôn trọng quyết định của Đan Nghi... và quyết định theo ý cháu ,tổ chức buổi lễ đính hôn cho Đan Nghi cùng với Bạch Văn Bình của Bạch gia.

Nghe đến đây , dù đã chuẩn bị sẵn tâm lí nhưng mọi người cũng không khỏi thấy tiếc cho Đan Nghi.

Tiếc vì ,với thân phận và dung mạo hơn người như vậy mà Đan Nghi lại lựa chọn một người như Bạch Văn Bình, gia thế bình thường , bản thân thì không có gì quá nổi trội .

Nhưng mọi người cũng biết , thân phận của Trần Hải Minh vốn dĩ cũng không cao , sau khi kết hôn với mẹ của Đan Nghi thì ở luôn lại Đan gia cùng vợ tiếp quản sự nghiệp ...

Sau này , Trần Hải Minh đã làm tốt vai trò một người chồng , một người cha... vậy nên một người như Trần Hải Minh sẽ không quá coi trọng bối cảnh xuất thân của con rể tương lai...

Ông đồng ý gả Đan Nghi cho Bạch Văn Bình cũng không có gì là quá lạ.

Còn về phía Bạch Văn Bình , nghe đến đây thì nét mặt rạng ngời khó giấu được sự sung sướng...

Mọi người dồn ánh nhìn về phía hấn ,hấn ta phấn khích đến mức khuôn mặt đỏ bừng lên, hấn nói lớn :

- Xin bác trai yên tâm , cháu hứa sẽ luôn chăm sóc thật tốt cho Nghi Nghi , tuyệt đối không để cô ý phải buồn dù chỉ một chút !

Đến đây , tiếng vỗ tay chúc mừng vang lên ngập trời..

Bố mẹ của Bạch Văn Bình đứng bên Trần Hải Minh cũng rạng rỡ vui mừng .

Họ đã phải mất nhiều thời gian , công sức ở bên phục vụ , nịnh nọt Trần Hải Minh .....dốc tâm dốc sức mất bao tâm huyết và đến giờ mới thu được kết quả mong muốn.... niềm vui mừng , sung sướng của họ bây giờ thì thật không thể diễn tả hết bằng lời...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75

Bạch Văn Bình bước tới trước mặt Đan Nghi , mỉm cười :

- Nghi Nghi , chúc mừng sinh nhật em , chúc cho cuộc hôn nhân của chúng ta sẽ luôn luôn hạnh phúc . Có thể gặp được em là niềm hạnh phúc nhất đời anh !

Đan Nghi cười ,nhẹ nhàng hỏi :

- Sao hôm nay không thấy Sa Sa tới nhỉ ? Việc tốt này mà cô ấy không đến chúc mừng chúng ta sao ?

Bạch Văn Bình rất giỏi giấu đi cảm xúc thật của bản thân ,là hấn sợ Sa Sa sẽ gây chuyện nên hấn đã không cho Đường Sa Sa tới..

Hấn cười mà rằng :

- Sa Sa muốn giành cho chúng ta món quà bất ngờ nên giờ không đến kịp !

- Vậy à ?

Đan Nghi cười dịu dàng .

- Cô ấy thật tốt !

Đúng lúc này , một người phục vụ đến bên hai người họ , cười nói :

- Xin chúc mừng Đan Nghi tiểu thư và Bạch thiếu gia ! Ở đây , chúng tôi vừa nhận được một chiếc đĩa CD , trong này đã ghi lại rất nhiều hình ảnh thú vị về cuộc sống hàng ngày của Đan Nghi tiểu thư và ghi lại cả những khoảnh khắc đáng nhớ giữa cô ấy với Bạch thiếu gia , mời quý vị khách quý cùng xem ạ !

Mọi người đều thích thú hướng ánh nhìn về phía Màn hình sân khấu .

Chiếc màn hình LED to rõ nét xuất hiện trước mắt mọi người ,hiệu ứng vô cùng tốt , chả khác gì đang ngồi trong rạp chiếu phim hạng nhất .

Bố mẹ Bạch Văn Bình cười ha ha nhìn về phía màn hình .

Khóc miêng Đan Nghi cũng nở nụ cười..

Trên màn hình , đầu tiên là xuất hiện hình ảnh Đan Nghi..

Hình ảnh cô tươi cười như hoa nở , thanh xuân mỹ lệ ,khiến người khác này sinh ngưỡng mộ , ngưỡng mộ nét đẹp thanh xuân phơi phới..

Trên màn hình , có hình ảnh cô đang ngồi đọc sách ,có cảnh cô đang nở nụ cười ấm áp như nắng xuân..

Bỗng nhiên , cảnh vật chuyển đổi , xuất hiện những hình ảnh cảm trẻ em dưới 18 tuổi..

Một đôi nam nữ trần truồng như nhộng , đang say mê diễn cảnh xuân cung ,người nữ phát ra tiếng rên rĩ kéo dài đầy mãn nguyện , kẻ nam thì phát ra tiếng thở hồng hộc như trâu húc mả...

Quan khách , ai ai cũng ngơ ngác không nói nổi thành lời...

Khuôn mặt Trần Hải Minh cũng không khỏi biến sắc .

Lúc đầu mọi người còn cho rằng , hai người trên màn hình đó là Bạch Văn Bình và Đan Nghi .

Ba của Bạch Văn Bình cười giải thích :

- Nhanh tắt màn hình đi , nhanh tắt đi , người trẻ tuổi , điều này là khó tránh mà , chúng ta đều là những người đã trải qua thời đó , đều...

Nhưng không ai đi tắt màn hình LED, chiếc màn hình này là do Lục Thượng hàn cho người chuẩn bị trước , cơ bản là không thể tắt được...

Ba của Bạch Văn Bình quay lưng lại phía màn hình , đứng giải thích với quý quan khách ...

Nhưng , ông ta nhận thấy vẻ giễu cợt , khinh bỉ của mọi người giành cho mình...

Ông ta vội quay đầu lại , chỉ thấy trên màn hình đôi tình nhân đang cuồng nhiệt ân ái kia , người nam là Bạch Văn Bình không sai , nhưng nữ thì không phải là Đan Nghi...

Người nữ kia nhìn có chút quen quen...

Bạch Văn Bình khuôn mặt tái nhợt , hét lớn :

- Là ai muốn ám hại tôi ? Tôi không hề bội phản Đan Nghi ! Tôi không hề bội phản cô ấy !

Giờ phút này , đầu óc hắn quay cuồng , không thể hiểu vì sao mà cuộc làm tình vụng trộm giữa hắn và Đường Sa Sa lại bị ghi lại , càng không hiểu vì sao lại xuất hiện ở đây , trong giờ phút quan trọng này....

Hắn điên cuồng ra tay rút rắc cắm điện màn hình , nhưng vô dụng ,cái cảnh nhơ bẩn ấy , cái âm thanh nhơ nhớp ấy vẫn vang vọng trên tấm màn hình lớn...

Hắn ra tay đập phá màn hình ,nhưng cũng không chút tác dụng ...

Bạch Văn Bình muốn phát điên lên...

Mọi người xung quanh ồn ào bàn tán...

Trần Hải Minh thật sự tức giận , hét lớn :

- Gỡ ngay màn hình này đi ! Gỡ ngay !

- Lão gia , khi lắp phải mất mấy ngày mới lắp đặt xong , nhất thời không thể gỡ xuống được...

Người làm vội nói .

- Gỡ không được thì đập nát đi cho ta !

Trần Hải Minh hét lên đầy giận giữ...

Nhưng mọi người đã đều nhìn thấy toàn bộ cảnh đáng xấu hổ này rồi , những hình ảnh này đã qua khâu chỉnh sửa ,nếu Bạch Văn Bình và cô gái kia chỉ phát sinh quan hệ một lần thì có thể nói là bông bột nhất thời hoặc bị ám hại mà thành ra chuyện ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76

Nhìn bộ dạng , trang phục của Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đã thay đổi hẳn mấy bộ , tư thế cũng đổi không ít kiểu , hiển nhiên là họ đã thậm thụt với nhau rất nhiều lần rồi ...

Càng khiến người khác khó chịu đó chính là , Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa ân ái xong , thân nhiên mặc lại đồ , rồi lát sau Đan Nghi trở về phòng , họ lại nói chuyện hết sức vui vẻ cùng cô , Đan Nghi cũng đối xử với họ rất ân cần...

Đây rõ ràng là một cảnh nam chính bội phản nữ chính , công khai cặp kè với tiểu tam .

Những người có mặt trong bữa tiệc , đầu óc không có vấn đề thì chắc chắn sẽ không tìm lí do gì để biện minh cho hành động nhơ nhớp của Bạch Văn Bình...

Tên Bạch Văn Bình này cùng với ả Đường Sa Sa rõ ràng là chẳng coi Đan Nghi ra gì cả...

Bạch Văn Bình hoảng hốt kéo lấy tay Đan Nghi :

-Nghi Nghi ,em nghe anh nói , mọi chuyện không phải như vậy...

- Vậy là như thế nào ?

Nước mắt lưng tròng ,trong lòng thì đang vô cùng hả hê :

- Bạch Văn Bình anh thật sự rất quá đáng !

Giả vờ như phải chịu quá nhiều uất ức , Đan Nghi quay người lao ra cửa....

Trần Hải Minh vội hét lớn :

- Nhanh đuổi theo tiểu thư , đưa tiểu thư trở về !Nhanh lên !

Trong lòng Đan Nghi đang vô cùng phấn khích , mỗi khi nghĩ tới việc có thể đá bay tên tiểu nhân Bạch Văn Bình ra khỏi cuộc sống của mình thì cô đều không thể nhịn được cười .

Lúc này cũng vậy !

Nhìn người nhà Bạch gia hoảng máng , sợ hãi như vậy , cô thấy thật hả dạ ...

Còn về phần ba cô ,cô không quá lo lắng ,vụ việc này bị làm ầm ĩ như vậy rồi , ba nhất định sẽ nổi trận lôi đình và lập tức hủy hôn ước với Bạch gia .

Thế cũng tốt ,để ba biết được người nhà Bạch gia đều là những kẻ xấu xa tới mức nào , tránh để ba luôn tin tưởng mù quáng vào họ .

Còn bản thân cô , cũng chỉ bị hồng mất một buổi tiệc sinh nhật mà thôi !

Phản chẳng tới qua cô cũng đã đón sinh nhật cùng hội bạn thân và hơn nữa còn nhận được món quà bất ngờ của Lục Thượng Hàn nữa .

Bữa tiệc hôm nay có hay không , cũng chẳng sao .

Đan Nghi chạy ra ngoài ...

Trong biệt thự Đan gia , nhốn nháo , nhộn nhạo...

Sắc mặt Trần Hải Minh rất đáng sợ , chỉ mặt Bạch Văn Bình mà chửi :

- Bạch Văn Bình , ngươi là đồ khốn nạn ,thật sai lầm khi tin tưởng vào ngươi , sít chút nữa thì hại thảm Nghi Nghi rồi ! Ngươi đâu , đánh đuổi kẻ này ra khỏi Đan gia ! Cả hai người các ngươi nữa , cút !

-Trần tiên sinh ! Trần tiên sinh !... Văn Bình không phải là người như vậy ,nhất định là có người ám hại , xin ngài hãy cho cháu nó thêm một cơ hội...

Mẹ Bạch Văn Bình ôm lấy chân Trần Hải Minh mà van nài...

Trần Hải Minh phẫn nộ :

- Chứng cứ rõ ràng như này rồi mà còn chối sao ? Cũng do Nghi Nghi nhà ta nhìn nhầm người nên mới đem lòng yêu một kẻ như này !

Giờ chân đạp bà ta ngã ra nền đất...

Quan khách tới tham dự bữa tiệc cũng đều nên tiếng chỉ trích sự bi ối của Bạch Văn Bình...

Ba mẹ Bạch Văn Bình thấy cầu xin không được đành phải lùi theo Bạch Văn Bình lùi thủ bước ra khỏi Đan gia.

Chúng quan khách đều thấy xót xa cho Đan Nghi, một thiên kim tiểu thư cảnh vàng lá ngọc vậy mà lại chọn nhầm một kẻ mang họ Sở , thật vừa giận vừa thương !

Nhưng mọi người đều nói :

- Vãn may là phát hiện ra chuyện trước khi đính hôn, nhìn thấu bộ mặt nham nháp của hân sớm chứ đợi kết hôn rồi thì không biết Đan Nghi sẽ còn phải chịu nhiều khổ đau thế nào nữa ! Đây cũng là trong cái rủi có cái may !

- Sau này gặp người nhà Bạch gia thì cẩn trọng chút . Đúng là biết người biết mặt chả biết lòng , thường ngày Bạch Văn Bình từ tế nho nhã là vậy ai ngờ sau lưng thì lại làm những điều ghê tởm tới thế !

- Đúng vậy ! Gia thế vốn đã chả ra làm sao rồi , may mắn lọt vào mắt xanh của Đan tiểu thư mà còn không biết chân trọng , đúng là kẻ nông cạn hết thuốc chữa !

Tổng cổ cả 3 người nhà họ Bạch ra khỏi cửa , bữa tiệc sinh nhật của Đan Nghi cũng đến hồi kết ...

Bạch Văn Bình bị đuổi cổ ra khỏi Đan gia , nhất thời tức giận không thốt nổi thành lời...

....

Tối qua ta dịch xong chap này rồi , chưa kịp lưu lại thì sập nguồn.... hix. Đen vãi. Thế là sáng nay lại lọ mọ ngồi viết lại. Khổ thân tôi...

Tôi sẽ ra chap nữa nhé mọi người..

Truyện tiếp theo sẽ gay cấn hơn bởi những âm mưu mới của BVB và ĐSS.

Và LTH cũng nên xuất hiện để bảo vệ vk íu roài. Hehe

CHÚC CẢ NHÀ GIÁNG SINH VUI VẺ !

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

Nghĩ đến tiền đồ , tương lai của bản thân ,nghĩ đến mỹ nhân sắp thuộc về mình mà bỗng nhiên vuột mất... Bạch Văn Bình đau đớn vô cùng.

Bố mẹ hân cũng vậy ,không dễ dàng gì mà đi được đến bước này , nhưng tất cả đã tan thành mây khói .

Ba của Bạch Văn Bình tặng cho hân vài cái bạt tai :

- Đồ khốn kiếp ,tao với mẹ của mày đã lót đường kĩ như vậy rồi vậy mà tự mày lại phá hủy . Tao phải đánh chết mày !

Bị đánh đau , Bạch Văn Bình hét lên :

- Việc của con , con tự giải quyết ! Còn đánh nữa thì con cũng không khách sáo nữa đâu !

Nói xong, quay người bước đi .

Ba của hân nghe vậy càng thêm tức giận...

Bạch Văn Bình đi được một đoạn thì rút điện thoại gọi cho Đường Sa Sa :

- Đường Sa Sa việc tối nay có phải do cô bày ra không ?

Đường Sa Sa đứng bên ngoài biệt thự Đan gia từ lâu, nên cũng nghe phong phanh việc này.

Đến giờ thì danh tiết của ả cũng đã bại tan tành rồi .

Ả tức tối mà rằng :

- Tôi có điên đâu ? Tôi mà lại bày ra trò này sao ? Tôi vừa nhìn thấy hướng mà Đan Nghi chạy ra ngoài rồi ,Bạch Văn Bình , anh nếu còn muốn tiếp tục làm việc lớn thì đến đây nhanh lên !

Bạch Văn Bình vội hỏi :

- Cô định làm gì ?

- Hôn ước giữa anh và Đan Nghi không phải bị hủy rồi sao ? Vậy giờ anh tìm cách lên giường với cô ta , cô ta còn có thể phản kháng sao ? Đến lúc đấy để bảo vệ danh tiếng của Đan gia , Đan gia chắc chắn sẽ phải để anh và Đan Nghi kết hôn !

Đường Sa Sa bày mưu tính kế đầy ác độc , tay ả đang cầm một túi xuân dược....

Để đạt được tài sản của Đan gia , ả nhất định phải ra tay giúp Bạch Văn Bình hoàn thành việc này .

Ả nói tiếp :

- Em đã liên hệ với một số phóng viên rồi , chỉ cần lát nữa cảnh anh ôm lấy Đan Nghi bị chụp lại , tung lên các mặt báo ... thì Đan gia sẽ không thể không nghĩ cho danh tiết của Đan Nghi .

Bạch Văn Bình nghe ả nói vậy , thấy giờ cũng chỉ còn mỗi cách đó :

- Anh lập tức đến !

Đường Sa Sa khi nãy đã nhìn thấy Đan Nghi chạy ra ngoài , Đan Nghi chạy ra khỏi Đan gia , thì thuận theo đường lớn mà bước đi .

Cô ôm lấy mặt , người ngoài nhìn vào sẽ cho rằng cô đang khóc lóc đau khổ.

Nhưng chỉ có bản thân cô mới biết rõ trong lòng cô đang vui sướng đến mức nào , cơ bản là không có chút đau buồn nào cả .

Đường Sa Sa cũng lần theo nói Đan Nghi vừa đi...

Đan Nghi dù là bỏ chạy như vậy nhưng trong lòng vẫn hết sức cảnh giác.

Cảm giác có người bám theo , bước chân cô khựng lại .

- Nghi Nghi...

Đường Sa Sa lao vội đến bên Đan Nghi , cổ dãn ra vài giọt nước mắt , hai bàn tay giấu sau lưng , đổ xuân dược lên một chiếc khăn tay .

Ả giờ đã đánh mất đi niềm tin của Đan Nghi , lại không rõ trí não cô đã hồi phục đến đâu, nên muốn phục thuốc lên người cô thì đành phải dùng cách này.

Đan Nghi quay đầu lại , Đường Sa Sa roi lệ , đầy vẻ đau đớn :

- Nghi Nghi là mình có lỗi với cậu , làm tổn hại tình bạn giữa hai chúng ta, xin cậu hãy tha lỗi cho mình...

Đan Nghi lạnh lùng nhìn ả , theo dõi màn diễn của ả .

Đường Sa Sa tiến từng bước gần về phía Đan Nghi , ả vốn thấp hơn Đan Nghi , nên cần phải tiến đến gần hơn thì mới có thể hành động được...

Ả vừa mếu máo vừa nói :

- Cậu đừng tự làm tổn thương bản thân mình nữa , là lỗi của mình , cậu đừng buồn nữa , để mình lau nước mắt cho cậu...

Ả bước tới , giờ tay lên , giờ chiếc khăn tay ra định bịt lấy mũi, miệng Đan Nghi .

Loại xuân dược này là Đường Sa Sa tìm được ở trong một quán bar , hiệu quả cực tốt , chỉ cần ngửi chút thôi là ...

Đan Nghi sớm biết ả không tốt đẹp gì nên giờ cũng không dễ mắc lừa ả nữa.

Thấy Đường Sa Sa cầm chiếc khăn tay , nhanh như cắt , ra tay giật lấy chiếc khăn bịt lên miệng ả.

Khi trước vì sợ con gái bị bắt nạt nên Đan gia đã mời người đến dạy võ cho cô .

Nên giờ Đường Sa Sa đâu thể nào là đối thủ của cô được ?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78

- Đan Nghi ... cô...

Đường Sa Sa ngửi thấy mùi lạ trên chiếc khăn tay , hoảng hốt .

Càng khiến ả hoảng hơn là ánh mắt giễu cợt của Đan Nghi...

Quãng thời gian này ,mỗi lần ả gặp Đan Nghi thì Đan Nghi đều không để lộ chút sơ hở nào , luôn cười và giả ngốc , giống hệt như không hiểu gì về mọi chuyện đang diễn ra xung quanh .

Bỗng nhìn thấy bộ dạng này của Đan Nghi , Đường Sa Sa hoàn toàn không chút phòng ngự , ả sợ hãi lấp bắp :

- Vết thương ở đầu cô ... khỏi rồi....

- Nhờ cô giúp đây !

Đan Nghi mỉm cười , ra tay mạnh hơn ...

Đường Sa Sa hít phải xuân dược vào miệng , đầu óc bắt đầu mơ mơ màng màng ...

Ả loạn choạng đứng không vững , vẫn cố biện bạch :

- Đan Nghi , hãy tha thứ cho mình , mình và Bạch Văn Bình chỉ phát sinh quan hệ đúng một lần đó thôi ,do anh ấy uống rượu say... nên mới làm vậy với mình , xin cậu , xin cậu hãy tha cho mình ....

- Cậu cần tôi một miếng , tôi tất nhiên sẽ không cần lại rồi . Nhưng , tôi có thể đánh cậu .

Đan Nghi bình thản đáp lại , hất vung tay Đường Sa Sa ra.

Đường Sa Sa ngã bệt xuống đất ...

Đúng lúc này , một chiếc xe màu đen dừng lại ngay cạnh Đan Nghi , cửa kính hạ dần xuống ,là Lục Thượng Hàn...

- Lên xe .

Lục Thượng Hàn nhẹ nhàng nói với cô.

Cô mở cửa xe , bước lên .

Cô vừa ngồi lên xe , Lục Thượng Hàn cầm lấy tay cô .

Đan Nghi nở nụ cười dịu dàng , cô biết Lục Thượng Hàn cả tối nay đều ở gần đây ...bên cô .

Nếu không phải hấn ra tay thì chiếc màn hình LED ở Đan gia cũng sẽ không thể lắp đặt quá mức kiên cố như vậy ,không chỉ đập không vỡ ,lại còn không thể tắt nguồn điện , khiến cho quan khách có mặt trong bữa tiệc được chiêm ngưỡng vở kịch quá hay giữa Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa.

Hấn lúc nào cũng vậy , luôn bên cô .

Khi mà Đan Nghi có thể tự giải quyết được thì hấn sẽ không nhúng tay vào.

Cô muốn chơi trò mèo vờn chuột , chơi chán rồi mới nuốt tươi con chuột đó , hấn cũng ở bên mặc cô thỏa sức làm những gì cô muốn .

Trừ khi cô gặp nguy hiểm ,còn không hấn sẽ không xuất hiện làm mất hứng của cô.

Đan Nghi nhìn cảnh tượng đang diễn ra bên ngoài cửa xe .

Đường Sa Sa ngã nhào ra nền đất ,thuốc bắt đầu phát tác ,ả bắt đầu kéo quần kéo áo , sắc mặt đỏ ửng , miệng liên tục kêu nóng .

Ngay lúc này , Bạch Văn Bình vội vàng chạy tới...

Vừa xong nghe những gì Đường Sa Sa nói , hấn cũng vẫn muốn nắm lấy cái cơ hội cuối cùng này , thế nên hấn đã đến với tốc độ nhanh nhất có thể .

Đến đây , không thấy Đan Nghi đâu mà chỉ thấy Đường Sa Sa nằm lăn trên đất , dáng nằm đầy phóng túng , kêu gọi...

Hấn hoảng hốt đến bên vực Đường Sa Sa dậy , có chút cau có :

- Đường Sa Sa , Đan Nghi đâu ?

- Ha...ha....

Miệng Đường Sa Sa phát ra tiếng cười lớn , dựa vào người Bạch Văn Bình , vòng ngực bự , căng tròn , áp sát vào ngực Bạch Văn Bình .

- Văn Bình , Văn Bình...

Ả vội vàng tìm đến bờ môi Bạch Văn Bình , ả muốn hôn hần...

Bạch Văn Bình đang đau đầu sốt ruột , có chút bức mình liền vùng tay tát ả một cái :

- Đường Sa Sa , tôi hỏi Đan Nghi đâu rồi ? Nếu đêm nay tôi không thể chiếm đoạt được cô ta thì cô nghĩ sau này chúng ta còn cơ hội ra tay sao ?

Ngồi trong xe , nghe rõ những lời hần nói , ánh mắt Đan Nghi lạnh hơn vài phần....

Đến tận lúc này mà Bạch Văn Bình vẫn muốn lợi dụng cô để chiếm lấy gia sản của Đan gia...

Tên đàn ông này , ít tuổi mà dã tâm không nhỏ , tâm tư xảo quyệt đen tối đến đáng sợ...

Cô tiếp tục ngồi đó quan sát hành động của bọn chúng...

Đường Sa Sa bị cái bạt tai làm tỉnh táo một chút , hàm hồ mắng chửi Bạch Văn Bình :

- Bạch Văn Bình anh vẫn mơ tưởng tới con tiện nhân đó....tôi...tôi...

Ả lao lên người Bạch Văn Bình... vì thuốc phát huy tác dụng quá mạnh ả thật không còn hơi sức cũng như tâm trạng mà tranh cãi với hần nữa...

□□□

Báo ứng đang đến gần hơn với hai kẻ lòng lang dạ sói này rồi.

Tiếp đến Lục Thượng Hàn sẽ lên sóng nhiều hơn nhé mọi người....

Bật mí thêm chút là mấy chap nữa sẽ có xôi thịt nhá nhá

Nghiêm cấm trẻ em dưới 18 mới được hahaha

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79

Cả thân hình Đường Sa Sa đè lên người Bạch Văn Bình.

Bạch Văn Bình miệng khô khốc , người nóng rực , hần thật chỉ muốn ngay lập tức lao đến cùng Đường Sa Sa ân ái... Nhưng nghĩ đến đêm nay là cơ hội duy nhất mà hần có thể chiếm đoạt lấy thân xác Đan Nghi , bất luận thế nào hần cũng không thể buông tay được .

Hần vùng lên , đẩy Đường Sa Sa ra .

Nhưng Đường Sa Sa vốn đang trúng phải xuân dược với nồng độ cực mạnh thì đâu phải dễ để hần có thể thoát thân .

Ả vốn dĩ ngực bự mông lớn , thân hình thư sinh của Bạch Văn Bình bị ả nằm đè lên trên vậy , hần căn bản không thể vùng ra được .

Bạch Văn Bình bị ả kêu gọi , toàn thân như muốn bốc hỏa , nhất thời không cưỡng lại được dục vọng , liền quay người ôm lấy thân hình Đường Sa Sa .... bọn họ hôn nhau đầy cuồng dại.

Nhưng...

.... Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đã quên mất một việc quan trọng. Khi này Đường Sa Sa đã gọi điện cho một vài phóng viên . Ý của ả là muốn gọi phóng viên đến để bắt gặp cảnh Bạch Văn Bình và Đan Nghi phát sinh quan hệ... để khiến Đan gia vì để cứu vớt danh dự của Đan Nghi mà phải gả cô cho Bạch Văn Bình .

Lúc này , đám phóng viên nhận được tin báo thì vội vàng kéo đến đúng địa điểm được chỉ để hồng kiếm được mẩu tin nóng hổi .

Đám phóng viên khi này nghe một giọng phụ nữ báo qua điện thoại , có một thiên kim tiểu thư của gia tộc giàu có hẹn hò người tình tại nơi này. Nên đã

tức tốc đến đây ngay .

Vừa đến nơi thì bắt gặp ngay cảnh một nam một nữ đang cuốn chặt lấy nhau ngay trên đường , họ đang thực hiện môn “ thể thao “ vận động nguyên thủy nhất của loại người.

Trước tiên , không kể đến thân phận của hai người họ là gì , chỉ riêng mỗi bản thân sự việc này cũng đủ để thu hút sự chú ý của độc giả rồi .

Đám phóng viên vác theo máy ảnh ,máy quay phim chuyên dụng , nhanh chóng hành động chụp , quay lại toàn cảnh sự việc...

Bạch Văn Bình phát hiện ra đám phóng viên , muốn rút người “ anh em” ra khỏi người Đường Sa Sa thì cũng không kịp nữa rồi .

Huống hồ hiện tại thuộc trong người ả đang phát huy tác dụng , ả đâu dễ dàng mà để hấn rút ra.... Ôm lấy người Bạch Văn Bình , ả chủ động thực hiện rất nhiều những động tác lẳng lơ , thật sự còn chuyên nghiệp hơn cả những diễn viên phim xxx.

Đám phóng viên thấy vậy thì càng cố gắng không làm gián đoạn hành động của đôi nam nữ , như vậy họ vừa được nhìn no mắt lại vừa có tin tức hay để kiếm bội tiền.

Lục Thượng Hàn nhìn thấy toàn bộ sự việc , khẽ lắc đầu.

Lục Thượng Hàn ra lệnh cho tài xế :

- Cho xe rời khỏi đây !

Tài xế khởi động xe, nhanh chóng rời khỏi hiện trường , bỏ lại sau lưng cảnh tượng nhơ nhớp của đôi cầu nam nữ.

Đan Nghi cũng thu lại ánh nhìn , thần thái hết sức bình thản .

Đến giờ , những việc liên quan tới Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cô đều không muốn quản nữa .

Bởi những điều đó đã không còn liên quan gì tới cô , không phải sao ?

Đan Nghi gửi tin nhắn cho ba cô và di Dương với nội dung , cô đi đến nhà bạn , tạm lánh một thời gian cho tâm trạng ổn định , tạm thời sẽ không về nhà , rồi cô để điện thoại về chế độ im lặng .

Cô biết , giờ này bố mẹ Bạch Văn Bình chắc chắn vẫn đang ở Đan gia , quỳ lạy van xin sự tha thứ của ba cô .

Việc giải quyết hậu quả này nên để ba cô ra mặt , bởi dù sao Bạch gia cũng là người của ba cô.

Giải quyết xong một việc lớn ,cô chỉ muốn yên tĩnh một mình ....

Lục Thượng Hàn quay qua nhìn gương mặt xinh đẹp của cô....

Xe dừng lại trước một khách sạn lớn với không gian được trang trí rất đẹp...

Đan Nghi theo Lục Thượng Hàn lên phòng .

Thời tiết vào đêm, vốn dĩ đang rất là mát mẻ thoải mái ,nhưng Đan Nghi lại thấy rất nóng , rất bức bối ...

Cổ lắc lắc đầu .... cơ thể cô như đang có nhiều ngọn lửa nhỏ đang thi nhau nhảy múa...

Lục Thượng Hàn trước giờ đều luôn mặc vest, vào đến cửa phòng , hấn tiện tay cởi chiếc vest ...

Bên trong là chiếc áo sơ mi trắng , 2 chiếc cúc áo được phanh ra , để lộ vòm ngực rần rỏ ...

Ngũ quan của hấn vốn rất hoàn hảo , chỉ cần nhìn thôi cũng dễ khiến người khác bị hút hồn..

Thân hình hấn lại càng quyến rũ , người cao , chân dài... đúng chuẩn siêu siêu mẫu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: ngon..

Lục Thượng Hàn lúc này , khuôn mặt mang nét gì đó lười nhác , không giống với biểu cảm lạnh lùng và bình thản thường ngày khi đối mặt với người ngoài ....

Ở trước mặt Đan Nghi , hần luôn cảm thấy rất thoải mái , nhẹ nhõm .

Thả lỏng cơ thể , khuôn mặt lạnh lùng cứng nhắc vốn có của hần cũng trở nên mềm mại , dịu dàng hơn... và sức quyến rũ cũng tăng lên khá nhiều.

Thường ngày , Đan Nghi cũng khá là vững dạ , không bị mĩ sắc của hần làm cho mê muội.

Nhưng trong giờ phút này , nhìn hần , cô thấy trong lòng có cảm giác rất là khác lạ.

Không tự chủ , cô tiến lên trước , ngón tay chủ động tiến về phía những chiếc cúc áo sơ mi trên người Lục Thượng Hàn , các ngón tay mềm mại như vô tình , lại như cô ý chạm khẽ lên cơ thể cường tráng ấy.

Những cái chạm nhẹ ấy như châm từng đốm lửa nho nhỏ trên người Lục Thượng Hàn...

Tiếp xúc nhẹ nhàng ấy cũng khiến cho những ngọn lửa trong lòng Đan Nghi cháy bùng lên một bậc...

Lục Thượng Hàn bị cô châm lửa trên người như vậy thì vội đưa tay nắm lấy bàn tay nghịch ngợm ấy , rồi kéo cô ôm vào lòng .

Đan Nghi ngẩng mặt lên , nước da trắng nõn nà như búng ra sữa ấy khiến cho ánh mắt Lục Thượng Hàn càng lúc càng khác lạ.

Ánh mắt hần và cô gặp nhau...

Rõ ràng chỉ là ánh mắt vô hình mà thôi , nhưng khi ánh mắt giao nhau lại dường như tỏa ra một luồng điện mạnh , rất mạnh...

Ngón tay Đan Nghi tham lam sờ soạng nơi vòm ngực Lục Thượng Hàn ,dường như đang cố gắng khám phá nhiều hơn , tiếp xúc nhiều hơn với cơ thể hần .

Những ngón tay mềm mại như sợi lông vũ phe phẩy qua lại trên trái tim Lục Thượng Hàn .

Hần cúi xuống :

- Cảm giác thế nào ?

- Nhìn có cảm giác như rất ... ngon...

Đan Nghi lí nhí trong mồm , chiếc lưỡi màu hồng phấn còn khẽ liếm lên chiếc môi xinh của mình...

Hành động vô tình ấy vừa ngây thơ vừa đầy khiêu gợi , không chút diễn kịch , giả vờ , cùng ánh mắt trong sáng , thuần khiết.... tất cả mọi hành động , cử chỉ đều vô cùng hấp dẫn...

Có thứ gì đó ẩn sâu trong trái tim Lục Thượng Hàn đã bị cô khơi gợi ra...

Cô chủ động cởi bỏ một nút cúc áo trên chiếc sơ mi của hần , làm lộ ra một mảng lớn lớp da nâu khỏe khoắn của hần , ánh mắt cô mơ màng như như được phủ một màn hơi nước mờ ảo...

Lục Thượng Hàn nhận ra biểu hiện của cô có chút bất thường...

Thường ngày dù cô có to gan trêu chọc anh đến đâu thì cũng chỉ dừng lại ở một giới hạn nhất định , chứ không bao giờ có biểu hiện như lúc này , ánh mắt mơ màng , xa xăm

Lục Thượng Hàn hồi tưởng lại cảnh khi nãy giữa Đan Nghi và Đường Sa Sa, khi ấy tay cô có chạm vào chiếc khăn tay tắm thuốc kia... Và trong lúc ngồi trên xe đến đây , có vài lần cô gờ tay lên xoa xoa mũi...

Hần vỗ vỗ nhẹ vào hai má Đan Nghi :

- Đan Nghi ! Đan Nghi !

Đan Nghi có chút mơ hồ , cố gắng mở to đôi mắt long lanh , mong nước ra nhìn Lục Thượng Hàn .

- Đan Nghi !

Hần gọi cô thêm một lần nữa, giọng điệu đầy kiên định .

Dù cho hần vô cùng muốn có được cô, muốn ăn cô , nhưng không phải là trong lúc này , trong tình trạng này .

- Đan Nghi !

Hắn gọi to tên cô...

Đan Nghi cuối cùng cũng đã tỉnh táo hơn chút ...

Đan Nghi khi này đúng là đã hít phải xuân dược dính nơi đầu ngón tay , nên vừa xong cơ thể cô mới nóng ran và ý thức mơ hồ như vậy .

Nhưng may là cô hít phải lượng thuốc không quá nhiều nên bị Lục Thượng Hàn lay gọi như vậy thì ý thức đã dần hồi phục.

Tỉnh táo lại , phát hiện ra dáng vẻ của mình lúc này thật là rất đáng ngại... một bàn tay bị Lục Thượng Hàn nắm chặt , một bàn tay thì đang thò vào trong áo hần , vuốt ve sờ soạng da thịt hần...

Còn đôi chân dài của cô cũng đang hở ra một đoạn khá là cao , rất chi là khêu gợi...

Còn Lục Thượng Hàn cũng có vẻ như cũng đã động tình , ôm cô trong lòng...

Cô vội vàng bật đứng dậy , buông người hần ra , khề lắc đầu :

- Hình như em đã hít phải chút thuốc ý !

- Có lẽ vậy !

Lục Thượng Hàn cúi xuống nhìn cô , bộ dạng cô lúc này vừa phong tình vạn chủng mà lại ngây thơ vô tội , thật say lòng người.... và hần thật sự say rồi....rất say....

- Em vào tắm đây !

Cô thật sự thấy xấu hổ nên muốn tìm một lí do để tạm lánh chút....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81

Sợ rằng trên người vẫn còn chỗ nào đó dính phải xuân dược , nếu không tắm cho sạch , thì sợ lát nữa lại xảy ra chuyện gì gì đó .... Đan Nghi vội bước vào phòng tắm...

Cũng may là người mà cô đi cùng là Lục Thượng Hàn , nếu không thì hậu quả sẽ... cô không dám nghĩ đến .

Không , không đúng ! Nếu không phải cô ở cạnh Lục Thượng Hàn thì với chút xuân dược này làm sao có thể khiến cô trở nên như vậy được chứ ?

Ai bảo hần đẹp trai vậy làm chi ? Thân hình lại còn chuẩn vậy nữa , thân hình sáu múi chuẩn tới từng cm , chuẩn như thân hình siêu mẫu vậy ... bởi thế nên mới khiến cô mê muội , bị thuốc khống chế mà làm ra nhiều hành động quá ư là bạo dạn như khi này...

Đan Nghi mở vòi nước ấm , làn nước ấm nóng xối trên người thật là dễ chịu... mát mẻ , khiến ngọn lửa nhen nhóm trong lòng cô nguội dần nguội dần...

Cô lấy sữa tắm , xoa ra tay tạo thành rất nhiều bọt rồi xoa lên toàn thân , bọt sữa tắm bao bọc lấy chiếc cổ thon gọn , đôi chân dài miên man của cô.

Đan Nghi vẫn còn thấy xấu hổ vì chuyện xảy ra khi này , gương mặt đỏ ửng ... rồi cô chăm chú tắm mà quên đi một điều...

.... phòng tắm trong khách sạn đều sử dụng cửa kính thủy lực.

Hôm nay cô và hần lại đang ở trong căn phòng Tổng thống , thế nên ngay cả bức tường đối diện phòng tắm , nằm sau chiếc giường kia cũng được làm bởi một mặt kính lớn ...

Thế nên mọi hành động của cô đều nằm gọn trong mắt Lục Thượng Hàn...

Cơ thể Đan Nghi hoàn mỹ đến khó tả , nước da trắng nõn nà , vòng eo con kiến mềm mại , đôi chân dài miên man , thẳng tắp...

Cô chính là một kiệt tác hoàn hảo của thượng đế... tay hần dường như vẫn còn cảm nhận được sự mềm mại trơn bóng nơi làn da cô.

Dù sớm biết thân hình cô hoàn hảo thế nào nhưng lúc này cách một lớp cửa kính, dưới màn hơi nước mờ ảo , thân hình cô lại càng đẹp vô cùng... nơi đáy mắt Lục Thượng Hàn hiện lên một nụ cười rất mãn nguyện...

Hắn thuận tay cởi bỏ đồ trên người , mở cửa phòng tắm...

Đan Nghi đang tắm , bỗng bị Lục Thượng Hàn ôm chầm lấy , giật mình sợ hãi...

Cô vội quay người lại , thì bị hắn ôm chặt vào lòng , vào vòm ngực rắn rỏi của hắn...

Thân hình cao lớn , tay dài chân dài của hắn ôm trọn lấy thân hình bé nhỏ của cô...

- Lục Thượng Hàn ....

Có chút không tự tại , khẽ đẩy hắn ra... nhưng bàn tay mềm mại của cô sao có thể đẩy được thân hình cường tráng ấy của hắn...

- Lục Thượng Hàn , anh ra ngoài đi...

Đan Nghi vừa xấu hổ lại sợ hãi...

- Khi này là ai nói nhìn anh có vẻ như rất ngon nhỉ ?

Hắn cúi xuống nhìn cô...

Toàn thân hắn rắn rỏi ôm trọn thân hình mềm mại của Đan Nghi...

Đan Nghi nhú mày :

- Sao mà ngon chứ ?

Một câu nói bình thường ấy của cô cũng đủ khiến cơ thể hắn căng cứng , hắn trầm giọng , giọng khàn khàn :

- Chưa nếm thì sao biết là không ngon ?

Ngày thường Đan Nghi khá là bạo dạn nhưng giờ thì cũng không khỏi đỏ mặt vì xấu hổ...

Dù thế nào chăng nữa thì những điều này đối với cô cũng đều quá xa lạ...

Lục Thượng Hàn càng lúc càng bị biểu cảm dễ thương của cô khuấy gọi...

- Nếm thử chút thì em mới biết mùi vị có thơm ngon không chứ ?

- Em không cần !

Cô vội lắc đầu nguây nguẩy , giọng nói có chút gì đó như đang ầm ức vậy...

Có trời mới biết rằng lúc này đôi chân cô đang mỏi nhừ , trong lòng thì như có hàng vạn ngọn lửa le lói... nếu không phải có bàn tay hắn đang ôm cô thì có lẽ cô đã ngã khụy mất rồi...

.....ahihi chap này vẫn chưa có xôi thịt...

Chap sau có hém????

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82

- Sẽ rất ngon đấy....!

Giọng nói của hắn đầy thâm tình , hắn đợi cô lâu vậy chính là đợi đến thời khắc này .

Và hắn , sẽ không bao giờ làm hại cô... Ngay từ giây phút đầu tiên gặp mặt cho đến sự tin tưởng bây giờ , hắn đã tạo đủ cảm giác an toàn cho cô .

Và sau này ,hắn sẽ khiến cô không còn sợ hãi bất kì một việc gì nữa...

- Em không cần !

Trong giọng nói của cô mang chút nũng nịu mà đến chính bản thân cô cũng không hề phát hiện ra... miệng thì nói vậy nhưng cơ thể cô thì lại áp sát hơn vào người hần.

Đây chính là một sự tin tưởng không phản kháng đã tồn tại sâu trong tiềm thức của Đan Nghi.

Thật ra , trải qua sự việc của Bạch Văn Bình , Đan Nghi đối với mọi người luôn có chút đề phòng , sợ bị bội phản , sợ việc phải tin tưởng vào một ai đó

Nhưng ở bên cạnh Lục Thượng Hân thì mọi sự phòng bị của cô đều được hạ xuống , là cô sẵn sàng tin vào con người hần .

Lục Thượng Hân rất là hài lòng về phản ứng của cơ thể cô . Hần đưa tay khẽ xoa xoa lớp bột sữa tắm trên người cô , bàn tay với những ngón tay dài thon mang theo sự nâng niu chiều chuộng khẽ lướt nhẹ trên làn da nơi cổ cô rồi dần dần xuống đến đôi chân dài miên man của cô.

Cơ thể vốn có chút đơ cứng của cô dần dần thả lỏng hơn...

- Đan Nghi..

Giọng nói ấm áp , trầm trầm của hần vang lên bên tai , phả hơi ấm vào phía mang tai cô.

Đan Nghi khẽ mấp máy :

- Em không muốn !

Lời nói đầy vẻ không thật lòng này khiến Lục Thượng Hân bật cười .

- Đan Nghi , chúng ta giờ đã là vợ chồng rồi !

Trang giấy đăng kí kết hôn đỏ đỏ ấy giờ vẫn đang ngoan ngoãn nằm trong túi xách của cô.

Đầu óc Đan Nghi lúc này có chút hỗn độn , lí trí vẫn còn một chút tồn tại ,nhưng không có cách nào để mà tập trung suy nghĩ được.

Câu nói của Lục Thượng Hân đã nhắc cô nhớ ra ,cô và hần giờ đã là vợ chồng , thế nên giờ... có gì là không được ?

Lục Thượng Hân đã giành cho cô mọi sự tôn trọng cần thiết nhất , nếu hần thật sự muốn chiếm được cô thì hần đã có quá nhiều cơ hội để ra tay rồi.

Hần đợi đến bây giờ là muốn cho cô một cảm giác an toàn nhất có thể .

Nghĩ vậy cô khẽ gật đầu...

Cơ thể cô trở nên mềm mại hơn , thả lỏng hơn...

Lục Thượng Hân xả nước lau rửa sạch sẽ cho cả hai , rồi dùng chiếc khăn tắm dày , ấm áp “bọc” cơ thể cô lại , rồi ôm cô ra phía chiếc giường..

- Giờ em cảm thấy thế nào ?

Giọng nói của Lục Thượng Hân càng lúc càng khàn đục , khác xa với ngày thường..

Chỉ cần mỗi hành động nhỏ , một cái liếc mắt của cô thôi cũng đủ làm cảm xúc của hần thay đổi... huống hồ giờ cô đang nằm đây , ngay phía dưới cơ thể hần.

- Cảm giác ở tay rất dễ chịu .

Cô nở nụ cười ngại ngùng , e lệ , ánh mắt có chút mơ màng..

Ánh mắt mơ màng khi này là do chịu tác dụng của xuân dược , còn bây giờ là do bản thân cô đang say trong vòng tay Lục Thượng Hân .

Thật ra thời gian cô gặp và quen biết Lục Thượng Hân chưa lâu...thậm chí đôi bên còn chưa hoàn toàn hiểu hết về nhau...

Nhưng đối với hần , cô không hề có chút phản cảm nào cả...ở bên hần cô luôn thấy hoàn toàn thoải mái , tự tại ,khiến cô có thể bộc lộ 100% bản tính của mình...

Cô cười rất tươi ,giọng nói đầy nũng nịu :

- Anh thấy thế nào ?

- Cứng !

Trả lời bằng một từ đơn giản nhất....

Hắn đặt nụ hôn lên bờ môi nhỏ xinh mềm mại ấy...

Môi hắn lạnh lạnh mà lại hết sức nhiệt tình.... một thể nghiệm đầy mâu thuẫn nên trên bờ môi cô lại thành ra rất hòa hợp...

Đan Nghi nhắm mắt lại , chỉ thấy bản thân như đang bị cuốn vào một con lốc xoáy , chỉ muốn cứ vậy trầm luân theo con lốc ấy...

Câu trả lời giản đơn ấy khiến mặt cô đỏ bừng tới tận hai mang tai...

Từ ấy, thật ra không cần hắn nói thì cô cũng đã cảm nhận được rất rõ ràng....

Khi trước cũng đã cảm nhận qua... chỉ là khi đó còn cách một vài lớp đồ nên cảm nhận không rõ ràng bằng bây giờ mà thôi.

Bây giờ giữa họ không còn bất kì một vật gì trở ngại....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83

Nụ hôn của Lục Thượng Hàn nhẹ nhàng tràn ngập yêu thương giành cho Đan Nghi...

Không khí dường như đang .... nóng dần lên , khiến con người ta đắm chìm..

Bỗng Đan Nghi giờ tay ngăn hắn lại :

- Khi này em bị thuốc khống chế như vậy , sao anh lại làm cho em tỉnh dậy ?

Nếu hắn muốn chiếm được cô , thì tại sao khi này không thuận thế mà làm tới mà phải đợi đến bây giờ ?

Hay thật ra hắn không thật lòng muốn có được cô mà chỉ bởi nhìn thấy cảnh cô đang tắm nên nhất thời động tình ?

Bất luận câu trả lời của hắn như thế nào thì cũng sẽ không ảnh hưởng gì tới việc mà cô sẽ làm tiếp theo...

Nhưng cô thật sự muốn biết , hắn đang nghĩ gì....

- Vì .... đêm tân hôn của hai chúng ta , phải để em tỉnh táo mà cảm nhận chứ ?

Lục Thượng Hàn nhếch nhếch hàng lông mày...

“....” thì ra là vậy , Đan Nghi khẽ khép hờ đôi mắt , đáp án này khiến cô thấy rất thoải mái ...

Hắn áp sát vào phía tai cô :

- Em tỉnh táo thì mới cảm nhận được cảm giác này tuyệt vời như nào.... Đêm tân hôn của chúng ta cần được khắc ghi mãi trong tâm trí của cả hai, đúng không nào ?

- ưm .

Đan Nghi khẽ nắm chặt tay lại , không sai , đêm tân hôn đối với người mà nói đều rất là quan trọng và đáng để ghi nhớ.

Nhưng tiếp đó thì cô không cảm thấy dễ chịu chút nào ....

Đêm tân hôn là như vậy , rất là mâu thuẫn , sâu sắc và ngọt ngào nhưng lại rất khó để vượt qua được .

Trong đôi mắt Lục Thượng Hàn là hình ảnh khuôn mặt nhăn nhó của Đan Nghi , giống như một người vừa ăn phải một quả mơ chua quá mức , hàng lông mày nhíu lại hết mức có thể...

Hắn hạ giọng đầy dịu dàng :

- Ngoan.... một chút thôi là ổn ! Ngoan !

Đan Nghi nhăn nhó :

- Anh bỏ ra trước đi . ...!

Cô thật sự thấy rất khó chịu , chỉ có thể nhắm mắt nhắm mũi mà không còn sức lực mà nghĩ đến việc khác nữa...

Cô cảm thấy như đang có một con dao sắc nhọn đang muốn phân người cô ra thành nhiều mảnh vụn.

Cô thậm chí còn không thể tập trung để nghe xem Lục Thượng Hàn đang nói gì...

Nhưng vẫn may , hắn vẫn rất chú ý đến cảm nhận của cô , chứ không hùng hục lao vào để thỏa mãn bản thân...

- Được...

Lục Thượng Hàn nghe lời , định rút ra...

Nhưng vừa động đây thì Đan Nghi lại càng thấy bị khó chịu hơn..

Cô nhăn nhó đầy đau đớn , không nói nổi thành lời nữa...

Lục Thượng Hàn khẽ nhếch môi , dừng lại , nhìn cô đầy xót thương...

Nhưng có trời mới biết đây thật sự là một sự khảo nghiệm quá lớn giành cho bản thân hắn ... và cũng không hề dễ dàng chút nào....

Cơ thể hắn như muốn nổ tung rồi... nhưng hắn không muốn gây tổn hại cho cô nên đành phải dừng lại.... hắn cố nhịn , mồ hôi trên người hắn chảy ra đầm đìa...

Hắn cúi xuống , hôn lên bờ môi ngọt ngào của cô....

Một lúc sau , cơ thể cô thấy ổn hơn nhiều...phải công nhận là Lục Thượng Hàn rất coi trọng cảm nhận của cô ,luôn luôn chú ý tới cảm xúc và trạng thái cơ thể của cô....

Hắn lúc nào cũng đặt cảm nhận của cô ở vị trí quan trọng nhất ....

Đặc biệt , đêm nay còn là đêm đầu tiên của họ ,hắn quyết không để cô phải tủi thân hay là phải chịu bất kì một tổn thương gì...

Trong giây lát nhẹ nhõm này , lí trí của Đan Nghi cũng đành đầu hàng ,dường như đang cầu xin điều gì :

- Lục Thượng Hàn....

- Gọi anh là Hàn !

Giọng nói của hắn trầm ấm và đầy bá đạo nhưng lại dịu dàng , nhẹ nhàng len lỏi vào từng tế bào da thịt cô.

- Hàn...

Giọng nói của cô như sắp muốn khóc vậy , cảm giác khác lạ này thật khiến cô muốn khóc và cô cũng không biết mình nên làm gì tiếp theo nữa...

Tiếng gọi mềm mại :

- Hàn...

Lục Thượng Hàn dịu dàng hôn cô .

Đan Nghi lúc này như một chiếc thuyền lán , hứng chịu sự va đập , gột rửa của từng đợt sóng dập dềnh.... không thể suy nghĩ gì khác nữa...

Đợi giây phút cao trào qua đi ,Đan Nghi dường như đã cạn kiệt sức lực , yếu ớt nằm cuộn tròn trong vòng tay Lục Thượng Hàn .

Khuôn miệng Lục Thượng Hàn mang nụ cười hiền , nhẹ nhàng...dường như rất hài lòng về biểu hiện khi nãy của cô.... cũng hài lòng vô cùng vì sự hòa hợp khăng khít giữa cơ thể của cả hai..

Cô thật ngọt ngào vượt qua cả sức tưởng tượng của hắn...

Đan Nghi mở choàng đôi mắt xinh đẹp , nhìn khuôn mặt đang áp sát bên mình .... nhưng không đợi cô kịp nói gì thì đã bị Lục Thượng Hàn dùng chính đôi môi của hắn để chặn lại... chỉ còn tiếng rên khe khẽ ...

Đêm nay .... một đêm không ngủ...

Cả đêm cô bị hấn “ hành “ đủ mới tư thế không biết bao lần...

....một đêm nóng bỏng cuồng nhiệt ... một đêm của hai con người yêu nhau...

.....

Ánh sáng mặt trời rọi qua ô cửa sổ chiếu vào trong phòng , đôi mắt Đan Nghi động đậy mấy lần rồi mà mãi mới miễn cưỡng mở ra được...

- Sít.....a...

Cô khẽ động đậy , một cảm giác rất khó chịu ở khắp cơ thể...

Mặc dù đêm qua sau mỗi lần lâm trận , Lục Thượng Hàn đều không quên chườm khăn ẩm cho cô....

Nhưng nói cho cùng , tình lực của hấn quá khủng ... khiến cơ thể cô khó chống đỡ được....nên đau rất là khó tránh...

Toàn thân đau nhức , mỗi một như vừa trải qua một cuộc chạy bộ dài đằng đặc...

Một vòng tay rắn rỏi vững chắc đang ôm trọn lấy eo cô...

Lục Thượng Hàn...

Thường ngày hấn đều ngủ muộn , dậy sớm... nhưng hôm nay thì khác , hấn nằm cạnh đợi cô tự tỉnh giấc...

Cảm nhận được hơi ấm tỏa ra từ người hấn.... Đan Nghi không khỏi đỏ mặt...

Cô xấu hổ....

...không thể tự nhiên tự tại mà đối diện hấn được...

May là lúc này hấn đang ôm cô từ phía sau lưng , cô không cần phải đối diện với hấn.... khiến cô đỡ ngại không ít...

Nhưng có vẻ như Lục Thượng Hàn không có ý định tha cho cô , áp sát bên tai phả hơi ấm :

- Tiểu Nghi Nghi , ăn có ngon miệng không ???

.....

Ai da , tiểu Nghi Nghi đáng thương của chúng ta sẽ đáp lại như nào ?

Hehe nhiều bạn đọc nói cảnh H thiếu muối, nhưng ta lại thích cái sự nhẹ nhàng vừa phải vậy thôi...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85

Mặt Đan Nghi đỏ bừng lên , hấn vẫn đang hỏi chủ đề ngày hôm qua ....

Tối qua hấn đã “ bón “ cho cô rất no đủ rồi , nhưng ... cô không tài nào thảo luận chuyện ấy với hấn được ý....

- Lục . Thượng .Hàn !

Đan Nghi nghiêng răng nghiêng lợi , quay đầu lại , giờ nắm đấm trước mặt hấn .

- Nhìn đáng vẻ thì hình như chưa no nhỉ ?

Lục Thượng Hàn nắm lấy tay cô .

Kể cả cô có đấm hấn thật đi chăng nữa thì cũng chẳng sao , phần chẳng đối với hấn thì chút lực đó của cô cũng chả bỏ gãi ngứa cho hấn .

Đan Nghi cảm thấy có gì đó đang chọc vào phần bên dưới eo cô... cô không dám cọ quấy thêm chút nào nữa , nhìn thẳng vào mắt hấn :

- Em phải dậy rồi...

- Ukm

Hấn gật gù đồng ý....

Nhưng lại ngay lập tức hôn lên môi cô , giọng nói trầm ấm mà có chút gì đó hàm hồ :

- Anh không muốn để em phải

“đói bụng” !

- Ý... em “đủ no” rồi .

Đan Nghi buộc phải nói ra , để ngăn hấn không làm bừa tiếp...

- Thế ư ?

Lục Thượng Hân khẽ cười ,ánh mắt nhuốm màu tình ....

- Đây là món ngọt tráng miệng .

- Ừ...ừ...ân...

Vốn chưa kịp hồi phục thể lực thì Đan Nghi sức đâu ra mà cự tuyệt hấn cho được.

Mái tóc dài của cô buông xõa trên gối ... nụ hôn của hấn một đường tiến xuống dưới....

Chiếc chăn trùm trên người họ phập phồng phồng như từng đợt sóng biển vỗ bờ....

... Đan Nghi cắn chặt môi ,hoi thờ hồn hên từng đợt...

Đội hai người họ thật sự rời khỏi giường thì đã là quá trưa.

Nếu không phải sợ Đan Nghi đói quá sẽ gây hại cho dạ dày thì có lẽ Lục Thượng Hân sẽ còn muốn tiếp tục “ lao động ” nữa...

Cuối cùng cũng được hấn thả tự do , Đan Nghi giờ mới được tự do hít thở không khí ....

Lục Thượng Hân đưa tay ấn vào nút điều khiển ở đầu giường , chiếc rèm to rộng , dày từ từ thu lại , ánh sáng từ ngoài chiếu rọi vào trong phòng...

Đan Nghi khẽ nheo mắt ,đến khi quen dần với ánh sáng mặt trời ấy thì mới từ từ mở to mắt ra...ngồi dậy vuron vai...

Ánh sáng mặt trời chiếu rọi khiến nụ cười trên khuôn mặt cô càng thêm tươi tắn ,nụ cười mới ngọt ngào làm sao ,cơ thể thiếu nữ lần đầu được nếm vị trái cấm, toát lên vẻ mềm mại đầy quyến rũ.

Lục Thượng Hân ngắm nhìn vẻ đẹp ngọt ngào của cô vợ nhỏ ,ngỡ đến cảnh cô nằm dưới thân hấn cất lời cầu xin hấn tha cho cô.... yét hần hấn lại cuộn cuộn cuộn cuộn...

Nhưng nghĩ đến cô lần đầu cô nếm vị mây mưa tuyết nguyệt , không thể quá sức quá ...Lục Thượng Hân đành cố đè nén ham muốn ...

Hấn ôm chặt lấy thân hình nhỏ nhắn của cô ..

Đan Nghi cảm nhận được vòm ngực rộng lớn , rắn chắc và ấm áp của hấn ,cô nở nụ cười đầy mãn nguyện...

- Đến giờ ăn trưa rồi !

Hấn thì thâm bên tai cô .

- Ukm !

Cô khẽ cười ,có chút ngại ngùng...

Phát sinh quan hệ như vậy ...giờ cô lại không thể thoải mái , tự nhiên khi đối diện hấn.

- Em mệt vậy , ăn trưa xong thì nghỉ thêm chút nhé !

Nhìn dáng vẻ hần như vậy , Đan Nghi không khỏi trầm nghĩ trong lòng “ trách ai chứ ? Không phải tại hần thì cô đâu có mệt như này ?”

Thấy cái miệng nhỏ nhỏ xinh xinh của cô chu ra như vậy , hần không khỏi buồn cười...

Đúng lúc này tiếng chuông cửa vang lên ...

- Vào !

Lục Thượng Hàn đơn giản kiếm lời.

Sau tiếng đẩy cửa ,trợ lí thân cận của hần dẫn theo sau vài người phục vụ đẩy theo xe bày đồ ăn vào phòng.

- Thiếu gia , bữa trưa của ngài đã chuẩn bị xong !

Người trợ lí cung kính nói với hần.

Đây là việc mà lúc sáng sớm Lục Thượng Hàn dậy và bố trí trước , hần tính rất chuẩn thời gian mà Đan Nghi sẽ thức dậy ....

Lục Thượng Hàn giờ mới chịu buông Đan Nghi ra , khẽ gật đầu với người trợ lí.

Người phục vụ giờ mới nhận lệnh trái khăn ăn lên bàn và bày biện đồ ăn ra bàn .

Người trợ lí thân cận của Lục Thượng Hàn có chút ngạc nhiên ,anh ta trước giờ đều theo sát bên cạnh để phục vụ Lục Thượng Hàn , nên hiểu rõ tính cách của hần... Lục Thượng Hàn trước giờ đều rất nghiêm nghị , ít bộc lộ cảm xúc...

Nhưng hôm nay , anh ta nhận thấy trong ánh mắt Lục Thượng Hàn luôn tràn ngập ánh cười, và từ bản thân Lục Thượng Hàn toát ra một sự ảm áp dịu dàng đến khó tả....

.....

Sự dịu dàng ảm áp ấy chỉ giành cho một người thôi...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86

Nhưng người trợ lí cũng không dám quá tò mò , rất nhanh chóng mà thu lại ánh mắt của mình .

- Dừng bữa trước đã ! Đêm qua, thể lực tiêu hao nhiều quá rồi .

Lục Thượng Hàn khẽ nhếch môi .

Đan Nghi đỏ mặt ,nói :

- Em vào phòng tắm chút đã !

Cô rửa mặt , xúc miệng chút rồi quay lại bàn ăn ,đã không còn thấy thiếu tự nhiên như khi nãy...

Người trợ lí của Lục Thượng Hàn cùng mấy người phục vụ bày biện xong đồ ăn và đã rời đi .

Các món ăn vừa đẹp mắt lại thơm nức mũi khiến cho cái bụng sớm đã đói meo của Đan Nghi biểu tình ầm ĩ .

Động tác của Lục Thượng Hàn hết sức nhẹ nhàng , nho nhã , ăn vài miếng , đưa mắt nhìn qua phía Đan Nghi .

- Hôm nay anh sẽ qua Đan gia !

Đã kết hôn rồi mà không qua gặp mặt người nhà Đan gia thì thật không ổn .

- Uhm...

Đan Nghi khẽ nhúc nhúc đầu :

- Tạm thời chưa cần vội...

- Tại sao ?

Trong giọng nói của Lục Thượng Hàn có chút không vui , lẽ nào đối với cô mà nói , hẳn không cần thiết được đến Đan gia ?

Đan Nghi cũng không biết phải nói thế nào , chỉ là giác quan thứ 6 cho cô một cảm giác mãnh liệt rằng , giờ vẫn chưa phải là thời điểm hợp lý nhất .

Cô ngẩng lên nhìn Lục Thượng Hàn ,Lục Thượng Hàn cũng đang nhìn cô với đầy vẻ thăm dò.

- Em ... em cũng không biết phải nói thế nào nữa, nhưng chỉ có cảm giác là hiện tại anh đừng nên ra mặt vội.

Đan Nghi trước giờ cũng không phải người ăn nói không lưu loát nhưng giờ cũng thấy khó tìm được lời để diễn tả ra cái cảm giác của mình .

- Thuyết phục anh !

[说服我 shui fu wo]

Lục Thượng Hàn buông thìa đĩa xuống ...

Vì cảm giác như vị trí của mình trong lòng cô có vẻ chưa được chắc chắn như vậy , khiến hất nhất thời ăn không ngon miệng .

- Phục vụ anh ngủ ?

[睡服你 ? [shui fu ni]

Cô hít nữa phi cả thức ăn đang nhai trong miệng ra .

Cách phát âm của hai từ 说服(shuifu) và 睡服 (shuifu) là giống nhau , trong đầu cô bỗng đầy ắp những tư tưởng không lành mạnh , cảm giác eo và lưng cũng đau dần lên.

Không phải chứ ? Lẽ nào tối qua vẫn chưa đủ sao ?

Lưng cô sắp bị hấn làm cho gãy ra rồi , lại còn hai chân cô nữa , bị hấn điều khiển làm bao tư thế như vậy giờ vẫn còn đau , còn run đây...

Trong đầu hiện hiện những cảnh đêm qua , xấu hổ quá đi mất....!

Đôi mắt mọng nước nhìn sang phía hấn :

- Không phải đã phục vụ anh ngủ rồi sao ?

Lục Thượng Hàn ngơ ngời ,mãi mới kịp phản ứng ý của cô là gì ...

Cái đầu nhỏ nhỏ kia đang nghĩ những chuyện gì vậy cơ chứ ?

- Khụ !

Hắn khẽ ho nhẹ một tiếng ,hắn cũng không ngại nếu cô nghĩ vậy , nếu như cô vẫn đang nghĩ đến cảnh tượng tối qua ....vậy thì càng tốt...

Đan Nghi phát hiện ra ánh mắt Lục Thượng Hàn không biết từ khi nào mà trở nên khác lạ vậy nhìn cô....

Đan Nghi vội giữ chặt lấy chiếc áo ngủ...

- Vì anh quá đẹp trai , em sợ sẽ kinh động mọi người khiến cho những người con gái khác sẽ nảy sinh ý đồ với anh .... Đến khi đó họ sẽ tìm cách cướp anh khỏi em thì phải làm sao ? Em thật không nỡ để mất anh đâu !

Đan Nghi nhận ra trong ánh mắt hấn cái thần thái khi tối qua ở trên giường nên vội đánh lạc hướng ngay...

- Anh giờ đã là chồng của em !

Biết rõ lời Đan Nghi nói mang ý nhỉnh nọt hấn nhưng hấn vẫn cảm nhận thấy đâu đó một sự quan tâm của cô giành cho bản thân hấn .

Đan Nghi cười :

- Đúng vậy ! Chính bởi anh giờ đã là chồng của em nên em càng muốn dẫu anh thật kĩ hơn !

Cô nói điều ấy như một lẽ hiển nhiên...

Lục Thượng Hàn cũng khẽ gật gù :

- Đúng là chưa phải là thời điểm thích hợp ! Vốn dĩ là Bạch Văn Bình bội phản em trước , giờ nếu như hôn sự của chúng ta công khai ngay thì Bạch Văn Bình rất có thể làm loạn lên , quay lại cắn em , đòi cho em bội phản hần !

- Đúng đúng đúng ! Ý em chính là vậy !

Đan Nghi cuối cùng cũng hiểu ra tại sao cô cứ vô cảm giác giờ chưa phải là thời điểm thích hợp nhất rồi !

- Đã vậy thì đợi bao giờ thích hợp thì nói tiếp chuyện này vậy !

Lục Thượng Hàn trong lòng thấy thoải mái hơn nhiều , chỉ ít thì không phải là do Đan Nghi cố ý , không muốn đưa hần về gặp người nhà ....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87

Đan Nghi khẽ gật đầu.

Dùng bữa xong , Đan Nghi mặc lên người chiếc váy mới mà Lục Thượng Hàn mua cho cô .

Chiếc váy tối qua cô mặc rất đẹp nhưng đã bị bẩn hết rồi .

Chiếc váy mà hần vừa mua cho cô cũng không hề kém cạnh gì chiếc váy đó ...

Quan trọng là , size rất vừa với thân hình của Đan Nghi , cũng không biết hần sao biết chuẩn các số đo của cô vậy nữa...

Đan Nghi ngắm nhìn bản thân trong gương , mũi nhân trong gương mới tuyệt đẹp nhường nào.... đến bản thân cô cũng còn có chút ngây người...

Lục Thượng Hàn còn hiểu rõ cô mặc kiểu dáng , màu sắc như nào là phù hợp nhất.... chiếc váy này rất tôn dáng..

Lại thêm đêm qua cô được Lục Thượng Hàn “chăm chút” “kì lưỡng” vậy nên khí sắc rất tươi tắn , môi không tô son mà tự hồng , má không kẻ mà đen nháy....rất quyến rũ...

Nếu như cô tìm ra một khuyết điểm gì đó trên chiếc váy này thì có lẽ là chiếc váy được thiết kế có chút bảo thủ , tay nở , chiều dài vừa phải , vừa để che đi hết những điểm hút mắt trên người cô..

Nhưng nhìn tổng thể mà nói thì chiếc váy rất đẹp... nên Đan Nghi cũng không tính toán.

Lục Thượng Hàn đưa cô về tới gần Đan gia , hần dừng xe ở nơi khá là an toàn nên khó bị phát hiện..

Chỉ là trên đường đi hần lại không tìm được lòng mà “ức hiếp” Đan Nghi ... Đan Nghi bước xuống xe , đôi chân như muốn mềm nhũn ra , nếu không phải có Lục Thượng Hàn kịp đỡ thì có lẽ cô đã nhào xuống đất rồi..

Ngược lại với khuôn mặt nhẵn nhụi vì thấy quãng đường quá dài thì ngài Lục Thượng Hàn lại có chút khó chịu vì thấy quãng đường sao ngắn quá .

Nhìn Đan Nghi quay người bước đi , không thèm ngoảnh đầu lại nhìn hần thêm chút nào... Lục Thượng Hàn có chút không vui , cô gái nhỏ này vẫn chưa học được cách đặt hần ở vị trí quan trọng trong tim rồi..

Di Dương đang đợi Đan Nghi , nhìn thấy cô , có chút hoảng :

- Tiểu thư , tiểu thư không sao chứ ?

- Cháu không sao , di Dương !

Đan Nghi khẽ cười đáp lại .

Di Dương thấy thần sắc Đan Nghi rất tốt , cả người như được phủ lên một lớp hào quang vậy .... thì mới yên tâm

Nhưng tối qua phát sinh việc lớn như vậy , lẽ nào Đan Nghi không bị ảnh hưởng chút nào ư ?

Dì Dương có chút lo lắng bước theo sau Đan Nghi :

- Tiểu thư ,tôi qua tiểu thư đi cùng người bạn nào vậy ?

Đan Nghi không đáp lời , dì Dương lại nói tiếp :

- Bạch gia tìm đến một thuyết khách,đang ở trong thư phòng nói chuyện với lão gia...

Đan Nghi giờ đã chắc chắn rằng ba cô sẽ không thể chấp nhận sự cầu xin nào của Bạch gia nữa... nhưng cô vẫn cần làm thêm một việc....

Nhân phẩm của ba mẹ Bạch Văn Bình so với bản thân hẳn thì cũng chả khác nhau là mấy... mà bọn họ lại theo ba cô một thời gian dài vậy.... cô sợ ba cô sẽ mềm lòng mà cho bọn họ thêm một cơ hội....

Cô suy nghĩ một chút rồi rút ra thoi son ,khẽ tô tô vẽ vẽ lên mặt... rồi mới bước về phía thư phòng.

Đến cửa phòng thì nghe thấy tiếng ba mẹ Bạch Văn Bình đang quỳ lạy , cầu xin :

- Trần tiên sinh , Văn Bình thực lòng yêu Đan Nghi , đều là con tiện nhân Đường Sa Sa ra sức mê hoặc Văn Bình nên Văn Bình mới phạm sai lầm mà bất kì một người đàn ông nào cũng có thể mắc phải... Trần tiên sinh , xin ngài hãy niệm tình chúng tôi làm thân trâu ngựa theo phục vụ ngài bao năm nay mà cho Văn Bình thêm một cơ hội.

Bên cạnh họ là một người đàn ông lớn tuổi...đó là một lão học giả có tiếng ở thành phố này.... ông ta lên tiếng :

- Trần tiên sinh , con người vốn chả phải thánh nhân , ai mà không có lúc mắc sai lầm , nếu có thể thì xin ngài hãy mở lòng từ bi mà cho Văn Bình thêm một cơ hội .

Đan Nghi nhìn kĩ thì nhận ra đây là một vị học giả già , không quyền không chức, nhưng là người sống rất ngay thẳng lại bồi dưỡng ra rất nhiều học sinh ưu tú nên được mọi người trong xã hội rất tôn trọng....

.....

Đan Nghi sẽ làm gì tiếp theo đây ???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

Xem ra , ông ý chính là người đến làm thuyết khách giúp Bạch Văn Bình .

Đan Nghi nhớ rằng , trước kia có một khoảng thời gian Bạch gia mời ông ta đến làm gia sư cho Bạch Văn Bình . Cũng khó trách ông ta chịu đến đây làm thuyết khách ...

Cũng khó trách hôm nay Trần Hải Minh chịu gặp ba mẹ Bạch Văn Bình... thì ra là họ đã mời đến một nhân vật có trọng lượng như vị học giả già này.

- Dì Dương , trên các mặt báo sáng nay có tin tức gì mới không ?

Đan Nghi chớp chớp mắt , hỏi vậy....

- Cái này ... dì cũng chưa kịp coi , lão gia thì quá tức giận, cơm không muốn ăn trà chả muốn uống thì đâu còn tâm trí mà đọc báo nữa ?

Dì Dương đáp lại...

- Dì Dương , dì giúp cháu đi lấy ít báo mới đến đây nhé !

Đan Nghi tiếp lời .

Dì Dương trước giờ đều không bao giờ không thỏa mãn những yêu cầu của Đan Nghi , liền đi lấy một sấp báo đến , tạp trí nào cũng có .

Vụ việc đêm qua Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa cùng tập luyện môn thể thao vận động nguyên thủy nhất ngay trên đường đã được giới kí giả ghi hình

lại .

Đường Sa Sa mặc dù có thể tung tin cho phóng viên để họ đến chụp hình trộm...nhưng ả ta chắc chắn không có khả năng ngăn họ tung tin tức lên các mặt báo.

Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đều là những người dân bình thường , không phải nhân vật có tiếng nên tin tức về họ chắc cũng chỉ có thể đưa lên phần chuyện lạ có thật trên các mặt báo mà thôi .

Nghĩ vậy , Đan Nghi vội lật giờ các trang báo , rất nhanh đã tìm thấy phần tin tức mà mình cần.

Giới phóng viên cũng thật là chơi ác ,viết phần đề mục rất là hút mắt độc giả “ Nam thanh nữ tú thềm khát nhục dục , làm tình ngay trên đường lớn, khiến người đi đường tò mò đứng xem gây tắc nghẽn giao thông cả một quãng đường dài “ “ Nam nữ thiếu thốn tình cảm , công khai làm chuyện ấy trên đường lớn .... quần chúng phản nộ...”

Trên mặt báo mặc dù khuôn mặt Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa đã được làm mờ đi nhưng chỉ cần nhìn dáng người và quần áo thì những người thân thiết đều có thể lập tức nhận ra thân phận của họ...

Đan Nghi cầm lấy sấp báo , đi thẳng vào thư phòng .

Ba mẹ Bạch Văn Bình đang quỳ rạp trước mặt Trần Hải Minh , vật nài cầu xin...

Trần Hải Minh gằn giọng :

- Ta cho Đan Nghi đính hôn cùng Bạch Văn Bình , là đã cho các người cơ hội rồi , ai biết Bạch Văn Bình lại làm ra trò như vậy . Giờ thì hết rồi . Các người cầu xin ta như nào cũng vô ích thôi .

- Văn Bình nói rồi , nó nhất định sẽ sửa sai ,huống hồ đều là con tiện nhân đó quyền rũ Văn Bình ...

Ba mẹ Bạch Văn Bình vẫn không ngừng khóc lóc....

Trần Hải Minh tuy là ghét Bạch Văn Bình , không đồng ý tha thứ cho hắn... nhưng Bạch gia trước giờ đều hết sức nghe lời, đúng là không có công lao thì cũng có bỏ ra nhiều công sức ... Trần Hải Minh cũng không có ý làm quá .

Thấy Đan Nghi bước vào , Trần Hải Minh vội lên tiếng :

- Nghi Nghi , con về rồi sao ?

Lợi dụng mọi người không chú ý , Đan Nghi tiện tay để sấp báo xuống bàn của Trần Hải Minh.

- Vâng , ba con về rồi ạ !

Đan Nghi khi nãy tô tô vẽ vẽ son trên mặt , nhìn giống như vừa khóc lóc rất ghê gớm , mắt mũi sưng húp lên...

Trần Hải Minh không khỏi xót xa :

- Nghi Nghi con đừng buồn ,ba sẽ làm chủ cho con !

- Ba , con nghĩ Bạch gia cũng không dễ dàng gì , anh Văn Bình cũng thật lòng..

Đan Nghi nhẹ nhàng lên tiếng, kèm theo tiếng khóc nghẹn ngào...

Ba mẹ Bạch Văn Bình nghe vậy thì cho rằng Đan Nghi đã mềm lòng...sự việc chắc chắn có thể thay đổi...

Họ vội nói với Đan Nghi :

- Đúng vậy ! Đúng vậy ! Văn Bình đối với con là thật lòng thật dạ , khi ở nhà thì lúc nào cũng nhắc đến con, lúc nào cũng chỉ muốn kết hôn cùng con và sống hạnh phúc mãi bên con thôi... Đan Nghi à , con hãy tha thứ cho lỗi lầm này của Văn Bình nhé... chúng ta cam đoan nó sau này sẽ không tái phạm nữa đâu !

Trần Hải Minh xót thương con gái, thấy con gái khóc thì cũng rất đau lòng..

Ông quyết định nghe theo ý con gái diệu :

- Nghi Nghi ,con tính thế nào ??

.....

Đan Nghi sẽ tính thế nào ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89

- Ba , nếu như anh Văn Bình , không phạm thêm một lỗi lầm tương tự như vậy nữa thì con sẽ tha lỗi cho anh ta . Nếu như anh ta còn làm sai nữa thì người nhà Bạch gia sau này sẽ vĩnh viễn không được bước chân vào Đan gia nữa , có được không ạ ?

Đan Nghi như hạ quyết tâm rất lớn , cắn cắn môi nói .

- Chắc chắn rồi ! Chắc chắn rồi ! Chúng ta đã đánh mắng cho Văn Bình một trận thừa sống thiếu chết rồi... cả tối qua nó đã không ngừng tự dằn vặt bản thân ,nó đã rất đau lòng và đi tìm con suốt cả tối qua nữa . Đan Nghi con yên tâm, Văn Bình tuyệt đối sẽ không phạm lại sai lầm đó nữa.

Bố mẹ Bạch Văn Bình hết lời bảo đảm .

Về việc Bạch Văn Bình đã ăn năn xám hối gì gì đó thì là do họ tự bịa ra ... cả đêm qua bọn họ căn bản là không nhìn thấy mặt hấn đâu và cũng không biết hấn đi đâu , làm gì nữa.

Trần Hải Minh thấy Đan Nghi tha thứ cho Bạch Văn Bình như vậy, không khỏi ngạc nhiên :

- Nghi Nghi ,con chắc chắn ?

Đan Nghi cúi xuống ,giả vờ như đang rất khó nghĩ..

Bố mẹ Bạch Văn Bình lại lần nữa vỗ ngực bảo đảm :

- Đan Nghi , nếu như Văn Bình còn làm ra việc gì có lỗi với con , thì người nhà Bạch gia chúng ta sẽ không bao giờ đặt chân vào Đan gia nữa , ta sẽ đánh gãy chân nó luôn và công khai xin lỗi con nữa .

Chỉ cần có thể khiến cho Đan Nghi hồi tâm chuyển ý , có thể hàn gắn lại mối quan hệ này thì bố mẹ Bạch Văn Bình sẵn sàng làm mọi việc .

Giờ cúi đầu hạ mình chút thì có sao , chỉ cần mọi việc được theo ý mình thì có đáng gì ?

Đan Nghi nhìn thấy trong ánh mắt họ một sự giảo hoạt đáng kinh tởm .

Cô gật gật đầu ,rồi quay sang phía vị học giả già :

- Thưa thầy ,thầy cũng nghĩ như vậy chứ ạ ?

- Đan Nghi , ta không thiên vị ai cả . Việc này , nếu em cho Văn Bình một cơ hội như vậy. Thì những gì mà Bạch gia đã nói ta sẽ là người làm chứng.. Nếu như Văn Bình còn tái phạm thì họ sẽ phải làm như những gì họ đã nói !

Là một người có học vị cao , lời nói của ông là rất có trọng lượng.

Bố mẹ Bạch Văn Bình lại quay sang van xin Trần Hải Minh :

- Trần tiên sinh , chúng tôi có thể lập một tờ cam kết , Văn Bình sẽ không tái phạm nữa. Nếu còn tái phạm thì người nhà Bạch gia chúng tôi sẽ không bước vào Đan gia dù chỉ nửa bước , không làm phiền Đan Nghi , đánh gãy chân Văn Bình và sẽ công khai xin lỗi Đan Nghi .

Thấy vậy ,Trần Hải Minh khẽ gật đầu :

- Nếu Đan Nghi đã quyết vậy rồi , thì hãy cho Văn Bình một cơ hội đi . Mang giấy bút đến..

Ông vừa dứt lời thì ba của Bạch Văn Bình đã vội đi tìm giấy bút , không cẩn thận mà va vào sập báo , sập báo rơi tóe tung dưới nền nhà...

Sập báo rơi ngay phía trước mặt vị học giả , ông cúi xuống nhặt lên ,nhìn qua nội dung trang báo mà mặt lập tức biến sắc...

Sáng nay vừa ngủ dậy thì ông ta đã bị bố mẹ Bạch Văn Bình đeo bám , nài nỉ đến đây làm thuyết khách nên chưa kịp đọc báo...

Giờ nhìn thấy hình ảnh Bạch Văn Bình cùng Đường Sa Sa cuốn lấy nhau trên mặt báo, nhìn thời gian ghi trên đó... không cần nói gì thêm , việc này đã

phát sinh ngay sau bữa tiệc sinh nhật Đan Nghi tối qua, khi Đan Nghi bỏ chạy ra ngoài...

Ba của Bạch Văn Bình tìm được giấy bút :

- Chúng tôi đảm bảo...

Vị học giả cất giọng lạnh băng :

- Thôi đi , các người cũng không cần bảo đảm nữa ! Nhìn xem đây là gì ? Thật là phí công ta , cảm thấy Văn Bình học hành không tồi ,người cũng thông minh ,muốn giúp các người một tay ,ai dè Văn Bình là loại người như này !

Ba mẹ Bạch Văn Bình không hiểu chuyện gì , cầm lấy tờ báo , nhìn lướt qua ....

Kê trên bức hình , dù đã được làm mờ phần mặt ... nhưng sao họ có thể không nhận ra được đó chính là thằng con quý hóa của họ...

- Đây... đây...

Gương mặt họ biến sắc xám xịt....không nói nổi thành lời..

Đan Nghi vờ như giờ cũng mới nhìn thấy nội dung trên tờ báo , mặt tái nhợt :

- Đây là anh ...ý , là Văn Bình...còn người kia... người kia....

....

MÌNH THÔNG BÁO LẠI LẦN NỮA :

TRUYỆN NÀY CÓ HƠN 2000 CHAP VÀ LÀ TRUYỆN MÌNH TỰ DỊCH TỪ TIỂU THUYẾT TIẾNG TRUNG QUA TIẾNG VIỆT.

LINK GỐC CỦA TRUYỆN MÌNH XIN KHÔNG TIẾT LỘ .

((((MÌNH ĐÃ CHỈNH SỬA MỘT SỐ CHI TIẾT CỦA TRUYỆN SO VỚI BẢN GỐC ....)))

MÌNH THÔNG BÁO LUÔN Ở ĐÂY ĐỂ MỘT SỐ BẠN NGỪNG IB NHỮNG CÂU HỎI ĐẠI LOẠI NHƯ VẬY NHÉ....

CHÚC MỌI NGƯỜI ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ NHÉ !

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90

Đan Nghi bưng mặt khóc ....

Thật ra cô chỉ cố gắng phát ra tiếng khóc mà thôi chứ không có khóc thật , lại còn nhìn lên qua kẽ hở ngón tay để nhìn biểu hiện của ba mẹ Bạch Văn Bình...

Ba mẹ Bạch Văn Bình cũng đầu gối ,cả đêm qua Bạch Văn Bình không về là vì đi gặp Đường Sa Sa , lại cùng ả ta làm ra trò bại hoại này nữa ...

Họ đứng đó như hóa đá , mãi lúc lâu mới có thể tìm lại giọng nói của mình :

- Không phải , đây chắc chắn không phải là Văn Bình ,sự tình chắc chắn không phải là như vậy đâu !

- Còn không phải ? Bộ quần áo này ,dáng vẻ này , còn nói là không phải Bạch Văn Bình ?

Trần Hải Minh cũng đã xem xong trang báo , tức giận vò tờ báo vắt vào mặt ba mẹ Bạch Văn Bình .

Lão học giả cũng rất chi là tức giận :

- Đan Nghi , coi như lão già này có lỗi với con rồi , vì loại người này mà đến cầu xin con tha thứ cho nó .

Lúc này Bạch Văn Bình cũng đã đến ...

Đêm qua việc hấn với Đường Sa Sa chụp lại , hấn cũng là kẻ bị động , vốn định nhờ các mối quan hệ của mình để ngăn các báo đăng bài...

Nhưng mất cả buổi mà vẫn công cốc...

Nghe nói Trần Hải Minh chịu gặp ba mẹ hấn rồi thì hấn cũng vội lao đến , cơ hội nắm được một cái tính một cái .

Chỉ không ngờ , vừa bước vào thì gặp ngay cảnh này ...

Vừa bước vào cửa , không đợi Trần Hải Minh lên tiếng thì chính ba hấn đã lao tới , túm lấy cổ áo hấn , bập bập bập :

- Đồ nghịch tử ! Mặt mũi của tao đều bị mày hủy hoại hết rồi ! Đường tao dài cho mày đều bị mày phá bỏ hết rồi...!

Ông ta tát liên tiếp mấy phát vào mặt thẳng con ngỗ nghịch, khiến mặt mũi hấn tối sầm lại...

Đan Nghi “khóc lóc” lên tiếng :

- Bác Bạch , Văn Bình lại một lần nữa làm vậy với cháu ,bác nói bác sẽ đánh gãy chân anh ta mà !?

Ông Bạch do dự , ông ta đâu có nghĩ sẽ thật sự ra tay đánh gãy chân con trai mình chứ...

Nhưng đứng trước mặt vị học giả và Đan Nghi , ông ta lại không thể không ra tay , nên chỉ có thể chọn những chỗ không phải chỗ hiểm mà đánh Bạch Văn Bình .

Trần Hải Minh quát lớn :

- Người đâu , đánh đuổi người nhà Bạch gia ra khỏi đây , sau này vĩnh viễn không cho họ bước vào Đan gia nữa bước ! Việc làm ăn giao dịch có liên quan tới Bạch gia , Đan gia chúng ta sẽ không tham gia !

Những vệ sĩ của Đan gia rất nhanh đã xuất hiện , đến họ cũng không thể chấp nhận những việc nhơ nhớp mà Bạch Văn Bình gây ra... nhân cơ hội này mà đâm đá bọn họ một trận .

Vị học giả già rất là hối hận về việc nhìn người không chuẩn của mình , nhìn Đan Nghi với đầy vẻ cảm thương rồi cất bước ra về....

Trần Hải Minh không khỏi xót xa :

- Di Dương đưa Nghi Nghi đi lau rửa đi... Nghi Nghi con đừng khóc nữa , là ba không tốt... từ giờ về sau chúng ta và Bạch gia sẽ không còn liên quan gì nhau nữa .

Đan Nghi đi cùng Di Dương ra ngoài , khoe môi nở nụ cười chiến thắng.

Lần này mới thật sự giải quyết xong Bạch gia !

Bạch Văn Bình bị báo trí đưa tin như vậy thì tiếng tăm của hấn ở thành phố này coi như đã bị hủy hoàn toàn .

Còn về phần Bạch gia,ngay đến Đan gia còn không thêm qua lại với họ nữa thì còn ai muốn làm ăn cùng nữa ?

Người nhà Bạch gia bị tống ra khỏi Đan gia , khóc lóc thảm thiết...

Bạch Văn Bình nổi giận đùng đùng chạy đi tìm Đường Sa Sa.

Đường Sa Sa thấy hấn tới thì uốn éo cuốn lấy người hấn...

Bạch Văn Bình vung tay tặng ả một cái bập bập như trời giáng :

- Con tiện nhân dám phá việc tốt của ta !

- Bạch Văn Bình đồ vong ân bội nghĩa ,có lần nào mà tôi không hết lòng giúp anh không hả ?

Đường Sa Sa bị đánh thì tức tối mà nhảy dựng lên .

- Huh, ai biết là thật lòng giúp hay chỉ giả vờ chứ ?

Bạch Văn Bình đỏ mặt bực tức lên đầu Đường Sa Sa .

-Bạch Văn Bình anh hãy nhớ cho kĩ ! Anh sẽ phải hối hận về những gì đã làm với tôi !

Đường Sa Sa giận giữ mà mắng chửi theo cái bóng của Bạch Văn Bình .

Còn Bạch Văn Bình quay lưng bước đi không thèm ngoảnh đầu lại ....

.....

Vậy là bọn chúng cắn nhau roài

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91

Đan Nghi rất vui , ở trong phòng thu dọn đồ đạc của mình..

Thình thoảng nghĩ đến chuyện giữa Lục Thượng Hàn và cô thì tim lại đập loạn nhịp liên hồi... Rồi lại nghĩ đến cảnh đêm qua , hần “yêu thương “cô bằng đủ tư thế như vậy thì lại không khỏi đỏ bừng mặt lên ngai ngừng , có chút thất thần ngồi xuống giường ...

Di Dương nhìn thấy bộ dạng cô như vậy thì vô cùng lo lắng :

- Đại tiểu thư à ,trong lòng tiểu thư khó chịu thì hãy nói ra rồi đi Dương đi... nhìn con thế này đi thật sự rất đau lòng . Cũng thật không ngờ , người nhà Bạch gia ngày nào cũng ra vào vào nhà chúng ta , lúc nào cũng ra vẻ ngoan ngoãn nghe lời là vậy...ai ngờ lòng dạ lại xấu xa thế chứ !

- Di Dương , được rồi mà , mọi việc đều đã giải quyết xong xuôi hết rồi... đi thấy cháu có giống như người đang đau khổ dần vật không ?

Đan Nghi lên tiếng vỗ về di Dương .

Di Dương giờ mới nhớ ra , vẫn còn Lục Thượng Hàn luôn quan tâm tới Đan Nghi nữa...

Di vội hỏi :

- Đại tiểu thư , Hàn thiếu đầu rồi ? Sao mà phát sinh chuyện lớn như này mà cậu ý cũng không xuất hiện vậy ?

- Suyt ! Di Dương , việc của anh ấy , di phải giữ bí mật cho cháu đấy nhé !

Trên gương mặt non nớt đáng yêu của cô , thoáng hiện nét ngai ngừng mà đầy ngọt ngào .

Di Dương vốn là người từng trải , nhìn biểu hiện của cô như vậy thì như đã đoán ra việc gì , khẽ thốt lên :

- Đại tiểu thư , hai người...hai người..

- Di Dương..

Đan Nghi vội nũng nịu kéo lấy tay áo di Dương .

- Được được được ! Di Dương không nói nữa , không nói nữa .

Di Dương vốn là một quân gia vô cùng chuyên nghiệp , biết có những việc mình không nên quản quá sâu.

Nhưng mẹ Đan Nghi lúc sinh thời đã giao Đan Nghi cho di Dương chăm sóc... nói thế nào chẳng nữa thì di cũng không thể không quan tâm tới mọi việc của cô .

Di khẽ thở dài :

- Di thấy , Hàn thiếu gia vừa đẹp trai ,phong độ , khí chất lại hơn người ...xuất thân gia đình danh giá , mọi mặt đều hơn đứt Bạch Văn Bình không biết bao nhiêu lần... Bạch Văn Bình đúng là kẻ sống trong phúc mà không biết hưởng..

Đan Nghi chẳng còn để tâm đến những chuyện đó nữa , thái độ rất chi là bình thản...

Đúng lúc này , Trần Hải Minh bước vào... nghe được đúng câu cuối cùng mà di Dương vừa nói , liền lên tiếng :

- Nghi Nghi , con đừng buồn , tổng cổ Bạch Văn Bình đi rồi , con xứng đáng được một sự lựa chọn tốt hơn !

- Vâng , con cảm ơn ba !

Trần Hải Minh trước giờ đều rất mực thương Đan Nghi... Bạch Văn Bình và người Bạch gia cũng là do ông dẫn về nên Đan Nghi mới biết đến họ.

Bạch Văn Bình theo đuổi Đan Nghi , những người khác đều phản đối , duy chỉ có ông tán đồng.

Đan Nghi biết , bất kể thế nào, Bạch Văn Bình cũng là người mà cô tự lựa chọn , không thể trách ông được...

Nhưng không biết vì sao , lần này về nhà , bản thân cô bỗng có chút lạ lẫm , không còn thân thiết được với ba cô như khi trước nữa....

Trần Hải Minh thấy mặt con gái đỏ bừng vậy thì chỉ cho rằng ,con gái vẫn đang đau lòng về chuyện Bạch Văn Bình phản bội chứ không ngờ rằng cô chỉ đơn giản là đang nghĩ đến .... Lục Thượng Hân mà thôi ...

Ông an ủi con gái vài câu , rồi căn dặn dì Dương chăm sóc Đan Nghi cho cẩn thận rồi quay người bước ra ngoài...

Đan Nghi gọi với theo :

- Ba , con định mai sẽ trở về trường học !

- Lần này việc Bạch Văn Bình làm đã khiến con đau lòng như vậy nên ba đã cắt đứt mọi quan hệ với Bạch gia. Con đã muốn quay về trường học thì ba cũng không giữ . Con về đó có bạn có bè cũng sẽ nhanh chóng lấy lại tinh thần hơn .

- Vâng ạ !

Đan Nghi khẽ gật đầu .

Trần Hải Minh rời đi...

An Kỳ tới...

An Kỳ là bạn từ bé của Đan Nghi , lúc trước vì sự xuất hiện của Đường Sa Sa nên quan hệ giữa hai người đã mất đi sự thân thiết vốn có .

Nhưng lần này Đan Nghi trở về thì quan hệ giữa hai người đã lại thân thiết như xưa.

Lần này Đan Nghi xảy ra chuyện lớn như vậy , An Kỳ sớm đã nôn nóng muốn đến xem tình hình Đan Nghi ra sao rồi !

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92

- Đan Nghi bà không sao chứ ?

An Kỳ vừa bước vào cửa đã vội hỏi han tình hình của Đan Nghi.

- Tôi không sao .

Đan Nghi thấy An Kỳ đến , trong lòng không khỏi cảm động .

An Kỳ thấy sắc mặt Đan Nghi đỏ bừng bừng như vậy thì nghĩ rằng cô vẫn đang đắm chìm trong sự đau khổ mà Bạch Văn Bình đã gây ra .

An Kỳ nói lớn :

- Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa hai kẻ tiện nhân đó , sớm muộn gì cũng sẽ bị báo ứng thôi . Chúng đều là thể loại người gì cơ chứ ? Đúng là còn không bằng súc sinh... loại người như vậy thì cũng nên ở với nhau , để tránh cho chúng ra ngoài gây hại cho người khác !

Đan Nghi bật cười mà nói :

- Thôi mà An Kỳ , đừng vì chuyện đó mà tức giận nữa !

- Đan Nghi bà có thể nghĩ thông suốt vậy là tốt quá rồi ! Bà là ai cơ chứ ? Là đại tiểu thư của Đan gia , số nam sinh thích bà không có vài vạn thì cũng phải có hàng nghìn . Lúc trước , bà yêu Bạch Văn Bình , không biết bao nam sinh đã tan nát con tim rồi .

Thấy Đan Nghi cười nói như vậy , An Kỳ mới thấy an tâm

- Bạch Văn Bình , cái cây vẹo cổ đó có gì đáng để tiếc nuối đâu ! Đi nào , tôi đưa bà đi dạo phố !

Đan Nghi cũng muốn ở bên cạnh An Kỳ nên nói :

- An Kỳ , mai tôi sẽ quay lại trường học rồi ! Tối nay tôi sang nhà bà ngủ nhé !

Lúc trước Đan Nghi cũng thường hay ở cùng An Kỳ , không phải cô sang nhà An Kỳ thì sẽ là ngược lại...

Đan Nghi vốn thấy mình rất có lỗi với An Kỳ , giờ sắp phải trở về trường thì tất nhiên sẽ muốn giành nhiều thời gian hơn cho cô bạn thân thiết từ thuở nhỏ này .

Cầm lấy túi xách rồi nói với dì Dương :

- Dì Dương , cháu sang nhà An Kỳ đây , tối cháu sẽ không về đâu ạ !

- Được ! Chú ý an toàn nhé !

Dì Dương không quên dặn dò...

An Kỳ và Đan Nghi nắm lấy tay nhau mà chạy ra ngoài.

Buổi tối , Đan Nghi không về...

....

Chiếc xe của Lục Thượng Hàn bí mật lượn qua Đan gia .

Sắc mặt Lục Thượng Hàn lạnh băng ...

Tối nay hẳn vốn định đến tìm Đan Nghi...

.... kết quả cô vợ nhỏ của hắn lại ở lại An gia không về...

Cô gái nhỏ này , thật không thêm để tâm tới hắn quá rồi mà....

Vừa mới trở thành người của hắn thôi.... tình yêu của hắn giành cho cô còn chưa được phát huy ra hết 1 phần trong vạn phần đó .... vậy mà cô không thêm để ý tới hắn vậy sao ?

Lục Thượng Hàn trầm nghĩ , cô gái nhỏ này đã quên mất cảnh nằm dưới thân hắn mà van xin rồi..

Người lái xe kiêm trợ lý của hắn dù không quay đầu lại thì vẫn nhận thấy khí áp trong xe đang rất rất thấp...

Từ đầu giờ chiều , Lục Thượng Hàn đã lùi lại hết mọi lịch trình , chỉ đợi đến tối đến gặp Đan Nghi .

Người trợ lý này đã theo phục vụ bên cạnh Lục Thượng Hàn nhiều năm , biết rõ hắn là người trước giờ rất bình thản , đầu cho núi Thái Sơn có sụp ngay trước mắt thì cũng sẽ không chớp mắt dù chỉ một cái... tất cả mọi việc dường như đều nằm gọn trong tầm kiểm soát của hắn vậy.

Vậy mà giờ đây , đã vài lần vì chuyện của Đan Nghi mà như người bị mất phương hướng...

Trước là sốt ruột đợi đến lúc có thể gặp Đan Nghi.... rồi lại vì không gặp được cô mà sắc mặt càng lúc càng khó coi.

Người trợ lý đành phải cùng hắn đứng đợi ở cổng sau nhà Đan Nghi....

Mãi lúc lâu sau , Lục Thượng Hàn mới lên tiếng :

- Đi về !

Người trợ lý thở phào nhẹ nhõm , anh ta còn tưởng mình sẽ phải ngồi canh ở đây cả đêm cơ... với thể lực của anh ta thì việc đó không có gì là khó.... Nhưng anh ta sợ mình chịu không nổi cái thần thái đáng sợ của Lục Thượng Hàn lúc này....

Những việc này , Đan Nghi không hề hay biết chút nào...

Lúc này cô và An Kỳ đang nằm trên chiếc giường lớn , cùng nhau nói đủ thứ chuyện trên trời dưới biển .

Đêm qua ở cạnh Lục Thượng Hàn đã khiến cô tiêu hao khá là nhiều thể lực ,giờ nói chuyện nói chuyện...cô nhắm mắt lại ngủ lúc nào không biết...

An Kỳ cười nói :

- Đan Nghi , tôi nói cho bà biết nhé ,có mấy tên nam sinh nói với tôi rằng họ rất muốn có cơ hội để được gặp bà đây..., bà....

An Kỳ quay sang nhìn... Đan Nghi đã say giấc tự khi nào rồi...

....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93

- Nha đầu thối này ,thật là vô tư quá mà !

An Kỳ không khỏi bật cười .

- Hôm qua vừa gặp phải chuyện của Bạch Văn Bình như vậy mà hôm nay đã có thể ngủ ngon lành như này rồi...thế mà làm tôi lo bà sẽ đau khổ mà định giới thiệu cho bà một người bạn trai tốt hơn cơ !

Nói rồi cũng chui vào chăn , nhắm mắt lại..

Sáng sớm ngày hôm sau ,nhận lấy hành lí mà đi Dương đã thu xếp sẵn , chào tạm biệt ông ngoại , ba cô và An Kỳ để ra sân bay trở về trường học .

Hôm nay là một ngày rất đẹp , trời cao trong xanh , gió thoang thoảng ...

Giải quyết xong chuyện của Bạch gia , Đan Nghi thấy vô cùng thoải mái ...

Đến sân bay...

An Kỳ lưu luyến không nỡ buông tay Đan Nghi , ôm lấy Đan Nghi mà rằng :

- Nghi Nghi nhớ thường xuyên alo cho tôi đây ! Bất kể xảy ra chuyện gì thì tôi vẫn luôn là người bạn tốt nhất của bà đó !

-Ukm !

Đan Nghi gật đầu ...

Hành lí của Đan Nghi không nhiều ,chỉ có một chiếc vali nhỏ .

Nhẹ nhàng lên đến máy bay...

Di Dương đặt cho cô chiếc vé khoang VIP , Đan Nghi đến sớm , trong khoang máy bay hầu như chưa có một hành khách nào khác cả...

Ổn định chỗ ngồi rồi Đan Nghi mới nhớ ra , việc cô trở về trường học , cô còn chưa nói với Lục Thượng Hàn ...

Cũng không biết hẳn sẽ nói gì..

Đan Nghi đang định rút điện thoại ra... thì bỗng thấy phía trước mặt xuất hiện một bóng người...

Là một người cao lớn ,đứng ngay trước mặt cô...

Đan Nghi từ từ ngẩng mặt lên ,in vào mắt cô là thân hình cao lớn tuấn tú của Lục Thượng Hàn.. hẳn mặc một bộ âu phục màu sẫm , kết hợp với một chiếc cà vạt cùng gam màu , toàn thân hẳn toát lên vẻ điềm đạm , phong thái , khí chất hơn người .

Nhưng , sắc mặt hẳn có vẻ như không được tốt cho lắm

Tối qua , không gặp được cô , hấn đã thấy bứt rứt , khó chịu trong người lắm rồi .

Vậy mà hôm nay , Đan Nghi rời nhà để quay lại trường học mà cũng không nói gì với hấn cả .

Cô gái nhỏ này ,lúc trước vẫn ổn ,có việc gì thì cũng đều nói với hấn .

Kết quả , đăng kí kết hôn xong ,lên giường cùng hấn rồi thì lại vất hấn lên tận mây xanh , cơ bản là không coi hấn là chồng , đi lại tự do như vậy...ngay cả việc cô quay lại trường học cũng là do hấn cho người đi dò hỏi mới biết được .

Điều này khiến hấn không vui chút nào cả !

- Thượng Hấn !

Thấy hấn , Đan Nghi cười thật rạng rỡ...

Cô còn đang định gọi điện cho hấn cơ , vậy mà hấn đã xuất hiện rồi .

Cô cất điện thoại đi , thấy sắc mặt hấn không tốt ,quan tâm mà hỏi :

- Anh sao vậy ?

Cô không may hay biết nguyên nhân khiến thần sắc hấn không tốt vậy chính là vì cô .

Lục Thượng Hấn ngồi xuống bên cô ,trên khuôn mặt dần dôi ấy hiện chút không vui..

Đến lúc này rồi mà Đan Nghi còn chưa ngộ ra chút gì sao ?

Đan Nghi thấy hàng lông mày hấn chau lại như vậy thì giờ ra bàn tay nhỏ xinh ,sờ lên trán hấn :

- Thượng Hấn , anh không sao chứ ? Có bị sốt không ?

Vẫn còn biết quan tâm hấn như vậy...trong lòng hấn thấy thoải mái hơn nhiều..

Đến bản thân hấn cũng không phát hiện ra , một người hồ giong hoán vũ nơi thương trường như hấn , giải quyết việc gì cũng bình thản như hấn... mà khi đứng trước Đan Nghi lại như biến thành một tiểu tử vừa chớm biết yêu lần đầu vậy.

Cùng Đan Nghi đăng kí kết hôn rồi , gạo đã thổi thành cơm rồi ,mà bản thân hấn lại cứ thấy lo lắng sợ sệt...

Sự tự tin trước nay của hấn đi đâu mất rồi ?

Như lẽ thường , việc này , người phải lo lắng nhiều hơn sẽ là phía nữ giới mới đúng chứ nhỉ ??

- Không sốt ! Ngồi yên !

Lục Thượng Hấn nghiêng người , giúp Đan Nghi thắt dây an toàn .

Hơi ấm từ người hấn tỏa ra cùng về đêm tĩnh , bình thản vốn có của hấn khiến Đan Nghi thấy thật bình an .

Hấn cúi xuống ,Đan Nghi mím mím môi....cảm nhận hơi ấm nơi chiếc cằm hấn tì vào đầu cô...ấm áp .... rất ấm áp .

,

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94

Lục Thượng Hấn giúp Đan Nghi thắt dây an toàn lâu đến bất thường... bàn tay hấn có vài ba lần đã chạm cả vào eo cô , mon trón nơi vòng eo mềm mại ấy ....lại thêm vài lần thuận tay dịch lên phía trên một chút chút...

Cơ thể Đan Nghi dưới bàn tay nghịch ngợm ấy như muốn tan chảy ra vậy ,nhưng , nghĩ đến đây đang là trên máy bay , mặc dù là khoang VIP nhưng dù sao cũng là nơi công cộng ...

Đan Nghi liền đánh lên đôi tay hấn một cái cánh cáo....

Lục Thượng Hàn cuối cùng cũng đã thất xong dây an toàn cho Đan Nghi và ngồi ngay ngắn lại...

- Anh đi đâu vậy ?

Đan Nghi hỏi hấn .

Hỏi xong mới thấy mình hỏi hơi thừa rồi ,chuyến máy bay này bay tới thành phố có ngôi trường danh giá mà cô đang theo học. Lục Thượng Hàn ngồi trên chuyến bay này , không phải đi đến đó thì còn có thể đi đâu ?

Đan Nghi tình nghịch lè lè lưỡi...

Máy bay còn chưa cất cánh , Đan Nghi rút điện thoại ra gửi tin nhắn buồn đura với An Kỳ.

Tối qua hẹn An Kỳ sẽ thức buồn cả đêm , vậy mà mới nói được dăm ba câu thì cô đã mệt quá mà ngủ thiếp đi mất.

Nghĩ lại , cô thấy mình thật có lỗi...

An Kỳ rất nhanh đã trả lời tin nhắn , thế là hai người lại tiếp tục nhắn tin qua lại .

Thần sắc Lục Thượng Hàn vừa hồi phục được chút , đang định nói chuyện cùng Đan Nghi...

Ai ngờ ,cô chỉ hỏi hấn đúng một câu vậy , hấn còn chưa kịp trả lời thì cô đã lại ôm điện thoại nói chuyện cùng bạn rồi .

Trong ánh mắt hấn có chút bất bình vì bị đối xử lạnh nhạt như vậy .

Có vẻ như cô gái nhỏ này đúng là đã không quá coi trọng mối quan hệ giữa hai người rồi...

Nghĩ vậy , đôi mắt hấn nheo lại...

Máy bay cất cánh , Đan Nghi mới cất điện thoại vào túi...

Cô quay đầu sang , Lục Thượng Hàn đang nhắm mắt lại nghỉ ngơi .

Đan Nghi thầm nghĩ “ Anh cũng biết mệt sao ? Cứ tưởng anh là người mình đồng da sắt , không biết mệt là gì cơ ?”

Nghĩ đến tối hôm đó ,thể lực hấn tốt tới vậy ,hành cô đau lưng đau người đau toàn thân... Đan Nghi lại không khỏi có chút bất mãn ,thấy hấn nhắm mắt đường thần vậy , cô lè lè lưỡi rồi cũng nhắm mắt lại nghỉ ngơi...

Máy bay cất cánh rất êm...

Đan Nghi đang ngủ được chút thì cảm thấy người ngồi cạnh có chút khác lạ...

Mở choàng mắt ra ,chỉ thấy sắc mặt hấn trắng bệch , có vẻ như bị say máy bay ...?

Ngay sau đó , thân hình cao lớn của Lục Thượng Hàn đứng bật dậy , có chút loạng choạng bước nhanh về phía nhà vệ sinh .

Đan Nghi có chút ngạc nhiên , nhẽ nào hấn bị say máy bay thật ?

Nhìn về ngoài cường tráng là vậy ,thể lực , tinh lực đều không tồi ... thế mà lại có thể say máy bay ???

Nghĩ đến đây , cô lại nhớ đến cảnh đôi chân cô bị hấn gấp khúc các kiểu đến tê cứng.... nghĩ tới đó mà đôi má cô ửng đỏ cả lên...

Nhưng... dù bản thân đã bị hấn hành thâm đến vậy nhưng trong sâu thẳm nội tâm , cô thật ra không hề ghét bỏ cảm giác ấy.... trái lại ... cảm giác ấy rất ...tuyệt vời ....

Hồi thần ,Đan Nghi phát hiện Lục Thượng Hàn vẫn chưa ra khỏi nhà vệ sinh ....

Cô bắt đầu thấy lo lắng ,hấn không phải đã bị làm sao rồi chứ ?

Cô vội đi nhanh về phía nhà vệ sinh ,gõ gõ cửa :

- Thượng Hàn ! Anh không sao chứ ? Mở cửa !

Không có tiếng đáp lại , Đan Nghi càng hoảng .

- Thượng Hàn ! Thượng Hàn ! Anh đừng có dọa em !

.... cánh cửa mở ra .... một bàn tay dài thò ra .... lời tuột cô vào bên trong...

Thân hình mềm mại thanh mảnh của cô nằm trọn trong vòng tay dẫn dắt , ầm ập của Lục Thượng Hàn .

Cô hỏi hần , đầy lo lắng :

- Anh không phải là say máy bay thật đấy chứ ? Để em đi gọi tiếp viên !

Cứ tưởng cô không quan tâm hần cơ , nhìn dáng vẻ lo lắng của cô lúc này, mọi tức tối , bất bình trong lòng hần tan biến như mây khói...

Hần đâu có bị sao , mà phải tìm đến tiếp viên ????

.....

Lục Thượng Hàn dụ được Đan Nghi vào đây roài.... khác gì thỏ vô miệng sói đâu nhể ?

Như vậy là chap sau lại có.....a hihi

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95

Hần chỉ cần cô.... là đủ !

- Anh không sao !

Ánh mắt bình thản , trong trẻo ,...rõ ràng là rất ổn .

Đan Nghi thở phào nhẹ nhõm :

- Thế anh ở trong này lâu vậy làm gì ? Làm em sợ quá đi mất !

- Anh có chuyện , em sẽ lo lắng sao ?

Lục Thượng Hàn lập tức hỏi lại .

- Tất nhiên rồi !

Đan Nghi buột miệng nói luôn không chút đắn đo.

- Anh giờ là chồng của em , em tất nhiên là rất sợ anh gặp phải chuyện gì rồi !

Tâm trạng Lục Thượng Hàn lập tức vui trở lại .

Hần ôm lấy Đan Nghi , hơi ầm nòng nài , đầy ánh dương bao trùm lấy thân hình cô.

Hần cúi xuống , đôi môi mỏng chuẩn sắc hôn lên bờ môi ngọt ngào của cô... đôi môi ngọt ngào như trái chín này mới chỉ một ngày không được chạm vào đã đủ khiến hần nhớ phát điên mất rồi...

Đan Nghi thấy hần không sao , cảm giác được hần ôm trọn trong tay thật sự rất ầm ập , rất an lòng.

Cô đón lấy nụ hôn của hần , vốn nghĩ hần chỉ đơn giản dừng lại ở một nụ hôn này mà thôi .

Nhưng đâu ngờ , hần biến nụ hôn vốn rất đơn thuần ấy thành một nụ hôn sâu thật sâu , hần tham lam lưu luyến nơi bờ môi cô , lưỡi hần cuốn lấy lưỡi cô , quện vào nhau không rời...

- U...

Cảm nhận thấy hơi thở của hần mỗi lúc một gấp , nụ hôn càng lúc càng cuồng nhiệt... Đan Nghi tìm cách đẩy hần ra...

Lục Thượng Hàn sao có thể cho cô cơ hội ấy... tính ra , đây đáng lẽ phải là tuần trăng mật của hần và cô... tối qua lẽ ra cô cần phải ở bên hần mới

đúng... giờ hán làm thế này mới chỉ tạm coi là một chút bồi thường đơn giản mà thôi .

Bàn tay hán vuốt ve , lưu luyến nơi vòng eo nhỏ nhắn của cô ...miệng hán chỉ muốn được dừng lại mãi nơi bờ môi hồng xinh ấy...

Đôi chân Đan Nghi mềm nhũn như không xương.... trong lòng cứ có cảm giác trống rỗng , tựa như thiếu mất một thứ gì đó , cần hán đến để lấp đầy...

Căn phòng vệ sinh không lớn lắm nhưng rất sạch sẽ....

Khi bị hán đè xuống chỗ thêm bồn rửa tay , Đan Nghi mới chợt bừng tỉnh... nhưng lúc này cô căn bản là không thể chạy đâu cho thoát mất rồi..

Khi cơ thể hai người hợp nhất , tiếng rên khe khẽ từ miệng Đan Nghi phát ra .

Cô vội cắn chặt răng lại , ngăn không cho mình phát ra tiếng rên rỉ ấy...

Trời ạ...

Đây là nhà vệ sinh ở trên máy bay , đây là ở nơi công cộng đó...

Cô sao lại có thể không biết ngại , không biết xấu hổ mà cùng hán làm ra chuyện này chứ ...

Cô thật sự xấu hổ đến chết mất thôi !

- Thượng Hàn...

Cô hết cách , chỉ có thể khẽ cầu xin hán , cũng không biết là cô đang muốn hán nhanh chóng kết thúc chiến đấu hay là đang muốn hán đừng làm bừa nữa...

Lục Thượng Hàn đang đắm mình trong nét ngọt ngào đầy quyến rũ của cô thì sao có thể vội kết thúc cuộc vui ở đây ngay được...

Đan Nghi cắn chặt môi , tay thì giữ chặt vào chiếc áo khoác ngoài của hán , cố gắng để bản thân không phát ra tiếng nữa....

Dù bị Lục Thượng Hàn dẫn dắt , hoàn toàn nhập vào trong cuộc nhưng Đan Nghi cũng không có cách nào để mình làm ra chuyện này ở chốn công cộng ....

Lục Thượng Hàn nhận thấy sự đè nén cảm xúc trong cô....

.... tiếng cô rên lên vì những cảm xúc thăng hoa của cơ thể hay và uyển chuyển nhường nào , hán là người rõ nhất ...

Giờ nhìn cô cắn chặt môi , hán có chút không đành , dùng tay vuốt ve nơi bờ môi cô :

- Đừng cắn chặt như vậy , bị thương thì sao ? Đó là đồ của anh mà !

Đan Nghi vẫn không chịu ngưng lại , giọng nói của Lục Thượng Hàn một lần nữa cất lên nhẹ nhàng đầy mê hoặc :

- Thả lỏng chút ! Anh thích nghe tiếng của em ! Ngoan , không sao đâu , không sao đâu ...

Hán dùng giọng nói để mê hoặc cô và còn dùng cả cách khác nữa....

Cuối cùng Đan Nghi cũng hết cách , thôi không cắn chặt môi nữa , tiếng rên rỉ của cô vang vọng cả căn phòng , vang vọng lấp đầy cả trái tim Lục Thượng Hàn nữa...

Lục Thượng Hàn nhếch môi cười đầy quyến rũ :

- Rất hay , anh rất thích !

Đan Nghi rất cáu , liền cắn mạnh lên bờ vai hán , đều tại hán , tại hán cứ làm đủ mọi cách ....

Cô còn ít tuổi , lại mới nếm vị trái cấm mà lại bị hán dẫn dụ làm ra chuyện này ngay nơi công cộng....thật là....

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96

Đan Nghi thật sự rất xấu hổ....

Cô không biết mình phải làm gì bây giờ nữa...

Cô cắn vào vai Lục Thượng Hàn, phát hiện hần thả lỏng bờ vai ra để tùy ý cho cô cắn... Đan Nghi lại có chút không đành lòng.

Chính lúc mà tâm trạng cô đang hỗn loạn như vậy thì cơ thể cô đã bị Lục Thượng Hàn đưa lên đến đỉnh đoạn mây mưa...

Khi thả lỏng người ra, thu người trong vòng tay hần, đôi mắt cô như được phủ lên một lớp sương mỏng, giọng nói giận giữ mà lại có chút làm nũng:

- Em không ra bên ngoài nữa đâu!

- Ngoan, không sao đâu!

Lục Thượng Hàn dịu dàng vuốt mái tóc dài suôn mượt của cô.

- Em cứ ở trong này, anh ra ngoài đi!

Lòng tự tôn của Đan Nghi có chút bị thương tổn... chỉ cần nghĩ đến cảnh khi nãy ở đây, ngay trong phòng vệ sinh này cô phát ra động tĩnh lớn như vậy, có khi cả phi hành đoàn đều nghe thấy mất rồi... là cô không thể an lòng mà bước ra ngoài được.

Hần nhếch môi cười:

- Em chắc chắn?

- Phản kháng, em không cần anh quản nữa!

Cô bước bình đáp lại.

Hần là đàn ông, con trai, tất nhiên không cần quản nhiều như vậy...

Nhưng cô thì khác, da mặt cô đâu có dày đến mức coi như vừa xong không có chuyện gì xảy ra được chứ?

- Nếu như lát nữa có người vào dùng nhà vệ sinh, em ở đây, không phải càng dễ bị lộ sao?

Lục Thượng Hàn thật thà phân tích...

Thần thái hần giờ đã hồi phục lại vẻ điềm tĩnh, bình thản vốn có... so với bộ dạng, đầu tóc bù xù quần áo xộc xệch của Đan Nghi bây giờ thì hần giống như một người hoàn toàn vô tội. ...

Nhưng chỉ có cô mới biết hần khi nãy điên cuồng, mãnh liệt hết như một loài dã thú vừa bị đánh bẫy vậy...

Đan Nghi nhất thời cũng không biết phải làm thế nào cho ổn...

Lục Thượng Hàn vò khăn ẩm, lau chùi và chườm lên chỗ đó cho Đan Nghi, tránh để làn da non nớt của cô bị tổn thương...

Lục Thượng Hàn bỏ chiếc khăn xuống, hạ thấp giọng nói:

- Được rồi, ra ngoài thôi!

Đan Nghi cuối cùng cũng chịu gật đầu...

... đang định bước đi thì bỗng hần ôm lấy eo mà bế cô lên...

Người đàn ông này sợ giờ họ cùng ra ngoài như này chưa đủ để thu hút sự chú ý từ những hành khách khác sao chứ?

Đan Nghi tức giận, mà không làm gì nổi...

Lục Thượng Hàn đặt cô xuống chỗ ngồi, thắt dây an toàn cho cô...

.... Đan Nghi vẫn còn chưa muốn nói chuyện với hần...

Cô nghĩ ngợi một chút rồi quay sang cảnh cáo:

- Lục Thượng Hàn, sau này ở nơi công cộng anh không được....

- U'...

Không đợi cô nói hết câu , Lục Thượng Hàn đã tặng cô một nụ hôn nóng bỏng , nồng cháy ....

- Lục Thượng Hàn !

.....

Hơi thở ổn định trở lại ,Đan Nghi gọi tên hắn đầy vẻ cảnh cáo .

Lục Thượng Hàn nhún nhún vai nói :

- Đây là máy bay riêng của anh , lẽ nào lúc lên máy bay em không phát hiện ra sao ?

Đan Nghi bất ngờ...giờ mới quay ra ngó nghiêng , chỉ thấy ngoài những chiếc ghế hào hoa và những đồ trang trí ra thì trong khoang máy bay không có một bóng người nào khác...

Khi lên máy bay , cô không để ý ,chỉ là cảm thấy máy bay hôm nay sạch sẽ và thoải mái hơn bình thường.... không ngờ đây lại là máy bay riêng của Lục Thượng Hàn .

Thì ra là Lục Thượng Hàn cho người đi tìm hiểu lịch trình ngày hôm nay của Đan Nghi..... biết là cô đang định đặt vé máy bay để trở về trường học thì lập tức cho người mang một chiếc vé của chuyến bay đặc biệt này đến trao tận tay cho dì Dương .

Dì Dương biết đây là ý của Lục Thượng Hàn... tuy bà cũng sợ Đan Nghi sẽ phải chịu thiệt thòi ... nhưng nghĩ rằng Lục Thượng Hàn làm mọi việc đều là vì Đan Nghi .... so với Bạch Văn Bình thì đúng là một trời một đất.

Thế nên dì Dương đã giúp Lục Thượng Hàn...và cứ vậy Đan Nghi được đưa lên máy bay riêng của hắn .

Cả phi hành đoàn này đều chỉ có hai hành khách là họ mà thôi .

Lục Thượng Hàn cũng sớm đã ra lệnh không ai được phép đến làm phiền giây phút riêng tư của hắn với cô vợ nhỏ này của mình.

Đan Nghi giờ mới biết mình bị hắn lừa....

Cô mím môi :

- Lục Thượng Hàn , khi này em phải cố nhịn như vậy... khổ sở như vậy.... Sao anh không nói sớm ?

....

Ui chú thỏ non đáng thương của tui

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97

- Ukm. Âm thanh em phát ra thật tuyệt !

Hắn nói một câu hoàn toàn không liên quan tới câu hỏi.

Giọng điệu mơ màng ngân nga , tựa như đang nghĩ lại cảnh tượng nóng bỏng khi nãy...

Đan Nghi gập giữ phòng mềm mại lên dọa hắn .....

Lục Thượng Hàn vươn cánh tay dài ra ôm trọn cô vào lồng ngực mình...

Bàn tay với những ngón tay thon dài dịu dàng vỗ về bờ vai cô....

.....

Đan Nghi cuối cùng cũng nguôi giận , ngồi tựa vào vai hắn , nói :

- Lần sau không được vậy nữa !

- Ukm

Lục Thượng Hàn gật đầu đồng ý .

Phản chẳng không thể này nữa thì còn có thể thế kia nữa mà ?!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98

Cũng không biết tới qua hán ngủ ở đâu ?

Đan Nghi ấn nút điều khiển ,rèm cửa sổ từ từ kéo lên , cô đứng bên cửa sổ , vươn vai , hít một hơi thật dài .

Từ phía sau , một vòng tay mạnh mẽ ôm lấy eo cô .

Là Lục Thượng Hàn ,không cần quay đầu , Đan Nghi cũng biết đó là hán... hơi ấm , mùi hương trên người hán đã khắc sâu vào tâm trí cô ...

Đan Nghi quay người lại , cười nói với hán :

- Anh từ đâu xuất hiện vậy ? Lúc em tỉnh dậy , rõ ràng không có thấy anh ở trong phòng mà ?

- Anh đã cho người đã thông phòng của anh và em !

Nói rồi , buông cô ra.

Đan Nghi nhìn khắp căn phòng :

- Oa....thật đẹp.... lúc trước căn phòng này đã đủ đẹp lắm rồi.... nhưng giờ còn thoải mái hơn trước nhiều ý !

- Dựa theo thiết kế trong phòng riêng của em ở Đan gia đấy !

Lục Thượng Hàn điềm đạm trả lời ,trong giọng nói trầm ấm ấy không giấu nổi một sự bá đạo đáng yêu .

Đan Nghi có chút không dám giám tin vào điều mình vừa nghe thấy :

- Hôm đó anh vào phòng em.... chỉ ở đó có mấy phút ngắn ngủi thế mà đã biết rõ sở thích của em vậy á ?

Không thể không cảm than về trí nhớ quá đối siêu phàm của Lục Thượng Hàn...

Nhưng nếu không phải là vì cô thì trí nhớ siêu phàm ấy hán cũng tuyệt đối không sử dụng bừa bãi cho bất kì ai khác....

Đan Nghi phát hiện ra những sự thay đổi trong căn phòng này : chiếc giường trước kia của cô đã được đổi thành một chiếc giường đôi rất lớn , phòng tắm đã biến thành một căn phòng tắm hào hoa , sang trọng , bên trong có bố trí một chiếc bồn tắm loại lớn có cả công cụ để massage .

Ban công cũng được đã thông nên rất là rộng .

Còn giữa phòng ngủ của cô và của hán trước đây , giờ đã được lắp thêm một cánh cửa .

Thoạt nhìn thì vẫn là hai căn phòng tách biệt , không khác gì trước đây.

Nhưng khi đẩy cánh cửa ở giữa ra thì có thể thấy căn phòng kia của Lục Thượng Hàn đã không còn chiếc giường nào cả .... mà sớm đã được sửa thành thư phòng , hai chiếc bàn gấp loại lớn được bố trí gần nhau , thích hợp cho Lục Thượng Hàn ngồi làm việc và cũng thích hợp cho Đan Nghi học bài.

Chỉ vài ngày ngắn ngủi , Lục Thượng Hàn đã cho người bố trí căn hộ của mình thành một mái ấm xinh xắn thích hợp cho một đôi vợ chồng trẻ như này rồi ....

..... Ấm áp , tiện lợi mà lại lãng mạn vô cùng .... đến cả chiếc sofa dài kia cũng được đặt mua theo đúng kiểu dáng , màu sắc của chiếc sofa trong phòng

Đan Nghi tại Đan gia .

Trong lòng Đan Nghi thật sự rất vui , rất cảm động.... mẹ qua đời , ông ngoại bệnh nặng .... ngay cả ba cô cũng không hiểu tâm tư của cô đến vậy...

Thế nhưng , Lục Thượng Hàn đã hiểu , đã rất rất hiểu cô....

Đôi tay trắng nõn nà của cô ôm lấy cổ Lục Thượng Hàn , cô chủ động tặng một nụ hôn ngọt ngào lên môi hắn :

- Cảm ơn anh , Thượng Hàn !

- Anh cũng cảm ơn em !

Giọng nói trầm ấm của hắn giờ có chút khàn khàn .

- Tại sao ?

Đan Nghi không hiểu ý hắn ....

- Đã bước vào cuộc đời anh !

Hắn thì thầm bên tai cô.... ngọt ngào...ngọt ngào....

.....

Về Đan gia , giải quyết xong mọi chuyện với Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa , lại có một tổ ấm ấm áp bên Lục Thượng Hàn rồi .... căn hộ vốn thuộc quyền sở hữu của Đan Nghi ở bên cạnh , để lại cũng không có tác dụng gì....

.... Đan Nghi nói việc đó với hắn , hắn liền cho người đi giải quyết mọi việc liên quan tới căn hộ đó rồi.

Lục Thượng Hàn và Đan Nghi đều không thiếu tiền , căn hộ đó có nhiều vết tích của Bạch Văn Bình và Đường Sa Sa để lại , giải quyết sớm ngày nào thì Đan Nghi sẽ sớm thoải mái hơn ngày đó .

Giai quyết xong mọi việc , Đan Nghi bắt đầu chính thức trở lại giảng đường.

Giờ cô mới 18 tuổi , cuộc đời mới chỉ bắt đầu , việc học tập là vô cùng quan trọng.

Dù có Đan gia và Lục gia làm chỗ dựa vững chắc đi chăng nữa thì Đan Nghi cũng không có ý định dừng bước lại....

Đây là điều mà một nữ sinh hiện đại cần phải có , độc lập , tự làm chủ cuộc đời mình , tự mình phấn đấu để xây dựng sự nghiệp , vun đắp cho tương lai....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99

Đan Nghi đến lớp ,thì thấy Đường Sa Sa cũng đã xuất hiện.

Tại thành phố quê nhà ,Đường Sa Sa coi như đã thân bại danh liệt , hết cách , ả đành chỉ còn cách quay trở lại trường học .

Vì dù sao ngôi trường này là ngôi trường đứng nhất nhì cả nước , ở lại đây , ả vẫn còn có cơ hội tìm được bạn trai khác có điều kiện kinh tế , không thì chí ít ả hoàn thành chương trình học thì cũng có thể tìm được một việc làm lương cao.

Thành phố này nằm ở vị trí rất xa , rất xa so với thành phố quê hương của ả , thế nên tiếng xấu của ả vẫn chưa kịp truyền tới nơi này , điều này cũng đủ khiến ả an tâm không ít.

Thấy Đan Nghi bước vào ,ánh mắt ả thoáng hiện nét đố kỵ , ghen ghét.

Ả và Bạch Văn Bình đã cắt đứt quan hệ , lại thân bại danh liệt , nhìn ả hiện tại rất chi là tiều tụy.

Nhưng Đan Nghi thì khác , cô khoác trên người bộ quần áo đắt tiền của thương hiệu thời trang hàng đầu thế giới, chiếc váy đẹp vừa vặn , làm tôn lên đường nét thanh xuân của cơ thể thiếu nữ , tựa như một loại trái cây vừa chín tới, mời gọi người đến nếm thử, lại thanh thoát , diễm lệ , thuần khiết .... khiến người khác bị thu hút nhưng tuyệt đối không thể nảy sinh ra một tà niệm xấu trước vẻ đẹp trong sáng tới vậy.

Hơn nữa , cô còn được Lục Thượng Hàn rất mực thương yêu , cung chiều nên luôn giữ được vẻ vô lo vô nghĩ , hồn nhiên và khá ái.

Đường Sa Sa càng nhìn lại càng hận, hà có gì mà Đan Nghi lại được sinh ra trong một gia đình giàu có tới vậy còn bản thân ả thì lại luôn phải tự thân vận động , tự thân đi giành giật ?

Đan Nghi bước tới phía ả nhưng không thèm nhìn ả dù chỉ một cái... Đã lật mặt với nhau vậy rồi , Đan Nghi cũng không cần phải giả điên giả khùng làm gì nữa .... coi Đường Sa Sa như một kẻ vô hình , Đan Nghi ngồi ra hàng ghế phía sau...

Phản chảng Đan Nghi có chiều cao lí tưởng , ngồi xa bực giảng chút cũng chả sao .

Đường Sa Sa tức tối , nắm chặt chiếc bút trong tay , dường như muốn bẻ chiếc bút ra làm đôi vậy.

Lúc này , Tiền Phi cũng bước vào , cao ngạo như một chú khổng tước...

Nếu nói Đan Nghi xinh đẹp nho nhã và không phô trương thì Tiền Phi lại sở hữu vẻ đẹp chói lóa , nổi trội.

Cô bước tới bên Đan Nghi ,cười nói :

- Đan Nghi , nghe nói mấy hôm trước là sinh nhật bà à ?

- Ủ , thế nên tôi mới đặc biệt xin nghỉ về nhà mấy hôm mà !

Đan Nghi nở nụ cười dịu dàng đáp lại.

- Sinh nhật vui vẻ nhé !

Tiền Phi hào sảng cười chúc mừng sinh nhật muộn của Đan Nghi .

- Cảm ơn !

Đan Nghi từ đầu đến cuối vẫn luôn giữ nét cười trên môi .

Đan Nghi trước giờ ở trường đều rất là giản dị ,không bao giờ bộc lộ ra thân phận thiên kim đại tiểu thư của mình .

Nhưng , lần trước, khi cô đeo chiếc dây chuyền kim cương đắt giá đó , người khác có thể không để ý , nhưng Tiền Phi thì không thể không đoán ra thân phận thật của cô.

Thời gian vừa qua , Tiền Phi tiếp xúc với Đan Nghi , biết Đan Nghi là một người đường hoàng , hào phóng , nhân phẩm rất không tồi nên có ý định kết giao cùng cô :

- Chanel mới ra hàng mới ,có mấy mẫu váy mùa hè đẹp phết , ngọt ngào trẻ trung , bà có muốn đi xem không ?

- Được ! Hôm nào rảnh cùng đi nhé !

Đan Nghi cũng thấy Tiền Phi là một người không tồi , đáng để kết giao nên nhận lời luôn.

Đường Sa Sa nghe vậy , tay cầm chiếc bút mà như muốn bẻ gãy luôn....

Đối với Đan Nghi hay là Tiền Phi thì việc mua một chiếc váy chanel đắt tiền cũng chỉ giống như mua một hộp kem hoa quả bình thường mà thôi ...

Nhưng với Đường Sa Sa ả hiện tại thì việc đó thật là vượt quá tầm tay quá nhiều , quá xa....

Lúc trước, Bạch gia dựa vào Đan gia để làm ăn , Đường gia cũng thỉnh thoảng cũng có cơ hội dựa vào Đan gia mà kiếm được không ít.

Người nhà Đan gia chỉ cần nói rộng tay một chút thôi thì Bạch gia , Đường gia cũng sẽ kiếm đủ ăn trong một thời gian không ngắn.

Hơn nữa , khi đó ,Đan Nghi thật sự coi Đường Sa Sa là bạn tốt nên không bao giờ tính toán chuyện tiền nong với ả... đồ ăn thức uống không nói...quần áo giày dép , Đan Nghi có thứ gì thì cũng đều không quên mua cho ả một thứ tương tự.... không biết ả đã lấy được bao nhiêu là quần áo váy vóc đẹp, đắt tiền từ tay Đan Nghi rồi.

Giờ đắc tội với Đan gia ....

Bạch gia , Đường gia coi như đã mất hết mọi cơ hội rồi....

Đường Sa Sa cũng không thể kiểm soát được thứ gì từ tay Đan Nghi nữa...

Đường Sa Sa càng nghĩ càng không cam tâm.... càng nghĩ càng thấy bất bình....

.....

Ả Đường Sa Sa lại tiếp tục xuất chiêu rồi mọi người ạ

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100

Đợi đến khi Tiền Phi dời khỏi chỗ ngồi của Đan Nghi thì Đường Sa Sa mới bước đến bên cô, hạ giọng cầu xin :

- Đan Nghi, xin lỗi cậu ,cầu xin cậu hãy tha lỗi cho tớ, được không ?

Đan Nghi đang lật giở sách vở , chả thèm để ý tới ả , coi ả như không hề tồn tại.

- Đan Nghi, tớ sai thật rồi , thật sự sai rồi .... chúng ta còn có thể làm bạn bè nữa không ?

Đường Sa Sa là thật tâm muốn cứu vãn, nhưng là cứu vãn tình cảm bạn bè hay là lợi ích cá nhân thì chỉ có bản thân ả mới biết được .

Đan Nghi không thèm nói lời nào với ả...

.... một kẻ tiện nhân ,xấu xa , bỉ ổi , sống hai mặt như ả ... Đan Nghi đến ngay cả tâm trạng ứng phó cũng “keo kiệt “ mà không thèm bỏ thí cho ả , dù chỉ một chút .

Cô đứng dậy bước đến bên Tiền Phi, cười nói :

- Tiền Phi , cùng tôi đi mua ít đồ nhé !

Tiền Phi cùng Đan Nghi bước ra ngoài ,họ , một người xinh đẹp , nóng bỏng như lửa , một người đẹp dịu dàng , nhẹ nhàng như nước , thành tích học tập thì đều đứng nhất , nhì lớp... cùng sánh bước bên nhau tạo lên một bức tranh vừa đối lập mà lại hòa hợp đến lạ lùng .

Đường Sa Sa nhìn theo bóng hình họ , cảm hận mà nghiêng răng nghiêng lợi .

- Đan Nghi , đừng có trách tôi không khách sáo !

Đường Sa Sa thốt lên đầy tức tối .

Nói rồi, quay người lấy một thứ gì đó từ trong túi xách ra...

Đó là một tờ giấy chứng nhận quyền sở hữu nhà.....là giấy chứng nhận quyền sở hữu căn hộ khi trước Đan Nghi đã từng ở.... Lợi dụng lúc đầu óc Đan Nghi không được bình thường, Đường Sa Sa đã đem đi photo , bắt Đan Nghi điền chỉ và kí tên lên đó , làm thành một bản photo có công chứng về quyền sở hữu căn hộ.

Đường Sa Sa còn photo cả chứng minh thư của Đan Nghi và cũng bắt Đan Nghi điền chỉ , kí tên trên đó.

Cầm bản công chứng này trong tay , Đường Sa Sa dù không thể bán căn hộ đó đi , nhưng vẫn có thể mang đi cầm cố , để lấy tiền tiêu sài....

Rồi đến kì hạn ,không ai thanh toán ,thì ngân hàng sẽ đến tịch thu căn hộ , người bị đòi nợ sẽ chỉ có thể là Đan Nghi vì tất cả mọi giấy tờ đều mang tên cô.

Trên khuôn mặt Đường Sa Sa lộ ra một nụ cười đầy đắc ý , vẫn may khi đó ả đã nhanh trí mà để lại một đường lui cho bản thân như này....

Đan Nghi , đều là do cô ép tôi mà ra cả thôi !

Đường Sa Sa siết chặt bàn tay... hạ quyết tâm...

Rất nhanh , Đường Sa Sa đã tới nơi chuyên nhận thế chấp...

Nghe nói ả có một căn hộ ở một chung cư cao cấp muốn mang ra thế chấp , nhân viên ở đó rất có hứng thú , và lập tức có một nhân viên chuyên trách đến tiếp nhận hợp đồng của ả .

- Tiểu thư muốn thế chấp vay tiền ?

Người nhân viên khách sạn hỏi à .

- Đúng vậy ! Tôi chỉ vay nóng một vài bữa thôi !

Để tránh những phiền phức không đáng có về sau ,hôm nay à đã cố ý buông tóc xuống che đi phần lớn khuôn mặt.

Nhân viên đó lật giờ , xem xét tài liệu mà à cung cấp , cười nói :

- Tiểu thư muốn vay bao nhiêu tiền ?

- Có thể vay được nhiều nhất là bao nhiêu ?

Lòng tham trời dầy , Đường Sa Sa dò hỏi....

- Căn hộ ở khu vực này , trước đây chúng tôi đã làm một cuộc khảo giá ,giá thị trường là 300 vạn (khoảng 10,5 tỉ) , giá vay thế chấp là 70 % giá trị thị trường ,tương đương với hơn 200 vạn chút.

Nhân viên tỉ mỉ phân tích cho à .

- Được !

- Đường Sa Sa gật đầu , 200 vạn thì 200 vạn , đủ để à tiêu sài thoải mái một thời gian rồi .

Trước đây à đi cùng Đan Nghi , tiêu sài hoang phí quen rồi , giờ không có tiền để tiêu hoang như trước thì cảm thấy rất là bí bách.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Đan Nghi , Tiền Phi thì nhau sắm sửa đồ hàng hiệu đắt đỏ thì trong lòng à càng bức bối hơn, đố kỵ hơn .

- Vậy thì chúng tôi sẽ cho người đi xác minh chút rồi sẽ giải quyết việc này cho tiểu thư ngay !

Người nhân viên chuyên trách này giao lại giấy tờ cho trợ lý của mình rồi tiếp tục ngồi chuyện trò vui vẻ cùng Đường Sa Sa.

.. ... Đường Sa Sa , một vị khách quý như này họ thật không dám đắc tội...

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101

Thật ra Lục Thượng Hàn biết rất rõ ,dù bản thân hắn rất nhiều tiền ,Lục gia rất là hào phú , nhưng gia thế của Đan Nghi cũng không tồi , Đan gia là châu bảo thế gia , còn Đan Nghi lại là người thừa kế duy nhất... thế nên căn bản là không cần phải đề cập đến chuyện bao nuôi ở đây....

Cô vợ nhỏ của hắn , hắn muốn bao nuôi thì tạm thời cũng chưa đến lượt...

Nghĩ vậy , Lục Thượng Hàn không khỏi lắc lắc đầu bật cười...

- Căn hộ đó bán được rồi sao ?

Đan Nghi có vẻ rất vui :

- Em còn đang sợ không biết bao giờ mới bán nổi cơ . Em còn nghe nói , Đường Sa Sa hình như định mang căn hộ đó của em đi thế chấp ,nhưng đã bị người của ngân hàng tổng cổ ra ngoài .

Lục Thượng Hàn nghe đến tên Đường Sa Sa , thần sắc trở lên lạnh lùng khó tả...

Lúc trước à ta đối xử với Đan Nghi như vậy thật là quá đáng .

Thấy hắn có vẻ không vui , Đan Nghi cũng đoán ra , cười nói với hắn :

- Thôi mà , Đường Sa Sa có thể nào thì sớm đã không còn có thể gây ảnh hưởng gì cho em nữa cả , ở quê nhà , cô ta sớm đã thân bại danh liệt , còn ở đây , em không tin cô ta còn có thể làm ra trò gì nữa đâu.

- Uh !

Lục Thượng Hàn gật đầu tán đồng .

- Ánh sáng đom đóm sao độ nổi với hào quang của mặt trăng , mặt trời . Nhưng ả với Bạch Văn Bình đều là những kẻ hèn hạ nên chỉ sợ chúng nghĩ ra mưu hèn kế bẩn gì đó thôi !

- Càng tốt ! Cứ cho cô ta giờ trò đi .

Sau khi tỉnh lại , việc học dần đã theo kịp tiến độ , Đan Nghi còn thấy cuộc sống của mình đang có chút nhàn nhã vô vị đây...

Nếu Đường Sa Sa có mưu kế gì thì càng tốt , cô lại có cơ hội phản công cho ả ta biết mặt...

Lục Thượng Hàn thấy bộ dạng đáng yêu đó của cô thì có chút buồn cười , có hấn ở bên mà cô còn sợ cuộc sống sẽ nhạt nhẽo vô vị ư ?

....

Đúng xong bữa tối ,Lục Thượng Hàn xắn tay áo lên , bung dọn bát đĩa xuống phòng bếp .

Ở đây ,Lục Thượng Hàn có thuê người đến dọn dẹp vào thời gian cố định trong ngày .

Việc mà Lục Thượng Hàn và Đan Nghi cần làm vốn không nhiều .

Nhưng ngay cả việc nhỏ nhặt như rửa bát đĩa như này thì Lục Thượng Hàn trước giờ đều không bao giờ để Đan Nghi phải làm cả.

Chiếc sơ mi trắng được xắn lên cao , gọn gàng , để lộ ra bắp tay rắn rỏi quyến rũ .... rất ra dáng một ông chồng biết cách chăm chút , chiều chuộng bà xã.

Nhưng thật ra , khi ở Lục gia , ngay cả đường đến nhà bếp ở hướng nào thì bản thân hấn cũng không rõ...

Trước mắt , trong căn hộ này vẫn không thích hợp để thuê người giúp việc ở lại làm việc nhà mọi lúc mọi nơi được. Huống hồ hấn cũng không muốn một người ngoài xuất hiện làm phiền đến thế giới riêng của hấn và Đan Nghi.

Khuôn mặt hấn khi rửa bát vẫn giữ nét nghiêm nghị đến lạ , đầu khế cúi xuống .... Đan Nghi chỉ nhìn thấy cái trán cao thông minh và chiếc mũi dọc dừa của hấn...

Đan Nghi vội tìm đồ rồi chui tọt vào nhà tắm .

Thời gian này ,mỗi tối ,cô đều bị Lục Thượng Hàn làm thế này làm thế kia....đôi chân dài thon nhỏ của cô đã được hấn huấn luyện cho mềm mại đến mức có thể đi tập luyện bất kì một môn thể thao nào rồi .

Cô định tận dụng thời gian mà Lục Thượng Hàn rửa dọn bát đĩa mà đi tắm để tránh lát nữa lại bị hấn lên vào phòng tắm trêu chọc cô...

Hơn nữa cô còn biết , bcs mua sẵn trong nhà đã bị hấn dùng hết rồi ... nhưng cô cố ý không nhắc hấn...

Lát nữa nếu hấn muốn làm cái chuyện gì gì đó thì Đan Nghi mới bảo hấn chuyện đó , khi đó trời đã muộn , hấn cũng không thể ra ngoài đi mua được... và thế là cô sẽ có một đêm yên ả...

Nghĩ đến đây , khỏe môi cô không giấu nổi nụ cười đắc ý .

Rất nhanh , Đan Nghi đã tắm xong ,như một tên trộm sợ bị người khác phát hiện , cô khoác lên người bộ đồ ngủ kín cổng cao tường đến mức bảo thủ... sau đó vào thư phòng ngồi học bài.

Quả nhiên , Lục Thượng Hàn dọn dẹp xong thì cũng bước vào ,thấy cô đã tắm , thay đồ xong.... khuôn mặt nhỏ nhắn của cô vẫn còn hồng hồng vì làn nước ấm khi tắm , càng nhìn càng dễ thương, khiến người đối diện chỉ muốn cắn yêu một cái vào má thôi....

Lục Thượng Hàn bước từng bước lớn về phía Đan Nghi..

Đan Nghi vờ như không để tâm mà tiếp tục nghiên cứu tư liệu .... trong lòng thì đang cầu trời khấn phật mong Hàn tiên sinh tha cho cô một tối nay....

....

..... mọi người thấy tựa đề ta đặt có đúng không ? Ahaha SÓI CA.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: thất bại....

Đường Sa Sa thư thái ngồi uống cafe, hưởng thụ sự tiếp đón tận tình của người phụ trách cho vay thế chấp....

Rất nhanh, người trợ lý của vị chuyên viên đã trở về, thì thầm bên tai ông ta điều gì đó .....

Nghe xong, người chuyên viên đứng bật dậy, gương mặt lộ rõ vẻ tức giận :

- Đường tiểu thư thật là rảnh rỗi nên mới đến đây trêu chọc chúng tôi chăng ? Nhưng rất xin lỗi ! Thời gian của chúng tôi là đá quý, là kim cương, Đường tiểu thư đùa không nổi đâu !

Nói xong, định quay người bước đi ....

Đường Sa Sa không hiểu đã xảy ra chuyện gì, vội ngăn ông ta lại :

- Ngài chuyên viên, xảy ra chuyện gì vậy ? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhanh nói cho tôi biết !

- Hừ, cầm một đồng văn kiện giả đến làm thủ tục thế chấp. Lẽ nào Đường tiểu thư không biết đó là hành vi phạm pháp sao ?

Vị chuyên viên thay đổi thái độ 180 độ, lạnh lùng nói, không chút khách khí.

- Tôi... tôi giúp một người bạn đến làm thủ tục thế chấp nên người đứng tên trên giấy tờ không phải là tôi. Đây không phải là chuyện rất bình thường sao ?

Đường Sa Sa cố nén nỗi sợ hãi, vì cái mối lợi lớn mà lại tiếp tục bịa chuyện.

- Đúng là khách hàng của chúng tôi thường không phải đích thân đến làm thủ tục, vì những người có tiền như họ thì thường rất bận, không có thời gian... Nhưng rất tiếc, căn hộ này, sớm đã không còn thuộc về chủ ngân cũ là Đan Nghi tiểu thư nữa. Phiên cô nên làm rõ vấn đề trước khi đến đây làm thủ tục !

Là một chuyên viên với nhiều năm kinh nghiệm trong nghề nên ông ta mới có thể kìm nén tốt như này, nếu là người khác..... hừ....

- Gì cơ ? Không phải của Đan Nghi nữa ?

Đường Sa Sa hoảng hốt, không dám tin vào tai mình nữa....

- Sao có thể vậy được chứ ? Bên trên rõ ràng có viết tên Đan Nghi, còn cả dấu vân tay và chữ kí nữa.... à không ý tôi là rõ ràng Đan Nghi đã ủy thác cho tôi đến làm thủ tục thế chấp mà....

Vị chuyên viên thấy bộ dạng ả như vậy thì kiên nhẫn giải thích :

- Căn hộ này, đúng trước hôm nay một ngày đã được bán đi, chủ căn hộ đã không phải là Đan Nghi nữa !

- Gì cơ ?

Đường Sa Sa cầm đồng giấy tờ trong tay, cả con người như đang rơi vào hố sâu tuyệt vọng.

Vì sao ? Vì sao mỗi lần ả muốn đi một nước cờ thì Đan Nghi lại luôn nhanh hơn ả một bước ?

Tại sao lại bị trùng kế của Đan Nghi tiếp như vậy chứ ?

Ả tuyệt vọng .... ngồi bệt xuống nền đất....

Thật ra, Đan Nghi làm gì có thời gian rảnh mà đi tính kế chơi ả... đối với cô, Đường Sa Sa sớm đã không còn tư cách gì để cô phải tốn công nghĩ đến nữa....

Đối với cô, Đường Sa Sa sớm đã chẳng còn chút liên quan gì cả....

Chỉ đơn giản là Đan Nghi không thích căn hộ đó nữa, sau khi nói với Lục Thượng Hàn thì hẳn liền sai người ngay lập tức bán căn hộ đó đi ngay ...

Khu vực có thể khiến Đan Nghi và Lục Thượng Hàn không hẹn mà gặp cùng mua căn hộ ở đây thì chắc chắn phải là nơi có địa thế vàng .... người của Lục Thượng Hàn chỉ cần hạ giá căn hộ xuống chút ít là có không biết bao người muốn mua rồi.

Thế nên căn hộ của Đan Nghi rất nhanh chóng đã được bán đi ...

Đường Sa Sa muốn lợi dụng căn hộ đó để kiếm tiền thì đã muộn rồi.... ả nghĩ rằng chỉ cần có trong tay đồng giấy tờ photo đó mà có thể kiếm được món hời đến mấy trăm vạn vậy sao ?

Suy nghĩ của ả thật quá là giản đơn mà ....

Đừng có nói là ả chỉ nắm trong tay bản công chứng ... kể cả là có bản chính đi chăng nữa thì ả cũng không thể thực hiện nổi âm mưu đó....

Không chỉ vì giờ Đan Nghi đã có Lục Thượng Hàn làm hậu thuẫn .... kể cả không có Lục Thượng Hàn thì chỉ cần với trí thông minh của mình , Đan nghi cũng không thể cho ả đạt được mục đích....

Sau vố này, Đường Sa Sa phải dùng rất nhiều thời gian thì mới hồi phục lại được tinh thần .

Đây , đều là do ả tự chuốc lấy thôi , không phải sao ?

....

Bữa tối ..., Lục Thượng Hàn đẩy một chiếc ghế đến trước mặt Đan Nghi .

- Hàn thiếu định bao em thật sao ?

Đan Nghi tươi cười , trêu hấn .

- Căn hộ của em đã giải quyết xong ! Đây là tiền bán căn hộ !

Lục Thượng Hàn nhếch môi cười....

- Nhưng anh cũng không ngại việc bao dưỡng em !!!!!

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103

- Đang học bài ?

Lục Thượng Hàn dừng lại bên cạnh chỗ Đan Nghi , giọng điệu trầm ấm đầy quyến rũ .

- Vâng . Khi trước em bị chậm chương trình học nhiều quá .

Đan Nghi quay qua mỉm cười đáp lại.

- Mà em còn sắp phải nộp luận văn cho kì học này nữa .

Lục Thượng Hàn gật đầu :

- Uh ! Anh biết ,mọi người vào mỗi học kì đều phải nộp một bài luận văn , 4 năm cần nộp 8 bài .

Đan Nghi vội gật đầu :

- Đúng thế , nếu có thể 5 lần đạt loại ưu thì sau khi tốt nghiệp ra trường có thể vào làm việc trong bất kì một công ti, nhà máy , trường học nào mà mình muốn . Nhưng trong 4 năm mà muốn lấy được 5 lần loại ưu thì thật không đơn giản . Nhưng mà cũng có người đã lấy được hẳn 8 lần loại ưu đó.... chỉ có thể nói người so với người thì chỉ có thể bị tức chết mà thôi .

- Hình như học kì trước em đã giành được một lần ưu rồi mà ?

Lục Thượng Hàn nhếch mày hỏi cô .

- Lần này em cũng phải cố để giành thêm một suất loại ưu nữa !

Đan Nghi nói rất là tự tin , thứ nhất là cô muốn dùng chính năng lực của bản thân để tạo ra sự nghiệp của mình , thứ 2 là vì cô muốn đêm nay Lục Thượng Hàn sẽ để cho cô nhiều thời gian hơn để nghỉ ngơi....cô chính là có ý lấy việc học ra để đánh lạc hướng Lục Thượng Hàn .

Lục Thượng Hàn cúi xuống nhìn tài liệu trong tay Đan Nghi, trong cặp mắt sắc tựa chim ưng của hấn ánh lên nét tán thưởng.... Đan Nghi còn thông minh hơn hấn tưởng nhiều lần... như cái đề tài mà cô chọn để làm luận văn này cũng vô cùng mới mẻ.

Thế nhưng so với việc cô để hết tâm sức cho việc làm luận văn này thì hấn càng thích cô giành nhiều thời gian hơn cho hấn

Đan Nghi lại cúi xuống xem tài liệu.

Lục Thượng Hàn nhìn qua nội dung tài liệu trong tay Đan Nghi, đã hiểu đại khái vấn đề.

Đan Nghi học bài rất là tập trung. Mặc dù nói cô có ý lờ việc học ra để đánh lạc hướng Lục Thượng Hàn.. nhưng thật ra bản thân cô vẫn rất là coi trọng việc học hành.

Khi còn sống, mẹ cô thường hay nói, cô về sau sẽ là người thừa kế của Đan gia thế nên không thể bỏ bê việc học hành.

Cũng chỉ khi bản thân cô đủ mạnh thì mới có khả năng bảo vệ bản thân và bảo vệ những người mà cô yêu quý, coi trọng.

Đan Nghi vẫn luôn ghi nhớ điều đó.

....

Nhưng rất nhanh cô đã vấp phải một vấn đề khó, gục xuống bàn, dùng bút vẽ vẽ, gạch gạch... nhưng làm thế nào cũng nghĩ không thông.

Lục Thượng Hàn ngồi vào bàn làm việc của mình, bình thần xem sổ sách, ngoảnh sang nhìn Đan Nghi thì thấy khuôn mặt xinh đẹp của cô đang đầy vẻ suy tư, hấn biết cô đang vấp phải đề khó.

Hấn với tay viết lên một trang giấy trước mặt cô mấy từ rồi cất tiếng nói trầm ấm:

- Em đang nghĩ điểm này phải không?

Đan Nghi nhìn qua dòng chữ hấn vừa viết, đó chính là điểm mấu chốt để giải quyết vấn đề mà cô đang gặp phải trong bài luận văn.

Chỉ nhìn qua mấy từ hấn viết ra là cô đã nghĩ ra được cách để giải quyết vấn đề.

Đan Nghi không kìm nổi mà dùng ánh mắt đầy ngưỡng mộ mà nhìn hấn:

- Đúng là chỗ này! Vừa xong em nghĩ mãi mà không ra, vậy mà anh chỉ gợi ý em chút vậy em liền nghĩ ngay ra được cách giải quyết rồi....

Cô vừa ngưỡng mộ hấn lại vừa có chút tự trách bản thân...

Cô cũng là một người được mọi người xung quanh tán dương về tài năng, trí thông minh hơn người.... nhưng giờ so với Lục Thượng Hàn thì cô thấy bản thân thật kém cỏi...

- Thượng Hàn, lúc trước anh lấy được mấy xuất ưu?

Vừa cầm bút viết tiếp luận văn vừa thuận miệng hỏi hấn.

- Hai xuất!

Hấn bình thần đáp lại.

- Hai xuất?

Đan Nghi có chút không dám tin rằng hấn chỉ đạt được hai xuất như vậy.... nhưng ngay lập tức cô đã hiểu ra vấn đề, cười nói:

- Em biết rồi, lúc đó anh chỉ mất một năm để hoàn thành chương trình học của cả 4 năm. Anh chỉ học trong hai học kì nên chỉ có hai xuất ưu là đúng rồi!

- Em khá là hiểu anh đấy chứ!

Lục Thượng Hàn ngồi ngay ngắn bên bàn làm việc, khoe môi khẽ nhếch lên.

- Tất nhiên rồi, anh là một trong những nhân vật truyền kì của trường mà. Em nghe nói khi mà anh hoàn thành xong chương trình học ở trường đại học này thì mới có 14 hay 15 tuổi thôi đúng không?

Giọng nói của Đan Nghi không giấu nổi sự sùng bái, ngưỡng mộ....

.. ..

Chap tôi lại có chút chút....ahihì mọi người tự hiểu nhá

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104

Đối với người thật sự có năng lực, Đan Nghi trước giờ đều không hề tiếc lời khen ngợi.

Lời khen ngợi của cô rất là lọt tai Lục Thượng Hàn... từ nhỏ đến lớn người cất lời khen ngợi hẳn thật sự là nhiều không kể hết... nhưng dường như đều không có câu nào hay, dễ nghe bằng lời Đan Nghi nói ra cả...

Đan Nghi đang cặm cụi ghi ghi chép chép thì bỗng từ phía sau lưng, một bàn tay vững chãi ôm lấy cô vào lòng.

- Đợi em chút, em đang viết bài...

Nét bút cô nghịch ngoạc trên trang vở...

Lập tức, cái đầu nhỏ xinh của cô bị nâng lên, nụ hôn ngọt ngào của Lục Thượng Hàn đã đặt lên môi cô .... hơi thở ấm nóng của hắn áp sát bên tai khiến giọng nói của cô có chút run run, hơi thở cũng dần gấp gấp hơn và còn có chút hoảng hốt...

Lục Thượng Hàn cúi xuống, cất giọng nói trầm ấm đầy quyến rũ:

- Em đã viết gần xong rồi mà!

Vừa xong, hắn đã giành cho cô thời gian đủ dài để học rồi.... giờ đã khuya, đã đến lúc nên làm những việc cần phải làm giữa đôi vợ chồng trẻ rồi.

Đan Nghi phản kháng:

- Lục Thượng Hàn, anh là đồ sắc lang! Khi này anh đưa ra gợi ý như vậy là để em nhanh chóng học xong để còn làm việc này phải không?!

Lục Thượng Hàn gật đầu thừa nhận, rất chi là thẳng thắn:

- Tất nhiên!

Không thì việc gì hắn phải giúp cô nghĩ cách như vậy?

Việc học tuy quan trọng nhưng cũng không thể cản trở việc ái ân, vun đắp tình cảm của đôi vợ chồng mới cưới được.

Đan Nghi càng lúc càng thấy người đàn ông này thật là phúc hắc, tùy tiện làm việc gì thì đều là có mục đích cả.

Hừ hừ....!

Cô thật không muốn để ý đến hắn nữa ....

Thế nhưng cơ thể non nớt của cô nào có thể vững vàng chống đỡ trước những màn dạo đầu ướt át của hắn mang đến? Chỉ một lát thôi là cơ thể cô đã mềm nhũn ra, chỉ còn cách dựa người vào hắn.

Lục Thượng Hàn nhếch môi, trong ánh mắt hắn ánh lên ánh cười đầy ranh mãnh:

- Em vội đi tắm rửa sạch sẽ thơm tho thế này không phải là đang đợi anh sao?

- Không phải, em tắm vội như vậy không phải vì....

Chưa kịp nói hết câu thì lại đã bị hắn hôn trọn bờ môi...

Đến bên chiếc giường, Đan Nghi vẫn không ngừng phản kháng.

Nhưng rồi cô chợt nhớ ra bcs chuẩn bị sẵn trong nhà đã bị dùng hết... mà Lục Thượng Hàn trước giờ đều rất giữ gìn cho cô, hẳn chắc chắn sẽ không thể không có đồ bảo hộ mà lâm trận, để cô dính bầu, gây hại cho thân thể cô được.

Nhìn bộ dạng đầy vẻ sắc lang của hấn lúc này ,như đang muốn ăn tươi nuốt sống cơ thể cô bảo bụng .... cô lại càng muốn lát nữa sẽ dội cho hấn một thùng nước đá mát lạnh ....

Thế là cô cố ý, chủ động vòng tay ôm lấy cổ hấn rồi hôn lên bờ môi gọi cảm ấy..

Đợi lát nữa khi ngọn lửa tình bốc lên trong người hấn thì cô mới nói cho hấn biết , trong nhà đã không còn bcs nữa.... xem lúc đấy hấn sẽ phải làm sao ?

Nghĩ đến đây , cô lại càng ra sức khiêu gợi hấn...chiếc miệng nhỏ nhắn còn phát ra tiếng rên rĩ đầy quyến rũ .... cô sẽ không thừa nhận rằng tiếng rên rĩ ấy là do cô không thể kìm nén mà phát ra...

Lục Thượng Hân thấy cô vợ nhỏ của mình chủ động như vậy thì rất là hài lòng... và càng muốn làm cô vui hơn nữa....

Cho đến khi...

... hai cơ thể sắp hòa thành một , Đan Nghi mới rất chi là “tốt bụng “mà nhắc hấn :

- Hân tiên sinh , nhà ta hình như đã hết bcs rồi sao ý ?

Lục Thượng Hân ngậy người ,hình như đứng thế thật...

Mặc dù hấn đã cho người chuẩn bị rất nhiều ,nhưng thời gian này , ở bên Đan Nghi , hấn có chút ngày đêm “lao động “chăm chỉ quá mức.... thế nên số bcs mà hấn chuẩn bị sẵn đã bị dùng hết sạch rồi..

Thấy đáng về ngây ngô lúc này của hấn , Đan Nghi cố nhịn cười :

- Khuya lắm rồi , giờ ra ngoài mua cũng không tiện . Hay đêm nay tạm ngưng nhé ?

Mặc dù giờ cơ thể cô cũng đang bị bàn tay ma mị của Lục Thượng Hân làm cho bốc hỏa.... thế nhưng, nữ giới mà ... dễ kìm lòng lại hơn nam giới...

Hơn nữa ,cô xoa xoa chỗ vòng eo đang bị đau , thời gian này ,cô “hoạt động nhiều quá mức .... sắp có vẻ không thể chống đỡ được nữa rồi....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105

- Cứ vậy rồi thôi à ?

Lục Thượng Hân nhếch mày , khuôn mặt tuấn tú ánh lên nụ cười đầy ý vị..hấn nhìn chăm chăm vào Đan Nghi .

- Hehe....

Đan Nghi bật cười :

- Ai biết lại gặp phải cảnh này cơ chứ ? Anh không phải là muốn cố ý để em mang bầu đấy chứ ? Người ta mới có 18 tuổi thôi , còn chưa hoàn thành xong chương trình học nữa .

- Đợi chút !

Nét nghiêm nghị thoáng hiện trên khuôn mặt Lục Thượng Hân , xoay người bước vội xuống giường , đến khăn tắm cũng không kịp khoác lên người, bước từng bước lớn sang phía bên cạnh .

Thân hình cao lớn , từng đường cơ bắp cuộn cuộn với đường nét rất rõ ràng ,nước da rám nắng đầy nam tính .... Đan Nghi nhìn theo bóng lưng hấn ... hai má ửng đỏ...

Thật ra , cô cũng có chút hối hận vì đã trêu chọc hấn như vậy .

Nhưng chỉ vài giây sau , Lục Thượng Hân đã quay lại bên cô .

Và trong tay hắn đang cầm hai chiếc hộp bcs .

Không phải chứ ? Hắn đã mua sẵn từ lúc nào vậy chứ ?

Đan Nghi nhớ rất rõ số bcs hắn mua khi trước đã dùng hết sạch rồi và cô còn cố tình không nhắc hắn đi mua để đêm nay được nghỉ ngơi nhiều hơn .

Ai dè hắn kiếm được hai chiếc hộp thế này chứ ?

Một hộp có 12 chiếc , hai hộp 24 chiếc.....

Trời ơi.... không chỉ hai má cô ửng đỏ mà nhiệt độ toàn thân cũng đang có xu hướng tăng dần , tăng dần....

Lục Thượng Hàn nằm đè lên trên người cô , cất giọng nói khàn khàn quyến rũ :

- Không dùng hết số bao còn lại này thì sao có thể bù đắp đủ cho sự nhiệt tình khi nãy của em ?

- Khi nãy là em..

Đan Nghi khi nãy đâu phải là nhiệt tình , cô chẳng qua chỉ là muốn trêu hắn chút thôi.... ai ngờ lại bị hắn bắt thóp thế này đây...

Cô nhắm mắt :

- Anh mua thêm khi nào vậy ? Sao em không biết ?

- Em chuẩn bị sẵn mấy thứ này khiến anh rất là hài lòng !

Hắn nhếch môi cười , cúi xuống ngắm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô...

- Em á ?

Đan Nghi không hiểu ý của hắn cho lắm ...

Lục Thượng Hàn giờ chiếc hộp bcs lên :

- Anh vốn sợ em mệt vì quá sức , nhưng em có vẻ hứng thú như vậy , người làm chồng như anh tất nhiên phải cố gắng hết sức làm cho em vui rồi !

- Ý anh là , hai hộp này do em chuẩn bị từ trước á ??

Đan Nghi cuối cùng cũng hiểu ra ý ám chỉ của hắn..

Mặt cô càng lúc càng đỏ hơn...

- Em sao có thể đi chuẩn bị mấy thứ này chứ ? Lục Thượng Hàn anh là đòi sắc lang ,rõ ràng là đồ anh tự mua về mà giờ lại đổ thừa cho em . Là anh muốn....

- Đây là đồ lấy ra từ trong vali của em đấy !

Lục Thượng Hàn cũng không ngờ hai hộp đó nay lại cứu hắn kịp thời đến vậy...

Quá tuyệt !

Không phải sợ cô sẽ dính bầu , cũng không phải lo lắng cho cơ thể còn non nớt của cô .

- Không phải....

Chiếc miệng nhỏ xinh của cô lại bị bờ môi mỏng gợi cảm của hắn bịt lại....

.... tiếp đó thì mọi lời giải thích đều là vô nghĩa.... vì Lục Thượng Hàn đã giành mọi tinh lực vào chuyện thiết thực hơn....

Đan Nghi giờ mới nhớ ra, vừa rồi về

Đan gia , cô có nhắc với dì Dương về chuyện của Lục Thượng Hàn ,rồi mặt lại còn cứ đỏ bừng bừng nữa....

Dì Dương là người từng trải...

Hành lí của cô cũng là do một tay dì Dương sắp xếp , không cần nói nữa , hai hộp đó chắc chắn là do dì Dương mua để sẵn vào rồi..

Đan Nghi : “.....”

Di Dương ơi !!!!! Di hại lắm con rồi....

Cô còn lâu mới chủ động chuẩn bị mấy thứ này...càng không muốn cả đêm bị hấn hành đủ mọi tư thế như vậy...

Nhưng Lục Thượng Hàn vẫn cho rằng đây là do cô cố ý an bài và hấn cũng rất là thoải mái mà đón nhận ....

Mạch suy nghĩ của Đan Nghi bị hành động của Lục Thượng Hàn làm cho loạn hết lên, không có cách nào để tập trung tinh thần được nữa....

Nhiệt độ trong phòng càng lúc càng tăng cao ....

.... bên ngoài khung cửa sổ , đèn cả vàng trắng trên trời cao cũng xấu hổ mà ẩn nấp vào tầng mây....

.....

Sáng hôm sau....

Thật không dễ dàng Đan Nghi mới tỉnh dậy , xoa xoa, bóp bóp ,đấm đấm nơi bờ eo đau nhức đáng thương của mình.... miệng không ngừng thăm trách cứ hành vi dã man của ông chồng sắc lang....

Ra đến phòng khách ,nhìn thấy ngoài một bàn ăn sáng được chuẩn bị rất là đầy đủ, ngon lành thì còn có thêm một đồng đồ.....

Đồng đồ gì đây mọi người ơi???

Ai tò mò hèm

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106

Nhìn thấy đồng đồ ấy , ngay tắp lự , hai má Đan Nghi đỏ bừng lên...

Trời đất ạ !

Lục Thượng Hàn định làm trò gì vậy chứ ??

Kể cả có muốn chuẩn bị sẵn thì cũng không cần chuẩn bị cả một căn phòng đầy bcs vậy chứ ?

Lục Thượng Hàn đang ngồi trên sofa đọc báo , thấy Đan Nghi bước ra , đặt tờ báo xuống....

- Anh...anh chuyển cả công xưởng của người ta về đây sao ? Cần thiết phải vậy không ?

Mặt Đan Nghi đỏ bừng lên .

- Chuẩn bị không thừa mà !

Hắn trả lời dứt khoát...

Như cái cảnh súng đã lên nòng mà còn phải đứng dậy đi tìm đồ bảo hộ như đêm qua....Lục Thượng Hàn không thích chút nào...

Đan Nghi giờ tay che mặt lại :

- Dừng đến khi nào cho hết chứ ?

- Nếu em chịu phối hợp với anh hơn chút thì chỗ này cũng chỉ đủ dùng hai tháng 5 ngày mà thôi .

Lục Thượng Hàn đưa mắt nhìn qua đồng hàng , mắt vài giây để nhằm ra kết quả chuẩn xác nhất .

- Em không có hỏi cái đó ! Ai muốn biết thời gian cụ thể vậy cơ chứ ?

Đan Nghi giận dỗi ngồi xuống bàn ăn.

Lục Thượng Hàn đẩy đĩa đồ ăn về phía trước mặt Đan Nghi, đòi ăn được bày biện rất đẹp mắt và rất là hợp khẩu vị của cô.

Thức ăn vào miệng.... cô mới bắt thấy ngại ngùng...

Dùng xong điểm tâm, Đan Nghi nhanh chóng đi đến trường.

Cô quyết định, sau này cô sẽ không bỏ lỡ bất kì một tiết học nào... cần phải tránh xa cái tên sắc lang có thể lực và tinh lực đều tốt quá mức kia càng nhiều càng tốt ....

Đến trường, cô mang bản nháp phần luận văn tối qua vừa làm ra sửa lại vài điểm, sau chỉ cần đánh máy và in ra là xong.

Phải công nhận là Lục Thượng Hàn thật sự quá giỏi, chỉ với vài điểm gợi ý mà hắn đưa ra như vậy là Đan Nghi dường như đã nghĩ thông suốt tất cả mọi vấn đề...

Cảm giác nghĩ thông suốt mọi việc như vậy thật dễ chịu, tâm trạng cô lúc này tất chi là vui.

Cô để đồ vào vị trí của mình rồi chạy ra ngoài đi mua sữa chua về uống.

Đường Sa Sa từ ngày bị nhân viên ngân hàng tổng cổ ra ngoài như vậy thì tâm trạng rất chi là tồi tệ.

Nghĩ đến bản thân cần tiền không có tiền, cần gì cũng không có....khôn mặt à nhăn nhó đến khổ.

Muốn khôi phục lại mối quan hệ với Đan Nghi thì cũng không có cơ hội nữa.

Trương phản, cuộc sống của Đan Nghi mỗi ngày đều rất êm đềm, không chỉ hồi phục lại về hoạt bát khi xưa mà càng ngày càng năng động, xinh xắn hơn.

Ả tức tối bước đến bên bàn học của Đan Nghi, tiện tay cầm lấy tài liệu mà Đan Nghi vừa viết.

Nhìn qua.... ả lại càng thấy bất bình.

Phần luận văn của Đan Nghi, không chỉ lựa chọn được một đề tài vô cùng mới mẻ, tinh tế mà còn lối suy nghĩ, tư duy rất lạ .... thành tích học của Đường Sa Sa vốn cũng không tệ, xem lướt qua chút như vậy là đã biết bài luận này là vô cùng khó có được.

Nếu không có vấn đề gì khác thì lấy được phần luận văn này thì đạt loại ưu là chuyện quá đơn giản.

Tại ngôi trường này muốn giành được một xuất ưu thật không phải chuyện dễ.

Mỗi học kì đều phải nộp một bài luận văn, nếu như đạt được 5 xuất ưu thì sau này ra trường thì gần như có thể tùy ý lựa chọn nơi làm việc....

Còn lấy được 2 hoặc 3 xuất thì cũng không tồi, cơ hội tìm việc làm tốt sẽ không ít.

Còn không đạt được một xuất ưu nào mà vẫn thuận lợi tốt nghiệp thì cơ hội tìm việc làm cũng vẫn không quá tệ. Chỉ là cơ hội lựa chọn sẽ không được nhiều và tốt với nhiều ưu tiên như lấy được xuất ưu thôi.

Đan Nghi và ả đều đã học kì thứ hai năm nhất đại học rồi ....cungx là lần thứ 2 phải nộp luận văn..

Kì học trước Đan Nghi đã giành được một xuất ưu, còn Đường Sa Sa vốn không quá để tâm tới chuyện học nên thành tích kém hơn..

Kì này Đường Sa Sa chắc chắn phải nỗ lực để đạt xuất ưu....

.....

Ả Đường Sa Sa lần này có thông minh hơn không ta ???

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107

Nhưng thời gian này bản thân Đường Sa Sa lại không có tâm trạng để mà tập trung cho việc học. Thế nên chuyện làm luận văn đến giờ ả vẫn chưa có chút ý tưởng gì trong đầu.

Nếu muốn giành xuất ưu thì thật là khó hơn lên trời !

Giảng viên trong ngôi trường này đều vô cùng lợi hại và cũng rất nghiêm khắc.... không dễ dàng để sinh viên thông qua.

Bài luận văn này giống như một bài kiểm tra cuối mỗi học kì vậy ... chỉ khi mà tất cả các phương diện đều đạt đến sự hoàn hảo tuyệt đối thì mới có thể giành được điểm ưu .

Giờ à nhìn thấy bản nháp bài luận của Đan Nghi với đề tài mới mẻ là vậy , nội dung lại hoàn thiện như thế thì sao có thể không động lòng ?

À không làm mà hưởng quen rồi...

Trước giờ à lấy quá nhiều đồ từ trong tay Đan Nghi... giờ lấy bài luận này tất nhiên là càng đơn giản hơn rồi.

Nghĩ đến đây ,à lập tức nhìn ngó xung quanh , thấy không ai để ý đến à, liền lập tức giấu quyển bản thảo luận văn của Đan Nghi vào bên trong áo rồi nhanh chóng trở về vị trí của mình , đút ngay bản thảo đó vào trong balo .

Đan Nghi cảm hộp sữa chua vào lớp , Đường Sa Sa có tật giật mình , đứng ngồi không yên .

À định xin về sớm, nhưng nếu vậy thì lộ liễu quá , dễ khiến Đan Nghi nghi ngờ .

Vậy nên à đành cố gắng giữ bình tĩnh mà ở lại , cố tỏ vẻ bình thản như không có chuyện gì xảy ra ...

Đan Nghi như không phát hiện ra chuyện gì cả ....

Giờ tan học...

Đường Sa Sa vội vàng cầm lấy balo rồi phóng như bay ra ngoài...

Đan Nghi thu dọn sách vở, phát hiện bản thảo luận văn của mình không cánh mà bay...

Mất rồi ?!

Nghĩ đến biểu hiện bất thường khi nãy của Đường Sa Sa... ánh mắt Đan Nghi thoáng qua nét lạnh băng .

Đường Sa Sa cái kẻ chuyên trộm đồ này , lẽ nào không biết điểm nào là điểm buộc phải dừng lại sao ?

Đã vậy thì à thật sự không xứng để ở lại trong lớp học này nữa ,cũng không xứng để ở đây mà rình rập trộm đồ của cô .

Để à ở lại đây giống như giữ một quả bom nổ chậm bên người vậy...

Đan Nghi vừa nghĩ vừa cất bước ra về .

Đường Sa Sa đứng từ xa nhìn theo bóng dáng Đan Nghi , mừng thầm trong lòng .

Giờ bản thảo bài luận văn của Đan Nghi đã rơi vào tay à ... thoạt nhìn thôi cũng đủ biết, bản thảo này Đan Nghi vừa mới viết xong , chắc chắn chưa kịp lưu lại .

Giờ Đan Nghi chắc chắn sẽ phải đau đầu rồi , một người dù có thông minh tới mấy thì muốn khôi phục lại một bài luận văn , một ý tưởng như này cũng không dễ dàng chút nào .

Nhưng Đường Sa Sa nhắm rồi !

Từ khi Đan Nghi tỉnh táo lại sau vụ tai nạn kia thì trí nhớ của cô đã trở nên phi phàm vô cùng .

Phần luận văn này vốn dĩ do cô nỗ lực , khắc khổ mà hoàn thành ... giờ muốn khôi phục lại thì quá ư là đơn giản .

Đường Sa Sa chỉ có thể lấy trộm được một chút sản phẩm tư duy đó thôi chứ sao trộm đi được tài trí thông minh của Đan Nghi ?

Đan Nghi thậm chí còn chẳng mấy để tâm tới việc này...

....

Đường Sa Sa lấy được phần bản thảo đó thì cứ nghĩ là mình đã kiếm được bảo vật... à nhanh chóng chép lại phần bản thảo đó vào máy tính cá nhân...

Tuy đây chỉ là phần bản thảo thôi nhưng Đan Nghi đã viết hết sức là tỉ mỉ , cẩn thận... không thua kém gì một bản luận văn hoàn thiện .

Đường Sa Sa còn chả cần động não mà cứ vậy chép lại vào máy tính.

Rồi ả nhanh chóng in ra..

Bài luận văn đến lúc đó sẽ phải trực tiếp trình bày trước cả lớp và phải giải đáp cả những vấn đề mà giáo viên đưa ra .

Bây giờ bài luận của Đường Sa Sa và Đan Nghi là y hệt nhau... ả phải nắm trước thời cơ mà trình bày luận văn trước ...

.....

Ngày nộp luận văn..

Đường Sa Sa tìm gặp giáo viên :

- Thưa thầy ,em hôm nay có chút việc nên cần phải về sớm , thầy có thể cho em trình bày bài luận văn trước được không ạ ?

.....

Tiếp đến sẽ thế nào đây ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108

Là những người thông tình đạt lý , nghe Đường Sa Sa nói vậy thì mấy vị giảng viên bàn bạc chút thì đều nhất trí cho ả trình bày đầu tiên .

- Được , vậy em trình bày trước đi . Vốn dĩ là Tiền Phi và Đan Nghi trình bày trước tiên, nhưng thôi , cũng không sao !

- Vâng . Cảm ơn thầy ạ !

Đường Sa Sa rất chi là đắc chí .

Chỉ cần ả trình bày bản luận văn này trước thì sau đó kể cả Đan Nghi có mang đến một bản y hệt như này đi chăng nữa thì cũng rất khó mà có thể chứng minh , của ai là thật của ai là giả , ai là kẻ trộm .

Đến lúc đó ả chỉ cần khẳng định mình là người viết ra bản luận văn này là được.

....

Mọi người trong lớp đã có mặt đông đủ .

Đan Nghi cũng đã đến , hôm nay cô mặc áo phông , quần jean , đi đôi giày thể thao màu trắng... đơn giản mà khỏe khoắn , trẻ trung .

Mọi người ổn định chỗ ngồi ,thầy giáo cất tiếng dặn dò :

- Hôm nay là buổi trình bày bài luận văn của học kì này , hi vọng các em sẽ cố gắng thể hiện cho thật tốt . Mời em Đường Sa Sa lên trình bày trước tiên .

Nghe thầy giáo nhắc đến tên mình,ả vội vàng bước lên bục giảng .

Rất nhanh ả đề bài luận văn của mình vào máy chiếu và bắt đầu trình bày nội dung .

Theo nội dung trình bày của ả ,rất nhiều sinh viên khác đã bắt đầu bàn luận sôi nổi .

Chỉ cần là một sinh viên có chút năng lực thì sẽ có thể hiểu ra ý tưởng mới mẻ , độc đáo của đề tài luận văn này.

Giương mặt Đường Sa Sa luôn nở nụ cười đầy tự tin ,ả đã gần như hoàn toàn chuyển hóa được nội dung thứ mà ả đi ăn trộm của người khác thành ra của mình thật vậy.

Nhìn thấy hội đồng chấm thi đều gật gù nhất trí với nội dung mình vừa trình bày , ả biết khả năng mình có thể đạt loại ưu là rất lớn.

Chỉ là..... tại sao trên khuôn mặt Đan Nghi ả không thấy chút gì là kinh ngạc vậy chứ ?

Đan Nghi bình thản ngồi đó , dường như không có chút gì ngạc nhiên với những gì Đường Sa Sa vừa trình bày.... Đan Nghi chậm rãi lật giở trang sách trong tay ....

Rốt cuộc Đan Nghi muốn làm gì ? Cô ta đang nghĩ gì ?

Đường Sa Sa nhìn không thấu .

Nhưng nhìn không thấu cũng chả hề gì , phản chằng bản thân ả đạt loại ưu là điều chắc chắn rồi !

Đường Sa Sa trình bày xong phần luận văn của mình , các vị giám khảo dường như rất hài lòng ,và đưa ra vài câu hỏi liên quan tới nội dung bài luận.

Những câu hỏi này liên quan đến vấn đề đưa nội dung ý tưởng trong bài luận đi vào thực tiễn và kế hoạch phát triển nó trong tương lai.

Đường Sa Sa nhất thời có chút đắn ra . Nội dung luận văn vốn dĩ không phải do ả nghĩ ra , những gì ả đã chuẩn bị tất nhiên cũng không thể cùng một đẳng cấp với những gì nêu ra trong bài luận... thế nên ả sao có thể có được câu trả lời cho những vấn đề ấy .

Để lấp liếm vấn đề , ả chỉ còn cách nói :

- Xin lỗi các vị trong ban giám khảo , vấn đề mà các vị đưa ra em cũng chưa hề nghĩ đến , nên hôm nay tạm thời em chưa đưa ra được hướng giải quyết ạ !

- Có thể làm ra một bài luận văn xuất sắc thế này đã không phải chuyện đơn giản rồi...những vấn đề còn lại chúng ta thảo luận sau cũng được !

Các vị giám khảo đều rất hài lòng với những gì ả vừa trình bày .

- Em cảm ơn các thầy cô ạ !

- Được rồi ! Thành tích của em chúng tôi sẽ công bố sau . Tiếp theo , mời Đan Nghi lên trình bày !

Lúc này Đường Sa Sa vốn dĩ đã có thể ra về , nhưng ả muốn nhìn thấy cảnh Đan Nghi bị mất mặt nên đã cố tình ở lại.

Ả không tin chỉ trong thời gian ngắn vậy mà Đan Nghi có thể làm ra một phần luận văn tốt hơn nữa.

Nếu như bản thân Đan Nghi không thể chuẩn bị tốt hơn những gì mà Đường Sa Sa vừa trình bày thì... haha người bị nghi ngờ là đạo nhái sẽ chỉ có thể là Đan Nghi mà thôi .

Đường Sa Sa vờ thu dọn đồ đạc , tài liệu để cố tình lán lại...

Đan Nghi bước lên bục giảng , bình thản lên tiếng :

- Thưa ban giám khảo và các bạn học , em xin phép được trình bày trực tiếp bằng miệng , không cần sử dụng máy chiếu nữa !

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109

- Không trình bày nội dung trên máy chiếu thì có vẻ không ổn lắm ! Theo quy định thì mọi người đều phải có văn bản để trình bày !

Lập tức có bạn học nêu ý kiến .

Ban giám khảo cũng lên tiếng :

- Đan Nghi ,ở đây ai cũng như ai , không ạ là ngoại lệ , hi vọng là em cũng làm theo quy tắc .

Đan Nghi nhẹ nhàng mỉm cười ,nói :

- Nội dung em muốn trình bày , Đường Sa Sa đã trình bày ở trên . Nên em nghĩ mọi người cũng không muốn nghe lại , xem lại một phần luận văn y hết như vậy nữa .

- Đan Nghi , như vậy nghĩa là sao ?

Mọi người đều dễ dàng nghe ra ý mà Đan Nghi muốn nói nhưng còn hàm ý sâu sa hơn thì không ai muốn tự ý đoán ...

Đường Sa Sa cũng nhin không đành mà nói :

- Đan Nghi , cậu nói vậy là ý làm sao ? Lẽ nào cậu muốn sử dụng bài luận của tớ sao ? Nhưng luận văn bắt buộc là mỗi người đều phải tự hoàn thành một bản , không ai được phép mượn của ai !?

Thầy giáo cũng gật đầu :

- Đan Nghi em đã chuẩn bị luận văn chưa ? Nếu chưa thì dù cho thành tích ở kì học trước có tốt đến đâu chăng nữa thì lần này cũng không thể thông qua được . Hơn nữa thái độ học tập của em như này cũng không thích hợp trong ngôi trường này đâu !

- Thưa thầy , luận văn em đã có chuẩn bị trước ! Nhưng không may làm mất bản thảo . Nhưng nội dung trên bản thảo em đều nhớ rất rõ , nên em trình bày luôn bằng miệng là được ạ !

Đan Nghi lễ phép đáp lại .

- Thì ra cậu chưa chuẩn bị bài !

Đường Sa Sa cười nói .

- Nhưng mà , để cậu làm như vậy thì thật là không công bằng cho những bạn khác nữa !

Nghe ả nói vậy thì cũng có mấy bạn cùng lớp khác tỏ thái độ :

- Đúng vậy ! Mọi người mất công mất sức chuẩn bị bài vở , không ai ngoại lệ. Dù cho kết quả học tập của Đan Nghi là không tồi nhưng cũng không thể được thiên vị như vậy chứ ?

- Đan Nghi, mời em lấy phần luận văn đã chuẩn bị sẵn ra, còn nếu không thì rất xin lỗi, em sẽ bị loại khỏi phần trình bày luận văn lần này !

Thầy giáo nghiêm nghị nói với Đan Nghi.

Họ vốn dĩ rất nghiêm khắc , đối với những việc vi phạm nguyên tắc thì họ nhất định không thể mắt nhắm mắt mở cho qua được .

Ngôi trường này vốn dĩ dựa vào thái độ làm việc nghiêm khắc mà mới đi tới được vị trí như ngày hôm nay , vậy nên là sinh viên trong trường thì đều phải tuân thủ theo nguyên tắc mà nhà trường đề ra .

Đan Nghi có chút không cam tâm :

- Vậy được ,để em lấy ra vậy ạ !

Cô lấy ra tập tài liệu đã chuẩn bị sẵn , đặt vào máy chiếu .

Vậy là tiếng bàn tán càng lúc lại càng lớn hơn .

- Ở đây không phải chính là nội dung khi nãy Đường Sa Sa trình bày ư ?Sao lại giống nhau vậy ?

- Không phải chứ ? Đan Nghi lại dùng bài của người khác vậy ?

Thầy giáo giận dữ :

- Đan Nghi , em hãy trình bày một cách nghiêm túc đi !

- Thưa thầy , em đang rất nghiêm túc ! Đây là do bản thảo em chuẩn bị trước đó thật sự đã bị mất , không biết kẻ nào đã lấy của em . Em thật sự đã tự tay chuẩn bị phần luận văn này , còn vì sao lại trùng lặp với bài luận văn của Đường Sa Sa vậy thì em cũng không rõ lắm .

Đan Nghi khẽ cười nhìn thẳng về phía Đường Sa Sa .

Đường Sa Sa lớn tiếng :

- Đan Nghi ý cô là tôi lấy bản thảo của cậu ? Nhưng hình như cô quên rằng giữa hai chúng ta vốn chả có quan hệ thân thiết gì , nhà của cô ,tôi cũng đâu có cơ hội vào mà lấy đồ của cô ? Huống hồ , hôm nay là tôi trình bày luận văn trước thì sao mà dự đoán được nội dung bài luận của cô ?

- Đúng vậy , tôi cũng lấy làm lạ ! Nhưng , thưa thầy , xin mọi người cho em một cơ hội , biết đâu chỉ là em và Đường Sa Sa không hẹn mà gặp cùng nghĩ đến một ý tưởng giống nhau thôi thì sao ? Vì em và cô ý cũng từng là bạn thân của nhau ?!

Đan Nghi mỉm cười nhẹ nhàng ...

Nói đến hai từ “bạn thân “ cô nhấn mạnh ngữ điệu và có mang chút châm chọc .

- Đan Nghi , cô đừng hòng cướp lấy ý tưởng của tôi như vậy ! Ai cũng không muốn làm mà muốn hưởng giống như cô thì sau này ai còn muốn tập trung học hành nữa ?

Đường Sa Sa rất chi là trượng nghĩa mà nói vậy .

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110

- Thưa các thầy cô , các thầy cô không cho em cơ hội trình bày thì sao có thể biết ai mới là người viết ra bản luận văn này được chứ ?

Đan Nghi rất bình tĩnh hỏi ngược lại.

Các vị giảng viên bị về bình thần , tự tin của Đan Nghi làm cho lung lay ý kiến . Sau một hồi thảo luận thì đều nhất trí quan điểm :

- Vậy Đan Nghi em hãy trình bày nội dung ý tưởng của em trước đi . Ai đúng ai sai thì sẽ nói sau !

- Cảm ơn các thầy cô ạ !

Nói rồi , bắt đầu trình bày bài luận văn của mình .

Bởi bạn thân Đan Nghi là người làm ra bài luận văn này nên trình bày rất chi tiết , cụ thể với nhiều dẫn chứng ... tính thuyết phục cao hơn hẳn phần trình bày của Đường Sa Sa rất nhiều lần .

Nghe phần trình bày tỉ mỉ , hợp lí đến tuyệt đối ấy của cô ... mọi người không khỏi gật gù tán thưởng .

Các giảng viên cũng đưa ra không ít câu hỏi liên quan , thậm chí còn khó hơn rất nhiều so với câu hỏi khi nãy giành cho Đường Sa Sa.

Thế nhưng , Đan Nghi không chút khó khăn mà trả lời rất lưu loát ....

Giảng viên và các bạn học đều rất hài lòng với cách giải quyết vấn đề mà Đan Nghi đưa ra .

Sắc mặt Đường Sa Sa dần trắng bệch...

À những tưởng Đan Nghi có thể khôi phục lại bản thảo này đã là tốt lắm rồi...

Thế nhưng , à không thể ngờ Đan Nghi còn nghĩ ra được nhiều những ý tưởng còn mới lạ mà tuyệt vời hơn như này.... những gì mà Đan Nghi viết ra trong bản thảo kia chỉ là một phần rất nhỏ trong kế hoạch của cô...trong đầu cô còn nhiều vô cùng những ý tưởng khác nữa , tựa như một kho báu vô đáy đang đợi người ta từ từ khai thác.

Loại kho báu này , kẻ xấu không thể chồm tría được ....

Đường Sa Sa há hốc miệng ra bởi à không dám tin vào những gì đang diễn ra...

Đan Nghi trình bày xong ý tưởng của mình .... tiếng vỗ tay tán thưởng vang lên không ngớt.

Vụ việc đến đây thật đã quá rõ ràng , ai là tác giả của bài luận xuất sắc ấy , ai là kẻ trộm .... không cần phải bàn luận thêm nữa...

Đường Sa Sa vẫn ngoan cố :

- Các thầy cô , Đan Nghi... các người không thể như thế này . Đan Nghi , tôi thừa nhận là cô rất thông minh , rất lợi hại , nhưng cô cũng không thể ám hại tôi như vậy được !

Ả không cam tâm..

Ả vốn cho rằng ,bài luận văn của ả và Đan Nghi sẽ không phân ra được cao thấp , mọi người cũng sẽ không thể kết luận ai đúng ai sai . Và thế là vụ việc sẽ đi vào bế tắc.... dù sao ả cũng là người trình bày trước , mọi ưu thế sẽ nghiêng về ả hết.

Nhưng đâu ngờ , đến phần thảo luận này thì ưu thế của Đan Nghi đã vượt xa ả quá nhiều ....

Nếu như chiếc mũ đánh cắp bài này mà chụp xuống thì danh tiếng của ả ở trong ngôi trường này sẽ bị hủy hoại hoàn toàn .

Ả không cho phép chiếc mũ ấy chụp lên đầu mình...

Đan Nghi bình thản nhìn ả , thật không thể tin , đến nước này ả vẫn dám nói là cô vu oan cho ả .

Đan Nghi muốn xem xem ả còn muốn nói thêm điều gì...

Đường Sa Sa nhìn Đan Nghi rồi quay sang nhìn các thầy cô , nước mắt lăn dài :

- Đan Nghi , tôi biết , khi trước tôi giành bạn trai của cô nên trong lòng cô rất oán hận . Nhưng không phải tôi cố tình giành anh ta với cô , là anh ta chủ động theo đuổi tôi..

Đường Sa Sa để lộ ra việc này là nhằm đánh lạc sự chú ý của mọi người và từ đó đạt được mục đích của bản thân.

Mọi người nghe ả nói vậy thì đều bị thu hút sự chú ý vào mối quan hệ tay ba kia...

Đường Sa Sa tiếp tục khóc lóc :

- Tôi biết là tôi có lỗi với cô , cô hận tôi cũng không sai . Nhưng cô cũng không thể vì thế mà ra tay ám hại tôi , vu cho tôi lấy trộm bài luận văn của cô . Là cô lấy trộm bài luận văn của tôi rồi cố ý sửa lại cho tốt hơn....

Ả khóc lóc thảm thiết như thật... khiến người khác rất dễ đồng tình....

Mọi người nhìn ả rồi lại nhìn Đan Nghi... ngay cả các thầy cô cũng không biết phải làm sao ....

- Tôi thừa nhận tôi không minh bạch cô , bài luận văn tôi trình bày cũng không tốt bằng cô.... nhưng trình bày có tốt đến đâu hoặc ứng dụng vào thực tế có đạt được kết quả gì không .... thì cũng đâu có thể chứng minh rõ cuộc ai mới là người trực tiếp viết ra bài luận văn này chứ ? Không phải sao ?

Ả vẫn tiếp tục biểu diễn....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111

- Đan Nghi sao cô cứ phải khổ vậy ? Sao cứ phải tạo cơ gây thù chuốc oán với tôi thế chứ ? Đan Nghi , chúng ta bắt tay làm hòa có được không ? Đừng vì một tên con trai mà hai chúng ta tí muội tương tàn như này nữa , như vậy thật không đáng chút nào , Đan Nghi !

Như một diễn viên kịch xuất sắc , ả vật vã , khóc lóc ...

Ả diễn quá nhập vai , khóc quá thảm thiết khiến nhiều người đã tin vào những gì ả nói..

- Nhìn Đường Sa Sa không có vẻ như là nói dối... Nếu là như vậy thật thì Đan Nghi chính là kẻ rắp tâm tính kế báo thù Đường Sa Sa rồi !

- Haizz... sao phải làm đến nước này cơ chứ ? Rõ khổ !

Đường Sa Sa nhìn qua phía thầy giáo , nói :

- Thưa thầy , dù Đan Nghi có làm sai thật , nhưng cũng là có lỗi khổ riêng , hi vọng các thầy cô đừng trách phạt cô ý ạ . Tại em là người có lỗi với cô ý trước .

Các giáo viên nhìn nhau .... đúng là Đan Nghi đã đạo nhái lại bài luận của Đường Sa Sa ư ?

Đan Nghi đứng trên bục giảng nghe những gì Đường Sa Sa nói mà không khỏi bật cười. Đường Sa Sa thật là có tài, mở miệng bịa chuyện cứ như thần...

Đường Sa Sa tiếp tục khẩn khoản cầu xin giúp Đan Nghi :

- Thưa các thầy cô , thật sự em không có trách Đan Nghi , xin mọi người cũng đừng trách Đan Nghi , được không ạ !?

Thầy giáo nhìn Đan Nghi , nói :

- Đường Sa Sa nói thật sao ?

- Có cả thật có cả giả ạ !

Đan Nghi bình thản đáp lại .

Thầy giáo và mọi người thấy Đường Sa Sa tình thâm nghĩa trọng như vậy , Đan Nghi thì nói lời ồm ồm như thế ... thì đều bất giác cho rằng Đan Nghi làm việc xấu nên đang lo sợ .

Thầy giáo nghiêm nghị nói :

- Đan Nghi , em có biết , đạo bài , trộm cắp ý tưởng của người khác thì sẽ phải chịu hậu quả nghiêm trọng như nào không ?

- Em đúng là không nắm rõ về việc này . Mời thầy nói cho em biết được không ?

Đan Nghi nhẹ nhàng hỏi lại .

Đan Nghi tận mắt nhìn thấy nét hả hê , sung sướng trong mắt Đường Sa Sa... xem ra à vẫn cho rằng mọi sự đang nằm trong tầm kiểm soát , không chế của à .

Thầy giáo tiếp tục :

- Nếu như chuẩn bị luận văn không được tốt , thì đó là vấn đề năng lực , về nhận thức . Còn nếu cố tình trộm cắp ý tưởng của người khác , thì đó đã trở thành vấn đề thái độ , nhân phẩm con người rồi ! Kẻ trộm cắp ý tưởng gây hậu quả nghiêm trọng thì sẽ bị khai trừ và nhẹ hơn thì có thể bị hạ xuống lớp dự bị .

Khai trừ ....

Nghe thấy hai từ này , Đường Sa Sa thấy thật may mắn vì bản thân không bị rơi vào kết cục ấy .

Còn lớp dự bị , là lớp học giành cho những người có thành tích thi tạm ổn nhưng chưa đủ để có thể trở thành sinh viên chính thức của ngôi trường này... thành viên trong lớp học này sẽ ôn thi trong một năm , năm sau thi lại , đạt kết quả cao thì mới được chính thức trở thành sinh viên của trường .

Nếu bị đẩy xuống lớp dự phòng này thì đồng nghĩa là sẽ phải học lại một năm... mà một năm sau cũng chưa chắc đã có thể tiếp tục theo học.

Phản chẳng à tin chắc mình sẽ không rơi vào hoàn cảnh đó nên thấy bản thân mình rất chi là may mắn .

Thấy Đan Nghi im lặng quá lâu , thầy giáo có chút tiếc nuối thay cô :

- Đan Nghi , em còn muốn nói thêm điều gì không ?

Đan Nghi cười nhẹ nhàng , nói :

- Thưa các thầy cô cùng các bạn , khi viết ra bản luận văn này , nhất thời nổi hứng nên đã viết thêm vào một số nội dung . Chính là ở trang thứ nhất dòng thứ 7 , chữ thứ 5 . Trang thứ 3 , hàng thứ 4 , chữ thứ 6....

Nói một tràng dài xong , Đan Nghi mỉm cười đi vào vấn đề chính :

- Những chữ này viết trong cả bài luận thì không có chút ý nghĩa gì nhưng nếu ghép chúng lại với nhau thì sẽ thành “ Ăn trộm là tiểu cầu “... nhưng kẻ trộm đồ đã không phát hiện ra , ngay cả việc động não sửa lại cũng không sửa chút nào... thật là lười quá !

Đan Nghi nói xong , cả lớp học ồn ào bàn tán , có bạn học vì quá tò mò mà chạy nhanh lên bục giảng , đi tìm những chữ mà Đan Nghi vừa nói trong bài luận văn mà Đường Sa Sa giao nộp khi nãy....

.....

Liệu có chuyện gì bất ngờ xảy ra ở phần sau nữa không ta ?

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 112

Gương mặt Đường Sa Sa trắng bệch , thảm hại tới khó coi .

Nam sinh viên để bản luận văn của Đường Sa Sa lên máy chiếu và phóng to ra cho mọi người cùng nhìn .

Mọi người tìm các chữ theo như thứ tự mà Đan Nghi vừa nói :

- Kề...
- trộm...
- là...
- tiểu...
- cầu...
- Kề trộm là tiểu cầu !

Dưới sự hiệp lực của tất cả mọi người , rất nhanh đã tìm ra những chữ cái đó trong bài luận văn mà Đường Sa Sa mang tới , hoàn toàn phù hợp với những gì Đan Nghi nói .

Khuôn mặt Đường Sa Sa lúc này đã biến dạng quá mức , ả sau khi lấy trộm được bản thảo của Đan Nghi , cơ bản là đến động não một chút cũng không mà cứ thế chép y xì lại , một lòng một dạ chỉ nghĩ đến việc sẽ cho Đan Nghi bị một vố thật đau , đâu có tâm trạng mà để ý tới những tiểu tiết khác .

Ả nào có ngờ tới , Đan Nghi sớm đã có chuẩn bị , cơ bản là không cho ả cơ hội đạt được mục đích xấu xa đó .

Đã bị Đường Sa Sa ám hại bao lần như vậy , Đan Nghi sao có thể không phòng ngừa sẵn trường hợp này xảy ra chứ ?

Bạn bè cùng lớp , các giáo viên đều dồn ánh nhìn về phía Đường Sa Sa , Đan Nghi cũng bước tới trước mặt ả .

Gương mặt tươi cười ,nói :

- Đường Sa Sa , thật ra việc cô giành bạn trai của tôi ý , tôi sớm đã không để tâm rồi , vì một người đàn ông tồi như vậy , ai mà muốn giữ lại chứ ? Cảm ơn cô đã giúp tôi dọn đồng rác thải đó đi nhé ! Tôi chưa bao giờ có ý định tìm cô để làm gì cả, nhưng sao cô lại cứ thích làm tiểu cầu cơ chứ ? Trộm bài luận văn của tôi thì cũng có lợi gì đâu ?

Đan Nghi nói bằng giọng điệu hết sức bình thản , cả con người cô tựa như một đóa hoa thanh nhã , không vương bụi bặm phàm tục .

Nhưng chính những câu nói ấy của cô lại càng khiến Đường Sa Sa mặt mày hơn bao giờ hết .

Giờ đây , ai đứng ai sai đã quá rõ ràng .

Bài luận văn này là do Đường Sa Sa lấy trộm từ tay Đan Nghi , không còn gì để mà bàn cãi nữa .

Những ánh mắt khinh thường từ bốn phương tám hướng bủa vây lấy ả...

“ khai trừ , lớp dự bị “những từ ấy không ngừng quẩn quanh trong đầu ả .

- Không !

Tinh thần Đường Sa Sa suy sụp hoàn toàn , ả lao về phía Đan Nghi .

Mọi thứ của ả đã bị hủy hoại hết rồi , và Đan Nghi chính là người đã tự tay hủy hoại ả , ả hận Đan Nghi, hận....rất hận.... ả như một con dã thú lao tới tấn công Đan Nghi .

Nhưng Đan Nghi sớm đã có sự chuẩn bị ,sớm biết ả sẽ chó cùng đứt đuôi ... cô khẽ né người rồi giả vờ như bị ngã bệt xuống đất , tay ôm bụng , sắc mặt tái xanh .

Đường Sa Sa đánh không trúng , định lần nữa ra tay ,nhưng bị Đan Nghi giờ chân ra ngáng , ả ngã nhào xuống đất , mặt đập xuống nền nhà...

Nhưng không ai thêm quân ả , đều xúm tới hỏi han Đan Nghi :

- Đan Nghi, cậu không sao chứ ?

Đan Nghi hôm nay “bị bà thím” ghé thăm, vốn dĩ đã rất đau bụng , vừa xong lại còn tốn sức đối phó với Đường Sa Sa nữa nên giờ lại càng khó chịu.

Cô ôm bụng , nhăn nhó :

- Đau quá....

- Nhanh , Đan Nghi bị Đường Sa Sa đánh bị thương rồi ,nhanh đưa cô ý xuống phòng y tế !

Mọi người xúm lại đỡ Đan Nghi đứng dậy .

Đan Nghi cũng không giải thích nhiều , rất phối hợp với mọi người mà đi xuống phòng y tế....

Đường Sa Sa lần này nhất định sẽ phải trả giá cho mọi tội lỗi của ả .

Phía sau lưng , có nam sinh đang lớn tiếng chỉ trích Đường Sa Sa :

- Đường Sa Sa cô thật là quá đáng ! Trộm cắp bài vở của Đan Nghi đã không nói lại còn làm cô ấy bị thương, cô thật quá ác độc . Cô không xứng làm bạn học cùng chúng tôi ...

- Tôi không có....

Đường Sa Sa còn chưa kịp chạm vào một sợi tóc của Đan Nghi.... nhưng đến lúc này , ai còn nghe ả giải thích ?

Mọi người đều không ngớt lời chỉ trích ả.... thầy giáo thì đã quá thất vọng về ả , không còn muốn nhìn thấy mặt ả....

.....

Bạn đang đọc truyện *Ông Xã Chuẩn Sói Ca* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113

Đường Sa Sa dù không chạm nổi dù chỉ một chút vào người Đan Nghi , nhưng do góc nhìn nên mọi người đều nghĩ là do ả ra tay đẩy ngã Đan Nghi , thậm chí còn khiến cho cô bị thương .

Lúc này , dù ả có gào thét thanh minh thì cũng chả có một ai thêm nghe , thêm tin...

Đan Nghi được đưa đến khu y tế .

Cô thật ra chỉ là do “đại thăm” đến thăm nên mới bị đau bụng , nhưng bác sĩ vẫn làm một cuộc kiểm tra toàn diện cho cô .

Kiểm tra trong , bác sĩ nói :

- Không có vấn đề gì lớn cả , chỉ là trên tay có vết bầm tím thôi , bôi chút thuốc là được .

Nam sinh đưa Đan Nghi đến đây , nghe bác sĩ nói vậy thì rất bất bình :

- Đường Sa Sa thật quá quái... giờ tớ sẽ đi báo cáo lại với thầy chủ nhiệm..

- Ê....

Đan Nghi định gọi cậu lại , nhưng nam sinh ấy chạy nhanh quá...

Thật ra vết bầm nơi tay cô , không phải do Đường Sa Sa gây ra , cũng không thể coi là vết thương , đó chẳng qua chỉ là vết hôn mà tối hôm trước Lục Thượng Hàn gây ra mà thôi...

Nước da Đan Nghi vốn trắng hồng , vết tích để lại trên da thì rất lâu có thể tan.... bác sĩ nghe nói Đan Nghi bị đánh thì cứ nghĩ là vết bầm tím ấy là do cô bị người khác đánh mà thành ...

Đan Nghi định gọi nam sinh đó lại nhưng không kịp .

Mà nếu có gọi kịp thì Đan Nghi cũng không biết phải mở miệng thế nào để mà giải thích .

Nghĩ đến đây , Đan Nghi cũng đành buông xuôi không quản nữa .

Phản chẳng tất cả đều là do Đường Sa Sa tự chuốc lấy ,thêm một tội nữa lên ả thì cũng coi như một sự trừng phạt cho ả .

Đan Nghi đau bụng nên cũng muốn nghỉ ngơi , còn chưa kịp nhắm mắt lại thì một bóng người cao lớn đẩy cửa xông vào , không đợi Đan Nghi kịp phản ứng thì đã bị người đó ôm vào lòng .

- Thượng Hàn !

Đan Nghi dù có nhắm mắt lại thì vẫn có thể nhận ra , người đến chính là Lục Thượng Hàn .

Ngoài hán thì còn ai đi mà như mang theo một con gió .?

Còn ai quan tâm cô hơn hán nữa ?

- Đường Sa Sa ra tay đánh em ư ?

Trong giọng nói của hán không thể giấu nổi vẻ tức giận đầy sát khí... Đan Nghi bị dáng vẻ của hán khiến cho có chút run run.

Đan Nghi ngược mắt nhìn hán , thấy sâu trong mắt hán một sự lạnh lùng đến tàn nhẫn .... hán lúc này đang rất là tức giận .

Vừa xong Lục Thượng Hàn gọi điện cho Đan Nghi , đúng lúc bác sĩ đang giúp cô kiểm tra nên không thể nghe điện thoại .

Gọi mấy lần cho cô mà không được nên lệnh cho trợ lý đi tìm hiểu .

Với địa vị của Lục Thượng Hàn thì đã rất nhanh mà điều tra ra những việc xảy ra với Đan Nghi....biết việc Đường Sa Sa đánh Đan Nghi bị thương , Đan Nghi giờ đã được đưa tới phòng y tế.

Lục Thượng Hàn bồn chồn lo lắng , vội lao tới đây...

Đan Nghi thấy vẻ hốt hoảng của hán .... thật sự trong lòng cô rất là cảm động , nhẹ nhàng nói :

- Thật ra em không hề bị thương , cô ta đến chạm vào người em còn không kịp chạm , khi cô ta ra tay thì em đã cố tình ngã xuống trước rồi...

- Nhưng sắc mặt em giờ rất tệ , tinh thần hình như cũng không được tốt lắm .

Nét sắc lạnh trong đáy mắt hán vẫn không thuyên giảm chút nào .

Đan Nghi bật cười :

- Khi trình bày luận văn tốn không ít tinh lực , hơn nữa mỗi lần đại thẩm đến thì đều sẽ bị đau bụng .

- Đại thẩm ?

Lục Thượng Hàn ngậy người ra , ngôn từ này hán cơ bản không có chút khái niệm .

Đối với một người trước giờ không có một người bạn khác giới nào tồn tại như hán , hán không có khái niệm về từ đó là quá đỗi bình thường .

- Chính là chuyện sinh lí hàng tháng ý .

Đan Nghi nhẹ nhàng giải thích , rồi lại phải nằm xuống vì bụng đau quá .

Lục Thượng Hàn lúc này mới khẽ nhếch môi cười , cô gái nhỏ này đúng thật không dễ để người khác ức hiếp mà .

Trước đây chỉ khi mà đầu óc không được tỉnh táo thì hai kẻ kia mới có thể bắt nạt Đan Nghi.... giờ cô đã hoàn toàn hồi phục thì ai còn có thể hại được cô nữa ??

